

**UNIVERSITY
OF MALAYA**

Jilid/Vol.14

2021

**JURNAL PENGAJIAN
INDIA**

இந்திய ஆய்வுகள்

**JOURNAL OF INDIAN
STUDIES**

Editor-in-Chief:

Dr. Mohana Dass Ramasamy

Department Editors:

Professor Dr M. Rajantheran (Malaysia)
Dr. Ravindran Maraya (Malaysia)
Ms. Vijayalatchumy Maruthaveeran (Malaysia)

Editorial Advisory Committee

Dr Riaz Mangrio (Pakistan)
Dr Jeevan Chemeen (Mauritius)
Dr Murugaiyan (Paris)
Dr. Maniyarasan Muniyandi (Malaysia)

2021

Department of Indian Studies
Faculty of Arts and Social Sciences
University of Malaya
50603 Kuala Lumpur
Malaysia

This journal is published annually

ISSN: 1675-171X/
e-ISSN: 2735-0037

Url: <https://ejournal.um.edu.my/index.php/JIS>

மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையின் வருடாந்திர வெளியீடு இந்திய ஆய்விதழ். இவ்வாய்விதழ் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரியும் விரிவுரைஞர்கள் தங்களது படைப்புகளை வெளிப்படுத்த ஒரு வாய்ப்பளிக்கும் தடமாக அமைகின்றது. சிறந்த ஆய்வு மனப்பாங்கோடு உருவாக்கப்பட தரமிக்க கட்டுரைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து பதிவுசெய்து, கல்வி உலகில் அவற்றைப் பதிவுசெய்யும் முயற்சிக்கு இவ்வாய்விதழ் வழிவகுத்துக் கொடுக்கின்றது. மலேசிய மண்ணிலும், பிற இடங்களிலும் இந்தியர், தமிழர், தமிழர், அவர்தம் வாழ்வியல் அமைப்பு, மாற்றம், எழுச்சி ஆகிய நுண்ணிய பார்வையினை வெளிக்கொணரும் நல்ல கட்டுரைகளைப் பிரசுரிப்பது இவ்வாய்விதலின் முதன்மை நோக்கமாகும். தேசிய மொழியான மலாய், ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் மொழிகளில் எழுதப்பட்ட அத்தகைய தரமிக்க கட்டுரைகள் இவ்வாய்விதழில் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன.

இந்திய ஆய்வியல் துறையின் கல்வி வளர்ச்சிப்பணியில் ஒரு மைல்கல் இந்திய ஆய்வியல் இதழ். கல்விமான்களும் துறையில் கல்வியிலும் ஆய்வுமானவச் செல்வங்களும், பிறரும் தமது சிந்தனைக்கருவில் உதித்த உயர்சிந்தனைகளைப் பிறரோடு பகிர்ந்துகொள்ள தற்போது தடம் வழங்கும் இடமிதுவாக அமைத்துக் கொண்டுள்ளது. சிந்தனைமடல்களில் மலர்ந்த அச்சிந்தனைக்கருக்கள் தம்மையும், தம் சமுதாயத்தையும், தம் தேசத்திற்கும் நன்மையைப் பயக்கும் வண்ணம் அமைந்திடுவது மிகைமுக்கியமாகிறது. இக்கருத்துகள் பொதுவில் இரு பணிகளைச் செய்யும்; ஒன்று, தமது கருத்துகளைப் பிறரோடு பகிர்ந்துகொள்ள உதவுதல்; மற்றொன்று, தமது கருத்துகளைப் பதிவுசெய்து அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கொண்டுசெல்லுதல். இவ்விரண்டு செயல்களும் கல்வியுலகில் காலங்காலமாக நடந்துகொண்டு வருகின்றன. இம்முயற்சி தடைபடுமாயின், சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியும் ஏதோ ஒரு வகையினில் தடைபடுவதாகவே பொருளாகும்.

இவ்வாண்டிற்கான இவ்விதழ் 15 ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் 2 நாவல் விமர்சனங்களையும் கொண்டு மலர்ந்துள்ளது. இவ்விதழில் காணப்படும் 15 கட்டுரைகளும் 2 விமர்சனங்களும், 17 பல்வகை ஆய்வுப்புலங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த வரிசையில் சிறுவர் இலக்கியம், ஒப்பீட்டு மொழியியல், பண்டைத் தமிழர் வாழ்வியல், சங்க இலக்கியம், நவீன இலக்கியம், ஒப்பீட்டு இலக்கியம், மலேசிய தமிழர் வாழ்வியல், சித்தர் இலக்கியம், திருக்குறள், சமயம் மற்றும் ஒளிபதிவு இலக்கியம் (Media) என பல்வகைத் தலைப்புகளில் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் 15 கட்டுரைகள் தமிழ் மொழியிலும் 2 ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆங்கில மொழியிலும் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ் ஆய்விதழில் இடம்பெற்றிருக்கும் முதலாவது கட்டுரை, **சிறுவர்களிடமிருந்து சிறுவர்களுக்காக உருவான சிறுவர் எழுத்துப் படிவங்களின் நடையியல்** ஆகும். ஆசிரியர் மோகன தாஸ் ராமசாமி. மலேசிய தமிழ் வளர்ச்சிச் சூழலில் சிறுவர்/குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சி அடைந்துள்ள வரையறையைத் தெளிவுப்படுத்தி, அதன் நடையியல் தன்மைகளையும் விளக்கி உள்ளார். குறிப்பிட எல்லைக்குள்ளேயே தற்போது வளர்ந்துவரும் சூழலில், இவ்விலக்கிய வகையினைத் தமக்காக தாமே, சிறுவர்கள்/குழந்தைகள், வளர்க்கும் சூழல் தற்போது உருவாகி, வளர்ந்துகொண்டு வருவதை விளக்கி, அவற்றுள் குறிப்பாக சிறுவர்களிடமிருந்து சிறுவர்களுக்காக உருவான சிறுவர் எழுத்துப் படிவங்களின் வெளிப்பட்டுள்ள நடையியல் அமைப்பினை விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். மலேசிய தினசரிகளில், குறிப்பிட்ட தினங்களில் மாணவர் அங்கம், சிறுவர் அரங்கம் ஆகிய அங்கங்களில் இக்குழந்தைகள் இயற்றியுள்ள கதைகள், கட்டுரைகள், துணுக்குகள் மற்றும் ஏனைய எழுத்துப்படிவங்களை ஆய்வுசெய்து, அதன் நடையியல் தன்மைகள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. இந்தப் படைப்புகளைப் பன்முக நடையியல் தன்மைகளோடு இவர்கள் எழுதிப்படைத்து வருகின்றனர் என இவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒருவர் தனது கருத்துகளை அல்லது தகவல்களைத் தெரிவிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் மொழியின் அடிப்படை நியதிகளையும் இலக்கண விதிகளையும் விலக்காக

காணும்போது, அந்த விதிகளுக்கு உட்பட்டு, தனக்கே உரித்த பாணியில் சொற்களங்கியங்களைப் பயன்படுத்தி, நேர்த்தியான முறையில் தனது கருத்துகளைக் கனக்கச்சிதமாகவும் கவர்ச்சியாகவும் பிறருக்கு வழங்கும் பாங்கினையே சிறுவர் நடையியல் காணலாம் என இவர் காட்டியுள்ளார். மொழி, இலக்கணக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, சிறுவர்கள்/குழந்தைகள் சுயந்த நிலையில், அறிந்தும் அறியாமலும் விதர்ந்த நிலையில் உருவாக்கும் எழுத்துப்படிவங்களில் அவர்களது தனிப்பட்ட நடையியல் வெளிப்பட்டிருப்பதைக் காண முடிகிறது எனக் காட்டியுள்ளார். அத்தகைய தன்மையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு, நாளிதழ்களில் வெளியான 25 கட்டுரைகளைத் தெரிவுசெய்து, அவற்றின்கண் காணப்பெறும் நடையியல் சிறப்புகளை அடையாளம் கண்டு, அவற்றின் மொழிநடையினை இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்திக் காட்டியுள்ளது எனலாம்.

அடுத்த கட்டுரையின் தலைப்பு, **மொழியியல் நோக்கில் திபெத்திய இலக்கணங்களில் தொல்காப்பிய எழுத்தியல் கூறுகள்** ஆகும். இக் கட்டுரையின் ஆசிரியர் மு.ஜோதிலட்சுமி. உலக மொழி இலக்கணங்களுக்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமையையும், தமிழ் இலக்கணத்தின் மற்றொரு பரிணாமத்தையும், ஆராய வேண்டும் என்ற முயற்சியே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது. திபெத்திய இலக்கணங்களின் எழுத்தியல் கூறுகள் பற்றியும், தொல்காப்பிய இலக்கணத்தின் எழுத்தியல் கூறுகள் இரண்டனையும் ஒப்பீடு செய்து, இவை இரண்டிற்கும் இடையே உள்ள ஒற்றுமை குறித்தும், சான்றுகளுடன் ஆராய்ந்து அறியவும் இக்கட்டுரை முற்பட்டுள்ளது. மேலும், தொல்காப்பிய இலக்கணத்தின் முன்னைய மரபு குறித்தும், அந்த மரபின் நீட்சியே திபெத்திய இலக்கணம் தோன்றுவதற்கான தோற்றுவாய் என்பது குறித்தும், வரலாற்றுச் சான்றுகள் வழியும், எழுத்தியல் கூறுகள் வழியும், மொழியியல் நோக்கில் இக்கட்டுரையின் நிரூபிக்க முற்பட்டுள்ளது.

முன்றாவது கட்டுரை **பழந்தமிழரின் நிமித்தங்கள்** ஆகும். இதன் ஆசிரியர் சே. கரும்பாயிரம் ஆவார். இக்கட்டுரை தமிழரின் அகமும் புறமும் வாழ்வியல் சிறப்புகளை விளக்கி அதனுள் நிமித்தம் பெற்றுள்ள இத்தினை விளக்கியுள்ளார். அக, புற வாழ்வியலில் பொருள் ஈட்ட வேண்டி, தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரிய நேர்ந்தது. குறிப்பாகச் சங்கச் சமூகத்தில் போரிடுதல், பொருளீட்டுதல், கற்றல், தூது போன்றவற்றிற்காகப் பிரிதல் என்பது தவிர்க்க முடியாத சூழலில் பிரிந்து செல்பவரின் பயணம் இனிதாக அமையவும், பிரிந்து சென்றவர் திரும்பி வருவதற்குரிய காலத்தைக் கடத்தும் பொழுதும் அவர் எப்பொழுது வருவார் என்பதை அறியவும் நிமித்தங்கள் பார்க்கப்பட்டன என கட்டுரை விளக்குகின்றது. அதன் தொடர்ச்சி இன்றளவும் பலர்தம் மேற்கொள்ளும் முக்கியச் செயலுக்குமுன் நிமித்தம் பார்த்தலை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர் எனவும் விளக்கியுள்ளார். அத்தகைய நிமித்தத்தைப் பழந்தமிழர் எதற்கெல்லாம் பார்த்தனர் என்பதையும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைச் சூழலில் எத்தன்மையில் இடம்பெற்றது என்பதையும் அதன் விளக்கங்களையும், அதன் வளர்ச்சிப் போக்குகளையும் எடுத்துக் கூறுவதாய் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

தொடரும் கட்டுரையின் ஆசிரியர் ச.கண்மணி கணேசன், பண்டைத் தமிழருள் வேந்தர், வேளிர், திணைமாந்தருள் தலைவர் (The Features Differentiating Vēḷir, Vēntar and Leaders among Tiṇaimāntar) எனும் தலைப்பினில் ஓர் ஆங்கிலக் கட்டுரையினை வழங்கியுள்ளார். பண்டைத் தமிழருள் வேந்தர், வேளிர், திணைமாந்தருள் தலைவர் என்ற முத்திறத்தாரை வேறுபிரித்தறிய உதவும் கூறுகளை வரையறுப்பது கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது. எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டுகளை முதல்நிலைத் தரவாகக் கொண்டு ஒப்பியல் கோணத்தில் முத்திறத்துத் தலைவரையும் பிரித்து இக்கட்டுரை விளக்குகிறது. இரண்டாம்நிலைத் தரவுகளாகச் சிலப்பதிகாரமும், உரையாசிரியர் ஆய்வாளரின் கருத்துகளும் அமைகின்றன. வேந்தரை அவரது ஆடம்பரமான வாழ்க்கை, கோட்டை, நிரந்தரமாக ஏற்றப்பட்ட கொடியிலுள்ள குறியீடு, நிலையான நால்வகைப் படை, சூடிய மாலை ஆகியன அடையாளப்படுத்துகின்றன என விளக்கியுள்ளார். இதனோடு வேளிரை நெல் வேளாண்மை, குறியீடில்லா நாட்கொடி ஏற்றிய எயில் ஆகியனவற்றையும் அடையாளப்படுத்துகின்றது. திணைமாந்தரை அவரது பாரம்பரியத் தொழில்களான வேட்டையாடல், கால்நடை மேய்த்தல், புன்செய் வேளாண்மை ஆகியனவும் கள்ளைச் செல்வமெனக் கருதுவதும் அடையாளப்படுத்திக் காட்டியுள்ளார்.

சங்க இலக்கியப் பனுவலில் வேளாண்மைச் சடங்குகள் எனும் தலைப்பினில் தொடரும் கட்டுரையினை ஆசிரியர் கரு.முருகன் வழங்கியுள்ளார். வேளாண்மைத் தொழில் செய்யும் மக்கள், இயற்கையை நம்பி வாழ்ந்து வந்தனர். வேளாண்மக்கள் இயற்கைக்காகச் செய்து வந்த சடங்குகள் கால மாற்றத்தில் தெய்வ வழிபாடாகவும், உருவ வழிபாடாகவும் மாற்றம் பெற்றன என

விவரிக்கின்றார். நிலம் என்பதன் அடிப்படையில் அமைந்த உலகமானுடவியல் வாழ்க்கை நிலையும் இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படுகின்றது. நிலத்தில் எவ்வாறு வேளாண்மைகள் உண்டாயின என்றும், அதனைத் தொடர்ந்து சடங்கியல் வாயிலாக நிலவுலகியல் மக்களின் வாழ்வியலில் புலப்படுத்த சங்கிலித் தொடராக அமையப் பெறுகிறது என்றும், அதில் உள்ள சடங்குகள் அனைத்தும் இயற்கை சார்ந்தே உள்ளதனைச் சங்கநூல்கள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது என்றும் ஆசிரியர் நிறுவ முற்பட்டுள்ளார்.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் மக்களின் வாழ்விடம் எனும் கட்டுரையின் ஆசிரியர் ஜெ.கவிதா, பண்டைக் கால தமிழரின் வாழ்விட இயல்புகளையும் அதனோடு தொடர்புடைய தன்மைகள் பற்றியும் விளக்கியுள்ளார். உலகின் நாடோடிகளாய் பிறந்த காலக்கட்டத்தில் மனிதன் அகப்புறக் காரணிகளின் பாதிப்பிலிருந்து தம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள தற்காலிக இருப்பிடங்களைத் தீர்மானித்து இருக்க, பின்னர் அம்மனிதன் இடம்பெயர்ந்து ஆற்றங்கரைகளில் தங்கி பல இனக்குழுக்களாகப் பிரிந்து, ஒரு சமுதாய நிறுவனமாக நில உடைமைச் சமுதாயமாக திகழ்ந்து ஒரு காலக்கட்டத்தில்தான் தனக்கென நிலையான ஓர் இருப்பிடம் 'உறையுள்' தேவையென நினைத்து அதனைத் தீர்மானித்து இருக்கலாம். தனி மனிதனிடமிருந்தே சமூக வளர்ச்சிக்குரிய கிளைகள் தோற்றம் பெற்று, சமூக வளர்ச்சிக்கு இது வித்திட்டிருக்கின்றது என ஆசிரியர் விளக்கியுள்ளார். இவ்வாறு பல சமுதாயங்கள் ஒன்றிணைந்து வாழத் தலைப்படும் போதே வாழ்க்கை நெறி, பழக்க வழக்கங்கள், கலையுணர்வு, சிந்தனை முயற்சி அனைத்தும் தோன்றி இணைந்து ஒருவகை சமுதாயச் சிந்தனையாகப் பரிணமிக்கின்றது. இத்தகைய சமுதாயச் சிந்தனையே சமூகத்தை மெல்ல மெல்ல பண்பாடு என்னும் வழித்தடத்திற்கு இட்டுச் சென்று, தோற்றம் பெற்ற வாழ்விடம், கால மாற்றத்தாலும் நாகரிக புற வளர்ச்சியாலும் மிகப்பெரிய மாற்றங்களைப் பெற்று பல தொழில் நுட்பங்களை உள்ளடக்கியதாய் இன்று நாம் காணும் வளர்ச்சியை அடைந்திருக்கின்றது என விளக்கியுள்ளார்.

ஆசிரியர் கோ. சதீஸ் கருத்தில் மலர்ந்த கட்டுரையாக அமைவது **சங்க இலக்கியமும் இனவரைவியலும்**. இக்கட்டுரை சங்ககாலச் சமூக அமைப்பின் இனவரையியல் நிலபாகுபாட்டின் அடிப்படையில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது எனவும், அது 'திணைச்சமூகம்' என்னும் சொல்லாடல் மூலம் அடையாளம் காட்டப்பட்டுள்ளது என விளக்குகின்றார். இதற்கு இலக்கியத் தரவே அடிப்படையாக அமைகிறது. இவை தவிர நடுகற்கள், காசுகள் போன்ற சான்றுகள் இலக்கியத்திலும் கிடைக்கின்றன. இன்று வரை கிடைத்த தரவுகளின் அடிப்படையில் திணைச் சமூகத்தின் பண்பாடுகளை ஓரளவு மீட்டுருவாக்கலாம் என ஆசிரியர் விளக்கி உள்ளார். சங்க கால இலக்கியத்தின் வழி சமூகத்தை ஆராய்கின்றபோது அதனுள் பன்மை அடுக்கு அமைப்பு (multi-layer system) இருப்பதை உணரமுடிகிறது. இந்தக் கட்டுரை சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் சடங்கின் பன்மை அடுக்கு நிலையினை முன்வைக்கிறது.

திருக்குறளில் வண்ணக் கோட்பாடு எனும் கட்டுரையின் ஆசிரியர் ப.திருஞானசம்பந்தம். பாவின் ஓசை வேறுபாட்டைக் குறிக்கும் வண்ணம், ஒரு பாவின் உறுப்புகளான எழுத்து, அசை, சீர் என்பன எல்லாப் பாக்களுக்குமான ஓசைகளுக்கும் அடைப்படையாக அமைகின்றன. குறில், நெடில், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், அளபெடை, குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம் முதலிய எழுத்துகள் பாக்களில் ஓசை வேறுபாட்டை உருவாக்க இவை காரணமாகின்றன. வண்ணங்கள் குறித்து தமிழ் இலக்கணங்கள் இரு வேறுபட்ட கருத்தினை முன்வைத்தாலும், வண்ணங்கள் இருபது எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது. அவிநயம், யாப்பருங்கல விருத்தியுரை, பேராசிரியர் உரை ஆகியன வண்ணங்கள் நூறு எனக் குறிப்பிடுகின்றன. சங்க காலத்தையொட்டி தோன்றிய திருக்குறளுள் தொல்காப்பியர் கூறும் வண்ணங்களே மிகுதியாக உள்ளன என்கிறார் மு.சண்முகம் பிள்ளை. திருக்குறளில் உள்ள வண்ணங்கள் குறித்த மு.சண்முகம் பிள்ளையின் ஆய்வை மதிப்பிடுவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

இதனைத் தொடரும் கட்டுரையின் தலைப்பு **தேவாரங்களில் வீரட்டேசுவரர் கோயில்** ஆகும். இதன் ஆசிரியர் ச.சாந்தி. தமிழகத்தில் கி.பி.6ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.9ஆம் நூற்றாண்டு வரை பக்தி இலக்கியங்கள் சைவ, வைணவச் சமயங்களின் அடிப்படையில் 63 நாயன்மார்களாலும், 12 ஆழ்வார்களாலும் வளர்ச்சியடைந்தன. இச்சமயங்களின் மூலம் தமிழகமெங்கும் கோயில்கள் தேவாரப்பாடல் பெற்ற தலங்களாகத் தோற்றமடைந்தன. இவற்றுள் திருநாவுக்கரசர் தொண்டைமண்டலம் மற்றும் சோழமண்டலக் கோயில்களிலும், திருஞானசம்பந்தரும், சுந்தரரும் சோழமண்டலம் மற்றும் பாண்டிய மண்டலங்களிலுள்ள கோயில்களிலும் தேவாரப் பாடல்களைப்

பாடியுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றுள் திருகுறுக்கை என்னுமிடத்திலுள்ள வீரட்டேசுவரர்கோயில் திருநாவுக்கரசரால் தேவாரப் பாடல்பாடப்பெற்ற கோயில் என்பதைத் தேவாரங்களில் வீரட்டேசுவரர் கோயில் என்னும் தலைப்பில் இலக்கியத் தரவுகளின் அடிப்படையில் ஆசிரியர் விளக்கியுள்ளார்.

தமிழில் சித்தர் மருத்துவ நூல்களின் தோற்றம் பற்றி ஆசிரியர் பால சிவகாட்சகம் விளக்கி எழுதி உள்ளார். சித்த மருத்துவ முறைக்கு உரியன என அடையாளப்படுத்தக் கூடிய நூல்கள் பெரும்பாலும் தமிழில் மட்டுமே இருப்பதாகக் கூறப்படுவதுண்டு. அகத்தியர், திருவள்ளுவர், தன்வந்தரி, திருமூலர், போகர், புலிப்பாணி, கம்பளச்சட்டைமுனி, கோரக்கர், மச்சமுனி உள்ளிட்ட சித்தர்களாக அறியப்பட்ட பலரினதும் பெயர்களில் இத்தகைய நூல்கள் கிடைக்கப்பெறினும், சித்தமருத்துவம் தொடர்பான நூல்கள் ஆக்கப்பெற்ற காலப்பகுதி குறித்த ஆதாரபூர்வமான அல்லது நம்பகமான தரவுகள் எதுவும் இற்றைவரை கிடைக்கவில்லை என ஆசிரியர் விவாதிக்கின்றார். இன்று கிடைக்கக் கூடிய வரலாற்று மற்றும் இலக்கியச் சான்றுகளின் துணையோடு தமிழில் சித்த மருத்துவ நூல்களின் தோற்றம் பற்றி இக்கட்டுரை மீளாய்வு செய்துள்ளது. அகத்தியர் முதலான சித்தர்களினதும் முனிவர்களினதும் பெயர்களில் அறியப்படும் தமிழ் மருத்துவ நூல்களை அவற்றின் மொழிநடை மற்றும் யாப்பு நிலை என்பவற்றின் அடிப்படையில் மட்டுமன்றி அந்நூல்களில் கிடைக்கப் பெறும் அகச்சான்றுகளின் துணையோடும் ஆராய்ந்து, இம்மருத்துவ நூல்கள் ஆக்கப்பெற்ற காலப்பகுதியை 16ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் 19ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலமாக உறுதிப்படுத்த முடியும் ஆசிரியர் விளக்கி உள்ளார்.

மலேசியா திருநாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் வளப்பங்களுக்கும் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பங்கு எனும் தலைப்பிலான கட்டுரையினை ஆசிரியர்கள் அண்ணாதுரை முருகையா மற்றும் மோகன தாஸ் ராமசாமி ஆகியோர் கைவண்ணத்தில் மலர்ந்துள்ளது. இக்கட்டுரை மலேசிய திருநாட்டின் வளர்ச்சி மற்றும் முன்னேற்றத்திற்கு உள்ளூர் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பை மதிப்பிடுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளது. இலக்கியவாதிகளின் படைப்புகள் தங்களது இலக்கியப் படைப்புகள் மூலம் இந்தத் திருநாட்டினை ஒரு வளர்ந்த மற்றும் வளப்பமிக்க நாடாக மாற்றவும் பங்களித்துள்ளனர் என விளக்கியுள்ளனர். எழுத்தறிவு மற்றும் பிறவகை எழுத்துகள், இலக்கியப் படைப்புகளை மட்டும் தயாரிப்பது மட்டுமல்லாது, இது வரலாற்று நிகழ்வுகளை மறைமுகமாக பதிவுசெய்யும் களமாகவும் அமைகின்றது. இந்நாட்டின் கலாச்சாரத்தையும் அதன் வளப்பத்தையும் அதனோடு இணைக்கிறது, இவை மக்களை, குறிப்பாக இளைஞர்களை இயக்கும் கண்ணாடியாக கருதப்படுகின்றன. இச்சிந்தனையின் அடிப்படையில், மலேசிய சமூகமாக வரலாற்றை நிரூபிப்பதில் மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர்களின் திறனையும், அவர்களின் முன்னேற்றங்கள் மற்றும் வளர்ச்சியை வடிவமைப்பதில் அவர்களின் எண்ணங்கள் எவ்வாறு உதவியது என்பதையும் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான முன்முயற்சியை இந்தக் கட்டுரை எடுத்துள்ளது.

தமிழ் திரைப்படங்களில் சித்தரிக்கப்படும் திருநங்கைகள்: ஒரு பார்வை எனும் கட்டுரை ரவிந்திரன் மாரையா மற்றும் ஹேமமீரா ஆகியோரால் படைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்த் திரைப்படங்களில் திருநங்கைகளின் சித்தரிப்பைப் பற்றி இக்கட்டுரை விளக்கியுள்ளது. தமிழ்த் திரைப்படங்கள் எவ்வாறு திருநங்கைகளின் வாழ்க்கையையும், அவர்களது கலாச்சாரத்தையும் உணர்ந்துகொள்ள இவை உதவுகின்றன. இந்திய சமுதாயத்தில் மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்ட மற்றும் ஓரங்கட்டப்பட்ட திருநங்கைகள் குறித்த பல்வேறு கருத்துகள் தமிழ்த் திரைப்படங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதனை அடையாளம் காட்டும் முயற்சியாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது. தமிழ்த் திரைப்படங்களில் மட்டுமல்லாமல், திருநங்கைகள் பற்றிய பார்வையும் சமூகம் மாற்றியுள்ளது என இவர்கள் விளக்கி உள்ளனர். கொடுமைப்படுத்துதல், சகிப்புத்தன்மை மற்றும் தப்பெண்ணம் ஆகியவற்றைத் தாங்கினாலும் திருநங்கைகள் பல நிலைகளில் சாதிக்கின்றனர். இரண்டாம்நிலை தரவு மற்றும் இலக்கிய மதிப்புரைகளின் அடிப்படையில், இந்த ஆய்வு தமிழ்த் திரைப்படங்களில் திருநங்கைகளின் சித்தரிப்பு மீது கவனம் செலுத்துகிறது.

தொடரும் கட்டுரையின் தலைப்பு **தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் கிறித்தவத்தின் பங்கு**. இதனை லூ. ஜோன் சில்வியா பிரேமா எழுதியுள்ளார். ஐரோப்பியர்கள் கிறித்துவ மதத்தைப் பரப்புவதற்குத் தமிழகத்திற்கு வந்தபோது, தமிழ் மொழி, இலக்கணம், இலக்கியம் ஆகியவற்றை ஆர்வத்தோடு கற்றுத் தேர்ந்து, தமிழின் இனிமையை உணர்ந்து தமிழ்மொழியைக் கொண்டாடினர். தமிழில் பல நூல்களை இயற்றி, அதனை அச்சு இயந்திரம் வாயிலாக அச்சடித்துக் கொடுத்து, பல்வகைகளில் தமிழ்மொழிக்குப் பங்காற்றி உள்ளனர். ஐரோப்பியர்களின்

தொண்டு தமிழ் எழுத்துச்சீர்த்திருத்தம், உரைநடை, அகராதி, கல்வெட்டுகளை மொழிப்பெயர்த்தல். என நீண்டிருக்கின்றன. அவர்களுள் பெரிதும் அறிமுகமில்லாத கவிஞர்கள் பற்றியும் அவர்கள் ஆற்றிய பணிகள் குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய்ந்து விளக்கி உள்ளது.

பெண்கள் மற்றும் அவரது சிக்கலான ஆசைகள்: மஞ்சு கபூரின் நாவலில் ஒரு திருமணமான பெண் எல்லைக்கு அப்பால் செல்ல தைரியம் எனும் ஆங்கிலக் கட்டுரையினை ஆசிரியர் ரா. அசீடா ஃபாதிமா படைத்துள்ளார் (Women and Her Complicated Entangled Desires: Courage to Reach Beyond The Horizon in Manju Kapur's Novel *A Married Woman*, by R. Aseda Fatima). எல்லா அம்சங்களிலும் வேகமாக மாறிவரும் மற்றும் வளர்ச்சியை நோக்கி நகரும் உலகில் பெண்கள் இன்னும் செயலற்றவர்களாகவும் மென்மையாகவும் பேசப்படுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட, தீவிர நிகழ்வுகளில் அவர்கள் விரும்புவதை அணியவோ அல்லது அவர்கள் விரும்பும் விஷயங்களைச் செய்யவோ கூட அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. பெண்கள் பலவீனமான பாலினத்தவர்கள் என்றும் அவர்கள் தங்களை நிர்வகிக்க போதுமான திறன் இல்லை என்பதும் நமது மனநிலையின் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பது நமது சமூகத்தின் அமைப்பில் உள்ள தவறு மட்டுமல்ல; ஓர் இந்திய சமுதாயத்தில் பெண்கள் மற்றும் அவர்களின் கணவுகள் எவ்வாறு புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்பதைச் சித்தரிக்க மஞ்சு கபூர் என்ற எழுத்தாளர் தனது சிறந்த முயற்சியை வழங்கியுள்ளார். பெண்கள் திருமணத்தில் சிக்கிய விதம் மற்றும் கணவர்கள் அவர்களைப் புரிந்து கொள்வதில் தோல்வியுற்ற விதம். பெண்கள் சமமாகக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டிய கணவுகளையும் பொறுப்புக்களையும் கொண்டிருக்கிறார்கள் அதே நேரத்தில் அவர்களின் படைப்பாற்றலை வளர்க்க சில இடங்களுக்கு அவர்கள் தகுதியானவர்கள் எனவும் விளக்கியுள்ளார். இந்தக் கதையின் பின்னணியில் மஞ்சு கபூர் ஓர் இணையான கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளார். இந்தக் கட்டுரை பெண்கள் மற்றும் அவர்களின் அடிப்படை நலன்களையும் அவர்களின் வாழ்க்கையை வடிவமைக்கும் இருண்ட ஆசைகளையும் தெளிவாகச் சித்தரிக்கிறது.

மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் வெற்றிலை பயன்பாடு எனும் தலைப்பிலான கட்டுரையினை ஆசிரியர்கள் பிரகாஷ் ராமதாஸ் மற்றும் சீத லக்ஷ்மி ஆகியோர் படைத்துள்ளனர். 'பைப்ரேஸியே' குடும்பத்தைச் சேர்ந்த வெற்றிலை ஆங்கிலத்தில் *Piper betel* Linn என்று அழைக்கப்படும் வெற்றிலை, ஆசியாவின் மிக முக்கியமான தாவரங்களில் ஒன்று. இதன் இலைகள், வேர்கள், காம்புகள் என அனைத்தும் மருத்துவ நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுவதால், தென்கிழக்கு ஆசியா நாடுகளில் உள்ள பல்வேறு பாரம்பரிய மற்றும் நாட்டுப்புற மருத்துவ முறைகளில் ஒரு முக்கியமான மருத்துவப் பொருளாகக் கருதப்படுகிறது என்கின்றனர் ஆசிரியர்கள். இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை மலேசிய இந்தியர்களிடையே வெற்றிலையின் பயன்பாட்டைப் பற்றி விளக்குகிறது. மலாயாவுக்கு வந்த இந்தியர்கள் தங்கள் பண்பாட்டில் கலந்த இந்த வெற்றிலையின் பயன்பாட்டையும் இங்கு வேறுபாடு செய்தனர். இதய வடிவிலான இந்த இலை திருமண விழாக்கள், இறைவழிபாடு மற்றும் மருந்தாக இன்றளவும் மலேசிய இந்தியர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. குழந்தைகள் முதல் பெரியவர்கள் வரை அனைவருக்கும் வெற்றிலை மருந்தாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதனை இக்கட்டுரை விவரித்துள்ளது.

நிறைவாக, இரண்டு நாவல் விமர்சனங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஒன்று **கமலாதேவி அரவிந்தனின் 'செம்பவாங்' அறிமுக உரை எனும் தலைப்பில் ஆசிரியர்** சித்திரா சங்கரன் எழுதிய ஆங்கிலக் கட்டுரையினை, எச் முகம்மது சலீம் மொழிபெயர்ப்பு செய்துள்ளார். சிங்கையில் செம்பவாங் எனும் கடலோடித் தளமாக அமைந்திருக்கும் முக்கிய இடமாக செம்பவாங் திகழ்கின்றது. பல்வகை மக்களின் சந்திப்புக் கூடமாக திகழும் இவ்விடம், எவ்வாறு பல்நிலை சமூக நிலைகளில் வாழும் மக்களின் நிலைகளைப் பற்றி உயிரோட்டமாக விளக்கி எழுதப்பட்ட நாவலாக இடஃது அமைந்துள்ளது. இந்நாவலின் தனித்தன்மைகளைத் தெளிவாக இக்கட்டுரை விளக்கி உள்ளது. **சயாம் மரண ரயில்-பேருழியின் நினைவுத்தொழிற்சாலை, நினைவுச்சின்னம்** எனும் நாவலும் புலம்பெயர் அவலமும் குறித்த ஆய்வாக இவ்விமர்சனக் கட்டுரை விளக்குகின்றது. இதனை ஆசிரியர் தெ.வெற்றிச்செல்வன் படைத்துள்ளார். மலேசிய இந்தியர்களின் மறக்க இயலாத துயர்மிகு நினைவுக்கலமாக அமைந்திருப்பது சயாம் மரண இரயில்பாதை அமைப்பில் அவர்களின் ஈடுபாடாகும். இப்பாதை திருமாணிப்பின் இவர்கள் அடைந்த துயர்களைப் பற்றிய விளக்கங்கள் இந்நாவலில் விரிவாக வரலாறு துல்லியமாக விளக்கிக் காட்டியுள்ளார், இக்கட்டுரையின் ஆசிரியர்.

இந்திய ஆய்விதழ் புதிய உத்வேகத்துடன் வளர, இந்த 14-ஆவது ஆய்விதழ் தடம் அமைத்துள்ளது. தமிழ்ச் சிந்தனைகளுக்கும் இந்தியச் சிந்தனைகளுக்கும் இடமளிக்கும் வண்ணம்

இவ்விதழ் தமிழ்-ஆங்கிலம் என இருமொழிகளிலும் வெளிவந்துள்ளது. தமிழர் மற்றும் இந்திய வம்சாவளியினர் என இருசாராரது மொழி, இலக்கியம், கலைகலாச்சாரம், சமயம், பண்பாடு, நாகரிகம், அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகவியல், சித்தவையத்தியம் என பல்நிலைச் சிந்தனைகளையும், உலக மொழிகள் பிறவற்றுடன் இணைத்து எழுதப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகள் இவ்விதழ் பிரசுரித்துள்ளது. தமிழரின் சிந்தனைச் சிறப்புகளையும் சித்தாந்தங்களின் சிறப்புகளையும் வெளியுலகிற்குக் காட்டும் வண்ணம் இவ்விதழில் இடம்பெறும் கட்டுரைகள் இருப்பதனையும் ஆற்றின் ஆய்வுத்தரமும் இனிவரும் காலங்களில் மிகுவாக உறுதிசெய்யப்படும்.

இக்காலப்பகுதியில் உலகெங்கும் பல பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ்-இந்திய சார்பு ஆய்வுகள் நடந்த வண்ணமாக உள்ளன; அவற்றையும் நம்மோடு இணைத்து வளர இவ்விதழ் வாய்ப்பளிக்கும். ஆசிய-ஐரோப்பியப் பல்கலைக்கழகங்களில் பணியாற்றும் தமிழ்-இந்தியத்துறை அறிஞர்களின் கருத்துகளையும் பதிவுசெய்யும் தடமாக உருமாற்றிட முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதன்வழி உலகெங்கும் நடைபெறும் தமிழ்த்தொடர்பான ஆய்வுகள் நடைபெறுவதற்கும் தமிழறிஞர்கள் கருத்துப்பரிமாற்றங்கள் செய்வதற்கும் நல்லதொரு களம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது எனப் பெருமைகொள்ளலாம். தமிழறிஞர்களிடையே ஆக்ககரமான கலந்துரையாடல் நடைபெறுவதற்கு இத்தடம் வலிமைசேர்க்கும் என்பது திண்ணம்.

கடந்த ஆண்டுமுதல் இந்திய ஆய்விதழ் (2019) மின்னியல் ஆய்விதழாகவும் பதிவேற்றம் காண உள்ளது. இதன்வழி உலகெங்கும் இருக்கும் தமிழ்-இந்திய ஆர்வலர்கள் இம்மடலினைப் பயன்படுத்தும் நிலைக்கு வாய்ப்புகள் உருவாகியுள்ளது. எனினும், கடந்த 10 ஆண்டுகளாகத் தடைபட்டு இருந்த இதன் வெளியீட்டுத் தடையினைக் களைந்து, கல்வியுலகில் புதிய பரிணாமத்தில் வளர மீண்டும் மலர்ந்த இவ்விதழின் இளமை எக்காரணத்திற்காகவும் என்றென்றும் இழக்காமல் காக்க எம் துறையினர் பெருஞ்சிரத்தையைச் செலுத்துவர் என எதிர்பார்க்கின்றேன்; நாம் வீழ்ந்தாலும் தமிழ் வளரவேண்டும் என்பதனைச் சொல்லினால் அல்லாமல் செயலில் பதித்துச் செயல்படுத்துவோமாக.

இவ்விதழில் வெளிப்படுத்தப்படும் கட்டுரைக் கருத்துகள் பதிப்பாசிரியர் குழுவின் கருத்துகளாகவோ இந்திய ஆய்விதழ் துறையின் கருத்துகளாகவோ இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

மலாயாப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் மேற்பார்வையில் இயங்கும் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார் அறக்கட்டளை வாரியம் இவ்விதழ் வெளிவருவதற்கான மானியத்தினைக் கடந்த காலங்களில் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளது. எனினும், அத்துணைமைச் செயல்பாடு கிடைக்கப் பெறாத நிலையில் இவ்வாய்விதலின் வெளியீடு தடைபெறா வண்ணம் மின்னிதழாக மறுபிரவாகம் பெற்றுள்ளது. இம்முயற்சி இவ்வாய்விதல் பரந்த தமிழ் உள்ளங்களைச் செவ்வனே சென்றடையுமென நம்புகின்றேன்.

இக்கன்,
முனைவர் மோகன தாஸ் ராமசாமி
தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்
இந்திய ஆய்விதழ் துறை
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
ஜூன் 30, 2021.

Jurnal Pengajian India
இந்திய ஆய்வு
(Journal of Indian Studies)

Chief –in- Editor
Dr Mohana Dass Ramasamy

Jurnal Pengajian India merupakan sebuah jurnal tahunan yang diterbitkan oleh jabatan Pengajian India, Universiti Malaya.

Jurnal ini bertujuan untuk menyediakan wadah bagi menerbitkan hasil penyelidikan yang dijalankan oleh barisan tenaga pengajar di Jabatan Pengajian India.

Jurnal ini menerima artikel berbentuk ilmiah ditulis dalam Bahasa-bahasa Tamil, Bahasa Malaysia dan Inggeris untuk penerbitan.

Harus ditegaskan bahawa dapatan dan pandangan dikemukakan dalam bentuk artikel-artikel yang diterbitkan tidak semestinya merupakan pendapat editor mahupun barisan pengarang atau Jabatan Pengajian India.

Penerbitan jurnal ini dibiayai oleh peruntukan dari Tabung Amanah All-Malaya Nattukkottai Chettiyar yang diselenggara di bawah Timbalan Naib Canselor (Akademik & Antarabangsaan) Universiti Malaya.

Journal of Indian Studies is an annual journal published by the Department of Indian Studies, University of Malaya.

The aim of the journal is to provide a channel for the publication of research works carried out by the teaching staff in the Department of Indian Studies.

Language used in this journal are Bahasa Malaysia, Tamil and English.

Views expressed in the articles are not necessarily the view of the Editorial Board or the Department of Indian Studies.

Publications of this journal is financed by a grant from the *All-Malaya Nattukkottai Chettiyar Endowment Fund*, administered by the University of Malaya in the past.

Jurnal Pengajian India
இந்திய ஆய்விதழ்
(Journal of Indian Studies)

Jlud / Vol. XIV**2021**

உள்ளடக்கம்	பக்கம்
ஆசிரியர் உரை	ii-vii
உள்ளடக்கம்	ix
1. சிறுவர்களிடமிருந்து சிறுவர்களுக்காக உருவான சிறுவர் எழுத்துப் படிவங்களின் நடையியல்	
• மோகன தாஸ் ராமசாமி / Mohana Dass Ramasamy	1-32
2. மொழியியல் நோக்கில் திபெத்திய இலக்கணங்களில் தொல்காப்பிய எழுத்தியல் கூறுகள்	
• மு. ஜோதிலட்சுமி / M.Jothi letchumi	33-41
3. பழந்தமிழரின் நிமித்தங்கள்	
• சே. கரும்பாயிரம் / C.Karumbayiram	42-54
4. The Features Differentiating Vēḷir, Vēntar And Leaders Among Tiṇaimāntar	
• S.Kanamani Ganesan	55-62
5. சங்க இலக்கியப் பணுவலில் வேளாண்மைச் சடங்குகள்	
• கரு.முருகன் / K.Murugan	63-72
6. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் மக்களின் வாழ்விடம்	
• ஜெ.கவிதா / J. Kavitha	73-80
7. சங்க இலக்கியமும் இனவரைவியலும்	
• கோ.சதீஸ் / K.Satish	81-95
8. திருக்குறளில் வண்ணக் கோட்பாடு	
• ப.திருஞானசம்பந்தம் / P. Tirunjanasambantham	96-105
9. தேவாரங்களில் வீரட்டேசுவரர்கோயில்	
• ச.சாந்தி / S.Santhi	106-112
10. தமிழில் சித்தர் மருத்துவ நூல்களின் தோற்றம் முனைவர்	
• பால சிவகாட்சகம் / Bala Sivakadacham	113-120
11. மலேசியா திருநாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் வளப்பங்களுக்கும் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பங்கு	
• அண்ணாதுரை முருகையா / Annadurai Murugoiah &	
• மோகன தாஸ் ராமசாமி / Mohana Dass Ramasamy	121-128
12. தமிழ்த் திரைப்படங்களில் சித்தரிக்கப்படும் திருநங்கைகள்: ஒரு பார்வை	
• ரவிந்திரன் மாரையா / Ravindran Maraya &	
• ஹேமமீரா/ Hemameera	129-136

13. தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் கிறித்தவத்தின் பங்கு
 • லூ. ஜோன் சில்வியா பிரேமா / L John Silvia Prema 137-144
14. Women and Her Complicated Entangled Desires: Courage To Reach Beyond The Horizon In Manju Kapur's Novel a Married Woman
 • R. Aseda Fatima 145-149
15. மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் வெற்றிலை பயன்பாடு
 • பிரகாஷ் கே. ராமதாஸ் & இரா. சீத லட்சுமி
 • Prakashdas K. Ramadas & R. Seeta Lechumi 150-159
16. கமலாதேவி அரவிந்தனின் 'செம்பவாங்' அறிமுக உரை
 • சித்திரா சங்கரன் / Chitra Sangaran &
 • மொழிபெயர்ப்பு: எச் முகம்மது சலீம் / Translation by H.Muhammad Salee) 161-165
17. சயாம் மரண ரயில்-பேருழியின் நினைவுத்தொழிற்சாலை
 (நினைவுச்சின்னம் நாவலும் புலம்பெயர் அவலமும் குறித்த ஆய்வு)
 • தெ.வெற்றிச்செல்வன் / Vetri Selvan 166-169

சிறுவர்களிடமிருந்து சிறுவர்களுக்காக உருவான சிறுவர் எழுத்துப் படிவங்களின்
நடையியல்

மோகன தாஸ் ராமசாமி / Mohana Dass Ramasamy*
இந்திய ஆய்வியல் துறை / Department of Indian Studies
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம் / University of Malaya
rmohana_dass@um.edu.my

Manuscript received 16 March 2021

Manuscript accepted 30 April 2021

*Corresponding author / First Author

Abstract

It can be assured that the children's literature is still at the level of finding its development path and evolving in Malaysia. It is yet reached its matured level. With not many writers have explored to develop his genre, there were new developing trend among the children is emerging now. This is what referred to as Peer-to-Peer Assisted Children's Literature. Sort of write-ups developed by the children to other children were published in the Malaysian dailies, in the forms of stories, articles, excerpts and other scripts. These write-ups were meant to be a guide for other growing students, as they have been producing these works with a variety of stylistic features. The children have chosen the best ways to present their ideas elegantly and attractively to others, using vocabulary in their own style. Beyond the language and grammatical restrictions, the children's writing can be seen as a medium of expressing their individual stylistics in writing, on a stand-alone basis. Based on this, about 25 articles published in the dailies were selected, collected and analyzed to identify their stylistic features and reveal them accordingly.

Keywords: Children's Literature, Malaysian Children's Literature, 'Small Literature' Works, Children's Literature Stylistic

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மலேசிய தமிழ் வளர்ச்சிச் சூழலில் சிறுவர்/குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சி குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள்ளேயே தற்போது வளர்ந்துவரும் சூழலில், இவ்விலக்கிய வகையினைத் தமக்காக தாமே, சிறுவர்கள்/குழந்தைகள், வளர்க்கும் சூழல் தற்போது உருவாகி, வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றது. இதனையே சிறுவர்களிடமிருந்து சிறுவர்களுக்காக உருவான சிறுவர் எழுத்துப் படிவங்களின் (Peer-to-Peer Assisted Children Literature) எனக் குறிப்பிடுகின்றோம். மலேசிய தினசரிகளில், குறிப்பிட்ட தினங்களில் வெளிவரும் மாணவர் அங்கம், சிறுவர் அரங்கம் ஆகிய அங்கங்களில் இவர்களின் கதைகள், கட்டுரைகள், துணுக்குகள் மற்றும் ஏனைய எழுத்துப்படிவங்கள் வெளிவந்த வண்ணமாக உள்ளன. வளர்ந்த மாணவர்கள் வளரும் மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டும் வழித்தடமாக இவை அமைந்துள்ளன. இந்தப் படைப்புகளைப் பன்முக நடையியல் தன்மைகளோடு இவர்கள் எழுதிப்படைத்து வருகின்றனர். இவர்களது எழுத்துப்படிவங்கள் பன்முக நடடைத்தன்மைகளை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றன. ஒருவர் தனது கருத்துகளை அல்லது தகவல்களைத் தெரிவிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் மொழியின் அடிப்படை நியதிகளை இலக்கண விதிகளாக அமைத்திருக்க, அந்த விதிகளுக்கு உட்பட்டு, தனக்கே உரித்த பாணியில் சொற்களாங்கியங்களைப் பயன்படுத்தி, நேர்த்தியான முறையில் தனது கருத்துகளைக் கனக்கச்சிதமாகவும் கவர்ச்சியாகவும் பிறருக்கு வழங்கும் பாங்கினையே சிறுவர் நடையியல் எனக் காணலாம். மொழி, இலக்கணக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, சிறுவர்கள்/குழந்தைகள் சுயந்த நிலையில், அறிந்தும் அறியாமலும் விதர்ந்த நிலையில் உருவாக்கும் எழுத்துப்படிவங்களில் அவர்களது தனிப்பட்ட நடையியல் வெளிப்பட்டிருப்பதனைக் காண முடிகிறது. அத்தகைய தன்மையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு, நாளிதழ்களில் வெளியான 25 கட்டுரைகளைத் தெரிவிசெய்து, அவற்றின்கண் காணப்பெறும் நடையியல் சிறப்புகளை அடையாளம் கண்டு, அவற்றின் மொழிநடையினை இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்திக் காட்டியுள்ளது.

தரவுச்சொற்கள்: சிறுவர் இலக்கியம், மலேசிய சிறுவர் இலக்கியம், 'சிறு இலக்கியப்' பணிகள், சிறுவர் இலக்கியத்திய நடையியல்.

முன்னுரை

குழந்தை இலக்கியங்கள் என்றாலும் சிறுவர் இலக்கியங்கள் என்றாலும் பெரும்பாலும் பெரியோர்களே படைத்து வழங்கும் பாங்கு பெரும்பான்மையாக உள்ளது. மலேசிய தமிழ் வளர்ச்சிச் சூழலில் சிறுவர்/குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சி குறிப்பிட எல்லைக்குள்ளேயே தற்போது வளர்ந்துவரும் சூழலில், இவ்விலக்கிய வகையினைத் தமக்காகத் தாமே, சிறுவர்கள்/குழந்தைகள், வளர்க்கும் சூழல் தற்போது உருவாகி, வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றது. இதனையே சிறுவர்களிடமிருந்து சிறுவர்களுக்காக உருவான சிறுவர் எழுத்துப் படிவங்களின் (Peer-to-Peer Assisted Children Literature) எனக் குறிப்பிடுகின்றோம்.

மலேசியத் தினசரிகளில், குறிப்பிட்ட தினங்களில் வெளிவரும் மாணவர் அங்கம், சிறுவர் அரங்கம் ஆகிய அங்கங்களில் இவர்களின் கதைகள், கட்டுரைகள், துணுக்குகள் மற்றும் ஏனைய எழுத்துப்படிவங்கள் வெளிவந்த வண்ணமாக உள்ளன. வளர்ந்த மாணவர்கள் வளரும் மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டும் வழித்தடமாக இவை அமைந்துள்ளன. இந்தப் படைப்புகளைப் பன்முக நடையியல் தன்மைகளோடு இவர்கள் எழுதிப் படைத்து வருகின்றனர். இவர்களது எழுத்துப்படிவங்கள் பன்முக நடைத்தன்மைகளை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றன.

நடையியல் என்பதனைப் பல்வகைகளில் விளக்கிச் செல்லலாம். ஒரு செய்தியை அல்லது தகவலைத் தெரிவிப்பதற்கு ஒருவர் பயன்படுத்தும் மொழிநடைமுறை எனச் சுருக்கமாகவும் சொல்லலாம். ஒருவர் தனது கருத்துகளை அல்லது தகவல்களைத் தெரிவிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் மொழியின் அடிப்படை நியதிகளை இலக்கண விதிகளாக அமைத்திருக்க, அந்த விதிகளுக்கு உட்பட்டு, தனக்கே உரித்த பாணியில் சொற்களாங்கியங்களைப் பயன்படுத்தி, நேர்த்தியான முறையில் தனது கருத்துகளைக் கனக்கச்சிதமாகவும் கவர்ச்சியாகவும் பிறருக்கு வழங்கும் பாங்கினையே நடையியல் எனக் குறிப்பிடலாம்.

மொழி, இலக்கணக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, சிறுவர்கள்/குழந்தைகள் சுயந்த நிலையில், அறிந்தும் அறியாமலும் விதர்ந்த நிலையில் உருவாக்கும் எழுத்துப்படிவங்களில் அவர்களது தனிப்பட்ட நடையியல் வெளிப்பட்டிருப்பதனைக் காணலாம். ஒரே செய்தி, பன்னோக்கு முறைகள், பன்முகச் செய்திகள், நானாவித நடைகள் என குழந்தைகள்/சிறுவர்கள் தங்களது சிந்தனைச்சாரல்களை வெளிப்படுத்திக் காட்ட முயல்கின்றனர். இதன்வழி, இவர்களது மொழி ஆற்றலையும் மொழித்திறன்களையும் கண்டுகொள்ள வழியேற்படும். அதன்வழி அவர்களுடைய தேவைகள் யாவை என்பதனையும் அறிந்துகொள்ள இயலும். இதன்வழி, மலேசிய குழந்தை/சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சி உலகின் முத்திரைப் பதித்துக்கொண்டிருக்கும், சிறுவர்களிடமிருந்து சிறுவர்களுக்காக உருவான சிறுவர் எழுத்துப் படிவங்கள் எனும் இவ்வகைச் 'சிறு இலக்கியப்' பணிகளின் பங்களிப்பினை அடையாளம் காண்பதோடு, இதனை நன்முறையில் வளர்த்தெடுக்க தடமைக்க இவ்வாய்வு உறுதுணையாக அமையும் என நம்பலாம்.

மலேசிய சிறுவர் இலக்கியம்: பின்புலம்

மலேசியாவில் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட வரிசையில் பல இதழ்கள், சஞ்சிகைகள், ஊடகங்கள் என இடம்பிடித்திருக்கின்றன. 'சோலை' (கா. இராமநாதன்), தமிழ் முரசின் (கா. சாரங்கபாணி), 'தமிழ் முரசு மாணவர் மணிமன்ற 'மணியோசை', தமிழ் நேசனின் "சிறுவர் அரங்கம்' (1963 முதல்), 'தமிழ் மலரின்' 'சிறுவர் பேரவை' 'மலைநாடு' -இன் (1965) சிறுவர்களுக்கென வெளியிடப்பட்ட நான்கு பக்கங்கள், தமிழ் நேசன். தமிழ் ஓசை, தினமணி ஆகிய நாளேடுகளின் சிறுவர் அங்கம் சிறப்புப் பிரிவு என மலேசிய சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் கைக்கொடுத்து வளர்த்த இதழ்கள் பல இருந்தன. இந்த வரிசையில், திங்கள் (மாத இதழ்களும் 'ஜனோபகாரி', 'வெற்றி', 'வளர்ச்சி', 'உதயம்' போன்ற இதழ்களும் சிறுவர் இலக்கியத்திற்கு ஊக்கமளித்து வெளியிட்டன.

தொடர்ந்து 'பொன்னி', 'மலைமகள்', 'முத்தமிழ்', 'அரும்பு போன்ற திங்கள் இதழ்களிலும் சிறுவர் இலக்கியம். தமிழகத்தில் 'பாலதீபிகை', 'பாலியர் நேசன்'. 'பாப்பா மலர்', 'பாலர் மலர்', 'அணில்', 'கண்ணன்', 'சங்கு', 'அம்புலிமாமா' போன்ற பல சிறுவர் இலக்கிய இதழ்கள் வெளிவந்தன. தமிழகத்தின் சிறுவர் இலக்கிய ஈடுபாடு மலேசியச் சிறுவர் இலக்கியத்திலும்

தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. இவற்றோடு மலேசிய வானொலிப் பிரிவும் இணைந்து செயல்பட்டது. இத்துறையின் வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்தியது. இந்தத் தொடர்ச்சியானது இன்றுவரை தொடர்ந்தும், வளர்ந்தும் வந்துகொண்டிருப்பதும் இத்துறை வளர்ந்து கொண்டிருப்பதற்கான நல்ல அறிகுறி (மோகன தாஸ், 2018, ப. 347).

மலேசியாவில் சிறுவர் இலக்கிய வகைகள் என பார்க்கும்போது முக்கியத்துவம் பெருபவை கவிதைகள், நாடகங்கள், சிறுகதைகள் மற்றும் கட்டுரைகள் ஆகும். இவ்வகை இலக்கிய வடிவங்கள் ஒருவகையில் தனித்துவம் பெற்றவையாக இருக்க, அனைத்திலும் தனிச்சிறப்புடை இலக்கியமாக தனிச்சிறப்பு வாய்ந்ததாக அமைவது கவிதை இலக்கியமே. அதற்கடுத்த நிலையில் கதை, கட்டுரை தொடர்கின்றன. புதிததாக இத்துறையில் எழுத முயல்வோர் கையில் எடுக்கும் துறையாகக் கட்டுரை வடிவம் அமைவதைக் காணலாம். (மலேசியாவில் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி மேலும் அறிந்துகொள்ள குமரன் கப்பிரமணியம், (2018), மலேசியாவில் சிறுவர் இலக்கியம் மற்றும் சி.சிவகுமார் 2018, மலேசியாவில் சிறுவர் இலக்கியம் ஆகிய இரு வெளியீடுகளைக் கண்டுகொள்ளலாம்.)

இவ்வாறு சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சி ஒருபுறம் வளர்ந்திருக்க, மறுபுறம் சிறுவர்கள் தாமாகவே உருவாக்கி இருக்கும் சில எழுத்துப்படிவங்களையும் காண்கின்றோம். அவற்றை ஆராய்ந்து நோக்கும்போது, இச்சிறு இலக்கியவடிவங்களின் படைப்பாளுமையின் சிறப்பினைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வழியேற்படும். அத்தகைய சிறுபணியை ஆற்றுவதே இவ்வாய்வின் முக்கிய வேலை.

ஆய்வுநெறிமுறை

இந்த ஆய்வு மாணவர்களின் படைப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே நிகழ்த்தப்பட்ட ஆய்வாகும். மாணவர்கள் மாணவர்களுக்காக உருவாக்கிய படைப்புகள் பலதரப்பட்டவையாக உள்ளன. அவற்றுள் ஆரம்பப் பள்ளி மாணவர்களுள் குறிப்பாக, மேனிலை ஆரம்பப் பள்ளி மாணவர்கள் எழுதி, மலேசிய நாளிதழ்களில் வாராந்திரப் படைப்புகளாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் படைப்புகளை அடையாளம் கண்டு, அவற்றின் தனித்தன்மைகளை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது.

மலேசியாவில் வெளிவரும் மலேசிய நண்பன் எனும் பத்திரிகையில் 1.7.2018 முதல் 28.4.2019 வரையிலும் வெளிவந்த மாணவர்களின் படைப்புகள் இதற்காக தேர்வு செய்யப்பட்டு, ஆய்வுசெய்யப்பட்டன. அத்தகைய தன்மையில் அமைந்து, இவ்வாய்விற்காக தேர்வுசெய்யப்பட்ட கட்டுரைகளின் எண்ணிக்கை 24 ஆகும். அவ்வகை எழுத்துப்படிவங்களை அடையாளம் கண்டு, அவற்றின்கண் காணப்படும் நடையியல் தன்மைகளைப் பதிவுசெய்யும் நோக்கமாக, அப்பத்தி அத்தகைய தன்மையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட சுமார் 24 கட்டுரைகளைத் தெரிவுசெய்து, அவற்றின்கண் காணப்பெறும் நடையியல் சிறப்புகளை அடையாளம் கண்டு, வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதும் இதன் நோக்கங்களுள் அடங்கும்.

நடையியல் ஆய்வின் பன்முகத்தன்மை

தமிழ்ப் பள்ளிகளில் கல்வி பயிலும் மேன்நிலை மாணவர்களின் நடையியலில் பன்முகத் தன்மையினை ஆராயும் நோக்கினில் இந்தக் கட்டுரை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் பட்சத்தில் மாணவர்களது கட்டுரைகள் நவீன ஆய்வின் கோட்பாட்டுப் பாணியில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. நாளிதழில் பிரசுரிக்கப்பட்ட இக்கட்டுரைகள் தனிநிலை மாணவர்களின் மொழிநடையாக இருந்தாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட மேன்நிலைக் கூட்டத்தைச் சமூகத்தைச் சார்ந்த மாணவர்கள் இவர்கள் எனக் குறிப்பிடும் அளவிற்கு ஒரு குழுமமாக இவர்களைக் காணலாம். அத்தகு வகையில் இவர்களது கட்டுரைகளின் தேர்வுத் தலைப்பும் எழுத்தும் அமைந்துள்ளது. இவ்வகை நடையியல் ஆய்வு மாணவர்களது மொழியில் வழங்கும் இலக்கிய வளத்தை முழுமையாகக் கிரகித்துக்கொள்ள உதவும் துறையாக அமைவதால், இதன்வழி மாணவர்கள் உருவாக்கி இருக்கும், படைப்புகளின் தனித்துவத்தினைக் காணவும் வழியுள்ளது. இதன்வழி, மாணவர்களது உரைநடைகளின் காணப்படும் மொழிச்சூழலை விளக்கி, அவற்றின் சமகால மொழிச்சூழல் கைக்கோண் முறையும் விளங்கிக் கொள்ளவும் இத்துறை உதவுகின்றது. இந்த அறிவானது புதைநிலைச் செய்திகளோடு தெரிநிலைச் செய்திகளையும் உள்வாங்கிக் கொள்ள நடையியல் அறிவு வழித்தடமாக உள்ளது (முனீஸ்வரன், 2018, ப.2).

நடையியல் என்றால் என்ன?

நடைமையல் என்பது சொல் தேர்வு, வாக்கிய அமைப்பு எழுத்தாளரின் தனிப்பட்ட முறையை அல்லது நடையைக் காண்பிப்பது ஆகும். விளக்கும் உத்தி, அழகியல் கோட்பாட்டின் அடைவு நிலை, எழுத்தாளரின் கருத்துத் தெரிவிக்கும் மனோபாவம் என்பனவும் நடைமையல் எனப்படுகின்றன (முனிஸ்வரன், 2018, ப.11). பேச்சு மொழி, பிறமொழிச் சொற்கள், கலப்பாக்கச் சொற்கள், புரிதலுக்குச் சிக்கலான சொற்கள், உவமை அணி பயன்பாடு என தம் கருத்துகளைப் பிறருக்கு எடுத்துச்சொல்ல பயன்படும் கருவிகளின் தகுந்த கலவைப் பயன்பாடு என்பது பொதுவான கருத்தாக ஏற்கலாம். இந்த நிலையிலேயே இந்த ஆய்வும் மாணவர்களின் படைப்புகளை ஆய்வுசெய்கின்றது. அவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட கட்டுரைகள் யாவும் மாணவர்களது சிந்தனை ஆற்றலைப் பெருக்குவதுடன் மட்டுமல்லாது, அவர்களின் மொழி வளத்தையும் பெருகுகின்றது என்றுரைக்கும் மலர்விழி (2013, ப.34) கருத்து இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கருத்தினைச் சற்று உற்றுநோக்குவோமாயின், Halliday (1986) அவர்களின் எழுத்து மொழிக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் வேறொரு விதமாகக் காண வாய்ப்புள்ளது. இவர் 'எழுத்து மொழி' என்பது தரப்படுத்தப்பட்டுள்ள நடை என்கிறார். எழுத்து மொழியில் தயக்க நிலை, உள்ளூணர்வுகள், சந்தேகம் போன்றவற்றைக் வெளிப்படையாகக் காட்ட முடியாது; இதனை நாம் எழுத்துமொழியின் வாயிலாகக் காண்பது அவ்வளவு எளிதான விடயமல்ல. எனவே, நடைமையலின் எளிய தன்மையாக, Halliday (1986) கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் எழுத்து வழக்குச் சொல், சொற்றொடர், வாக்கியம் என மூன்று வகையாகப் பிரித்துப் பார்க்க வழியுள்ளது (முனிஸ்வரன், 2018, ப.3). இந்த மூன்று வகைகளோடு, மாணவர்களது படைப்புகளில் காணப்படும் சில மாறுபட்ட மொழிக்கையாடல்களையும் பொதுநிலையில் இவ்வாய்வு தேர்வுசெய்து பார்த்துள்ளது.

படைப்புகளை உருவாக்கும் மாணவர் தம் படைப்பிற்குத் தகுந்த மொழிக்கூறுகளைத் தேர்வுசெய்கின்றனர். அவ்வாறு தேர்வுசெய்யப்படும் அனைத்து மொழிக்கூறுகளும் பொருளுடையவையாக அமைகின்றன என்று Halliday (1971) கூறுவார். இக்கூற்றுக்கேற்ப மாணவர்களது படைப்புகளில் பல்வாறான மொழிக்கூறுகளைக் கையாண்டுள்ளனர் என்பது கண்கூடாகக் காணமுடிகின்றது. அவை முறையே,

- அ. சொற்றேர்வு (எழுத்து மொழி, பேச்சுமொழி, மொழிக்கலப்பு, உணர்ச்சிக்கிளவிகள்)
- ஆ. தொடர்கள் (பிறவகைத் தொடர்கள், வினாத்தொடர்கள், தனிவாக்கியங்கள், தொடர் வாக்கியங்கள், கலப்பு வாக்கியங்கள்)
- இ. அடைகள் (பெயரடைகள், வினையடைகள்)
- ஈ. தொகைகள்
- உ. பொன்மொழிகள் / சான்றோர் மொழிகள்
- ஊ. பழமொழிகள் / மரபுத்தொடர்கள்

என வரிசைப்படுத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

மாணவர்களது படைப்புகளின் பொதுத் தன்மைகள்

இந்த ஆய்விற்காகத் தேர்தெடுக்கப்பட்ட கட்டுரைகளின் எண்ணிக்கை மொத்தம் 24. அவை பின்வரும் தலைப்புகளில் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

அ. ஆசிரியர் பற்றி

- ஆசான் என் தெய்வம் (Sept 10, 2018)
- நான் ஓர் ஆசிரியரானால் (Nov 19, 2018)
- அன்பான ஆசிரியர் (Dec 17, 2018)
- எனக்கு பிடித்த ஆசிரியர் (Jan 21, 2019)
- என் ஆசிரியர் (Feb 4, 2019)
- எனக்கு பிடித்த ஆசிரியர் (Feb 18, 2019)

ஆ. இயற்கை

- தென்னை மரம் (Oct 1, 2018)
- காடுகளின் பயன் (Nov 26, 2019)
- காடுகளின் பயன் (Jan 28, 2019)
- ஆற்றின் பயன் (Feb 18, 2019)
- காடுகளின் பயன் (Feb 25, 2019)

இ. தமிழ் மொழி

- தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோர் (July 16, 2018)
- பாரினில் சிறந்த மொழி (Aug 13, 2018)
- கனியிடை ஏறிய சுவையும் (Dec 3, 2018)
- தமிழ் மொழி (Mac 4, 2019)
- தமிழ் மொழியின் சிறப்பு (Mac 4, 2019)

ஈ. தமிழர் கலாச்சாரம் – பண்பாடு

- தமிழ் மாதங்கள் (July 30, 2018)
- ஆரோக்கியமான வாழ்க்கைக்கு மூலிகைகள் (Dec 10, 2018)
- பொங்கல் திருநாள் (Jan 14, 2019)
- பொங்கல் (Mac 11, 2019)

உ. வாசிப்பின் நன்மை

- இராஜமௌலி வாசித்த கதைப் புத்தகம் (July 1, 2018)
- வாசிப்பதால் ஏற்படும் நன்மைகள் (July 9, 2018)
- வாசிப்பதால் ஏற்படும் நன்மைகள் (July 19, 2018)
- வாசிப்பின் அவசியம் (Sept 3, 2018)

ஒரு மாதிரி ஆய்வு (என் ஆசிரியர்)

என் ஆசிரியர் எனும் கட்டுரை ஒன்று மாணவர்களது கட்டுரைத் தன்மையினை ஆராயப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இக்கட்டுரை, மாணவர்களின் சொற்களஞ்சியம் மிகவும் விசாலமாக இல்லாநிலையைக் காட்டுகின்றது. இருப்பினும், அது ஓரளவு பாராட்டும் அளவிற்குப் போதுமானதாக இருப்பதைக் காண முடிந்தது. அவ்வகையில் என் ஆசிரியர் எனும் கட்டுரையில் அவர்களது சொற்களஞ்சிய அமைப்பினைப் பின்வருமாறு காணலாம். இந்த அட்டணையில் பெரிய அளவில் காணப்படும் /என்/, /அவர்/, /ஆசிரியர்/, /மிகவும்/ ஆகிய சொற்கள் அதிகமாகக் கையாளப்பட்டிருப்பதைக் காண முடிகின்றது.

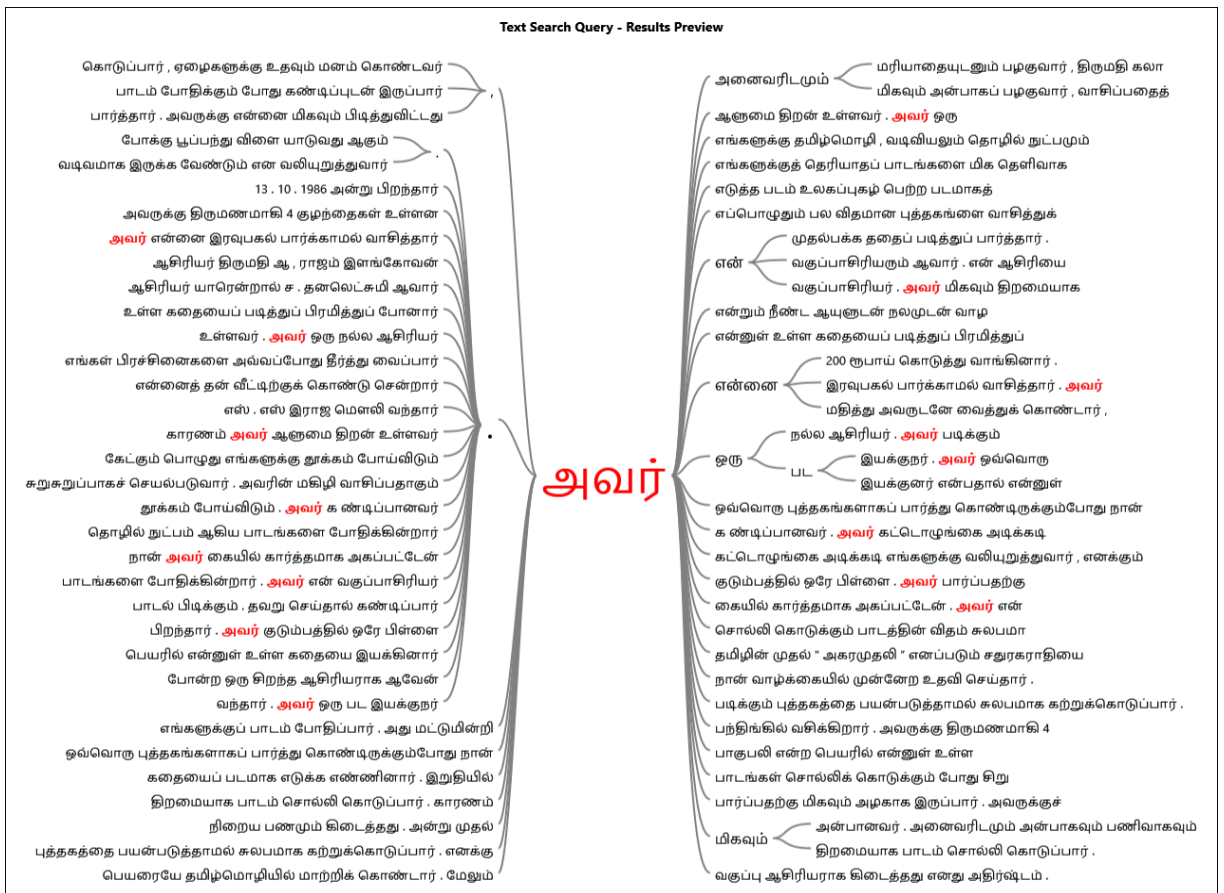
இ. இடை

- சொல்லளவில் சொற்களுக்கு அங்கங்களாகக் காணப்படும் இடைச்சொற்கள் (விசுதிகள், இடைநிலைகள்); சொற்களோடு இணைந்த இடைச்சொற்கள் (வேற்றுமைகள், உம், ஏகார இடைச்சொற்கள்) அல்லது அடுத்த நிலை காணப்படும் இடைச்சொற்கள் (முன்னொடுகள் – முன் – பின்) ஆகியவற்றை ஆளுமையுடன் கையாளும் தன்மையினையும் காண முடிந்தது.

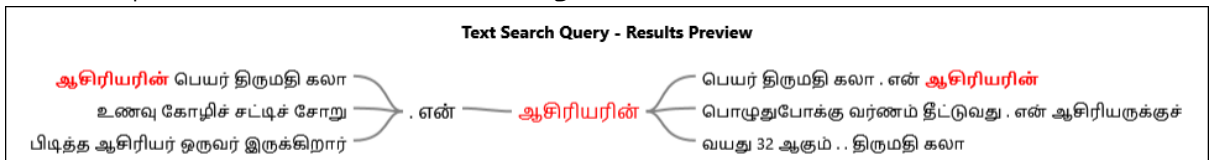
ஈ. உரி

- மிகவும் குறைவாகக் கையாளப்பட்ட சொல்வகை (அதி, மா)

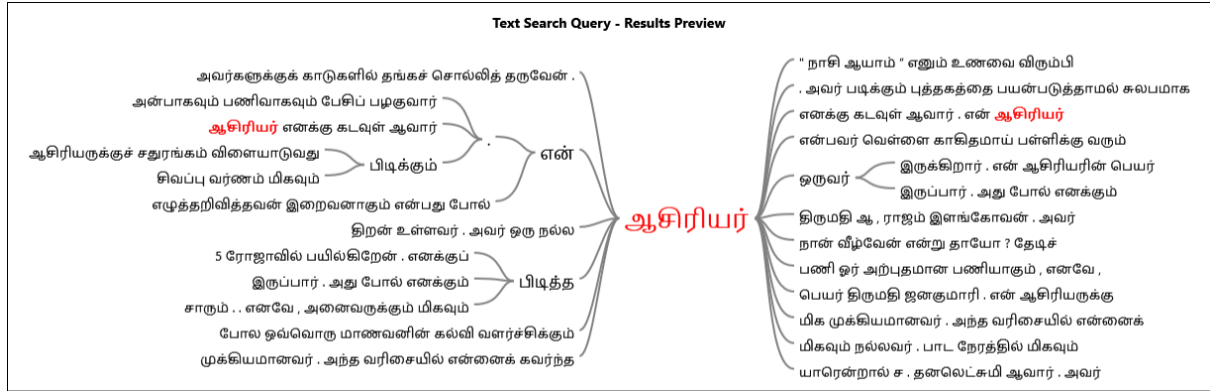
கீழ்க்காணும் அட்டவணை மாணவர்களின் சொற்கையாடல் திறனை விவரிக்கின்றன. முதல் அதிகமாக பயன்படுத்தப்பட்ட பட்டியல் /அவர்/ எனும் சொல் எந்தெந்த வகைகள் கையாளப்பட்டுக்கின்றது என்பதனைக் காண முடிகின்றது. அதே போல, மிகக் குறைவாக கையாளப்பட்ட /ஆசிரியரின்/ எனும் சொல்லின் பயன்பாடும் கீழே காட்டப்பட்டுள்ளன. இவையும் மாணவர்களின் மொழிநடையின் ஆளுமையாகவே காண முடிகின்றது.

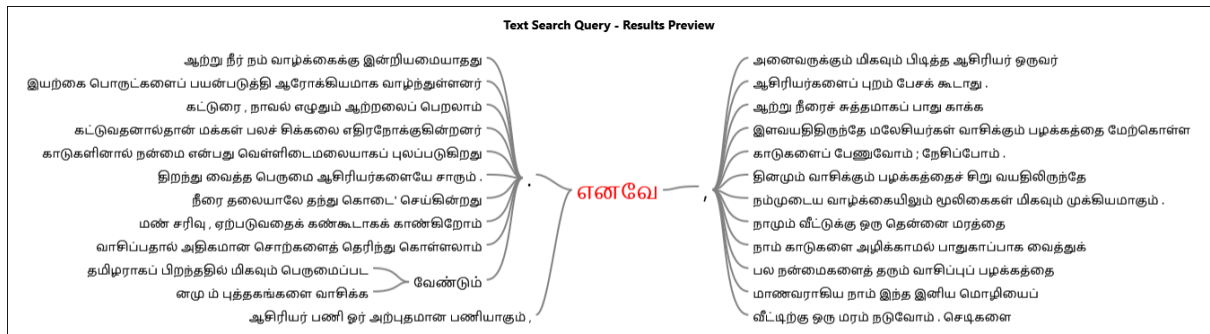
மிகக் குறைவாக கையாளப்பட்ட சொல் - /ஆசிரியரின்/

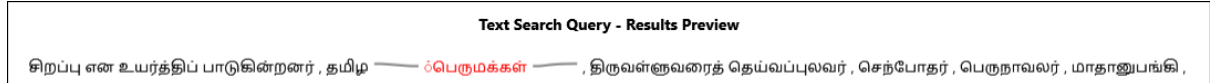
திருத்தப்பட்ட ஆய்வாக, வெறுமனே /ஆசிரியர்/ எனும் சொல்லின் அடிப்படையில் ஆராய முற்படின், கீழ்க்காணும் கண்டுபிடிப்பினைக் காண முடிகின்றது.

கீழ்க்காணும் அட்டவணைகள் மாணவர்களின் இடைச்சொல் சொற்கையாடல் திறனை விவரிக்கின்றன. முதல் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட பட்டியல் /எனவே/ எனும் சொல் எந்தெந்த வகைகள் கையாளபடிருக்கின்றது என்பதனைக் காண முடிகின்றது. இந்த இடைச்சொல்லின் பயன்பாடு மிகவும் முக்கியமானதாகக் காண வேண்டிய இடத்தில் உள்ளோம்; ஏனைய இடைச்சொற்கள் போலன்றி இவ்வகை இடைச்சொல்லின் பயன்பாடு முக்கியமாக, தேவைப்படும் இடங்களில் மட்டுமே இடம்பெறும். தமது கருத்துகளை நிலைப்படுத்தவும், உறுதிப்படுத்தவும் இதன் கையாடல் முக்கியமான இடத்தைப் பிடித்திருக்கின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரே ஒருமுறை மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்ட சொல்லாக /பெருமக்கள்/ பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் முறையினையும் இவ்விடம் காணலாம்.

சொற்களையும் அவற்றின் பயன்பாடும்

நமக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்களை ஆராய்ந்தபோது கிடைக்கப்பெற்ற சொல்வகைக் கையாடல் திறன்களை கீழ்க்காண்போம். இவற்றை ஒரே ஒரு முறை இருமுறை, மூன்றுமுறை, நான்குமுறை, ஐந்துமுறை பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் என இவற்றின் எண்ணிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவற்றை வகைப்படுத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த வரிசையில் சுமார் 1812 சொற்களின் ஒட்டுமொத்தப் பயன்பாட்டில் மாணவர்களது ஆக்கத்தன்மையின் அடிப்படையில் காண்போமானால் அதிகப்பட்சமாக 21 வகைகளில் இச்சொற்களைக் கையாண்டிருப்பதைக் காண முடிகின்றது. அதனைக் கீழ்க்காணும் அட்டவணையின் மூலமாகக் காணலாம்.

சொல் எண்ணிக்கை	முறை	சான்றாதாரம்

1	1450	பெருமக்கள், நெஞ்சார்
2	198	வெற்றி, வைக்கும், வைத்துக்

3	70	வாசிப்பு, வாய்ந்த, வெள்ளம்
4	29	முன், வாசிக்கும், வாசித்தால்
5	12	வாழ, விலங்குகள், வைத்து
6	11	மீது, மேலும், வளரும்
7	11	நீர், போன்ற, வாசிப்பதால்
8	2	கொண்டு, போல்
9	2	என்பது, நம்
10	3	என்று. தமிழ்மொழி

11	1	நான்
12	1	எனவே
13	2	ஆசிரியர், காடுகள்
14	1	மொழி
15	2	ஒரு, வேண்டும்
16	-	
17	1	பொங்கல்
20	2	தமிழ், மிகவும்
22	1	நாம்
24	1	என்
34	1	அவர்

மாணவர்களது படைப்புகளில் காணப்படும் ஒரேஒரு முறைமட்டும் பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் பட்டியல்

வினைச்சொல் வகை
அகப்பட்டேன்
அடர்த்தியாக
அமைப்பர்
அலங்கரித்துள்ளன
இலவசமாகப்
இறக்கினர்
இன்றியமையாதது
உட்கொண்டு
உணரவேண்டும்
உயரமுள்ள
உழுன்று
உறங்கிக்
எடுத்துரைக்கும்
எய்திய
எரிப்பர்
எனச்
ஐயமில்லை
ஒட்டி
ஒளிர்ந்திட
கண்டதை
கவர்ந்த
கவனித்துக்
கழுவப்
காசிதமாய்
காக்க
காட்சியளிக்கும்
காப்போம்
குடிபுகுந்திடும்
கொடுப்பார்கள்
கொழிக்கும்
சமைக்கவும்

சரளமாக
சாப்பிட்டால்
சாரும்
சாவதில்லை
சுட்டிக்காட்டுவதுடன்
சுத்தகரித்து
சுறுசுறுப்பாகச்
சேர்க்கும்
சேவையாற்றுகிறார்கள்
தாக்குவதில்லை
தாளுண்ட
திரிக்கலாம்
திறந்து
தீட்டுவது
துடித்தேன்
துணையாக
தூசாக்கப்படுவதாக
தூண்டும்
தூற்றக்கூடாது
தெளிவாக
தேய்த்துக்
தொங்கவிடுவதும்
தொட்டனைத்தூறும்
தோன்றா
நரையெய்தி
நாசப்படுத்தாமல்
நிகழ்ந்திடும்
நிம்மதியாக
நிறுத்தும்
நிறைந்துள்ளன
நினைவாக
நெகிழ்ந்துள்ளார்
நெஞ்சார

நேசிப்போம்
படுகின்றன
பயனளிக்கின்றன
பறக்கச்
பாடுகின்றனர்
பாதிப்படையவில்லை
பாதிப்படையவில்லை
பிராத்திக்கின்றேன்
புகழ்ந்துரைத்துள்ளார்
பூசி
பூத்திருக்கும்
பொறிக்கப்படத்தக்கவை
மயங்காதவர்
மாயும்
முற்றியதும்
ரசித்தேன்
வாரி
விடுவர்
இல்லந்தோறும்
விதைக்கும்
விருந்தாகும்
விளக்கேற்றி
வீழ்வேன்
வெளியிட்டார்
வெளியேறும்
வெள்ளிடைமலையாக
திருநாளாகக்
ஆவர்
இரா
முன்னேற
கார்த்தமாக
இடைச்சொல் வகைகள்

அடுத்து
அவ்வப்போது
இன்னும்
சிறிதும்
சிறு
பல்வேறு
பின்
முன்
முன்பு
ஓர்
தொகை/கூட்டுச்சொல் வகைகள்
அகல்விளக்கு
அடங்காதவர்கள்
அப்படிப்பட்ட
அறப்பணி
அறவாழ்வு
ஆத்திச்சூடி
ஆரஞ்சுப்பழச்சாறு
இணைப்பாட
இரவுபகல்
இரையென
இளஞ்சிவப்பு
இளவயதிதிருந்தே
உச்சிவெயில்
உலகப்புக்கு
உவகையுடன்
எதிர்காலத்தில்
எழுத்தாற்றல்
ஐம்பெரும்
கடற்கரையோரங்களில்
கண்டிப்பானவர்
கல்வெட்டுகளும்
காய்கறிகளுக்கும்
கிருமிநாசினி
கொட்டாங்குச்சியைப்
சுபகாரியங்கள்
சுற்றுப்புறத்தைத்
செடிகொடிகளுக்கு
சொந்தக்காரர்கள்
ஞானக்கண்ணாடி
திருநாள்
திருவிழா
தீந்தமிழ்
தொலைக்காட்சியில்
நகைச்சுவையாகவும்
நெல்வயலுக்கும்
பட்டதாரியாக்குவதில்

பலவகையில்
பழந்தமிழர்கள்
பாடத்திறங்களைப்
பிழையின்றியும்
புத்தாடை
பெருநாவலர்
பெருமக்கள்
பைந்தமிழ்
பொன்னெழுத்துகளால்
மகாகவி
மணமாலைகள்
மாதானுபங்கி
மாநிலத்தில்
மாவிளையால்
மாவீரர்
முக்கடல்
முதுமொழி
முத்தமிழ்
முப்பாநூல்
முற்றழிவை
மெதுபயில்
மையக்கருத்து
மொழியாற்றல்
வாயுரை
வெளிப்பாடு
வெற்றிலை
தனிச்சொல் வகைகள்
அகத்திய
அகரமுதலி
அச்சு
அடி
அடிக்கடி
அடுப்பையும்
அதற்குத்
அதிர்ஷ்டம்
அதிவீரராம
அப்பொங்கலை
அப்போதே
அரிசி
அவசியம்
அவசியம்
அழுத்தமும்
அள்ளி
அறத்தின்
அற்புதமான
அன்னையின்
ஆங்கிலத்தில்

ஆபரணங்களாகத்
ஆம்
ஆயுளுடன்
ஆரோக்கியம்
ஆவணி
ஆளுமை
இச்சிலை
இடங்களில்
இதழ்கள்
இத்தகு
இத்தகைய
இயலும்
இரத்த
இராஜ
இலட்சியத்துடன்
இலத்தின்
இவளென
இவற்றை
இளங்கோவன்
இளம்
இனங்களிலிருந்து
இனிதாவது
இனிமையான
இன்றளவும்
உங்களுக்குத்
உணவுகளையே
உதாரணத்திற்கு
உரங்கள்
உலகத்தில்
உழவு
உஷ்ணமும்
எண்ணில்
எல்லாம்
எல்லாவற்றிற்கும்
எளிதில்
எறும்பைப்
எனது
ஏலக்காய்
ஐப்பசி
ஓசையில்
ஓய்வு
ஓவியங்களாக
கடந்த
கடவுள்
கதிரவனையும்
கம்பர்
கயிறு
கரிமீளவையை

கருப்பு
கலா
கனச்
கனவுந்தின்
காப்பியங்கள்
காரணம்
கார்த்திகையில்
காளமேகப்
காளையரும்
கான்ஸ்டன்டென்
கீர்த்தனா
குடும்பத்தில்
குண்டலகேசி
குப்பைகளைப்
கும்மி
குரு
குலத்தை
குழந்தைகள்
கூரை
கேமரன்மலையில்
கேள்வி
கையில்
கொடி
கொடை
கொம்புகளுக்குச்
கொழுந்து
கொன்றை
கோழிச்
கோளாறுகள்
சக்தியைக்
சஞ்சிகைகள்
சட்டிச்
சந்ததியினர்
சமயங்களில்
சாயம்
சாரணர்
சிக்கலை
சிக்கனம்
சித்திரை
சிந்தனை
சிந்தாமணி
சிரம்பான்
சில
சிலப்பதிகாரம்
சிலையை
சிவப்பு
சிறுகதைகள்
சிறுவர்

சீரகமும்
சுகமான
சுந்தரர்
சுரப்பதைப்
சுவையான
சுளையும்
செடிகளை
செரிமான
சேதுப்பிள்ளை
சோறு
டின்
தலையாலே
தவறு
தளிர்
தனது
தாயோ
தான்
திடீர்
திருமதி
தீய
தீவுபோல்
துடைப்பம்
துவைத்தல்
துன்பங்களும்
தூக்கம்
தெருவெங்கும்
தென்றல்
தேங்காய்
தேரோட்டம்
தேன்
தொகுதிகளையே
தொண்டு
தொல்காப்பியம்
தொல்காப்பியரால்
தொல்லை
நடவடிக்கையில்
நண்பர்புகளையும்
நலமுடன்
நவீன
நாங்கள்
நாசி
நாரை
நாலடியார்
நானும்
நான்தான்
நிறைய
நினைவு
நீண்ட

நெப்போலியன்
நெருப்பில்
நோக்கம்
நோய்கள்
பகவானுக்கு
பங்குனியில்
பசியை
பசேல்
பச்சை
படத்தில்
பதநீர்
பந்திங்கில்
பலகாரம்
பலரும்
பாகமும்
பாகுபலி
பாக்கு
பாடல்
பாண்டியன்
பாபு
பாரதிதாசனார்
பாரதியார்
பிதா
பிரச்சினைகளை
பிரத்தியேக
பிரமித்துப்
பிரிவுகள்
பிறர்வாட
பின்னி
புகுதலும்
புரட்சிக்
புரட்டாசி
புராதன
புவியில்,
புள்ளிகளை
புறம்
பூங்குன்றனார்
பூப்பந்து
பெகி
பெண்கள்
பேழையில்
பொக்கிஷமாகக்
போட்டிகளுக்கு
மரத்தை
மனப்
மாசியில்
மாசுகளும்
மாதா

மார்கழி
முந்தைய
முழுமையான
முறையாவது
முறையே
முற்றத்தில்
முனிவராலும்
மெளலி
வசந்தங்களும்
வணங்கு
வயல்களில்
வயிற்றுக்
வரவுகள்
வருடத்திற்கு
வரை
வர்ணம்
வளம்
வாகனங்களைக்
வாய்ப்பு
விக் கலை
விடுதிகளைக்
விதமான
விதம்
வித்தவன்
விரதம்
விவேக
விளக்கம்
விஷயங்களையும்
வீசும்
வீரமாமுனிவர்
வெண்பா
வெப்பத்தைக்
வெப்பம்
வெயிலை
வெல்லம்
வெள்ளம்
வெள்ளை
வெற்றி
ஜனகுமாரி
ஜோசப்

மேற்படி அட்டவணையின்படி, மாணவர்கள் சுமார் 141 சொற்களை ஒரேஒரு முறை பயன்படுத்தினர் எனக் கண்டோம். தனிச்சொல், கூட்டுச்சொல், தொகைச்சொல், வரிசையில் பெயர், வினை, இடை என அமைந்துள்ளதைக் காண்கின்றோம். அச்சொற்களை குழும அடிப்படையில் வேர்ச்சொல்/அடிச்சொல்லின் மூலத்தின் அடிப்படையில் பிரித்து, அவற்றை மேலும் 2 முதல் எத்துணை முறைகள் மீண்டும் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதனைக் காண முற்பட்ட பொழுது, அச்சொற்களின் பயன்பாடு மேலும் சுருக்கமடைவதைக் காண முடிந்தது. இந்த வகையில் மாணவர்கள் முறையே மொத்தம் 418 சொற்களை மட்டுமே தனித்த முறையில் கையாண்டுள்ளதைக் காண முடிந்தது. கீழ்க்காணும் அட்டவணை இவர்களது மொழியாளுமையினைச் சுருக்கமாகக் காட்டுகின்றது.

சொற்கள்	எண்ணிக்கை
பெயர்ச்சொல் வகை	
தனிச்சொற்கள்	250
கூட்டுச்சொற்கள்	63
வினைச்சொல் வகை	95
இடைச்சொல் வகை	10
உரிச்சொல் வகை	0
மொத்தம்	418

மாணவர்களது படைப்புகளில் காணப்படும் இரண்டு முறை பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் பட்டியல்

மேற்படி அட்டவணையில் மாணவர்களது தனிச்சொல் கையாளுமைத் திறன்களைக் கண்டோம், இந்த அட்டவணை அவர்கள் சில குறிப்பிட்ட சொற்களை எவ்வாறு இருநிலைகளில் கையாண்டுள்ளார்கள் என்பதனைக் காணலாம்.

133	133
அணிந்து	அணிந்து, அணைக்காவிட்டாலும்
ஆகும்	ஆகாத, ஆகும்
எடு	எடுக்க, எடுத்த,
எடுத்துக்காட்டாக	எடுத்துக்காட்டாக, எடுத்துக்காட்டாகக்,
எனப்	எனப், எனப்படும்
கடமையாகும்	கடமையாகும்
குளி	குளித்துப், குளிப்பாட்டி,
சமமாகும்	சமமாகும், சமம்
சுவாசி	சுவாசிப்பது, சுவாசிப்பாகும்
தேடி	தேடி
பற்று	பற்றுணரும், பற்றுண்ட
மங்களமாகிடும்	மங்களமாகிடும், மங்களம்
முடியும்	முடியும், முடைய (உடைய)
வழங்குகின்றன	வழங்குகிறது, வழங்குகின்றன
வாய்ந்த	வாய்ந்த, வாய்ந்ததாக
விளை	விளை, விளையாடுவது
பெய்	பெய்கிறது, பெய்கையில்
செய்	செய்து, பலசெய்து
படை	படைக்க, படைத்து
மதி	மதித்து

இரசிக்க, இரசித்து	இரசிக்க, இரசித்து
ஈர்த்துக்	ஈர்த்துக்
ஈர்த்துக், ஈர்ப்பு	ஈர்த்துக், ஈர்ப்பு
உறுதியாகக்	உறுதியாகக்
உறுதியாகக், உற்பத்தி	உறுதியாகக், உற்பத்தி
ஆகிய	ஆகிய, ஆகியவற்றை
ஆனால்	ஆனால், ஆனியில்
இங்கு	இங்கு
மீது	மீதிலான, மீது
பல	பல
ஊரெல்லாம்	ஊரெங்கும், ஊரெல்லாம்
சொற்களஞ்சியம்	சொற்களஞ்சியத்தைப், சொற்களஞ்சியம்
நூற்றாண்டு	நூற்றாண்டுகளுக்கு, நூற்றாண்டுக்கும்
பொய்யாமொழி	பொய்யாமொழி, பொய்யாமொழிப்
மணற்கேணி	மணற்கேணி, மணற்பாங்கான
மனமகிழ்ச்சி	மனமகிழ்ச்சி, மனமகிழ்வு
அக்கறை	அக்கறை, அக்கறையும்
அடி	அடியார்களாலும், அடியேன்
அடி	அடி, அடிகளால்
அடிப்படை	அடிப்படையாகத், அடிப்படையாக
அடுக்கிக்	அடுக்கிக், அடுக்கினார்கள்
அட்டையைக்	அட்டையைக்
அமுதம்	அமுதமான, அமுதென்று
அரசாங்கம்	அரசாங்கம், அரசு
அவசியம்	அவசியம்
அறிஞர்	அறிஞர்களாலும், அறிஞர்களில்
ஆசான்	ஆசான், ஆசானையே
ஆடி	ஆடிப்பட்டம், ஆடியில்
ஆண்டு	ஆண்டுகளுக்குத், ஆண்டுக்கும்
ஆர்வம்	ஆர்வத்துடன், ஆர்வம்
ஆற்றல்	ஆற்றலைப், ஆற்றல்,
இஞ்சியால்	இஞ்சியால், இஞ்சியை
இதற்கு	இதற்கு, இதற்குப்
இப் பண்டிகைக்கு	இப் பண்டிகைக்கு, இப் பொழுது
இவ் அளவு	இவ் அளவு, இவ் விழா
எங்கு	எங்குச், எங்கும்
எடை	எடை, எடையும்
எலுமிச்சைச்	எலுமிச்சைச்,
ஒன்று	ஒன்று ஒன்றே
ஓடைகள்	ஓடைகள், ஓட்டம்
கல்வி	கல்வி, கல்வித்தெய்வமாகும்

காலம்	காலத்தில், காலத்திலே காலத்திற்கு
கிணறு	கிணற்று, கிணற்றுத்
குடி	குடிநீராக, குடிநீர்,
குறள்	குறள், குறள்களை,
கொடை	கொடை
கொழுப்பு	கொழுப்பு, கொழுப்புகளை
சான்றோர்	சான்றோர், சான்றோறார்
சீர்	சீராகும், சீராக்கும்
சுலபம்	சுலபமா, சுலபமாக,
சூடு	சூடிட, சூடிடும்
சூரியன்	சூரிய, சூரியனை,
சேமி	சேமிக்கலாம், சேமித்து,
தகவல்களை	தகவல்களை, தகவல்களையும்
தடிப்பான	தடிப்பான, தடைகள்
தத்துவம்	ததைப், தத்துவத்தை
தவளைபோல்	தவளைபோல், தவளையாகி
தனலெட்சுமி	தனலெட்சுமி
தனி	தனி, தனித்து,
தன்	தன், தன்மை
தாய்மொழி	தாய்மொழி, தாய்மொழியாம்
திருச்சி	திருச்சிக்கு, திருச்சியை
தினம்	தினந்தின்று, தினமும்
துணி	துணிகளை, துணிகளைத்
தூய/ய்	தூயத், தூய்மைப்படுத்துவோம்
தொழில்	தொழில், தொழில்நுட்ப
தொன்மையான	தொன்மையான, தொன்மையானது,
தோண்டு	தோண்ட, தோண்டத்
தோரணம்	தோரணமாகத், தோரணம்
நடப்புகளையும்	நடப்புகளையும்
நடுக்கம்	நடுக்கம், நடுவோம்
நாடு	நாட்டில், நாட்டு,
நாம்	நாமும், நாம்,
நாவல்	நாவல், நாவல்கள்
நாள்	நாட்களாக, நாட்களுக்குக்
நான்	நானும், நான்
நான்கு	நான்காயிரம், நான்கு
நிறம்	நிறத்தில், நிறம்,
நுட்பம்	நுட்பமும், நுட்பம்
பணமும்	பணமும், பணம்
பதிப்பகத்தில்	பதிப்பகத்தில், பதில்
பாரில்	பாரிலுள்ள, பாரினில்,
பாலம்	பாலங்களை, பாலாமோ
பாணை	பாணையில், பாணையையும்,

பூமி	பூமியின், பூமியைப்
பேண்	பேணிக், பேணுவோம்
பொது	பொது, பொதுமறை
பொழுது	பொழுது, பொழுதுபோக்கு,
போகி	போகி, போகிபண்டிகை
மஞ்சலைப்	மஞ்சலைப், மஞ்சள்
மணி	மணி, மணிமேகலை
மதுரை	மதுரையில்
மரம்	மரம்
மனம்	மனம்
மாதம்	மாத, மாதத்தில்
மாந்தர்	மாந்தரின், மாந்தர்க்குக்
முகாம்	முகாமிற்கு, முகாம்களை
மூத்த	மூத்த, மூத்தமொழி,
மூலம்	மூலக்காரணமான, மூலம்
மூன்று	மூன்றாவது, மூன்று
வடிவம்	வடிவமாக, வடிவியலும்
விலங்குகள்	விலங்குகள், விலங்குகளின்
வைபவம், வைபோகம்	வைபவங்களிலும், வைபோகம்
பண்டிகை	பண்டிகைகளில், பண்டிகையின்
பண்டிதன்	பண்டிதனாக, பண்டிதன்
வகை	வகைகளில், வகையில்

மேற்படி அட்டவணையின்படி மாணவர்கள் சுமார் 125 சொற்களை இருமுறை பயன்படுத்தி உள்ளனர். அச்சொற்களை குழும அடிப்படையில் வேர்ச்சொல்/அடிச்சொல்லின் மூலத்தின் அடிப்படையில் பிரித்து, அவற்றை மேலும் 2 முறையாக எத்துணை முறைகள் மீண்டும் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதனைக் காண முற்பட்டபொழுது, அச்சொற்களின் பயன்பாடு மேலும் சுருக்கமடைவதைக் காண முடிந்தது. இந்த வகையில் மாணவர்கள் முறையே மொத்தம் 245 சொற்களை மட்டுமே இருமுறைகளாகக் கையாண்ட திறத்தினைக் காண முடிகின்றது.

மாணவர்களது படைப்புகளில் காணப்படும் மூன்று முறை பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் பட்டியல்

1இயக்கினார்	இயக்கினார், இயக்குநர், இயக்குனர்
1இயற்று	இயற்றப்பட்ட, இயற்றி, இயற்றியவர்
1காட்டு	காட்டுகிறது, காட்டும், காட்டுவேன்
1குறிப்பிடு	குறிப்பிடத்தக்கது, குறிப்பிடப்படுகிறது, குறிப்பிடவில்லை
1ஊற்று	ஊற்று, ஊற்றவும், ஊற்றி
1புரி	புரிந்து, புரியவில்லையென்றால், புரியும்
1விளக்கு	விளக்கு
1சங்கமிக்கும்	சங்கமிக்கும், சங்கம், சங்கிலி
1தந்து	தந்து, தந்துள்ளார், தந்தை
1தெரி	தெரிகிறதா, தெரிந்து, தெரியாதப்,
1பிடி	பிடிக்கும், பிடித்த, பிடித்துவிட்டது
1போதி	போதிக்கின்றார், போதிக்கும், போதிப்பார்,

1வாங்கு	வாங்கவில்லை, வாங்கித், வாங்கினார்
1விரும்பு	விரும்பி, விரும்புகிறேன், விரும்புவனாக
2கழுவு	கழித்தலும், கழுவுதல்
2அவற்றில்	அவற்றில், அவற்றிற், அவற்றுக்குச்
2பெரிய	பெரிதும், பெரியார், பெரியோர்வரை
2மேல்	மேலாகத், மேலும், மேற்கொள்ள
5உயிர்வளி	உயிர்வளியின், உயிர்வளியை, உயிர்வளியையும்
5எப்பொழுதும்	எப்பொழுது, எப்பொழுதும்
அடை	அடை, அடையும் அடைகிறேன்
அது	அது, அதுமட்டுமா, அதுமட்டுமின்றி,
அதை	அதை, அதைக், அத்தகைய
ஆய்வாளர்	ஆயாவார், ஆய்வாளர்கள்
உணர	உணர, உணர்த்துகின்றன, உணர்ந்த
என்	என்னைக், என்னைத், என்னையும்
ஒன்றாக	ஒன்றாக, ஒன்றாகும், , ஒன்றுகூடி
ஓலை	ஓலைகளை, ஓலையைக், ஓலையைச்
குளிர்மை	குளிரில், குளிர்ச்சியாகவும், குளிர்மையான
சதுரகராதியை	சதுரகராதியை, சதுரங்கம், சதுரத்தில்
சார்	சாரும், சார்ந்த, சார்ந்தது
சுத்தம்	சுத்தமாகப், சுத்தமான, சுத்தம்,
தங்கச்	தங்கச், தங்கள், தங்கும்
தயார்	தயாரானவுடன், தயாரிக்கப்பட்டேன், தயாரித்தார்கள்
தாவரம்	தாவரங்களின், தாவரங்களும், தாவரங்களையும்
திருமணம்	திருமண, திருமணமாகி, திருமணம்,
தொடர்	தொடர, தொடர்ந்து, தொடர்பு,
நிலம்	நில, நிலச்சரிவு, நிலவறட்சி
நிலை	நிலைக்கலன், நிலைநாட்ட, நிலையத்திற்குச்,
நீங்கு	நீங்கும், நீங்கி, நீங்கும்
நேரம்	நேரத்திலும், நேரத்தில், நேரத்திற்குப்
நேர்	நேர், நேரிடும், நேரில்,
படம்	படமாக, படமாகத், படம்
பயிற்சிகளைக்	பயில்கிறேன், பயிற்சிகளைக், பயிற்சிகளைச்
பருவத்தையும்	பருவத்தையும், பருவம்
பழக்கம்	பழக்கத்தை, பழக்கத்தைச், பழக்கம்
பழுப்பு	பழுப்பு, பழைய, பழையன
பள்ளிக்கு	பள்ளிக்கு, பள்ளியின்
பற்றி	பற்றி, பற்றும், பற்றை
பால்	பாலெல்லாம், பாலைக்கொண்டு, பால்,
பிள்ளை	பிள்ளை, பிள்ளைகளைப், 'பிள்ளையைப்,
போல்	போலவே, போலாகும், போல்
மனதை	மனதே, மனதை
மாற்று	மாற்றக், மாற்றிக், மாற்றிய

மூலிகை	மூலிகைகளை, மூலிகைகளைப், மூலிகைகள்
மெல்	மெல்லிய, மெல்லினத்தைச், மெல்லினம்
ராஜம்	ராஜம், ரூபாய், ரோஜாவில்
வண்ணம்	வண்ண, வண்ணக், வண்ணம்
வயது	வயதிலிருந்தே, வயது
வளையாபதி	வளையாபதி, வள்ளுவம், வள்ளுவர்
வாசல்	வாசலில், வாசலில், வாசல்களில்
விவசாயம்	விவசாயம், விவசாயிகளுக்கு, விவசாயிகள்
விழாக்கள்	விழாக்கள், விழாக்காலங்களிலும், விழாவாகும்

மேற்படி அட்டவணையின்படி, மாணவர்கள் சுமார் 122 சொற்களை இருமுறை பயன்படுத்தி உள்ளனர். அச்சொற்களை குழும் அடிப்படையில் வேர்ச்சொல்/அடிச்சொல்லின் மூலத்தின் அடிப்படையில் பிரித்து, அவற்றை மேலும் 2 முறையாக எத்துணை முறைகள் மீண்டும் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதனைக் காண முற்பட்டபொழுது, அச்சொற்களின் பயன்பாடு மேலும் சுருக்கமடைவதைக் காண முடிந்தது. இந்த வகையில் மாணவர்கள் முறையே மொத்தம் 366 சொற்களை மட்டுமே இருமுறைகளாகக் கையாண்ட திறத்தினைக் காண முடிகின்றது.

மாணவர்களது படைப்புகளில் காணப்படும் நான்கு முறை பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் பட்டியல்

1அடி	அடிப்பார்கள், அடிக்கப்பட்டிருந்தது, அடித்து, அடிப்பார்கள்
1உயர்த்திக்	உயர்த்திக், உயர்த்திப், உயர்த்துவேன், உயர்ந்து
கண்டி	கண்டிப்பாக, கண்டிப்பார், கண்டிப்புடன்
காண்	காணும், காணோம், காண்கிறோம், காப்பது,
கூடு	கூடாது, கூடியவர், கூடும், கூட்டும்,
கேள்	கேட்கும், கேட்டாலும், கேட்போம், கேமரன்
கொண்டாடு	கொண்டாடப்படுகிறது, கொண்டாடப்படுகின்றது, கொண்டாடப்படும், கொண்டாடுவார்கள்
கொள்	கொள்வது, கொள்வார், கொள்ள, கொள்ளலாம்
சரிவதில்லை	சரிவதில்லை, சரிவு, சருகு, சருமத்தின்
செல்	செல்ல, செல்லும், சென்றார், சென்று
தருகின்றன	தருகிறது, தருகின்றன, தரும், தருவேன்
நடத்துவேன்	நடத்தி, நடத்துவார், நடத்துவேன்
படி	படிக்க, படிக்கப், படிக்கும், படித்துப்,
வரும்	வருங்கால, வரும், வருகிறது, வருகின்றன
அறி	அறிந்த, அறிந்ததே, அறிந்து, அறிந்துகொள்ள
2ஓர்	ஓர்
2போது	போது, போதும், போப், போல,
2போன்ற	போன்ற, போன்றவர்களின், போன்றவர்கள், போன்றவற்றை,
அளவு	அளவாவது, அளவில், அளவு, அளவுபெருகும்
அறிவு	அறிவு, அறிவுகண்களையும், அறிவுக், அறிவாளியாக்குவதால்
இரண்டா	இரண்டா, இரண்டாம், இரண்டு, இரண்டையும்
இளநீர்	இளநீர், இளநீர்'

உடல்	உடலில், உடலின், உடல்
ஏழை	ஏழை, ஏழைகளுக்கு
கல்/கல்	கல், கல்க்காத, கல்தோன்றி, கல்லறையில்
காற்று	காற்று, காற்றுமண்டலத்தில், காற்றும், காற்றையும்
கோலம்	கோலங்களும், கோலமிட்டு, கோலம், கோலாகலமாகும்
திருவள்ளுவர்	திருவள்ளுவரும், திருவள்ளுவரே, திருவள்ளுவரைத், திருவள்ளுவர்
தென்னை	தென்னை, தென்னையிலிருந்து, தென்னையின், தென்னையைப்
தை	தைப், தைப்பிறந்தால், தைப்பொங்கல், தைமாதத்தின்
நமது	நமது
பக்கம்	பக்க, பக்கம், பக்குவத்தைப், பக்குவப்படுத்த
பழமை	பழமை, பழமையான, பழம்
புது	புதிய, புதியன, புது, புதுப்புனல்,
மட்டுமின்றி	மட்டுமின்றி, மட்டுமே
மரியாதை	மரியாதையுடனும், மரியாதையும், மருத்துவ, மருந்தாகக்
மறும்	மறநாள், மற்ற, மற்றும்
முதல்	முதல், முதல்பக்க, முதற்சங்கம், முதற்பாவலர்,
வரி	வரிகளில், வரிகளுக்கேற்ப, வரிசையில், வரிவடிவத்துடன்

மேற்படி அட்டவணையின்படி மாணவர்கள் சுமார் 39 சொற்கள், 178 சொற்களாக திரிப்பாக்கம் கண்டுள்ளன. அச்சொற்களை குழும அடிப்படையில் வேர்ச்சொல்/அடிச்சொல்லின் மூலத்தின் அடிப்படையில் பிரித்து, அவற்றை மேலும் 3 முறையாக எத்துணை முறைகள் மீண்டும் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதனைக் காண முற்பட்டபொழுது, அச்சொற்களின் பயன்பாடு மேலும் சுருக்கமடைவதைக் காண முடிந்தது. இந்த வகையில் மாணவர்கள் முறையே மொத்தம் 39 சொற்களை மட்டுமே இருமுறைகளாகக் கையாண்ட திறத்தினைக் காண முடிகின்றது.

மாணவர்களது படைப்புகளில் காணப்படும் ஐந்து முறை பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் பட்டியல்

எண்ணி	எண்ணி, எண்ணிலடங்கா, எண்ணினார்
தவிர்த்து	தவிர்க்கப், தவிர்க்கலாம், தவிர்த்து
தோன்று	தோன்றி, தோன்றிய, தோன்றியதாகும், தோன்றியது, தோன்றும்
பாதுகாப்பு	பாதுகாக்கின்றன, பாதுகாப்பாக, பாதுகாப்போமாக, பாதுகாப்போம்
பெருக	பெருக, பெருகத், பெருகினால், பெருகும், பெருக்கிக்
போற்று	போற்றப்பட்டது, போற்றி, போற்றிப், போற்றுவேன், போற்றுவோம்
வசிக்கின்றன	வசிக்கிறார், வசிக்கின்றன, வசிக்கும், வசிப்பிடமாய், வசிப்பிடமாய்த்
வந்தடைந்தோம்	வந்தடைந்தோம், வந்ததும், வந்தார், வந்திடும், வந்து
வலியுறுத்துவார்	வலியுறுத்துவார்,
கொடு	கொடுக்கப்பட்டுள்ளது, கொடுக்கும், கொடுங்கூற்றுக்கு, கொடுத்து, கொடுப்பார்
ஒவ்வொரு	ஒவ்வொரு, ஒவ்வொருவரின்
இடைச்சங்கம்	இடைச்சங்கம், இடையினத்தைச், இடையினமாகும், இடையினம்
அவை	அவை
இவரே	இவரே, இவரை, இவரைத், இவரைப், இவர்கள்
ஒரு	ஒரு, ஒருங்கே, ஒருமுகப்படுத்தி, ஒருவர், ஒரே

கண்	கண்கண்ட, கண்களாய்த், கண்களைத், கண்கூடாகக், கண்ணாடிப், கண்ணீர்
கன்னிப்	கனிவிடை, கன்யாகுமரியில், கன்னிப், கன்னியரும்
குறை	குறைகளைத், குறைகிறது, குறைக்கலாம், குறைந்தது, குறையும், குறைவு,
செம்மை	செந்தமிழ், செந்போதர், செம்மைப்படும், செம்மையான, செம்மொழி,
திறமை	திறமையாக, திறனும், திறனை, திறனைக், திறன்
நம்	நம், நம்மால், நம்மிடம், நம்முடைய, நம்மை
புகழ்	புகழுக்கு, புகழும், புகழையும், புகழ்வாய்ந்தவர்கள்
புலமை	புலப்படுகிறது, புலமை, புலவர்
பெருமை	பெருமிதம், பெருமை, பெருமைப்பட, பெருமையுடன், பெரும்
பேர்	பேர், பேரிடர், பேரிடர்களைத், பேரிடர்கள், பேரும்
மரங்கள்	மரங்கள், மரங்களால், மரங்களின், மரங்கள்
மலையில்	மலேசியர்கள், மலைத்தேன், மலையில்
மழை	மழை
மனிதனுக்குத்	மனிதர்களின், மனிதர்களுக்குக், மனிதர்களுக்கும், மனிதர்கள், மனிதனுக்குத்
மிருகம்	மிருகங்கள், மிருகங்களும், மிருகங்களையும், மிருகங்கள், மிருகம்,
வல்	வல்லினத்தைச், வல்லினம்

மேற்படி அட்டவணையின்படி மாணவர்கள் சுமார் 33 சொற்கள், 194 சொற்களாக திரிப்பாக்கம் கண்டுள்ளன. அச்சொற்களை குழும அடிப்படையில் வேர்ச்சொல்/அடிச்சொல்லின் மூலத்தின் அடிப்படையில் பிரித்து, அவற்றை மேலும் 4 முறையாக எத்துணை முறைகள் மீண்டும் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதனைக் காண முற்பட்டபொழுது, அச்சொற்களின் பயன்பாடு மேலும் சுருக்கமடைவதைக் காண முடிந்தது. இந்த வகையில் மாணவர்கள் முறையே மொத்தம் 33 சொற்களை மட்டுமே இருமுறைகளாகக் கையாண்ட திறத்தினைக் காண முடிகின்றது.

மாணவர்களது படைப்புகளில் காணப்படும் ஆறு முறை பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் பட்டியல்

உதவும்	உதவி, உதவிடும், உதவுகின்றது, உதவுகின்றன, உதவும்
திகழ்	திகழ, திகழ்கிறது, திகழ்கின்றன, திகழ்ந்தது, திகழ்ந்தவர்கள், திகழ்பவை
பேசு	பேசுக், பேசப்படுகின்றன, பேசி, பேசிப், பேச்சாற்றலும், பேச்சுத்
அந்த	அந்த, அந்தத், அந்தப்
இந்த	இந்த, இந்தப், இந்திய, இந்நாள்
உரிய	உரிய, உருவ, உருவத்தையும், உருவம், உருவாக்கி, உரை
பிற	பிற, பிறகு, பிறக்கும், பிறந்ததில், பிறந்தார், பிறந்தால்
அதன்	அதனால், அதனை, அதனைத், அதனைப், அதன்
இலக்கண	இலக்கண, இலக்கணத்தில், இலக்கணமும், இலக்கணம், இலக்கியத்தில், இலக்கியமும்
உணவு	உணவு, உணவுச், உணவும், உணவை, உணவைப்
தணிக்க	தணிக்க, தணிக்கப்படுகிறது, தணியும், தண்டைக், தண்ணீரை, தண்ணீர்விட்டு
தெய்வம்	தெய்வத்திற்குச், தெய்வத்தை, தெய்வநூல், தெய்வப்புலவர், தெய்வமாகக், தெய்வம்
தேவை	தேவைகள், தேவைக்குப், தேவைப்படு, தேவையற்ற, தேவையான, தேவையானது
நாள்	நாள், நாளிதழ்கள், நாளும், நாளேடுகளை, நாளேடுகளையும்,
நூல்	நூலாகக், நூலெல்லாம், நூல், நூல்களில், நூல்களும், நூல்களை
பாடம்	பாட, பாடங்களை, பாடங்களைப், பாடங்கள், பாடத்தின், பாடம்

பொருள்	பொருட்களால், பொருட்களைச், பொருட்களைப், பொருளில், பொருளின், பொருள்,
மாடு	மாடுகளுக்கு, மாடுகளைக், மாடுகளையும், மாட்டுக்கு, மாட்டுப், மாட்டுப்பொங்கல்
யார்	யாடுவது, யாமறிந்த, யாரும், யாரென்றால், யார்

மேற்படி அட்டவணையின்படி மாணவர்கள் சுமார் 19 சொற்கள், 123 சொற்களாக திரிப்பாக்கம் கண்டுள்ளன. அச்சொற்களை குழும அடிப்படையில் வேர்ச்சொல்/அடிச்சொல்லின் மூலத்தின் அடிப்படையில் பிரித்து, அவற்றை மேலும் 6 முறையாக எத்துணை முறைகள் மீண்டும் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதனைக் காண முற்பட்டபொழுது, அச்சொற்களின் பயன்பாடு மேலும் சுருக்கமடைவதைக் காண முடிந்தது. இந்த வகையில் மாணவர்கள் முறையே மொத்தம் 19 சொற்களை மட்டுமே இருமுறைகளாகக் கையாண்ட திறத்தினைக் காண முடிகின்றது.

மாணவர்களது படைப்புகளில் காணப்படும் ஏழு முறை பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் பட்டியல்

அழை	அழைக்கலாம், அழைக்கிறோம், அழைக்கின்றோம், அழைத்த, அழைத்து, அழைத்துச், அழைப்பர்
ஆவார்	ஆவார், ஆவான், ஆவேன்
உள்ள	உள்ள, உள்ளடக்கியது, உள்ளது, உள்ளவர், உள்ளவர்களாக, உள்ளன
கருதப்படுகிறது	கருத, கருதப்படுகிறது, கருதப்படுவது, கருதி,
பழகு	பழகுவார், பழக்கமாகும்
பார்	பார்க்க, பார்க்காமல், பார்த்தார், பார்த்து, பார்த்துக், பார்த்தேன், பார்ப்பதற்கு
வை	வைக்கும், வைத்த, வைத்து, வைத்துக், வைப்பர், வைப்பார், வைப்பார்கள்
இறுதியில்	இறுதியில்
இறை	இறை, இறைவனாகும், இறைவனாவான், இறைவனுக்கு, இறைவனை, இறைவன்
உலக	உலக, உலகிலே, உலகிற்கே, உலகின்
கவிஞர்	கவிஞர்
கவிதை	கவிதை, கவிதைகளையும், கவிதைகள்
நல்ல	நல்ல, நல்லவர், நல்லாரின், நல்லவரும்
நீர்	நீரில், நீரை, நீரைச், நீரைதான், நீரைப், நீர், நீர்பாய்ச்ச
புத்தகம்	புத்தகக்கடையில், புத்தகங்களாகப், புத்தகங்களை, புத்தகங்கள், புத்தகங்ளை, புத்தகத்தை, புத்தகப், புத்தகம்
மண்	மண், மண்சரிவு, மண்தோன்றா மண்டலத்திலுள்ள
மிக	மிக, மிகச், மிகத், மிகவும், மிகவும், மிகையாகாது, மிக்க

மேற்படி அட்டவணையின்படி மாணவர்கள் சுமார் 17 சொற்கள், 121 சொற்களாக திரிப்பாக்கம் கண்டுள்ளன. அச்சொற்களை குழும அடிப்படையில் வேர்ச்சொல்/அடிச்சொல்லின் மூலத்தின் அடிப்படையில் பிரித்து, அவற்றை மேலும் 6 முறையாக எத்துணை முறைகள் மீண்டும் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதனைக் காண முற்பட்டபொழுது, அச்சொற்களின் பயன்பாடு மேலும் சுருக்கமடைவதைக் காண முடிந்தது. இந்த வகையில் மாணவர்கள் முறையே மொத்தம் 19 சொற்களை மட்டுமே இருமுறைகளாகக் கையாண்ட திறத்தினைக் காண முடிகின்றது.

மாணவர்களது படைப்புகளில் காணப்படும் எட்டுமுறை பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் பட்டியல்

உண்டு	உண்டு, உண்பதால், உண்பார்
ஏற்படும்	ஏறிய, ஏற்படாவகையில், ஏற்படுகின்றன, ஏற்படும், ஏற்படுவதைக், ஏற்றுமதி
கொண்டார்	கொண்டார், கொண்டிருக்கிறான், கொண்டிருக்கும்போது, கொண்டு, கொண்ட, கொண்டவர், கொண்டுள்ளன, கொண்டே,
போ	போகலாம், போகிக்கிறார், போக்காகவும், போக்கு, போடக், போடுவார்கள், போய்விடும் போனார்,
இனிமை	இனிப்பாகவும், இனிமை, இனிமையான, இனிமையின், இனிமையை, இனிய, இன்பத்தமிழ், இன்பவாழ்வு
உண்டி	உண்டியலை
திரு	திரு, திருக்கும், திருக்குறள்கள், திருக்குறளின், திருக்குறளும், திருக்குறளை, திருக்குறளைப், திருக்குறள்,
பணி	பணி, பணியாகும், பணிவாகவும்,
பண்	பண்பாடாகும்
பெயர்	பெயரில், பெயரை, பெயரைக், பெயரைச், பெயரையே, பெயர், பெயர்கள், பெயர்த்தவரும், பெற, பெறலாம், பெறுவதற்கு, பெற்ற, பெற்றால், பெற்றுத், பெற்றோருக்கு, பெற்றோர்கள்
மாணவர்	மாணவராகிய, மாணவர்களாகிய, மாணவர்களுக்குவேன், மாணவர்களின், மாணவர்களுக்கு, மாணவர்களுக்குத், மாணவர்களுக்குப், மாணவர்களை, மாணவர்களைச், மாணவர்களைப், மாணவர்கள், மாணவனின்
வீடு	வீடுகளுக்கு, வீட்டில், வீட்டிற்கு, வீட்டிற்குக், வீட்டுக்கு, வீட்டுப், வீட்டைக், வீட்டைச்
வகுப்பு	வகுப்பாசிரியரும், வகுப்பாசிரியர், வகுப்பினருக்கும், வகுப்பு

மேற்படி அட்டவணைப்படி மாணவர்கள் சுமார் 13 சொற்கள், 116 சொற்களாக திரிப்பாக்கம் கண்டுள்ளன. அச்சொற்களை குழும அடிப்படையில் வேர்ச்சொல்/அடிச்சொல்லின் மூலத்தின் அடிப்படையில் பிரித்து, அவற்றை மேலும் 6 முறையாக எத்துணை முறைகள் மீண்டும் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதனைக் காண முற்பட்டபொழுது, அச்சொற்களின் பயன்பாடு மேலும் சுருக்கமடைவதைக் காண முடிந்தது. இந்த வகையில் மாணவர்கள் முறையே மொத்தம் 13 சொற்களை மட்டுமே இருமுறைகளாகக் கையாண்ட திறத்தினைக் காண முடிகின்றது.

சொற்கள்	எண்ணிக்கை
தனிச்சொற்கள்	116
கூட்டுச்சொற்கள்	0
பெயர்ச்சொல் வகை	91
வினைச்சொல் வகை	25
இடைச்சொல் வகை	0
உரிச்சொல் வகை	0
எண்ணிக்கைச் சொல்	0
மொத்தம்	116

மாணவர்களது படைப்புகளில் காணப்படும் ஒன்பதுமுறை பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் பட்டியல்

அமை	அமைகிறது, அமைகின்றன, அமைக்கலாம், அமைதியாகவும், அமைத்து, அமைத்துள்ளது, அமைந்துள்ளது, அமைப்பு, அமைவேன்
கற்றுக்	கற்க, கற்பித்தலை, கற்றல், கற்றனைத்தூறும், கற்றுக், கற்றுக்கொடுக்கும், கற்றுக்கொடுப்பார்
கிடைக்க	கிடைக்கப்பெற்று, கிடைக்காது, கிடைக்கிறது, கிடைக்கின்றது, கிடைக்கின்றன, கிடைக்கும், கிடைத்த, கிடைத்தது, கிடையாது
அழகான	அழகாக, அழகாகக், அழகாகப், அழகான, அழகு, அழகுக்கு, அழகுச், அழகுபடுத்துவர்
ஆறு	ஆற்றிலிலே, ஆறு, ஆறுகளில், ஆற்றிலிருந்து, ஆற்றினால், ஆற்று, ஆற்றுநீரைக், ஆற்றுநீரைச், ஆற்றுநீரைத்தான்
இது	இதில், இது, இதுதான், இதுவரையில், இதை,
எங்கள்	எங்களின், எங்களுக்கு, எங்களுக்குத், எங்களுக்குப், எங்களுடைய, எங்களை, எங்களைக், எங்களைத், எங்கள்
என்	எனக்கு, எனக்குத், எனக்குப், எனக்கும்
பொங்கல்	பொங்கலன்று, பொங்கலிடுவர், பொங்கலுக்கு, பொங்கலை, பொங்கலைக், பொங்கலைச், பொங்கல், பொங்கல்', பொங்கிடும்,
வழி	வழி, வழிகளில், வழிகாட்டி, வழிகாட்டியாக, வழிபடுவார்கள், வழிபாடு, வழியில்

மேற்படி அட்டவணையின்படி, மாணவர்கள் சுமார் 10 சொற்கள், 86 சொற்களாக திரிப்பாக்கம் கண்டுள்ளன. அச்சொற்களை குழும அடிப்படையில் வேர்ச்சொல்/அடிச்சொல்லின் மூலத்தின் அடிப்படையில் பிரித்து, அவற்றை மேலும் 9 முறையாக எத்துணை முறைகள் மீண்டும் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதனைக் காண முற்பட்டபொழுது, அச்சொற்களின் பயன்பாடு மேலும் சுருக்கமடைவதைக் காண முடிந்தது. இந்த வகையில் மாணவர்கள் முறையே மொத்தம் 10 சொற்களை மட்டுமே இருமுறைகளாகக் கையாண்ட திறத்தினைக் காண முடிகின்றது.

சொற்கள்	எண்ணிக்கை
பெயர்ச்சொல் வகை	61
வினைச்சொல் வகை	25
இடைச்சொல் வகை	0
உரிச்சொல் வகை	0
எண்ணிக்கைச் சொல்	0
மொத்தம்	86

மாணவர்களது படைப்புகளில் காணப்படும் பத்துமுறை பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் பட்டியல்

அழி	அழிக்க, அழிக்கப்பட்டால், அழிக்காமல், அழிக்கின்றோம், அழித்தால், அழித்து, அழிப்பதாகக், அழிப்பதால், அழிப்பது, அழிவதற்குச்,
இல்லை	இலை, இலையின், இல்லம், இல்லாமல், இல்லை, இல்லையென்றால், இல்லையேல்
அதி	அதிக, அதிகமாக, அதிகமாகப், அதிகமான, அதிகம், அதிகரிக்கச், அதிகாரங்களில், அதிகாலையிலேயே, அதிகாலையில்

காடு	காடு, காடுகளிலிருந்து, காடுகளில், காடுகளினால், காடுகளின், காடுகளே, காடுகளை, காடுகளைப், காடுகள், காட்டில்
கூறு	கூற, கூறப்படுகிறது, கூறப்படுகின்றது, கூறப்படுகின்றனர், கூறலாம், கூறியுள்ளார், கூறும், கூறுவதற்காக, கூறுவதில், கூறுவர், கூறுவார்,
சொல்	சொல், சொல்லலாம், சொல்லி, சொல்லிக், சொல்லித், சொல்லில், சொற்களில், சொற்களைத், சொற்கள், சொற்சிறப்பும்
நமக்கு	நமக்கு, நமக்குக், நமக்குச், நமக்குப், நமக்கு
நல்/நன்	நன்மை, நன்மைகளை, நன்மைகளைத், நன்மைகள், நன்றி, நன்னெறிக்
வளர்	வளரும், வளர்கிறது, வளர்ச்சி, வளர்ச்சிக்கும், வளர்ச்சிக்கேற்ப, வளர்ந்த, வளர்ந்திருக்கும், வளர்ந்து, வளர்ப்போம், வளர்வதால்

மேற்படி அட்டவணையின்படி மாணவர்கள் சுமார் 10 சொற்கள், 77 சொற்களாக திரிப்பாக்கம் கண்டுள்ளன. அச்சொற்களை குழும அடிப்படையில் வேர்ச்சொல்/அடிச்சொல்லின் மூலத்தின் அடிப்படையில் பிரித்து, அவற்றை மேலும் 9 முறையாக எத்துணை முறைகள் மீண்டும் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதனைக் காண முற்பட்டபொழுது, அச்சொற்களின் பயன்பாடு மேலும் சுருக்கமடைவதைக் காண முடிந்தது. இந்த வகையில் மாணவர்கள் முறையே மொத்தம் 10 சொற்களை மட்டுமே இருமுறைகளாகக் கையாண்ட திறத்தினைக் காண முடிகின்றது.

சொற்கள்	எண்ணிக்கை
பெயர்ச்சொல் வகை	51
வினைச்சொல் வகை	17
இடைச்சொல் வகை	0
உரிச்சொல் வகை	9
எண்ணிக்கைச் சொல்	0
மொத்தம்	77

சொற்களின் திரிபாக்கம்: 11

இயற்கை	இயற்கை, இயற்கைப், இயற்கையை,
உயிர்	உயிரினங்களுக்கு, உயிரினங்களுக்கும், உயிரினங்களும், உயிரினங்கள், உயிருக்கு, உயிர், உயிர்களுக்கும்,

சொற்களின் திரிபாக்கம்: 12

இதனால்	இதனால், இதனால்தான், இதனை, இதனைத், இதன்
எனவே	எனவே
எழு	எழுதலாம், எழுதியுள்ளார், எழுதினார், எழுதும், எழுதுவதில், எழுத, எழுத்தறி, எழுத்தறிவித்தவன், எழுத்துகளில், எழுந்து
கட்டு	கட்டுரை, கட்டுரைகளையும், கட்டுரைகள், கட்டுவதனால்தான், கட்டுவார்கள் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன, கட்டொழுங்கை
கடை	கடை, கடைக்கு, கடைச்சங்கம், கடைப்பிடிக்க, கட்டிப்,
கதையைப்	கதை, கதைகளையும், கதைகள், கதைப், கதையை, கதையைப்
மகிழ்	மகிழி, மகிழ்ச்சியாக, மகிழ்ச்சியாகவும், மகிழ்ந்த, மகிழ்வர், மகிழ்வார்கள், மகிழ்வின்
மக்கள்	மக்களும், மக்கள்

அனை	அனைத்து, அனைத்தும், அனைவரிடமும், அனைவரிடம், அனைவருக்கும், அனைவரும், அன்பாகப், அன்பாகவும், அன்பானவர், அன்பும், அன்றாட, அன்று

சொற்களின் திரிபாக்கம்: 13 (பெயர்ச்சொல்)

சிறப்பு	சிறந்த, சிறந்தது, சிறப்பாக, சிறப்பாகப், சிறப்பானது, சிறப்பிக்கவே, சிறப்பித்து, சிறப்பித்துக், சிறப்பு, சிறப்புகளில், சிறப்புப், சிறப்பும்,

சொற்களின் திரிபாக்கம்: 14 (பெயர்ச்சொல்)

ஆசிரியர்	40	1.44	ஆசிரியர், ஆசிரியராக, ஆசிரியரானால், ஆசிரியரின், ஆசிரியருக்கு, ஆசிரியருக்குச், ஆசிரியருக்குப், ஆசிரியர், ஆசிரியர்களைப், ஆசிரியர்களையே, ஆசிரியர்கள், ஆசிரியை, ஆசிரியைப், ஆசிரியையை
மொழி			மொழி, மொழிகளிலேயே, மொழிகளில், மொழிகள், மொழிக்கு, மொழிபெயர்க்கப்பட்ட, மொழியறிவு, மொழியாக, மொழியாகும், மொழியாற்றல், மொழியில், மொழியின், மொழியைப்,

சொற்களின் திரிபாக்கம்: 16 (வினைச்சொல்)

இரு	4	61	2.19	இருக்க, இருக்கிறார், இருக்கிறேன், இருக்கின்றன, இருக்கின்றனர், இருக்கும், இருந்த, இருந்திட, இருப்பதால், இருப்பதால்தான், இருப்பது, இருப்பார், இருப்பிடத்தை, இருப்பிடமாகத், இருப்பிடம்

சொற்களின் திரிபாக்கம்: 16 (பெயர்ச்சொல்)

அவர்	அவரின், அவருக்கு, அவருக்குச், அவருக்குப், அவருடனே, அவருடைய, அவரை, அவரைப், அவர், அவர்களின், அவர்களுக்குக், அவர்களுக்குத், அவர்களுள், அவர்களை, அவர்கள்

சொற்களின் திரிபாக்கம்: 18 (பெயர்ச்சொல்/வினைச்சொல்)

வாசி	வாசிக்க, வாசிக்கலாம், வாசிக்கும், வாசித்தார், வாசித்தால், வாசித்து, வாசித்துக், வாசிப்பதன், வாசிப்பதாகும், வாசிப்பதால், வாசிப்பது, வாசிப்பதைத், வாசிப்பார்கள், வாசிப்பின், வாசிப்பு, வாசிப்புத், வாசிப்புப்
வாழ்	வாழ, வாழ்க, வாழ்கின்றன, வாழ்க்கைக்கு, வாழ்க்கைத், வாழ்க்கையிலும், வாழ்க்கையில், வாழ்க்கையும், வாழ்த்து, வாழ்ந்தாலும், வாழ்ந்துள்ளனர், வாழ்வதற்குத், வாழ்வதால், வாழ்வில், வாழ்வு, வாழ்வுக்கு, வாழ்வோம்

சொற்களின் திரிபாக்கம்: 20 (பெயர்ச்சொல் / வினைச்சொல்)

செய்/செயல்	செயல்கள், செயல்படுவார், செயற்கை, செய்கின்றது, செய்கின்றன, செய்த, செய்தார், செய்தார்கள், செய்தால், செய்திகள், செய்து, செய்நூலாமோ, செய்பவர்கள், செய்ய, செய்யலாம், செய்வதற்கும், செய்வர், செய்வேன், செய்வோர்,

சொற்களின் திரிபாக்கம்: 21 (பெயர்ச்சொல்)

எண்	எனும், என், என்கிறோம், என்பதற்கேற்ப, என்பதனை, என்பதால், என்பது, என்பதே, என்பதை, என்பவர், என்பார்கள், என்ற, என்றால், என்று, என்றும், என்றெல்லாம், என்றே, என்ன, என்னுள், என்னை

சொற்களின் திரிபாக்கம்: 33 (பெயர்ச்சொல்)

தமிழ்	தமிழ், தமிழக, தமிழராகப், தமிழர், தமிழர்களின், தமிழர்களுக்கு, தமிழர்கள், தமிழன், தமிழில், தமிழின், தமிழுக்காக, தமிழுக்கு, தமிழுக்குத், தமிழுக்கும், தமிழுக்குள்ள, தமிழைப், தமிழ், தமிழ்ச், தமிழ்ப்பற்று, தமிழ்மொழி, தமிழ்மொழி, தமிழ்மொழிகளில், தமிழ்மொழிக்கு, தமிழ்மொழிக்குச், தமிழ்மொழிபோல், தமிழ்மொழிய, தமிழ்மொழியாகும், தமிழ்மொழியில், தமிழ்மொழியின், தமிழ்மொழியை, தமிழ்மொழியைப்போல்

ஓர் ஒட்டுமொத்தப் பார்வை

மேற்படிக்க காட்டப்பட்ட ஆய்வு முடிவுகள் மாணவர்களது படைப்புகள் பன்முகத்தன்மைகளைக் கொண்டவையாக உள்ளன என்பதனைக் காண முடிந்தது. தமிழ் மொழிக்கே உரித்தான அடிப்படைச் சொல்வகைகளான பெயர், வினை, இடை, உரி என நானாவித சொல்வகைகளையும் இவர்களது படைப்புகளில் காண முடிந்தது. முதல் மூன்று வகைச்சொற்களைப் பற்றி அறிந்திருப்பதும், பயன்பாட்டில் ஏற்படைய இடத்தில் பயன்படுத்துவதும் பொதுவான எழுத்தறிவுமிக்க ஒருவருக்கு இயல்பாக அமைவது எனலாம். நான்காவது சொல்வகையான உரிச்சொல்லின் கையாடல் அத்தகைய தன்மையன்று. மொழி ஆளுமையும் மொழியாற்றலும் சற்றே அதிகம் இல்லாத நிலையில் இதன் கையாடலை விரவிவரும் நிலையில் காண்பது அரிதாகும். அந்நிலையே இவர்களது படைப்புகளிலும் காண நேரிட்டது.

பெயர்ச்சொல் வகைகள் என்று பார்க்கின், அதிலும் ஒரு வரையறைக்குட்பட்டே இவர்களது படைப்புகள் உருவாக்கம் கண்டுள்ளன. பெயர்ச்சொற்களின் வகைமையான பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் ஆகியவற்றுள், இறுதியாகிய தொழில் பெயர்களை காண்பது குறைவாக இருந்தது. இந்த வரிசையில் /தல்/ (துவைத்தல்), /அல்/ (தேடல்) மற்றும் /அம்/ (நோக்கம்) ஆகிய விகுதிகளின் துணையோடு எழுந்த தொழில்பெயர்களையே காண்கின்றோம். இந்த வரிசையில் /தல்/ விகுதியைச் சார்ந்த தொழில்பெயர் மட்டுமே மாணவர் உணர்ந்து உருவாக்கிய சொல்லாக அமைந்திருக்கின்றது. மாணவர்களது கைவண்ணங்களில் ஆகுபெயர்களின் பயன்பாடு அதிகமாகவே உள்ளது.

வினைச்சொற்களின் வரிசையில் மாணவர்களது மொழியாளுமை போற்றத்தக்க நிலையிலேயே உள்ளது. இந்த வரிசையில் வினைமுற்று, வினையெச்சம், எதிர்மறை, வினாமுற்று எனப் பல்வகை நிலைகளில் இவற்றின் ஆளுகையைக் காண முடிந்தது. தன்னிலை, முன்னிலை மற்றும் படர்க்கை நிலைகளில் ஒருமை-பன்மை என இருநிலைகளிலும், உயர்திணை-அஃறிணை சார்ந்த வினைமுற்றுக்களைப் பயன்படுத்துவதில் இவர்களது ஆளுமை தெளிவாக அமைந்திருப்பதையும் காண முடிந்தது.

பல்வகை இடைச்சொற்கள் மாணவர்களது படைப்புகளில் விரவி வருவதைக் காண முடிந்தது. இடைச்சொற்களின் வரிசையில் மாணவர்களது படைப்புகளின் அதிகமாகக் கையாளப்பட்டது வேற்றுமை உருபுகளாகும். அனைத்து வேற்றுமை உருபுகளின் பயன்பாட்டினையும் காண முடிந்தது. அதற்கடுத்த நிலையில் தனிநிலை இணைப்பான்கள், உருபு இணைப்பான்கள் என இருவகை இணைப்பான்களின் பயன்பாட்டினையும் கண்கூடாகப் பார்க்க முடிந்தது. இந்த வரிசையில், இட, இய, ஆய், என, ஆக, ஆன, உம், உடன், இருந்து, தல் ஆர், ஆர, ஆகிய, ஆல் போன்றவற்றின் பயன்பாடு அதிகமாகக் காணப்பட்டது.

உரிச்சொல் பயன்பாடு

மாணவர்களது மொழிப்பயன்பாட்டில் உரிச்சொற்களின் கையாடல் மிகவும் குறைவாக உள்ளது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கட்டுரைகளில் சுமார் 4 உரிச்சொற்களின் பயன்பாடு மட்டுமே கையாளப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிந்தது. அவை: முதுமொழி, மாநிலத்தில், அதிகாலையிலேயே, மாவீரர் என்பவையே ஆகும்.

பிறமொழிச் சொந்தேர்வு

மாணவர்களது படைப்புகளில் தகுமொழி சொந்தேர்வு நிறைவாகக் கையாளப்பட்டிருப்பதைக் காணமுடிந்தது. தகுந்த இடங்களில் தேவை கருதி, பேச்சு மொழிச் சொற்களையும், பிறமொழிச் சொற்களையும் பயன்படுத்தி இருந்தனர். "நாசி ஆயாம்" எனும் மலாய் மொழிச் சொல்லும், மற்றும் கேமரன் மலை எனும் கலப்புச் சொல்லும் மட்டுமே இந்த வரிசையில் காண முடிந்தது. இயன்ற வரையிலும் மாணவர்கள் தூயச் சொற்களையே முழுமையாகக் கையாண்டு உள்ளனர் என்பது பாராட்டப்பட வேண்டிய செயலாகும்.

தொடர்களின் பயன்பாடு

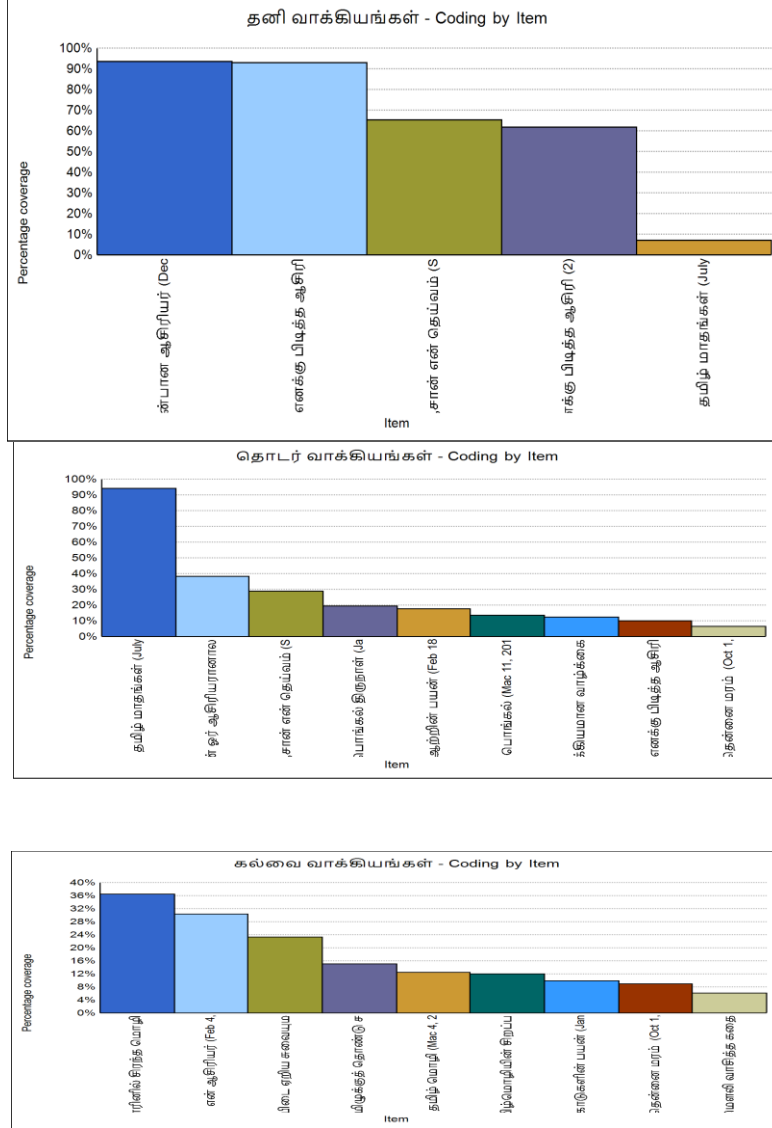
மாணவர்களது எழுத்துப் படிவங்களில் பல்வகைத் தொடர்களின் பயன்பாடுகளைக் காண முடிந்தது. எழுவாய்த்தொடர், விளித்தொடர், வேற்றுமைத்தொடர், வினைமுற்றுத்தொடர், வினையெச்சத் தொடர், பெயரெச்சத்தொடர், இடைத்தொடர், உரித்தொடர், அடுக்குத்தொடர் ஆகியவற்றின் பயன்பாடுகளை ஓரளவு பார்க்க வழியேற்பட்டது. இந்த வரிசையில் பெயரடை, வினையடைகளின் கையாளுமையினையும் காண முடிந்தது.

வாக்கியங்களின் பயன்பாடு சொல்லத்தக்க நிலையில் இருந்ததைக் காண முடிந்தது. மாணவர்கள் பொதுவாகவே,

- அ. தனிவாக்கியங்கள்
- ஆ. தொடர் வக்கியங்கள்
- இ. கலப்பு வாக்கியங்கள்

ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளதைக் காண இயன்றது. அவர்களது வாக்கிய ஆளுமையினை விவரிக்கும் பட்டியல் கீழ்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

	ஆண்டு 4	ஆண்டு 5	ஆண்டு 6
1 : தனி வாக்கியங்கள்	20	43	0
2 : தொடர் வாக்கியங்கள்	16	11	1
3 : கலவை வாக்கியங்கள்	3	1	10

தொகைச்சொற்களின் பயன்பாடு

சொற்களைக் கையாளும் தன்மையும் ஒரு போர்வீரன் போர்க்கருவிகளைக் கையாளும் முறையும் ஒன்றே. அதன் பயன்முறை எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என ஃபுல்பர்ட் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்.

நீ சொல்ல விரும்புவதை எடுத்துரைப்பதற்கு ஒரேயொரு சொல்லே இருக்கிறது. அதற்கு உயிர் கொடுப்பதற்கு ஒரேயொரு வினையே இருக்கிறது. அதனை விசேடிப்பதற்கு ஒரேயொரு பெயரடையே இருக்கிறது. அந்தச் சொல்லை, அந்த வினையை, அந்தப் பெயரடையை நீ தேடிப் பிடிக்க வேண்டும். அதற்கு ஒத்த சொல்லை நீ இட்டுக்கட்டக் கூடாது. உனது கெட்டித்தனத்தையும் கைவண்ணத்தையும் காட்டிச் சமாளிக்கக் கூடாது. - (A letter from Flaubert to Maupassant).

இத்தகைய வண்ணத்தில் மிகவும் நிதானமாக, தேவையான சொல்லைத் தேவையான இடத்தில் கையாளுவது தனிச் சிறப்பு எனக் குறிப்பிடுகின்றார். தனிநிலையாக ஆயுதத்தைக் கையாளும் திறனும், இரண்டு கருவிகளை ஒருசேர கையாளும் முறையும் அவனது வேகத்தையும் விவேகத்தையும் காட்டும்.

அதேபோல இரண்டு சொற்கள் இணைந்தநிலையில் தொகைகளாக அமைந்துவரும் சொற்களைக் கையாளும் திறன்பெற்ற மாணவர்களின் மொழித்திறன் தனித்துவமிக்கது என்பதில் ஐயமில்லை. அந்த வரிசையில் வேற்றுமைத்தொகை, பண்புத்தொகை, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, உம்மைத்தொகை, உவமைத்தொகை, வினைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை என இதன் எண்ணிக்கை நீளமாக இருந்தாலும் மாணவர்களது படைப்புகளில் அதிகமாகக் கையாளப்பட்ட வகையாக முதல் மூன்றாக நிற்கும் வேற்றுமைத்தொகை, பண்புத்தொகை, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை ஆகியவையும் ஓரிரு உம்மைத்தொகை (இரவுபகல்), வினைத்தொகை (குடிநீர்), சொற்களையே காண முடிந்தது. பின்னிரண்டு தொகைகளான உவமைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை ஆகியவற்றைக் காண இயலவில்லை. இந்த வகையில் மொத்தம் 134 தொகைச்சொற்களின் பயன்பாட்டினைக் காண முடிந்தது.

	தொகைநிலைத் தொடர்கள்
1 :கட்டுரைத் தலைப்புகள் = தமிழ் மொழி	65
2 : கட்டுரைத் தலைப்புகள் = தமிழ் கலாச்சாரம்	16
3 : கட்டுரைத் தலைப்புகள் = ஆசிரியர்	40
4 : கட்டுரைத் தலைப்புகள் = இயற்கை	37
5 : கட்டுரைத் தலைப்புகள் = வாசிப்பின் நன்மை	24

பொன்மொழிகள்/சான்றோர் மொழிகள்

மாணவர்களது படைப்புகளில் சான்றோர்களின் மொழிகள் மற்றும் பொன்மொழிகள் கூட விரவி வருதைக் காண முடிந்தது. இதன் எண்ணிக்கை 19-ஆக இருந்தது. அவற்றுள் சிறப்புமிக்க பயன்பாட்டினைக் கீழே காண்போம்.

1.	பாலெல்லாம் நல்லாவின் பாலாமோ? பாரிலுள்ள நூலெல்லாம் வள்ளுவர் செய்நூலாமோ?-உரை சிறப்பு என உயர்த்திப் பாடுகின்றனர்,
2.	தமிழ் பெருமக்கள், திருவள்ளுவரைத் தெய்வப்புலவர், செந்போதர், பெருநாவலர், மாதானுபங்கி, முதற்பாவலர், பொய்யாமொழிப் புலவர் என சிறப்பித்து அழைப்பர்.
3.	தமிழ்மொழியின் அழகுக்கு அழகுச் சேர்க்கும் வகையில் ஆபரணங்களாகத் திகழ்பவை ஐம்பெரும் காப்பியங்கள்.
4.	இதனைத் தவிர்த்து கொன்றை வேந்தன், ஆத்திச்சூடி, நாலடியார், திருக்குறள் போன்ற நூல்களும் நமக்குச் சிறந்த வழிகாட்டியாக இருக்கின்றன.
5.	மேலும், தமிழ்மொழியில் திருவள்ளுவர், சுந்தரர், புலவர் கணியன் பூங்குன்றனார், பாரதியார் போன்றவர்கள் புகழ்வாய்ந்தவர்கள் ஆவர்.
6.	தமிழ்மொழியின் இனிமையை உலகிற்கே கூறும் வகையில், "யாமறிந்த மொழிகளிலேயே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்" என தமிழ் மொழியைப் போற்றி புகழ்ந்துரைத்துள்ளார் மகாகவி பாரதியார்.

7.	தமிழ்மொழியின் இனிமையின் மீது ஈர்ப்பு கொண்ட "கான்ஸ்டன்டைன் ஜோசப் பெஸ்கி" என்பவர் வீரமாமுனிவர் என்று தன் பெயரையே தமிழ்மொழியில் மாற்றிக் கொண்டார்.
8.	திருக்குறளை இலத்தின் மொழியில் மொழி பெயர்த்தவரும் இவரே. செந்தமிழ் இலக்கணம், ஞானக்கண்ணாடி, வேத விளக்கம் போன்ற நூல்களை இயற்றி தமிழுக்குத் தந்துள்ளார்.
9.	ஜி.யு.போப் தமிழ்மொழியின் மீது உள்ள பற்றை நிலைநாட்ட, தன் கல்லறையில் 'இங்கு ஒரு தமிழன் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறான்' என்று பெருமையுடன் எழுதியுள்ளார்.

இந்த வரிசையில் ஒரு சினிமாப் பாடலின் கையாடலும் இடம்பெற்றுள்ளது. அது:

1	பார்த்தேன் ரசித்தேன் பக்கம் வர துடித்தேன் அந்த மலைத்தேன் இவளென மலைத்தேன்" என்ற வரிகளுக்கேற்ப தமிழைப் பார்க்க படிக்க, இரசிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றும்.

மரபுத்தொடர்கள் / பழமொழிகள்

மரபுத்தொடர்கள்/பழமொழிகளின் பயன்பாட்டினை அதிகமாகக் காண இயலவில்லை. அதிகப்பட்சமாக கொடிகட்டிப் பறக்கச் செய்வேன், வெள்ளிடைமலையாக, கிணற்றுத் தவளைபோல் ஆகிய மரபுத்தொடர்களின் பயன்பாட்டினை மட்டுமே காண முடிந்தது. மரபுத்தொடர்கள் வரிசையிலும் சில கையாளப்பட்டுள்ளன. அவை,

அ. கண்டதை கற்க பண்டிதன் ஆவான்

ஆ. தைப்பிறந்தால் வழி பிறக்கும்

இ. 'பிள்ளையைப் பெற்றால் கண்ணீர், தென்னையைப் பெற்றால் இளநீர்' என்பார்கள்.

முற்குறிப்புக் கூற்றுகள்

மாணவர்கள் சிலரது படைப்புகளில் முன்குறிப்புச் செய்திகள் சிலவும் விரிவிவந்துள்ளன. இவை அவர்களது மொழியாளுமையினை உயர்த்திக் காட்டுவதாக இருந்தாலும், அடிப்படையில் இந்த நிலையில் இருக்கும் மாணவர்களுக்கு இத்துணை ஆளுமை இருக்க வாய்ப்புள்ளதா என ஐயப்படவும் நேரிடுகின்றது. இணையங்களில் இருக்கும் கட்டுரைகள் அவற்றின் சாரங்கள் இங்கு மறுபதிவேற்றம் செய்யப்பட்டவையாகவே உள்ளன. கீழ்க்காணும் முற்குறிப்புக் கூற்றுகள் இதற்குச் சான்று பகரும்.

அவர்களுள் நாம் அனைவரும் அறிந்த பாரதியார், கம்பர், கண்ணதாசன், இரா.பி.சேதுப்பிள்ளை, காளமேகப் புலவர், ஆங்கிலத்தில் இருந்த தன் பெயரை தமிழில் மாற்றிய வீரமாமுனிவர், தந்தை பெரியார் போன்றவர்களின் பெயர்கள் பொன்னெழுத்துகளால் பொறிக்கப்படத்தக்கவை.
பாலெல்லாம் நல்லாவின் பாலாமோ? பாரிலுள்ள நூலெல்லாம் வள்ளுவர் செய்நூலாமோ?- உரை சிறப்பு என உயர்த்திப் பாடுகின்றனர்,
தமிழ் பெருமக்கள், திருவள்ளுவரைத் தெய்வப்புலவர், செந்நோதர், பெருநாவலர், மாதானுபங்கி, முதற்பாவலர், பொய்யாமொழிப் புலவர் என சிறப்பித்து அழைப்பர்.
தமிழ்மொழியின் அழகுக்கு அழகுச் சேர்க்கும் வகையில் ஆபரணங்களாகத் திகழ்வவை ஐம்பெரும் காப்பியங்கள். அவை சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, தொல்காப்பியம் மற்றும் விவேக சிந்தாமணி.

எடுத்தாளப்பட்ட செய்திகள்

மாணவர்களது படைப்புகளில் சில எடுத்தாளப்பட்ட செய்திகள் விரிவருவதையும் காண முடிந்தது. மூலிகையைப் பற்றி எழுதப்பட்ட கட்டுரையில் இதனைக் காண முடிந்தது.

- இஞ்சியால் வயிற்றுக் கோளாறுகள் நீங்கும்; இரத்த ஓட்டம் சீராகும்; மன அழுத்தமும் குறையும்.
- ஏலக்காய் செரிமான சக்தியைக் கூட்டும்; பசியைத் தூண்டும்; விக்கலை நிறுத்தும்.
- மஞ்சள் கிருமிநாசினி. மஞ்சலைப் பயன்படுத்துவதால் உடல் எடை குறையும்; கொழுப்பு குறையும்; சருமத்தின் அழகு கூடும்.
- சீரகமும் எலுமிச்சைச் சாறும் உடலில் தேவையற்ற கொழுப்புகளை நீக்கும்.

தனித்துவம் வாய்ந்த சொற்கள்

மாணவர்களது படைப்புகளில் தனித்துவம் வாய்ந்த சொற்களாக ஒரிரு சொற்களையும் காண முடிந்தது. அந்த வரிசையில் /மகிழி/, /மெதுபயில்/, /அறப்பணி/, /உயிர்வளி/ போன்ற குறிப்பிடத்தக்க சொற்களாகும். இவற்றுள் உயிர்வளி ஆங்கிலச் சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பாக இருந்தாலும், தூயத் தமிழ்ச் சொல்லாகக் கையாளப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனைய சொற்கள் அதிகமாகக் கையாளப்படாத சூழலில் இளமெழுத்தாளர்களின் கைகளில் விரிவருவது மகிழ்ச்சி அளிக்கின்றது.

இலக்கணப் பிழைகள்

மாணவர்களது படைப்புகளில் சிற்சில இலக்கணப் பிழைகள் விரிவி வருவதையும் காண முடிந்தது. இவற்றுள் ஒற்றுப் பிழைகளே முக்கிய இடத்தைப் பிடித்திருக்கின்றன, இது வளரும் பருவத்து எழுத்துப்படைப்புகளாக இருப்பதனால், இதற்கு முக்கியத்துவம் செலுத்த வேண்டிய தேவை உள்ளது. இந்த இளம்வயதில் திருத்தப்படாத பிழைகள் மேனிலைக்கல்வி உலகிலும் பயணிக்கலாம். அதோடு, இதனை வாசிக்கும் ஏனைய மாணவர்களுக்கும் இதன் தாக்கம் பரவிவிட இடமுள்ளது. இவை மாணவர்கள் தங்களைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டிய இடங்களாகவே பார்க்க வேண்டியுள்ளது. ஓரிடத்தில் கருத்துக்குற்றமும் இடம்பெற்றுள்ளது:

- தமிழ்மொழியின் அழகுக்கு அழகுச் சேர்க்கும் வகையில் ஆபரணங்களாகத் திகழ்பவை ஐம்பெரும் காப்பியங்கள். அவை சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, தொல்காப்பியம் மற்றும் விவேக சிந்தாமணி.

முடிவுரை

மாணவர் அங்கங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் படைப்புகள் உருவாக்கப்பட்ட படைப்புகள் யாவும் வெறுமனே பொழுதுபோக்குப் படைப்புகளா என வினா எழுகின்றது. இப்பக்கத்தில் அமைந்துள்ள எழுத்துப்படைப்புகள் சுருக்கமான கருத்துகளைக் கொண்ட பகிர்வுகள் படிப்பவர்களின் சிந்தனைகளைத் தூண்டும் ஒன்றாக அடைந்துள்ளதால் அவர்களில் வாசிப்புத்திறனையும் மேம்படுத்தத் துணைசெய்யும் இளம்படைப்பாளர்களின் இலக்கிய வடிங்களாகவே உள்ளன.

தாயின் கருவில் உருவாகும் குழந்தை எவ்வாறு உள்ளளவிலும் வெளியளவிலும் முழுமைத் தன்மைக் கொண்ட அற்புதப் படைப்பாக உருவாக்கம் கண்டு, வெளிவந்து, நாளொரு வண்ணம், பொழுதொரு மேனியாக வளர்ந்து மெருகுண்ட வளமைக்கொண்ட செல்வமாக வளர்கின்றதோ, அதுபோலவே மாணவர்கள் அங்கத்தில் இடம்பெற்ற மாணவர்களின் கட்டுரைகளைக் காண முடிகின்றது. மாணவர்கள் ஒரு கட்டுரை உருவாக்கும் தன்மையைப் பெற்று, தங்களைப் படைப்பாளிகள் எனும் தகுதிக்கு உயர்த்திக் கொண்ட நிலையினையே காண்கின்றோம். மொழியாற்றல் ஆளுமை நிலையில் இது நல்லதொரு நிலையே. போற்றத்தக்க நிலையே.

எனினும், முழுமை எனும் தகுதியை அடையாத படைப்புகளாகவே இவை விளங்குகின்றன என்பதனை நாம் மறுக்க இயலாது. மாணவர்கள் கொண்டுள்ள ஆளுமையினை மேற்படி ஆய்வின்

முடிவுகள் காட்டுகின்றன என்பதனைக் கண்கூடாகக் காண முடிந்தாலும், அவையே அவர்களது இயல் ஆளுமையின் குறைவினையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. குறுகிய சொல்லாட்சி வட்டத்தில் வளர்ந்துவரும் சூழலே காணப்பட, மாணவர்கள் கூறியதையும், ஆசிரியரிடம் கற்றதையும் மறுகூறல் செய்துள்ளமை தவிர்த்து, சுய படைப்புகளை வெளிப்படுத்தும் நிலைக்கு வளர வேண்டிய கட்டாயம் உள்ளது.

மேற்கோள்கள்

- Halliday, M.A.K. (1971). 'Language in a Social Perspective'. *The Context of Language. Educational Review*. University of Birmingham, 23.3,16-188.
- Halliday, M.A.K. (1986). *Spoken and Written Language*. Melbourne: Deakin University Press (Language & Learning).
- Leech, G. N. & Short, M. (1981). *A Linguistic Introduction to English Fictional Prose*. London: Pearson Longman.
- Mohana Dass Ramasamy. 2011. *Topics in The Morphophonology of Standard Spoken Tamil (SST): An Optimality Theoretic Study* (Unpublished doctoral dissertation). School of English Literature, Language and Linguistics, University Of Newcastle Upon Tyne, United Kingdom.
- Sivakumar Subramaniam. 2018. *Kesusasteraan Tamil Kanak-kanak Malaysia: Satu Kritikan Moral* (Unpublished doctoral dissertation). Fakulti Sastera & Sains Sosial, Universiti Malaya, Kuala Lumpur.
- Worth, G. J. (1955). Conrad's Debt to Maupassant in the Preface to "The Nigger of the" Narcissus". *The Journal of English and Germanic Philology*, 54(4), 700-704.
- எஸ். குமரன். (2018). *மலேசியாவில் சிறுவர் இலக்கியம் – வரலாறும் வளர்ச்சியும்*. மோகன தாஸ் ராமசாமி (தொகுப்பாசிரியர்), முதலாம் உலகத் தமிழ்க் குழந்தை இலக்கிய மாநாட்டு ஆய்வடங்கல் (பக். 320-333). (மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்: இந்திய ஆய்வியல் துறை. மலேசியா).
- மலேசிய நண்பன் நாளிதழ், 1.7.2018 முதல் 28.4.2019 வரை.
- மோகன தாஸ் ராமசாமி. (2015). *அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம்*. கோலாலம்பூர்: மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்:
- மோகன தாஸ் ராமசாமி. (2018). *மலேசிய சிறுவர் இலக்கியங்கள் தொடக்கம் முதல் 2010 வரை: கருப்பொருள்களும் அவற்றின் அமைப்புமுறைகளும்*. மோகன தாஸ் ராமசாமி (தொகுப்பாசிரியர்), முதலாம் உலகத் தமிழ்க் குழந்தை இலக்கிய மாநாட்டு ஆய்வடங்கல் (பக். 342-353). (மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்: இந்திய ஆய்வியல் துறை. மலேசியா).

*மென்பொருள் NVIVO -12 Plus

மொழியியல் நோக்கில் திபெத்திய இலக்கணங்களில் தொல்காப்பிய எழுத்தியல் கூறுகள்

மு. ஜோதிலட்சுமி / M.Jothi lechumi*
தமிழாய்வுத்துறை / Department of Tamil
பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி / Bishop Heepar College
lec.jothilakshmi@gmail.com

Manuscript received 15 April 2021
Manuscript accepted 30 May 2021
*Corresponding author / First Author

Abstract

World languages somehow share some common features. Linguist name them as universal grammatical laws. The very same features of a language could be seen in other languages as well. Likewise, there were some notable features could be seen shared by one of the classical languages, Tamil and Tibetan language. Besides studying the way of living of the Tibetan people, the paper also explore the resemblances between the languages, especially the basis of the phonetics of the Tibetan and Tamil languages as underlined by the oldest grammatical treatise that could be seen in Tamil, the Tholkappiyam. The author has tried to establish the similarities between these languages, by considering the historical references and from the literature.

Keywords: Tibetan grammars, Tholkappiyam grammar, literary elements, Historical references, Linguistics.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

உலக மொழி இலக்கணங்களுக்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமையையும், தமிழ் இலக்கணத்தின் மற்றொரு பரிணாமத்தையும், ஆராய வேண்டும் என்ற முயற்சியே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். திபெத் மக்களின் வாழ்வியல் பற்றியும், திபெத்திய இலக்கணங்களின் எழுத்தியல் கூறுகள் பற்றியும், தொல்காப்பிய இலக்கணத்தின் எழுத்தியல் கூறுகள் பற்றியும், இவை இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள ஒற்றுமை குறித்தும், சான்றுகளுடன் ஆராய்ந்து அறியவும் இக்கட்டுரை முற்படுகின்றது. மேலும், தொல்காப்பிய இலக்கணத்தின் முன்னைய மரபு குறித்தும், அந்த மரபின் நீட்சியே திபெத்திய இலக்கணம் தோன்றுவதற்கான தோற்றுவாய் என்பது குறித்தும், வரலாற்றுச் சான்றுகள் வழியும், எழுத்தியல் கூறுகள் வழியும், மொழியியல் நோக்கில் நிரூபிக்க முற்படுவதே இக்கட்டுரையின் கருதுகோள் ஆகும்.

குறிப்புச் சொற்கள்: திபெத்திய இலக்கணம், தொல்காப்பிய இலக்கணம், வாழ்வியல், எழுத்தியல், வரலாற்றுச்சான்றுகள், மொழியியல்

முன்னுரை

உலக மொழி இலக்கணங்களுக்கிடையே உள்ள ஒற்றுமையை ஆராய வேண்டும் என்ற அவாவின், முதல் முயற்சி இக்கட்டுரை ஆகும். திபெத் இலக்கணம் மற்றும் தொல்காப்பிய இலக்கணத்தில் ஒன்றுபட்ட மற்றும் வேறுபட்ட எழுத்தியல் கூறுகளை, உச்சரிப்பு ஒலியியல் அடிப்படையில் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

திபெத் மக்களின் வாழ்வியல்

இந்தியாவின் வடக்கிலும் சீனாவின் மேற்கிலும் உள்ள பள்ளத்தாக்குகள் நிறைந்த பீடபூமி திபெத் ஆகும். இந்த நாடு, கடல் மட்டத்திற்கு மேல் 5 ஆயிரம் மீட்டர் உயரத்தில் உள்ளது. கிபி ஏழாம் நூற்றாண்டில் இருந்து, இப்பகுதியில் மக்கள் குடியேறியுள்ளனர். உலகின் கூரை என்று அழைக்கப்படும் இந்த நாட்டில் இன்று வரை விமானங்கள் உயரே பறக்க இயலாது. இதனை 'Air traffic' பகுதி என்று அழைக்கின்றனர்.

இந்த பகுதியில் வாழும் மொத்த மக்கள் தொகை எண்ணிக்கை 25 இலட்சம் ஆகும். இவர்கள் புத்த மதத்தைப் பின்பற்றி தலாய்லாமாக்களைத் தன்குருவாக ஏற்கின்றனர். இங்கு வாழும் மக்களிடையே சோதிட நம்பிக்கை அதிகம். 1959 இல், சீனா இவர்களைத் தன்கட்டுப்பாட்டில் வைக்க போர் செய்தது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை சீனாவிற்கும் திபெத்திற்கும் இடையே அதிகாரப் போர் நடந்து கொண்டே இருக்கின்றது. மக்கள் தங்கள் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் புலம்பெயர்பவர்களாகச் சிலரும், அங்கிருந்தே போராடுபவர்களாக சிலரும் வாழ்கின்றனர். புத்த மதம் வட இந்தியா முழுவதும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த பொழுது, பாலி மொழியின் செல்வாக்கும் மிகுந்திருந்தது. இத்தகு சிறப்புமிகு திபெத்திய மக்களின் எழுத்து இலக்கணக் கூறுகளைத் தொல்காப்பிய எழுத்து இலக்கணக் கூறுகளுடன் இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகின்றது.

வரலாற்றுச் சான்றுகள் வழி தமிழர்-திபெத்திய வாழ்வியல்.

தமிழகத்தில் இருந்து சென்ற புத்தத்துறவிகள் வழியே திபெத் இலக்கணம் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். பௌத்த சமயமும் பாலிமொழியும் வடஇந்தியப் பேரரசுகள் மூலமாகவும், தென்இந்திய பேரரசுகள் மூலமாகவும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்குப் பரவின, தமிழகத்தில் பல்லவப் பேரரசுக்கும், சோழப் பேரரசுக்கும் இதில் பெரும் பங்கு உண்டு. கடாரத்தை ஆண்ட சூளாமணிவர்மன் என்பவர் முதலாம் ராஜராஜனின் இசைவுடன் நாகப்பட்டினத்தில் பௌத்தவிகாரை ஒன்றைக் கட்டித் துவங்கினான். இவ்விகாரை இவனுடைய மகன் விஜய துங்கவர்மனால் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இப்பள்ளிக்கு இராசராசன் மகனான, முதலாம் ராஜேந்திரன் பள்ளிச் சந்தமாக, 8943 கலம்நெல் வருவாய் உள்ள, ஒன்பது வேலி நிலப்பரப்பு உடைய ஆனைமங்கலம் என்ற ஊரை வழங்கினான். இவ்விகாரை, "சூளாமணிவிகாரை" மற்றும் "ராஜராஜ பெரும்பள்ளி" என்னும் பெயர்களால் பிற்காலத்தில் விளங்கப் பட்டுள்ளது (இராசாராம், 2010, பக்.210).

பௌத்தப்பிக்குகள் இவ்விகாரையில் இருந்து இலங்கை, கடாரம் போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்று பௌத்த சமயத்தையும் பாலிமொழியையும் பரப்பியுள்ளனர். இப்பிக்குகளால் தமிழிலும் சிங்களத்திலும், பாலிமொழிச் சொற்கள் இடம்பெற்றன. பௌத்த சமயத்தைச் சேர்ந்த தேரர்கள் தம்குழுவை இனம் காணும் வகையில் இம்மொழியைத் தமக்குள் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்காக, பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். தமிழகத்தில் பௌத்தப் பள்ளிகளில் உள்ள கூடங்களில் மகாதேரர்கள் பாலிமொழிவழியே பௌத்தசமயக் கொள்கைகளையும் கற்பித்து வந்துள்ளனர். "மலேசியா-பர்மா (இன்றைய மியான்மார்) இந்தோனேஷியா, தாய்லாந்து, வியட்நாம், சீனா முதலிய நாடுகளில் வணிகத் தொடர்பு இருந்ததாகவும் பலர் அந்தந்த நாடுகளில் திருமணம், பொருளாதாரம் போன்ற காரணங்களால் குடியேறியதாகவும் அறிகிறோம். ராஜராஜன், ராஜேந்திரன் போன்ற தமிழ் மன்னர்களின் காலத்தில் படையெடுப்புகள் நடந்ததையும், தங்கள் ஆட்சியின்கீழ் இந்நாடுகளை அவர்கள் கொண்டு வந்ததையும் நாமறிவோம். இவ்வாறு குடியேறிய காலக்கட்டத்தில் பல நன்மைகள் விளைந்திருக்கின்றன. வாய்மொழிகளாகவே இருந்த பாலினிய மொழி, தாய், பர்மிய, சிங்கள மொழிகளுக்கு, கிரந்த எழுத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இம்மன்னர்கள் வரிவடிவம் அளித்தது. அம்மொழிகளில் எழுத்து இலக்கியங்கள் இலக்கணங்கள் வளர வழிவகுத்தது (நடராசபிள்ளை, 2018). இதன்வழி நாம் அறிவது, இங்கு இருந்து சென்ற புத்தமதத் துறவிகளே திபெத்திய இலக்கணம் எழுதி இருக்க வேண்டும்.

திபெத்திய மொழியின் இலக்கணம்

கி. பி. 1834 இல் அலெக்சாண்டர்சி. எஸ். ஓ மோடி கோரஸ் மற்றும் டிரன்சிலோவேனியாவின் பகுதியைச் சார்ந்த சிக்குலோஹங்கேரியன் என்பவரும் இணைந்து, 'திபெத்தியமொழியின் இலக்கணம்' என்ற நூலை எழுதி உள்ளார்கள். கல்கத்தா ஞானஸ்நான மிஷன் பிரஸ்ஸால், ஆசிய நாடுகளின்

உதவியுடன் அரசாங்கத்தின் ஆதரவில் இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளனர் (*GRAMMAR TIBETAN LANGUAGE Alexander CS. OMA. D KOROS First Edition 1834*). சான்ஸ், நமோரத்னா, த்ரயாயா என்ற மூன்று புத்ததுறவிகளுக்கு மரியாதை செலுத்திவிட்டு ஆசிரியர் இலக்கணச் செய்திகளைக் கூறியுள்ளார். திபெத்திய மொழியில் "பைகாரானா" என்பது இலக்கணத்தைக் கூறுகிறது. உச்சரிப்பு ஒலியியலில் மிகவும் கடினமானப் பகுதி, "ஆர்த்தோகிராபி" எனவும், அகராதிகள் பற்றிய செய்திகள், "சிலபிக்திட்டம்" என்ற பகுதியிலும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. புத்தமதத்தினைப் பரப்புவதற்காக, கடிதங்கள், பேச்சின்பாகங்கள், பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், பற்றிய செய்திகள், எண்கள், தொடரியல், போன்ற செய்திகளும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் எழுத்தியல் கூறுகள் மட்டுமே, இங்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. 8 வரிசையில் 30 எழுத்துக்களில் இவர்களின் எழுத்தியல் கூறுகள் உச்சரிக்கப்படுகின்றது. தேவநாகரி எழுத்துக்களோடு இதன் வடிவ அமைப்பு ஒத்துள்ளது. உச்சரிப்புத் தன்மை நம் தமிழ் வடிவ ஒலிக் கூறுகளை உள்ளடக்கியுள்ளது.

முதல்வரிசை

ཀ	ཁ	ག	ལ
(ka)	(Kha)	(ga)	(ma)
க	க்க	ஹ	ம

முதல் வரிசை குட்டிரல்ஸ் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது குற்றியலுகரம் என்று நாம் குறிக்கும் பொருளைத் தருகிறது.

இதில் " க " என்பது "தூண்" என்றபொருளையும்,

"க்க" என்பது "வாய்" என்றபொருளையும்,

"ஹ" என்பது "என்ன" என்றபொருளையும்,

"ம" என்பது "நான்" என்றபொருளையும் குறித்துவருகிறது.

இரண்டாம் வரிசை

ཅ	ཆ	ཇ	ཉ
(tcha)	(cha)	(ja)	(nya)
ஜ	ச்சா	ஜா	ஞா

இரண்டாம் வரிசை முறையும் குட்டிரல்ஸ் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதில் "ஜ" என்று அழைக்கப்படும் எழுத்து "பொருள்" (Object) என்றும்,

"ச்சா" என்றழைக்கப்படும் எழுத்து "இணை" என்றும்,

"ஜா" என்பது "தேநீர்" என்றும்,

"ஞா" என்பது "மீன்" என்ற பொருளையும் குறித்து வழங்கப்படுகிறது.

மூன்றாம் வரிசை

ட	த	தா	நா
(dta)	(tha)	(daa)	(na)
டா	த	தா	நா

மூன்றாம் வரிசை முறை அரண்மனைகள் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இதில், "டா" என்பது, "டா" என்ற ஒலியையும்,

"த" என்பது "முடிவு" என்ற பொருளிலும்,

"தா" என்பது "இப்பொழுது" என்ற பொருளிலும்,

"நா" என்பது "அப்படியானால்" என்ற பொருளிலும் வழங்கப்படுகிறது.

நான்காம் வரிசை

ப	பா	பா	மா
(pa)	(pha)	(ba)	(ma)
ப	பா	பா	மா

இந்த வரிசை முறை "பற்கள்" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இதில் "ப" என்பது "ஆண்" என்ற பொருளிலும்,

"பா" என்பது "அப்பா" என்றும்,

"பா" என்பது "பசுவையும்",

"மா" என்பது "அம்மாவையும்" குறிக்கின்றது.

ஐந்தாவது வரிசை முறை

ட	த	தா	வ
(tsa)	(tsha)	(dza)	(wa)
ட்ச	த்சா	தா	வ

இந்த வரிசை முறை "லேபிள்கள்" என்றழைக்கப்படுகிறது.

இதில் "ட்ச" என்ற எழுத்து "வேர்" என்ற பொருளிலும்,

"த்சா" என்ற எழுத்து "வெப்பம்" என்ற பொருளிலும்,

திபெத்திய இலக்கணங்களில் தொல்காப்பியக் கூறுகள்-மு.ஜோதிலட்சுமி

"சா" என்ற எழுத்து "வெற்றி" என்ற பொருளிலும்,

"வ" என்ற எழுத்து "நரி" என்ற பொருளிலும் அழைக்கப்படுகின்றது.

ஆறாவது வரிசை முறை

ᠵ	ᠵᠠ	ᠠ	ᠠᠨ
(zha)	(za)	(a)	(ya)
ஸ்ய	கூடி	அ	யா

இந்த வரிசை முறை "திரவ" என்று அழைக்கப்படுகிறது

"ஸ்ய" என்பது இணைப்புச் சொற்கள் என்ற பொருளிலும், "கூடி" என்பது "சாப்பிடு" என்ற பொருளிலும், "அ" என்பது "ஹா" என்ற ஒலியையும், "யா" என்பது "ஒன்று" என்ற எண்ணையும் குறித்து அழைக்கப்படுகின்றது.

ஏழாவது வரிசை முறை

ᠷ	ᠯ	ᠰᠢᠶᠠ	ᠰᠠ
(ra)	(la)	(shya)	(sa)
ர	ல	ஷ்யா	கூடி

இந்த வரிசைமுறை "பெருமுளை" என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

இதில் "ர" என்பது "ஆடு" என்ற பொருளிலும்,

"ல" என்பது "மலையோரம்" என்ற பொருளிலும்,

"ஷ்யா" என்பது "மாமிசம்" என்ற பொருளிலும்,

"கூடி" என்பது "பூமி" என்ற பொருளையும் குறித்து வழங்கப்படுகிறது.

எட்டாவது வரிசை முறை

ᠬᠠ	ᠠᠬ
(ha)	(ah)
ஹா	ஆ

இந்த வரிசை முறை "ஒலிப்புமுறை" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதில் "ஹா" என்பது "ஹா" என்ற ஒலிக்குறிப்பையும், "ஆ" என்பது, "ஆ" என்ற ஒலிக்குறிப்பையும் குறித்து வழங்கப்படுகிறது. மேற்குறிப்பிட்டுள்ள 30 எழுத்துக்களின் வழி, திபெத்திய மக்களின் எழுத்தியல் கூறுகள் அமைகின்றது. தொல்காப்பிய இலக்கணக் கூறுகள் திராவிட மொழிகளில் மட்டுமல்லாமல் பிற இந்திய மொழிகளிலும் ஊடாடியுள்ளன (மதிவாணன், 2019, பக்.2) என்ற கருத்தியலை முன்வைத்து ஆராய்வோமானால், தொல்காப்பியத்திற்கு மூலநூலாக, ஐந்திரனார் இயற்றிய ஐந்திரம் என்ற நூலை முன்வைத்து ஆராய

வேண்டும். காரணம், தொல்காப்பியத்திற்கு சிறப்பு பாயிரம் எழுதிய பனம்பாரனார் குறிப்பிடும் வழி 'ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன் என தன் பெயர்த் தோற்றி, பல்புகழ் நிறுத்த படிமையோனே' (தொல்-சிறப்பு பாயிரம் பக்.1) ஐந்திரம் தொல்காப்பிய சிந்தனைக்கு முன்னோடி என்பதையும், என்ம, என்மனார்புலவர் என 147 இடங்களில் தொல்காப்பியர் பயன்படுத்தி உள்ள முந்து நூல் சிந்தனை வழியும் இதனை அறிய இயலும். மேலும், பாலி, பிராகிருதம், திபெத்தியம் ஆகிய, இலக்கணநூல் ஆசிரியர்கள், தாம் ஐந்திர இலக்கணத்தைப் பின்பற்றி உள்ளதாக கூறியுள்ளார்கள் (இராசாராம், 2010, பக்.176).

மேலும், சிந்துவெளி அகழ்வாராய்ச்சி சான்றுகள் உறுதுணையாக நிற்கின்றன. சிந்துவெளி எழுத்தும், தமிழி எழுத்தும் கலந்து கீறல்வடிவில் எழுதப்பட்ட பாணைஓடுகள் கொடுமணல் அகழ்வாராய்ச்சியில் மிகுதியாகக் கிடைத்துள்ளன (மதிவாணன், 2019, பக்.4). இவ்விதம் கலந்த சித்திரவடிவில் தான் திபெத்திய எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றின் ஒலிவடிவ உச்சரிப்பு முறை தமிழி எழுத்தின் உச்சரிப்பு முறையுடன் ஒத்துப் போகின்றன. மொழியியலார் ஒலியின் அமைப்பை மூன்று வகையாகப் பிரித்து ஆராய்கின்றனர்.

- 1) பௌதிகஒலியியல் (acoustic phonetics)
- 2) கேட்பொலியியல் (auditory phonetics)
- 3) உச்சரிப்பொலியியல் (articulatory) (தமிழ்மொழிவரலாறு பக்.16)

இந்த அடிப்படையில், உச்சரிப்பு ஒலியியல் நோக்கில், மொழியின் அடிப்படை அலகான எழுத்துகள், ஒலியமைப்பு முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்படும் அறிவியல் அணுகு முறையைச் சார்ந்தது. 'பேச்சு மொழி ஆராய்ச்சியில் முதற்படி ஒலியன்களை வரையறுப்பதுதான்' (எழுத்திலக்கணக் கோட்பாடு பக். 39) மேலும், உலக மொழிகளுக்கிடையே ஒரு பொதுமைப் பண்பு காணப்படுகிறது. மொழியியலார் மனித மொழியின் ஆழ்மனப் புதைவடிவங்களைப் "பொதுமை இலக்கணம்" (Universal Grammar) என்று கூறுவர் (மொழியியல் நோக்கில் ஆய்வியல் சிந்தனைகள், பக்.1).

அந்த வகையில், தொல்காப்பிய எழுத்து இலக்கணக் கூறுகள் 30 ஆகும்.

"எழுத்தெனப்படுப

அகர முதல் னகர விறுவாய்

முப்ப ஃதென்ப சார்ந்து வரல்

மரபின் மூன்ற லங்கடையே " (தொல். எழுத்துநூற்பா. 1)

இதன் அடிப்படையில், திபெத்திய இலக்கணக் கூறுகளும் 30 ஆகும். மேலும், அ, இ, உ, எ, ஒ - "குறில்" (தொ.நூற்-3) எழுத்துக்கள் என்றும் ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என்ற ஏழும் "நெட்டெழுத்துகள்" (தொ.நூற்-4) எனவும் வழங்கப் படுவதைப் போல, குட்டிரல், அரண்மனைகள், பற்கள் லேபிள்கள். திரவ மற்றும், பெருமூளைப் பகுதி என திபெத்திய எழுத்துக்கள் பிரித்து வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும், நாம் ஓரெழுத்து ஒரு மொழி என்று பொருள் கூறும் பாங்கில், ஒவ்வொரு எழுத்தும் ஒரு பொருள் தாங்கி நிற்கின்றது. மேலும் நாம், ககர வடிவத்தின் மாற்றுவடிவங்களாக கா, கி, கு, கே. கோ என்று பயன் படுத்துவதைப் போல அவர்களும்,

திபெத்திய இலக்கணங்களில் தொல்காப்பியக் கூறுகள்-மு.ஜோதிலட்சுமி

ཀ	(Ka)	க
ཀི	(Ki)	கி
ཀུ	(Ku)	கு
ཀེ	(Ke)	கே
ཀོ	(Ko)	கோ

என்றும் வழங்குகிறார்கள். இந்த முறையில் 30 எழுத்துகளுக்கும் உயிர்மெய் வரிசையாக நீளுகிறது. "உட்பெறு புள்ளி உருவாகும்மே" (தொல். நூற்பா. 14) என்று பகர மெய்க்குத் தொல்காப்பியர் தரும் இலக்கண முறைமையே திபெத்திய இலக்கணங்களின் பகர வடிவத்திற்கும் பின்பற்றப்படுகிறது. நாம் அப்பா என்று அழைக்கும் முறை அவர்கள் "ப்பா" என்று அழைக்கிறார்கள். அவர்களின் எழுத்து உச்சரிப்பு முறை நம் தமிழ் மொழி உச்சரிப்பு முறையைப் பறை சாற்றுகிறது.

சான்றாக,

நான் - ཀ , திபெத்தில் - ཏ (நா)

ஆம் - yes, திபெத்தில் - རེའ (ரே)

இது எனது - It's me, திபெத்தில் - ཏ རེའ (நாரே)

இல்லை - No/Not, திபெத்தில் - མེའ (மாரே)

இது என்னுடையது இல்லை - It's not me, திபெத்தில் - ཏ མེའ (நாமாரே)

இருக்கிறது - have, திபெத்தில் - ཡོད (யு)

என்னிடம் இருக்கிறது - I have, திபெத்தில் - ཏ ཡོད (நாலயு)

இல்லை - don't have, திபெத்தில் - མེད (மே)

என்னிடம் இல்லை - I don't have ,திபெத்தில் - ཏ མེད (நாலாமே)

இது போன்று இவர்களின் உச்சரிப்பு முறை தமிழ் வடிவ எழுத்துகளுடன் ஒப்பிடத் தகுந்த முறையில் உள்ளது. மேலும் முன்ஒட்டுக்கள் மற்றும் பின்ஒட்டுக்கள் என்று சில எழுத்துக்களை வகைப்படுத்துகின்றனர். இவற்றில், பின்னொட்டுகள் பயன்படுத்தப்படும் வகைப்பாட்டின் அடிப்படையில், மாற்றக் கூடிய உயிர் எழுத்துகளாக ཏ (நா), ལ (லா) என்ற எழுத்தையும் குறிக்கின்றார்கள். மாற்ற இயலா உயிர் எழுத்தாக, འ(ஹ), འ(ஜா), འ(பா), འ(மா), འ(ர) என்ற எழுத்துக்களைக் குறிக்கின்றார்கள். சில எழுத்துகள் உச்சரிக்க இயலாத நிலையில், ஆனால், பின்னொட்டுகள் என்ற நிலையில் அமைதியாக ஒலிக்கின்றன. அவற்றில் மாறக்கூடிய உயிர்எழுத்தாக, འ(கூடா) மாற இயலா உயிர்எழுத்தாக, འ(ஸ்ய) என்ற எழுத்தைக் குறிக்கிறார்கள். மேலும், திபெத் எழுத்துக்களில் சொற்கள் வழி இடைவெளிகள் பிரிக்கப்படவில்லை. சிறிய புள்ளியால் மட்டுமே எழுத்துகள் பிரித்துப் பொருள் அறியப்படுகிறது.

சான்றாக:

᳚(கான்) இது ஆண்பால் குறித்து வருகிறது.

᳚(மா) இது பெண்பால் குறித்து வருகிறது. மேலும்,

இவர்கள், ᳚(அ) என்ற எழுத்தை உயர்ந்த மற்றும் குறைந்த தொனியில் உச்சரிக்க முன்ஒட்டுக்களாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். தமிழ் மொழியில் ககர வரிசை முழுவதும் (க+அ) முன்ஒட்டுக்களாக அமைந்து இருந்தாலும் அது அமைதி நிலையில் உள்ளது. வாக்கியத்தின் தன்மைக்கேற்ப நாம் பின்னொட்டுக்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். இவர்கள் அ என்ற எழுத்தை உயர்ந்த/குறைந்த தொனியில் பயன்படுத்துவதைப் போல நாம் வல்லின, மெல்லின, இடையின அடிப்படையில் எழுத்துக்களை இடம் சார்ந்து உச்சரிக்கின்றோம். இவ்விதம் தமிழ் ஒலி உச்சரிப்புக் கூறுகள், இலக்கண வகைப்பாடுகள் திபெத்திய எழுத்து இலக்கணத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதை அறிய இயலுகிறது.

தமிழ் இலக்கணத்தின் மற்றொரு பரிணாம வளர்ச்சியை ஆராய வேண்டுமெனில், உலக இலக்கணங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் நேரிடுகிறது. தொல்காப்பியம் என்பதை தனியொரு நூலாகக் கொள்ளாமல் இது ஒரு சிந்தனைப் பள்ளி என்ற தளத்தில் ஆராய்ந்தால் மட்டுமே, இதன் நெடிய சீர்மிக்க உன்னத மரபு, உலக இலக்கணங்களில் எழுத்தியல் வேர்களில், உச்சரிப்புக் கூறுகளில் ஊடாடியுள்ளதை உணர முடியும். ஆய்வு நோக்கில் சான்றுகளுடன் வெளிக்கொணர இயலும்.

உலக நாடுகளுக்கிடையே தமிழ் மொழியின் தாக்கம் இருந்திருப்பதற்கான மிக முக்கியமான காரணம் போர்ப்படையெடுப்பு, வணிகம், மக்கள் குடியேற்றம், புலம்பெயர்தல் ஆகியவை முதன்மை பங்கு வகித்தாலும் இலக்கணங்களுக்கிடையே ஒரு பொதுமைப் பண்பு காணப்படுகிறது. இது ஆய்ந்து அறிதல் வழியே உணர முடிகிறது. இதனை மொழியியலார் (Universal grammar) என்று அழைக்கின்றார்கள். தமிழ் இலக்கணத்தின் மற்றொரு பரிணாமத்தை ஆராய வேண்டுமெனில், தேராமொகல்யானரின் சத்தலக்கணத்தையும், புத்த மித்திரரின் வீரசோழியத்தையும், திபெத்திய பர்மிய இலக்கணங்களையும் ஒப்பீட்டு ஆராய வேண்டும் என்ற பேராசியர் (இராசாராம், 2010) கூற்றை ஆராய்ந்து அறிய எழுந்த அவாவும், உலகெங்கிலும் தமிழர் நாகரீகம் பரந்து விரிந்ததை தொல்லியல் சான்றுகள் மெய்ப்பித்தது உண்மையென்றால், அதன் எச்சங்கள் அந்தந்த மக்களின் இலக்கிய இலக்கண மரபுகளில் ஊடாடி இருந்தலை ஆராய வேண்டும் என்ற நோக்கமே, இக்கட்டுரையின் பயன் ஆகும்.

திபெத்திய இலக்கணக் கூறுகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்ததில் பெறப்பட்ட முடிவுகள் பின்வருமாறு:

- 1) 30 எழுத்துகளாக வகைப்படுத்தும் முறையில் ஒன்றுபடல்
- 2) தன்மை அடிப்படையில், வல்லின, மெல்லின, இடையின எழுத்துகளாக நாம் வகைப்படுத்துதல் போல, குட்டிரல்ஸ், அரண்மனைகள், பற்கள், லேபிள்கள், திரவ மற்றும் பெருமளைப் பகுதி என்று பிரித்தல்
- 3) ஓரெழுத்து ஒரு மொழி போல பொருள் தாங்கி நின்றல்
- 4) ககர எழுத்தின் மாறிலிகள் பயன்படுத்தும் முறையில் ஒன்றுபடல்
- 5) மேல்கொம்பு வடிவத்தை குறில் எழுத்திற்கும், கொம்பு இட்டு, சுழித்து விடுதலை நெடில் எழுத்தாகவும் பயன்படுத்தும் தன்மை
- 6) உயிர்மெய் எழுத்துகளை உச்சரிப்பின் அடிப்படையில் பிரித்தல்
- 7) பகரமெய் வடிவம் மாறாமல் பயன்படுத்தல்
- 8) அப்பா, நான், நா என்று உச்சரிக்கும் தன்மை ஆகிய வற்றில் ஒன்றுபடுதல்
- 9) முன்ஒட்டுச் சொற்கள், பின்ஒட்டுச் சொற்கள் பயன்படுத்தும் முறையில் ஒன்றுபடல்

- 10) சொற்களுக்கு இடையே இடைச் சொற்களை உணர்த்த புள்ளிகளே உறுதுணையாக நின்றல் தன்மையில் மாறுபடல்
- 11) சோழர்கள் காலத்தில் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட பாலிமொழியின் செல்வாக்கு. இங்கிருந்து சென்ற புத்த மதத்துறவிகளின் வழியே திபெத்திய இலக்கணம் எழுதப்பட்டுள்ளதை வரலாற்று சான்றுகள் வழிமெய்மைப் படுத்தியிருத்தல்

ஆகியவை மேற்கண்ட கட்டுரை வழிபெறப்பட்ட முடிவுகள் ஆகும்.

துணை நின்ற நூல்கள்:

KOROS, A. C. D. (1834). *GRAMMAR TIBETAN LANGUAGE*. (First Edition). Calcutta: The Baptist Mission Press.

இராசாராம், சு. (2010). *இலக்கணவியல் மீக்கோட்பாடும் கோட்பாடுகளும்*. (முதற்பதிப்பு). நாகர்கோயில்: காலச்சுவடு பதிப்பகம்.

இளம் பூரணர் (உரை). (2005). *தொல்காப்பியம்*. (முதற்பதிப்பு). சென்னை: சாரதா பதிப்பகம்.

சக்திவேல், சு. (2018). *தமிழ் மொழி வரலாறு*. பாரிமுனை, சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.

சண்முகம், செ. வை. (1980). *எழுத்திலக்கணக் கோட்பாடு*. (முதற்பதிப்பு). அண்ணாமலை நகர்: அணைத்திந்திய தமிழ் மொழியல் கழகம்.

நடராசபிள்ளை, ந. (2018). Contributions of the Tamils to the Writing Systems of South East Asian Countries. *Language in India*, 18(1), 395-413. Retrieved from <http://www.languageinindia.com/jan2018/nadarajantamilwritingsystems.pdf>

மதிவாணன் , இரா. (2019). *கீழடித்தொன்மை கி.மு.200 வரைநீளும்* (ஆய்வுக் கட்டுரை). தமிழ்நாடு: சிந்துவெளி அகழாய்வு நடுவம்.

ஜோதிலட்சுமி, மு. (2019). *மொழியியல் நோக்கில் ஆய்வியல் சிந்தனைகள்*. (முதற்பதிப்பு). M.J. திருச்சி: பப்ளிகேஷன் ஹவுஸ்.

பழந்தமிழரின் நிமித்தங்கள்

சே. கரும்பாயிரம் / C.Karumbayiram*
செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் / Central Institute of Classical Tamil
சென்னை, தமிழ்நாடு / Chennai, Tamil Nadu
sethu.karumbayiram@gmail.com

Manuscript received 21 March 2021

Manuscript accepted 14 April 2021

*Corresponding author/First Author

Abstract

It was well-established that the ancient Tamil have observed so-called Internal and external way of life adequately. The literary evidence show that in order to gain the meaning of this Internal and external life, one is meant to leave his partner and live in isolation for some reasons for a considerable time period. Hence, journeys became unavoidable, especially for the sake of the war and materialistic purposes in the classical community. Omens were seen to play significant role among in their life as well, especially when the begun their journey or return home. They serve as significant indications to tip when one shall take the journey or shall not. It is known facts that such practices were still practiced by present-day community. There were a lot of instances showing such situations in the classical literatures, showing the importance of Omen. This article offer descriptions and explanations related to the cause of the omens and its developmental trends.

Keywords: Ancient Tamil, Belief, Omen, Bird

ஆய்வுச்சுருக்கம்

அகமும் புறமும் பண்டைய தமிழரின் வாழ்வியல் நெறியாக விளங்கியது. இந்த அக, புற வாழ்வியலில் பொருள் ஈட்ட வேண்டி, தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரிய நேர்ந்தது. குறிப்பாகச் சங்கச் சமூகத்தில் போரிடுதல், பொருளீட்டுதல், கற்றல், தூது போன்றவற்றிற்காகப் பிரிதல் என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக இருந்தது. பிரிந்து செல்பவரின் பயணம் இனிதாக அமையவும் பிரிந்து சென்றவர் திரும்பி வருவதற்குரிய காலத்தைக் கடத்தும்பொழுதும் அவர் எப்பொழுது வருவார் என்பதை அறியவும் நிமித்தங்கள் பார்க்கப்பட்டன. அதன் தொடர்ச்சி இன்றளவும் பலர் தாம் மேற்கொள்ளும் முக்கிய செயலுக்குமுன் நிமித்தம் பார்த்தலை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். அத்தகைய நிமித்தத்தைப் பழந்தமிழர் எதற்கெல்லாம் பார்த்தனர் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது. நிமித்தம் அவர்களுடைய வாழ்க்கைச் சூழலில் எத்தன்மையில் இடம்பெற்றது என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதும் அவசியமாகிறது. எனவே, நிமித்தம் தொடர்பான விளக்கங்களையும் அதன் வளர்ச்சிப் போக்குகளையும் எடுத்துக் கூறுவதாய் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

குறிச்சொற்கள் : பழந்தமிழர், நம்பிக்கை, நிமித்தம், புள்

முன்னுரை

பழமையான தமிழ்ச் சமூகம் நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் ஆகிய பண்பாட்டுக் கூறுகளை மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளன. பண்பாடுகளுள் ஒன்றான நம்பிக்கை பல வகைகளாக உள்ளன. அவற்றுள் நிமித்தமும் அடங்கும். நிமித்தம் என்னும் சொல்லுக்குச் சகுனம், ஏது, காரணம், பொருட்டுப் போன்ற பல பொருள்கள் தருவதையும் புள், குறி போன்ற வேறுபெயர்கள் வழங்குவதையும் காணமுடிகிறது. இவற்றுள் சகுனம் என்ற சொல்லுக்குப் பின் நிகழ்வதை முன்னரே அறிதல் என்பது பொருளாகும். தற்காலத்தில் இந்தப் பொருள் தரக்கூடிய சகுனம் என்ற சொல்லே நிமித்தம் என்னும் சொல்லுக்கு இணையாக வழங்கப்படுகிறது. நிமித்தமானது நாள் நிமித்தம், புள் நிமித்தம் எனப் பல வகைகளாக

உள்ளன. அந்நிமித்தங்கள் பழந்தமிழர் வாழ்வில் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக விளங்கியுள்ளன. அவ்வாறான நிமித்தங்களை ஆய்வு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

நிமித்தத்தின் தோற்றம்

இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்த தொடக்ககால மனித இனத்திற்குப் புயல், இடி, விலங்குகள், சக மனிதர்கள் ஆகியவற்றினால் அச்சுறுத்தல்கள் அதிகமாக இருந்தன. அச்சுறுத்தலானது தங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட சக்தியால்தான் வருகிறது என்று நினைத்தனர். அந்தச் சக்தியிலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள நினைத்தவர்கள் வழிபாடுகள், சடங்குகள் போன்றவற்றைச் செய்தனர். வழிபடுதல், சடங்கு செய்தல் என்னும் இவைபோன்ற பல்வேறு செயல்களை நல்ல நேரத்தில் செய்தால் அவை நன்மையில் முடியும் என்றும் கெட்ட நேரத்தில் செய்தால் தீமையில் முடியும் என்றும் எண்ணினர். இந்த நன்மையும் தீமையையும் முன்னோர்கள் தங்களுடைய அனுபவத்தினால் அறிந்து கொண்டனர். சான்றாக, முன்னோர்கள் செயலை மேற்கொள்ளும் நேரத்தில் பறவையின் ஒலியைக் கேட்டல் அல்லது அது குறுக்கே செல்லுதலைப் பார்த்தல் என்பது ஏதோ தங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட சக்தியினால் நிகழ்கிறது என்று எண்ணினர். இந்நிகழ்வானது தனக்கு விடுக்கப்படும் எச்சரிக்கை என நினைத்தனர். இதன் காரணமாக அவர்கள் எந்த ஒவ்வொரு செயலையும் நல்ல நேரத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு நிமித்தம் பார்க்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். இவ்வாறான நிமித்தமானது இயற்கையைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத வாழ்கையை வாழ்ந்த பண்டைய காலத்தில் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக இருந்தது என்று சொல்ல வேண்டும். ஆனால், தற்காலத்தில் நவீன அறிவியல் வளர்ந்த நிலையில் நிமித்தம் பார்த்துச் செல்வது என்பது இன்றைய காலத்திற்குத் தேவையா? என்று ஆராய்ச்சி செய்யக்கூடிய நிலையில் தான் இருக்கிறோம். எது எவ்வாறாயினும் நிமித்தமானது தற்பொழுதும் மக்களுடைய வாழ்வியலோடு பின்னிப் பிணைந்த ஒன்றாகவே இருக்கிறது.

முன்னோர்கள் நிமித்தத்தைக் கண்ணால் பார்த்தும், காதால் கேட்டும் தெரிந்து கொண்டனர். பறவை வலமிருந்து இடம்போகுவதைப் பார்ப்பதையும், பறவையின் ஒலியினைக் காதால் கேட்பதையும் இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம். இதில் முதன்மையாக அமைவது காதினால் கேட்டலே ஆகும். காதினால் கேட்டல் என்பது தனக்குத் தூரத்தில் வரும் அச்சுறுத்தலை முன்னரே அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது. அதனால் பண்டைய மக்கள் பறவை முதலானவற்றின் குரல் ஒலியை வைத்து நிமித்தத்தை மிகுதியாகப் பார்த்தனர் என்பது தெளிவாகிறது. பறவையின் குரல் ஒலியைக் கேட்டலில் நல்ல நிமித்தமாக இருந்தால் பயணத்தைத் மேற்கொள்வர். அதுவே, தீய நிமித்தமாக இருந்தால் போகும் பயணத்தைத் தவிர்த்துவிடுவார். நிமித்தம் தடை இருந்தும் நிமித்தத் தடையை நீக்கியும் பயணம் மேற்கொள்ளுவதும் உண்டு. எனவே, நிமித்தம் என்பது நன்னிமித்தமாகவும் தீய நிமித்தமாகவும் வெளிப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

நன்னிமித்தம் தீநிமித்தம் வெளிப்படும் விதத்தில் நிமித்தமானது பல வகைகளாக இருந்துள்ளன. அதனைத் தொல்காப்பியம் எடுத்துரைத்துள்ளது. அதாவது, புறத்திணையில் பாடாண் திணையானது ஆண்மகனின் சிறப்பியல்புகளை எடுத்துக் கூறுவதாகும். நாடாளும் மன்னன் பாதுகாப்புடன் நீண்டநாள் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக மன்னனிடம் பரிசு பெற்றவர்கள் ஓம்படை கூறுவது மரபாகும். ஓம்படை என்பது மன்னனைப் பற்றிய அச்சத்தைத் தவிர்த்து, நன்மை விளைவிக்கக்கூடிய கருத்துரைகளை வழங்குதல் என்பதாகும். தொல்காப்பியர் காலத்தில் வாழ்ந்த புலவன் ஓம்படை கூறுதலில் மன்னனுக்கான நிமித்தத்தையும் அறிந்து கூறியுள்ளான். அதாவது மன்னனிடம் பரிசுபெற்ற புலவன் அவ்வரசனுக்கு ஓம்படை கூறும்போது நிமித்தத்தால் அறியப்படும் அச்சத்தைப் போக்குமாறும் நன்மைக்கான மகிழ்வை ஏற்படுத்துமாறும் கருத்துரை வழங்கியுள்ளான். புலவன் ஓம்படை கூறுதலில் தொல்காப்பியர் காலத்தில் எவ்வகையான நிமித்தங்கள் இருந்தன என்பதைப் பற்றி,

“அச்சமு முவகையு மெச்ச மின்றி
நாளும் புள்ளும் பிறவற்றி னிமித்தமுங்
காலங் கண்ணிய வோம்படை யுளப்பட”

(தொல்.பொருள்.91:16-18)

என்ற நூற்பா அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. இந்நூற்பாவில் கூறப்பட்டுள்ள நாள் என்பது நாள் நிமித்தத்தையும் புள் என்பது பறவை நிமித்தத்தையும் பிறவற்றின் நிமித்தம் என்பது இயற்கை, விலங்குகள், மனிதர்கள் முதலானவற்றின் செயலினால் தோன்றும் பல்வேறு நிமித்தத்தையும் குறிப்பதாகும்.

மற்றொரு நூற்பாவில் தலைவனோடு தலைமகள் உடன்போக்கு மேற்கொள்ளும் நற்றாய் தன்னையும் தலைமக்களையும் எண்ணி நிமித்தம், விரிச்சி, கட்டு, கழங்கு முதலானவற்றைக் கொண்டு நன்மையும் தீமையையும் அறிந்த பின்னர் தோழியும் கண்டோரையும் நோக்கிப் புலம்புகிறாள். இதனை,

“தன்னு மவனு மவளுஞ் சட்டி
மன்னு நிமித்த மொழிப்பொரு டெய்வ
நன்மை தீமை யச்சஞ் சார்தலென்று”

(தொல்.பொருள்.36:1-3)

என்னும் நூற்பா அடிகள் கூறியுள்ளன. பழந்தமிழர்களால் பார்க்கப்பட்ட நிமித்தங்களான நாள் நிமித்தம் பார்த்தல், பறவை நிமித்தம் பார்த்தல், உன்னம் பார்த்தல், கட்டுப் பார்த்தல், கழங்கு பார்த்தல், ஆழியிழைத்தல் போன்றவற்றை ஆராய்வோம்.

நாள் நிமித்தம் பார்த்தல்

வானிலுள்ள கோள்கள், விண்மீன்களைக் கொண்டு நாள் என்பதைக் கணித்துள்ளனர். நாளில் நல்ல நாளும் கெட்ட நாளும் உண்டு என்பதையும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். நாட்கள் பற்றி அறிந்து செயல்படும் நிமித்தத்தில் பலவகை உண்டு. அவற்றுள், பிறந்த நாள் பற்றிய நிமித்தமும் ஒன்றாகும். ஒருவர் பிறக்கும் மாதத்தில் எந்த மீன் நிற்கிறதோ அந்நாளே அவர் பிறந்த நாளாகும். இதன் காரணமாகச் சிலரை எந்த மீனில் பிறக்கிறார்களோ அந்த மீன் கொண்டு அழைப்பதுண்டு. சான்றாக ஆதிரையான், உத்திராடத்தான், திருவோணத்தான் என நாள் பெயர்கள் வழங்குவதன்வழி அறியமுடிகிறது.

பிறந்தநாளைக் கொண்டு நிமித்தம் பார்க்கும் பழக்கம் பண்டைய காலந்தொட்டே இருந்துவருகிறது. குறிப்பாக, மன்னர் வாழ்வில் பிறந்த நாளைக் கொண்டு நிமித்தம் பார்த்தலானது தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றாக இருந்துள்ளது. அதனாலேயே மன்னரின் பிறந்த நாளைச் சிறப்பிக்கும் விதமாக ‘நாண்மங்கலம்’ என்னும் புறத்துறையைப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை குறிப்பிட்டுள்ளது. மாங்குடி மருதனாரும் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை, ‘நின்று நிலைஇயர்நின் னாண்மீன்’ (சங்க இலக்கியம், 2113, புறம்.24:24) என்னும் பாடலடியில், உன் வாழ்நாட்குரிய நாள் மீன் நின்று நிலைக்கட்டும் என்று புகழ்ந்துள்ளார். இவ்வாறு பண்டைய காலத்தில் பிறந்த நாள் கொண்டு நிமித்தம் பார்த்தலானது இன்றைய காலத்திலும் பிறந்தநாளைக் கொண்டு சாதகம் உருவாக்கி அதன்மூலம் நல்ல நாள், கெட்ட நாளை அறிதலைக் காணமுடிகின்றன.

பறவை நிமித்தம் பார்த்தல்

புள் என்பது பறவையைக் குறிக்கும் பொதுச் சொல்லாகும். இச்சொல்லுக்குப் பறவை நிமித்தம் என்ற பொருளுண்டு. ‘புள்ளுப்புணர்ந் தினிய வாக’ (மேலது, 2234, நற்.136:3) என்ற பாடலடியின் பொருள் பறவை நிமித்தம் பார்த்தனர் என்பதாகும். ‘நாளும் புள்ளு நயத்தகு நன்னிலை’ (சீவகசிந்தாமணி, 1775:1) என்ற பாடலடியில் வரும் புள்ளும் என்ற சொல்லுக்குப் பறவையால் அறியும் நிமித்தம் என்ற பொருளைப் பெறமுடிகிறது. ‘புள்ளும் வழிப்படர’ (சிலப்பதிகாரம், 12, வேறு, 13:2) என்று கூறும் பாடலடி பறவை நிமித்தமும் ஒத்துப் போக என்னும் பொருளைக் குறிப்பிடுகிறது. எனவே, பறவையின் செயல் தன்மையைக் கொண்டு நிமித்தம் பார்த்தலால் அப்பறவை நிமித்தத்திற்கும் புள் என்னும் பெயர் பெறலாயிற்று. புள் நிமித்தம் பார்க்கும் நிமித்திகர்களும் இருந்துள்ளனர். அவருக்கு மன்னன் பரிசில் வழங்கியதை,

“பொய்யாது புண்மொழிந்தார்க்கு
வையாது வழக்குரைத்தன்று”

(புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,18)

என்று கூறுவதன்மூலம் விளங்கிக் கொள்ளமுடிகிறது.

காக்கை, ஆந்தை, கருடன், கரிக்குருவி, செம்போத்து முதலான பறவைகள் கொண்டு நிமித்தம் பார்க்கும் பழக்கம் பண்டைக் காலந்தொட்டே இருந்து வருகிறது. பொதுவாகப் பறவைகளின் குரல் ஒலி, அவை பறந்து செல்லுதல் ஆகியவற்றைக் கொண்டு நிமித்தமாகப் பார்த்துள்ளனர்.

பறவையின் குரல் ஒலி நிமித்தத்திற்குக் காக்கை, ஆந்தை, கரிக்குருவி போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். காக்கை கரைந்தால் புதிய விருத்தினர் வருவர் என்னும் நன்னிமித்தத்தைக் குறித்தொகை 210ஆம் பாடல் தெரிவிக்கிறது. அதுபோலக் காக்கை கரைந்தால் தீய நிமித்தமாகக் கருதப்பட்டதை, ‘காக்கைகள், எதிரெதிர் சிலம்பின’ (சூளாமணி, 9:90:1,2) என்னும் பாடலடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. முன்னோர்கள் காக்கையைக் கொண்டு நிமித்தம் பார்த்தது போலவே, ஆந்தையைக் கொண்டு நிமித்தம் பார்த்துள்ளனர். ஆந்தை அலறினால் தீய நிமித்தமாகக் கருதியதை, ‘அஞ்சுவரு குராஅற் குரலுந் தூற்றும்’ (சங்க இலக்கியம்,2163,புறம்,280:5) என்னும் பாடலடி குறிப்பிட்டுள்ளது. எனவே, பறவைகள் ஒலிக்கும் சூழலைப் பொறுத்து, அதனை நன்னிமித்தமாகவும் தீய நிமித்தமாகவும் கொண்டிருந்ததை அறியமுடிகிறது.

பறவைகளில் சில வலமிருந்து இடமும், இடமிருந்து வலமும் செல்வது நிமித்தமாகக் கருதியுள்ளனர். அந்த வகையில் மயில் முதலான பறவைகள் வலப்புறமாகச் செல்வது நல்ல நிமித்தமாகவும் காக்கை முதலான பறவைகள் இடப்புறமாகச் செல்வது தீய நிமித்தமாகவும் கருதியுள்ளதை,

“ஏகும் அளவையின் வந்தன வலமும் மயில் இடமும்
காகம் முதலிய முந்திய தடை செய்வன கண்டான்”

(கம்ப.1267:1,2)

என்னும் பாடலடிகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

ஒரு தொழிலைத் தொடங்கும்போது கழுகு வட்டமிடுவது நல்ல நிமித்தமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. குறிப்பாகத் தற்காலத்தில் குடமுழுக்கு நடத்தும்போது கருடன் வட்டமிடுவது நல்ல நிமித்தமாகக் கருதி, அந்நேரத்தில் கலசத்தில் தண்ணீரை ஊற்றுவதைக் காணமுடிகிறது. மேற்கூறிய நாள் நிமித்தம், புள் நிமித்தம் தவிர இயற்கை, விலங்குகள், மக்கள் முதலானவற்றின் வாயிலாக வெளிப்படும் பல்வேறு நிமித்தத்தைப் பிறவற்றின் நிமித்தம் என்றே தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுவார்.

இயற்கை வழியாகச் சில நிமித்தங்களை அறிந்துள்ளனர். மேகங்கள் இரத்த மழை பொழிதல், சூரியனைச் சுற்றிப் பரிவேடம் கொள்ளுதல், பூமி அதிர்ச்சி அடைந்து நடுங்குதல், இடிகள் மேலே விழுதல் ஆகியவையால் தீய நிமித்தங்கள் தோன்றும் என்பதை,

“குருதிமா மழை சொரிந்தன மேகங்கள் குமுறி
“பருதி வானவன் ஊர்வளைப் புண்டது பாராய்”

(கம்ப.2944:1,2)

‘உலகமும் கம்பிக்கும் உயர்வான், இடியும் வீழ்ந்திடும்’

(கம்ப.2946:2,3)

என்னும் பாடலடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. இங்குக் கூறியுள்ள இயற்கைக்கு முரணான நிமித்தங்களை ‘உற்பாதம்’ என்றும் அழைப்பதுண்டு.

விலங்குகள் கத்துதல், அவை குறுக்கே செல்லுதல், அதனுடைய செயல்கள் மூலம் நிமித்தங்களை அறிந்துள்ளனர். நாய், நரி ஆகியவை ஒன்று சேர்ந்து ஊளையிடுதல் தீய நிமித்தமாகக் கருதப்பட்டதை, “ஞாளியோடு நின்று உளைக்கின்ற நரிக்குலம் பலவால்” (கம்ப.2945:4) என்று கூறப்பட்டுள்ளது. குரங்கு, பாம்பு, முஞ்சூறு, பன்றி, கீரி, கலைமான், அட்டை, எலி, காட்டுப் பசு, பூனை, புலி, உடும்பு இவையெல்லாம் வலமிருந்து இடமாகச் செல்லுதலை நல் நிமித்தமாக அறப்பளீசுர சதகம் 62ஆம் பாடல் கூறியுள்ளது. பெண் யானைகளெல்லாம் மதநீரைச் சொரிதல், ஆண் யானைகளின்

தந்தங்கள் ஓடிந்து விழுதல் ஆகியவற்றை தீய நிமித்தங்களாகக் கம்பராமணம் 2946ஆம் பாடல் குறிப்பிட்டுள்ளது.

பல்லி வீடுகளில் வாழக்கூடிய ஓர் உயிரினமாகும். மக்கள் இவ்வுயிரியைத் தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். அதனால் பல்லி ஒலித்தலைக் கொண்டு நிமித்தம் பார்க்கும் பழக்கமானது பண்டைய காலந்தொட்டு இருந்து வருகிறது. அதற்குக் காரணம் மக்கள் இதன் ஒலி எழுப்புதலை எச்சரிக்கை செய்வதாய் நினைக்கின்றனர். இதன் ஒலியைப் கவுலி அடித்தல் அல்லது கவுலி சொல்லுதல் என்று பேச்சு வழக்கில் கூறுவர். பல்லி ஒலித்த திசை நல்ல நிமித்தமாகக் கருதியதை, 'புகுவாய்ப் பல்லிப் பாடோர்த்துக் குறும்' (சங்க இலக்கியம்,281,அகம்.88:3) என்னும் பாடலடி கூறியுள்ளது. பல்லி ஒரு பக்கத்திலிருந்து பல முறை ஒலித்ததைத் தீ நிமித்தமாகக் கருதிய பன்றி தான் போகும் வழியில் செல்லாமல் மாற்று வழியில் சென்றது என்பதை,

“நூலை நுழையும் பொழுதிற் றாழாது

பாங்கர்ப் பக்கத்துப் பல்லி பட்டென

மெல்ல மெல்லப் பிறக்கே பெயர்ந்து”

(மேலது,290, நற்.98:4-6)

என்னும் பாடலடிகள் குறிப்பிட்டுள்ளன. இன்றளவும் மக்கள் நல்ல செய்திகளைப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது பல்லி ஒலித்தலை வைத்து அச்செய்தியின் நன்மை, தீமைகளை அறிவதைக் காணமுடிகிறது.

மனிதர்களின் செயல்கள் வழியாகவும் நிமித்தம் பார்த்துள்ளனர். மனிதரின் உடலுறுப்புகள் சில நேரங்களில் துடிக்கும். அதாவது, பெண்களின் இடக்கண்ணும் இடத்தோளும் துடித்தல் நல்ல நிமித்தம் நிகழும் என்பதை, 'ஏழையர், தோளும்ங் கிடவயிற் றுடித்த' (சூளாமணி,9:88:2,3) என்றும் நற்செயல் நினைத்த பொழுது தும்முதல் என்பது தீய நிமித்தத்தைக் குறிக்கும் என்பதை, 'துணைகதிர் முகந்தென முகப்பத் தும்மினான்' (சீவகசிந்தமாணி,323:3) என்றும் கூறுவதன்மூலம் விளங்கிக் கொள்ளமுடிகிறது.

மனிதர்களுடைய தூக்கத்தில் நிமித்தங்கள் வெளிப்பட்டுள்ளன. அதனைக் கனவு என்பர். கனவில் நல்லது நிகழ்ந்தால் கெட்டது நடக்கும். கெட்டது கனவில் வந்தால் நல்லது நடக்கும் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடம் இருந்து வருகிறது. இதுபோன்ற நிமித்தங்கள் பல மக்கள் வாழ்வியலில் இருந்து வருவதை அறியமுடிகிறது.

உன்னம் பார்த்தல்

உன்னம் என்பது ஒரு வகை மரமாகும். இம்மரத்தை இலவமரம் என்று கூறுகின்றனர். இவ்வுன்னமரத்தின் பூ பொன்னிறத்திலும் அதன் இலை சிறிய அளவிலும் இருப்பதை, 'பொன்னி னன்ன பூவிற சிறியிலை' (சங்க இலக்கியம்,924,பதிற்.61:5) என்னும் பாடலடி கூறியுள்ளது. முன்னோர்கள் போருக்குப் போகும் முன்பு இம்மரத்தைக் கொண்டு நிமித்தம் பார்த்துள்ளனர். இம்மரத்தைப் பார்க்கும்பொழுது அதன் இலை நன்றாகத் தழைத்திருக்குமாயின் போரில் வெற்றி கிடைப்பதும் அதுவே அம்மரத்தின் இலை கருகி வாடியிருக்குமாயின் தோல்வியுறுவதும் நிமித்தமாக அறியப்பட்டுள்ளது. பண்டைய காலத்தில் போர் என்பது மன்னர்களின் வாழ்வில் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக இருந்ததால் சில நேரங்களில் உன்னமரம் வாடியிருந்தும் மன்னர்கள் போருக்குச் செல்வதுண்டு.

தொல்காப்பியப் புறத்திணையியல் 5ஆம் நூற்பாவில் 'உன்னநிலை' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. உன்னநிலை என்பது உன்ன மரத்தைக் கொண்டு நிமித்தம் அறிதலோடு மன்னனுடைய புகழும் பேசப்படும் ஒரு புறத்துறையாகும். இதனை,

“துன்னருஞ் சிறப்பிற் றொடுகழற் மன்னனை

உன்னஞ் சேர்த்தி யுறுபுகழ் மலிந்தன்று”

(புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,243)

என்று கூறுவதன்மூலம் விளங்கிக் கொள்ளமுடிகிறது. எனவே, மன்னர்கள் உன்னமரத்தின் வழியாக நிமித்தம் பார்த்த பிறகே போருக்குச் சென்றுள்ளனர் என்பது தெளிவாகிறது.

விரிச்சி கேட்டல்

விரிச்சி என்பதற்கு, 'வருங்காரியத்தை விரிவாய் முன்னே தெரிவிப்பது' என்று பொருள் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது (வித்தியானந்தம், 1971, பக்.196). அதாவது, ஒருவர் காரியம் தொடர்பாக நினைத்திருக்கும் நேரத்தில் அக்காரியம் நன்மை அல்லது தீமையில் முடியும் என்பதை அயலார் தற்செயலாகப் பேசிக் கொள்ளும் சொற்களால் அறியும் ஒருவகை நிமித்தமே விரிச்சி கேட்டல் என்பதாகும். அதனால், இதற்கு **வாய்ச்சொல்** என்ற பெயரும் வழங்கப்படுகிறது. பழங்காலத்தில் மக்கள் நற்சொல் கேட்பதற்காவே இந்நிமித்தத்தைப் பார்த்துள்ளனர். அதனால் இதற்கு **நற்சொல், நன்னிமித்தம்** என்ற பெயர்களிலும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்நிமித்தத்தை ஆண் பெண்ணென இருபாலாரும் பார்த்துக் கூறுபவர்களாக இருந்துள்ளனர். இந்நிமித்தம் பார்த்துக் கூறும் ஆண்களை, '**விரிச்சிகள்**' (சீவகசிந்தாமணி,621:2) என்று அழைத்துள்ளனர்.

முன்னோர்களிடம் விரிச்சி பார்க்கும் பழக்கம் பரவலாக நிலவியுள்ளது. '**ஒருசார்த், திருந்திழை மகளிர் விரிச்சி நிற்ப்**' (சங்க இலக்கியம், 1193,நற்.40:3,4) என்னும் பாடலடிகளில் தலைவனைச் சூழ்ந்து மகளிர் விரிச்சி கேட்டு நின்றார்கள் எனக் கூறப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாகப் போருக்குச் செல்லும் முன்பு விரிச்சி பார்க்கும் பழக்கம் இருந்துள்ளது. இதனை, '**பாக்கத்து விரிச்சி**' (தொல்.பொருள்.58:1) என்னும் நூற்பா அடி கூறுகிறது. இதன் பொருள் போருக்குச் செல்லும்முன் வீரர்கள் சிறுநூர் சென்று அவ்விடத்தில் உள்ளோர் கூறும் வாய்ச்சொல்லைக் கேட்பது என்பதாகும். இலக்கண விளக்கப் புறத்திணையியல் 232ஆம் நூற்பாவில் '**பறவாப்புள்**' என்றொரு சொல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இச்சொல்லுக்கு வெட்சி வீரரால் கைப்பற்றப் பட்ட ஆநிரைகளை மீட்கக் கரந்தை வீரர்கள் பயணம் மேற்கொள்ளும்போது, வெற்றி தோல்விகளைப் பற்றி முன்னரே அறிய நிமித்தத்திற்குரிய சொற்களைக் கேட்டனர் என்பது பொருளாகும்.

போருக்குச் சென்ற தலைவன் காலம் தாழ்த்தும்போது விரிச்சி பார்க்கும் பழக்கம் இருந்துள்ளது. போருக்குச் சென்ற தலைவன் வராத நிலையில் அவன் வருகைக்காகத் தலைவி வருத்தத்துடன் காத்திருக்கிறாள். அந்நேரத்தில் வயது முதிர்ந்த பெண்டிர் ஊரின் புறத்தே சென்று ஓரிடத்தில் நெல்லையும் மலரையும் தூவித் தெய்வத்தை வணங்கி நற்சொல் கேட்பர். இதனை விரிச்சி கேட்கக் காத்திருந்தனர் என்பர். இதனை,

“பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை
யருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி
யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லோடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
யரும்பவி ழலரி தூஉய்க் கைதொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப்”

(சங்க இலக்கியம்,1094,முல்லை.6-11)

என்ற பாடலடிகள் குறிப்பிட்டுள்ளன.

நற்சொல்லானது கூடியிருப்பவர்களில் சிலர் தற்செயலாக வாயால் பேசும் சொற்களாகும். அச்சொற்கள் நன்மை விளைவிக்கக் கூடியதாகவும் தீமை உண்டாக்கக் கூடியதாகவும் இருந்துள்ளன.

“சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றி
னுறுதுய ரலமர னோக்கி ஆய்மக
ணடுங்குசுவ லசைத்த கையள் கைய
கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர
வின்தே வருகுவர் தாய ரென்போ
ணன்னர் நன்மொழி கேட்டனம்”

(மேலது,1094,முல்லை.12-17)

என்னும் பாடலடிகளில் இளங்கன்றுகள் பசியின் கொடுமையை நினைத்து வருந்திிருக்கும் நேரத்தில் ஆய்மகள் ஒருத்தி உன் தாயை இப்பொழுதே கோவலர் ஓட்டி வருவர் என்று கூறினாள். அதனைக் கேட்ட முதுபெண்டிர் நல் நிமித்தமாகக் கருதினாள்.

நற்சொல் கேட்ட முதுபெண்டிர் தலைவியிடம் வந்து போருக்குப் போன தலைவன் வெற்றியோடு வருவான் என்று உரைக்கின்றாள். இதனை,

“நல்ல நல்லோர் வாய்ப்புட் டெவ்வர்
முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
வருத றலைவர் வாய்வது” (மேலது,1094,முல்லை.18-21)

என்ற பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன. இங்கு வாய்ப்புள் என்பது வாயால் கூறுகின்ற நன்னிமித்தத்தைக் குறிப்பதாகும்.

விரிச்சி கேட்டலில் நற்சொற்களைக் கேட்டும் அது தீமை தரக்கூடியதாகவும் இருந்துள்ளது. இதனை,

“நென்னீ ரெறிந்து விரிச்சி யோர்க்குஞ்
செம்முது பெண்டின் சொல்லும்” (மேலது,2163, புறம்.280:6,7)

என்னும் பாடலடிகள், முதுபெண்டிர் நெல்லும் நீரும் எறிந்து போருக்குச் சென்ற வீரன் பிழைத்து வருவான் என்று கூறிய நற்சொல் இன்று குறைபாடு ஆனது என்று குறிப்பிட்டுள்ளன.

தெய்வத்தை வணங்கி விரிச்சி கேட்டல் போலவே சில நேரங்களில் தற்செயலாக இருவர் பேசிக் கொள்வதும் விரிச்சியாகக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதனை, “போமென் வாய்ச்சொற் கேட்பினும்” (கல்லாடம்,43:11) என்ற பாடலடியில் அயலார் பேசிக்கொள்ளும்போது, ‘போவான்’ என்று கூறக் கேட்பது தீய நிமித்தமாகக் கருதப்பட்டதன்வழி அறியமுடிகிறது.

குறுந்தொகை 218ஆம் பாடலில் தலைவியானவள் பிரிந்து சென்ற தலைவன் நம்மை மறந்தான் போலும் என்று நினைக்கிறாள். இதனால் அவன் வருவானா? என்று நிமித்தம் பார்த்தலால் என்ன பயன் என்று கேட்பது போல் அமைந்திருக்கும்.

சில நேரங்களில் விரிச்சி கேட்காமலும் இருந்துள்ளனர். அதாவது, தலைவியானவள் பிரிந்து சென்ற தலைவன் தன்னை மறந்தார் போலும் என்று நினைக்கிறாள். அதனால் அவள் வருத்தமடைந்து தலைவன் வருவாரா? என்று விரிச்சி கேட்காமலும் இருந்துள்ளாள். இதனை, ‘விரிச்சியு நில்லாம்’ (சங்க இலக்கியம்,1268,குறுந்.218:3) என்ற பாடலடி குறிப்பிட்டுள்ளது. மேற்கூறியவற்றிலிருந்து தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி அவளின் வருகையை அறிந்துகொள்ளவே விரிச்சி பார்க்கப்பட்டது என்பதை அறியமுடிகிறது.

வான்மொழி

வான்மொழியாலும் நிமித்தம் பார்க்கப்பட்டுள்ளது. இதனை, ‘அசரீரி’ என்றும் அழைக்கின்றனர். இந்த அசரீரிக்கு உருவம் கிடையாது. அதன் ஒலியை மட்டும் காதால் கேட்கமுடியும். அது வானில் தோன்றி வாக்கினை வெளிப்படுத்தும். திருவள்ளுவர் திருக்குறளை அரங்கேற்றம் செய்த பொழுது அசரீரி வானில் இருந்து பாராட்டியதை,

“உருத்திர சன்ம ரெனவுரைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல்” (திருவள்ளுவமாலை,1:3,4)

என்று திருவள்ளுவமாலை குறிப்பிட்டுள்ளது.

சீவக சிந்தாமணியில் சீவகன் பிறந்திருந்த பொழுது மரக்கிளையின் மறைவில் ஏதோ ஒரு குரல் தெய்வத்தால் ‘சீவிப்பாயாக’ என்று வாழ்த்தியதை, ‘சினைமறைந் தொருகுரல் சீவ வென்றதே’ (சீவகசிந்தாமணி,323:4) என்னும் பாடலடி கூறுவதன்மூலம் அறியலாம்.

கட்டுப் பார்த்தல்

குறி பார்த்தலில் கட்டுப் பார்த்தல் என்பதும் ஒன்றாகும். இந்தக் கட்டு என்னும் சொல்லைத் தொல்காப்பியக் களவியல் 24ஆம் நூற்பா குறிப்பிட்டுள்ளது. இச்சொல்லுக்கு 'நிகழ்வது சொல்லங் குறி' (தமிழ்ப் பேரகராதி, பக்.651) என்று விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. "நென்முன் னிறீஇக், கட்டிற் கேட்கு மாயின்" (சங்க இலக்கியம்,1143,நற்.288:6,7) என்னும் பாடலடிகள் முறத்தில் நெல்லைப் பரப்பி வைத்து அதிலுள்ள நெல்லினை எண்ணினவழி அறிந்த செய்தியைக் கட்டுப் பார்த்தல் மூலம் தெரிந்து கொள்வதைக் குறிப்பிட்டுள்ளன. நெல் தவிர அரிசி, தினை, சோழி முதலானவையும் கட்டுப் பார்ப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும்.

கட்டு வைத்துப் பார்த்தலானது பண்டைய சமூகத்தில் பரவலாக இருந்துள்ளது. குறிப்பாகத் தலைவன்பால் களவில் ஈடுபட்ட தலைவிக்கு உடல் மெலிந்திருக்கும். தாயானவள் தன் மகளின் மெலிவிற்கான காரணம் யாதென அறிவதற்காகக் கட்டுப் பார்த்துள்ளாள்.

கட்டு வைத்துப் பார்ப்பவர் குறிஞ்சி நிலத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்துள்ளனர். அவர்கள் பல பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டுள்ளதை இலக்கியங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளன. அகநானூற்றில், 'முதுவாய்ப் பெண்டிர்' (மேலது,2271,அகம்.22:7) என்று கூறப்படுவதற்குப் பின்நிகழ்வை முன்னதாக உரைக்கக்கூடிய பெண்டிர் எனப் பொருள்படும். குறுந்தொகையில், 'அகவன் மகள்' (மேலது,626,குறுந்.23:1) என்று குறிப்பிட்டுள்ளதற்கு அவள் தெய்வங்களை அழைத்துக் கூறுவதால் இப்பெயர் பெறுகிறாள். பெருங்கதையில், 'கட்டறி மகடீஉ' (பெருங்கதை,1:37:236) என்றும் கல்லாடத்தில் 'குறத்தி' (கல்லாடம்,7:11) என்றும் திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழில், 'கொடிச்சியர்' (திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்,80:5) என்றும் கச்சிக் கலம்பகத்தில், 'குறமகள்' (கச்சிக் கலம்பகம்,90:4) என்றும் திருக்கோவையாரில் 'கட்டுவித்தி' (திருக்கோவையார், 285,கொளு) என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். சில நேரங்களில் ஆண்களும் குறி சொல்லியுள்ளனர். அவர்களைக் **கட்டுக்காரன்** (தமிழ்ப் பேரகராதி, பக்.651) என்று அழைத்துள்ளனர்.

கட்டுப் பார்க்குமிடம் களம் என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. களத்திற்குக் குறி பார்க்கும் பெண்டிரை அழைத்து வருகிறாள் தாயானவள். பொதுவாக, எந்த ஒரு தொழிலைத் தொடங்கினாலும் இறையை வழிபடுவது மரபாக இருந்து வருகிறது. குறி சொல்லக்கூடிய பெண்டிரும் குறி சொல்வதற்குமுன் முருகப்பெருமானை நினைத்து மனமுருகிப் பாடலைப் பாடுகிறாள். அம்மகளிர் முருகப்பெருமானை வாழ்த்தினது குறுந்தொகை 23ஆம் பாடலில் இடம்பெற்றுள்ளது. அந்தப் பாடல் மலையில் வீற்றிருக்கும் முருகனையும் அந்த ஊரில் இருக்கும் தலைவனையும் பாடுவதாக அமைகிறது. இப்பாடலைக் கேட்ட தலைவி புன்முறுவல் புரிகிறாள். தலைவி அக இன்பம் அடைந்ததை அறிந்த தோழி குறி சொல்லும் மகளிரைப் பார்த்து அந்த மலையை மீண்டும் மீண்டும் பாடுமாறு கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

இறைவனை வழிபட்ட பின் முறத்தில் அரிசியைப் பரப்பி வைத்தலை, 'முதுவாய்ப், பொய்வல் பெண்டிர் பிரப்புளர்பு இரீஇ' (சங்க இலக்கியம்,2272, அகம்.98:8,9) என்னும் பாடலடி உணர்த்துகிறது. இங்குப் பிரப்பு என்பது குறுணி என்னும் அளவு உடையதாகும். அவ்விடத்தில் தாயானவள் மகளை அழைத்து வந்து நிறுத்துகிறாள். அப்பெண்டிரிடம் கட்டுப் பார்த்து மகளின் நிலையைச் சொல்லுமாறு கேட்கிறாள் தாயானவள். இந்தக் கட்டுக் கேட்கும் முறையானது **குறி கேட்டல்** என்றும் **கட்டுப்படுத்துதல்** என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

குறி சொல்பவர் தெய்வ ஆவேசங் கொண்டு முறத்தில் சில நெற்களை எடுத்து வீசி எறிகிறாள். இதனை,

"காரார்குழல் கொண்டை கட்டுவிச்சி கட்டேறிச்
சீரார் சுளகில் சிலநெல் பிடித்தெறியா"

(நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம்,3784-9)

என்னும் பாடலடிகள் கூறியுள்ளன. இங்குக் கட்டுவிச்சி என்பது குறி பார்த்துக் கூறுபவளைக் குறிக்கும். அவள் வீசி எறிந்த நெல்லை எண்ணிக் கணக்கிட்டுக் குறி கூறுவாள். அவள் அதனைப் பார்த்துக் குறி உரைத்தலை, 'கட்டுச் சொல்லுதல்' (தமிழ்ப் பேரகராதி, பக்.652) என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. அவள் குறி சொல்லி முடித்த பின்பு வெறியாட்டு நிகழ்த்துவர். கட்டுப் பார்த்தவுடன் வெறியாட்டு நிகழ்த்தியதை, அகநானூறு 33ஆம் பாடல் தெரிவிக்கிறது.

இவ்வாறான கட்டுப்பார்த்தலானது சிற்சில மாற்றங்களுடன் சிற்றிலக்கியம் தோன்றிய காலத்தில் நிகழ்ந்துள்ளது. இதனைக் கலம்பகத்துள் ஒரு துறையாகக் குறம் என்ற பெயரில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குறமானது குறத்தி, தலைவி தான் காதலித்த தலைவனின் வாய்ப்புகளை அறிந்து குறியாக எடுத்துக் கூறுவதை எடுத்துரைக்கிறது. இக்குறமே பின்னர் குறவஞ்சி என்னும் சிற்றிலக்கியமாக வளர்ச்சியுற்றது. குறவனின் மகனே குறவஞ்சி ஆவான். இவள் குறப்பெண் என்று சுட்டப்படுகிறாள். இவள் மலைவாழ் மக்களின் குடியில் பிறந்ததால் இப்பெயர் பெறுகிறாள். இவளை முதன்மைப் பாத்திரமாகக் கொண்டு இந்நூல் இயற்றப்பட்டதால் இவள் பெயரே இந்நூலுக்குப் பெறலாயிற்று. இக்குறவஞ்சிக்கு இலக்கணமும் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“இறப்பு நிகழ்வெதிர் வென்னுமுக் காலமுந்
திறப்பட வுரைப்பது குறத்திப்பாட்டே”

(பன்னிரு பாட்டியல்,336)

என்ற நூற்பாவில் இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்னும் முக்காலத்திற்குரிய நிகழ்வுகளைத் தெளிவாக எடுத்துரைப்பது குறத்திப்பாட்டு எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே, குறி கூறுவதாக இயற்றப்படும் நூல் வகை குறவஞ்சி என்பது தெளிவாகிறது.

இக்குறவஞ்சி நூலில் உலா வந்த தலைவனைக் காதலித்து ஏக்கமுற்று இருக்கும் தலைவியின் நிலைமை அறிந்து அவளுக்குக் குறி சொல்வாள் குறவஞ்சி. அவள் குறி சொல்வதில் பலவகை உண்டு. அவற்றுள் கைக்குறியும் ஒன்றாகும். இக்குறியைக் கும்பேசர் குறவஞ்சி 55ஆம் பாடல் குறிப்பிட்டுள்ளது. கைக்குறி என்பது கையில் உள்ள ரேகை பார்த்து அறிவதாகும். இவ்வாறான குறி பார்க்கும் முறை இன்றளவும் இருந்துவருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேற்கூறியவற்றிலிருந்து கட்டுப் பார்த்தல் என்பது தலைவனால் காம நோய்க்கு ஆட்பட்ட தலைவியின் நிலைமையை அறிந்து அவற்றினைத் தீர்ப்பதற்காகப் பார்க்கப்பட்டது என்பதை அறியமுடிகிறது.

கழங்கு பார்த்தல்

கழங்கு என்பது கழற்சிக்காயைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்லாகும். இதற்குக் ‘**கழல்**’ என்ற பெயருமுண்டு. இக்காய் இருப்பை மரத்தின் பூ நிறத்தில் இருக்கும் என்பதை, ‘**ஆடுதளி ரிருப்பைக் கூடுகவி வான்பூக், கோடுகடை கழங்கின்**’ (சங்க இலக்கியம்,1529,அகம்.135:8,9) என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தக் காய் வெண்ணிறமான முத்துக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளதை, ‘**கழங்குறழ் முத்தமொடு நன்கலம் பெறாஉம்**’ (மேலது,1353,அகம்.126:12), என்னும் பாடலடியால் அறியலாம்.

பழந்தமிழர் கழங்கு என்னும் காயைப் பல வகையில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பொய்ப்புலியின் கண்ணுக்குப் பொருத்தப்பட்டதை, ‘**கன்முனை வயப்புலி கழங்குமெய்ப் படுஉ**’ (மேலது,791ஐங்.246:2) என்றும் எண்ணுவதற்குப் பயன்படுத்தியதை, ‘**எல்லா மெண்ணி னிடுகழங்கு தபந்**’ (மேலது,1056,பதிற்.32:8) என்றும் கூறியுள்ளனர். குறிப்பாக, இக்கழங்கினைக் கொண்டு இளம் பெண்கள் விளையாடினர் என்பதை, ‘**குறுந்தொடி மகளிர், பொலஞ்செய் கழங்கிற் ரெற்றி யாடும்**’ (மேலது,194,புறம்.36:3,4) என்னும் பாடலடியால் விளங்கிக் கொள்ளமுடிகிறது. பிற்காலத்தில் தோன்றிய பிள்ளைத் தமிழில் பத்து வகைப் பெண்பாற்குரிய பருவங்களுள் ஒன்றாக இந்தக் கழங்கு இடம்பெற்றுள்ளது. இக்கழங்கு மகளிர் கழங்கு விளையாடும் பருவத்தைக் குறித்தலாகும்.

இவ்வாறான கழங்கைக் கொண்டு முன்னோர்கள் குறி பார்த்தலுக்கும் பயன்படுத்தினர். அதனால், இக்கழங்கின் பெயரே இக்குறி பார்த்தலுக்கும் பெயராயிற்று. குறிப்பாகத் தலைவனால் தலைவிக்குக் காம நோயான பசலை ஏற்படும்போது கழங்கு கொண்டு குறி பார்த்தலைப் பண்டைய இலக்கியங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளன.

தலைவிக்கு ஏற்பட்ட நோயைக் கழங்கின் மூலம் அறிவதற்குமுன் முருகனுக்குரிய வெறியாட்டு நிகழ்த்துவர். வெறியாட்டை வெறி என்ற பெயரிலும் அழைத்துள்ளனர். வெறியாட்டு நிகழ்த்துவதற்குரிய இடத்தை முதலில் தேர்வு செய்வர். அவ்விடம் களம் என அழைக்கப்படுகிறது. அதை நற்றிணையில் ‘**வெறிமனை**’ (மேலது,1713,நற்.34:9) என்றும் திருமுருகாற்றுப்படையில், ‘**வெறியயர் களன்**’ (மேலது,1380,திருமுரு.222) என்றும் கல்லாடத்தில், ‘**முன்றில்**’ (கல்லாடம்,24:3) என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. முன்றில் என்பது வீட்டின் முன்பகுதியைக் குறிக்கும். இங்கு

வெறியாட்டுக்களத்தைக் குறிக்கிறது. வெறியாட்டு நிகழ்த்த தேர்வு செய்த இடத்தில் மணலைப் பரப்பி அவ்விடத்தை மலர் மாலை முதலியவற்றால் அழகுபடுத்துவர். இதனைக் 'களன் இழைத்தல்' என்ற தொடரால் குறிப்பிட்டுள்ளனர். பின்னர் அவ்விடத்தில் இசைக்கருவிகளை முழங்கச் செய்வர். அவை 'வெறியாட்டுப்பறை' என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

வெறியாட்டு நிகழ்த்தக்கூடியவன் வேலன், வேல்மகன் என்னும் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறான். அவன் முருகனை முழுமுதல் கடவுளாக வழிபடுவதால் இப்பெயர் பெறுகிறான். அவன் பின்னர் நிகழ்க்கூடியதை முன்னரே கூறும் பேரறிவுடையவன் என்பதை, 'ஆகுவ தறியு முதுவாய் வேல' (சங்க இலக்கியம்,968, அகம்.195:14) என்னும் பாடலடி கூறியுள்ளது. இவ்வேலன் வெறியாட்டு நிகழ்த்துவதால் 'வெறியாட்டாளன்' என்ற பெயர் பெறுகிறான். ஐங்குறுநூறு, 'முதுவேலன்' (மேலது,790,ஐங்.245:1) என்ற பெயரைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இப்பெயருக்கு 'வயது முதிர்ந்தவன்' என்பது பொருளாகும். வயது முதிர்ந்தவர் அறிவிலும் அனுபவத்திலும் சிறந்தவர்களாக இருப்பர். இவ்வேலனுக்குப் **படிமத்தான்** என்ற பெயரும் வழங்கப்படுகிறது. இவன் தலைவியின் நோயினைத் தணிவிப்பதற்காகப் படிமத்தைக் கையிலே எடுத்து வருவதால் இப்பெயர் பெறுகிறான்.

இவ்வாறான பல பெயர் பெற்றுள்ள வேலனைத் தலைவியினுடைய தாய் வெறியாட்டு நிகழ்த்துமிடத்திற்கு அழைத்து வருகிறாள். இதனை,

“பொய்ம்மணல் முற்றங் கடிக்கொண்டு
மெய்ம்மலி கழங்கின் வேலற் றந்தே”

(மேலது,2273,நற்.268:7,8)

என்ற பாடலடிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

மற்றொரு பாடலில் அலர் மிகுதியால் தலைவன் தலைவியை அழைத்துச் சென்று விடுகிறான். தலைவி சென்றதற்கு வருந்திய நற்றாய் வேலனை அழைத்துத் தலைமகன் என்ன நினைக்கிறான் எனக் கழங்கினைப் பார்த்து எனக்குக் கூறுவாயாக? என்று வினவுகிறாள். இதனை, 'கூறுக மாதோநின் கழங்கின் திட்பம்' (மேலது,968, அகம்.195:15) என்னும் பாடலடிகளால் அறியமுடிகிறது.

வேலனிடம், தாயானவள் தலைவிக்குத் தலைவனால் ஏற்பட்ட நோயைத் தீர்க்க எடுத்துரைக்கிறாள். வேலன், முருகனுக்கு ஆட்டினை அறுத்தல், மலர் தூவதல், நறுமணப் புகை உண்டாக்குதல் முதலானவற்றைச் செய்து வழிபடுகிறான். இது 'வெறியயர்தல்' என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பொழுது அவன் முருகனைத் துதித்துப் பல்வேறு பாடல்களைப் பாடுவான். அப்பாடல்கள் வெறியாட்டுப் பாடல்கள் என அழைக்கப்படும். பின்னர் வேலன் முற்றத்தில் கழற்சிக்காய்களைப் பரப்புகிறான். அவற்றினை எண்ணிப் பார்த்துக் குறி சொல்லத் தொடங்குதலை, 'கழங்கு மெய்ப்படுத்துதல்' (மேலது,790,ஐங்.245:2) என்றும் 'கழங்கு படுத்துதல்' (மேலது,794,ஐங்.249:1) என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அப்பொழுது முருகனின் அருள் அவ்வேலனின் மேல் எழுந்தருளி ஆவேசங் கொண்டு ஆடுகிறான். பின்னர்த் தாயிடம் தலைவிக்கு வந்த நோய் முருகனால் வந்தது எனக் கூறுகிறான். அவன் முருகனை வழிபட்டுக் கழங்கினைக் கொண்டு முருகனின் அருளால் பெற்ற அவ்வேலன் கூறும் சொற்களால் தலைவியின் நோய் தணிவது நன்றாம் என்பதை,

“அணங்குறு கழங்கின் முதுவாய் வேலன்
கிளவியிற் றணியின் நன்றுமன்”

(மேலது,1462,நற்.282:5,6)

என்ற பாடலடிகளால் அறியமுடிகிறது. தலைவிக்கு வந்த நோயோ தலைவனால் வந்தது. இங்கே, முருகனால் வந்தது எனப் பொய் சொன்ன அக்கழங்கினைப் பொய்த்தல் அறியாத கழங்கு எனப் பாராட்டுகிறாள் தோழி. இதனை, 'பொய்ப்படு பறியாக் கழங்கே' (மேலது,795,ஐங்.250:1) என்னும் பாடலடியால் அறியலாம். அதனால் இது தெய்வத்தால் அறியப்படும் கழங்கு அம்மாறுபாட்டைக் காட்டும் என்பதை, **அணங்கறி கழங்கிற் கோட்டங் காட்டி**' (மேலது,1469,நற்.47:8) என்னும் பாடலடி குறிப்பிட்டுள்ளது. இவ்வாறான கழங்கு பார்த்தலானது பின்னாளில் வெறி விலக்குதல் எனக் கலம்பகத்தின் உறுப்புகளுள் ஒன்றாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது. விலக்குதல் என்பது விலக்கி விடுதல் என்று பொருள்படும்.

ஆழியிழைத்தல்

ஆழி என்னும் சொல் கடல், மோதிரம், சக்கரம் முதலான பல பொருள்களைக் குறிக்கும். பல பொருளைக் குறிக்கும் இச்சொல் நிமித்தத்தைக் குறிக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது. இச்சொல்லுக்கு, “கணவனைப் பிரிந்த மனைவி இழைக்குங் கூடற்குழி” (தமிழ்ப் பேரகராதி, பக்.253) என்று பொருள் விளக்கம் தருவதன்வழி அறியலாம். அதாவது தலைவன் போருக்கோ அல்லது பொருள் ஈட்டுவதற்காகவோ தலைவியை விட்டு நீண்ட நாள் பிரிந்திருக்கிறான். தலைவி, தலைவனுடைய பிரிவைத் தாங்கமுடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அந்நேரத்தில் தலைவி அவன் விரைவில் வருவானா? என்பதை அறிய விரும்புகிறாள். அதற்காக அவள் கண்ணை மூடிக் கொண்டு விரலால் மணலில் வட்டமாகக் கோடு வரைகிறாள். அக்கோடுகள் ஒன்றாக இணையுமாயின் தலைவன் விரைவில் வருவான் என்பதும் கோடுகள் ஒன்றாக இணைய வில்லையாயின் அவன் வருவது காலம் தாமதமாகும் என்பதும் நிமித்தமாக அறியப்பட்டதைக் காணமுடிகிறது.

இந்த நிமித்தத்திற்கு வேறு விதமான பொருள் உள்ளதை இங்குக் காண்போம். தலைவியானவள் மணலில் விரலால் வட்டமாகக் கோடு வரைகிறாள். அவ்வட்டத்திற்குள் பல கோடுகளைக் கீறுகிறாள். அவள் கீறிய கோடுகளை எண்ணி இரட்டைப்படையாக வந்தால் தலைவன் விரைவில் வருவான் என்பதும் ஒன்றைப்படையாக வந்தால் தலைவன் வருவது காலதாமதமாகும் என்பதும் நிமித்தமாகக் கருதப்பட்டதைக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறான நிமித்தமானது அக இலக்கிய பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஐந்திணை ஐம்பதில் தலைவனோடு சேர விரும்பும் தலைவி ஆழி இழைத்தாள் என்பதை,

“தாழ்கடற் றண்சேர்ப்பன் றாரகல நல்குமே
லாழியாற் காணாமோ யாம்”

(ஐந்திணையம்பது,43:3,4)

என்னும் பாடலடிகள் கூறியுள்ளன.

பண்டைய நாளில் இருந்த இந்நிமித்தமானது பக்தி இலக்கியம் தோன்றிய காலத்திலும் இருந்துள்ளது. பெண்கள் இறைவனின் அன்பைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காக இந்நிமித்தத்தைப் பார்த்துள்ளனர். சிவபெருமான் மீது அன்பைச் செலுத்தும் பெண்ணொருத்தி மணல் குன்றுக்குச் சென்று கூடல் இழைத்தாள் என்பதை, ‘கூட லாக்கிடுங் குன்றின் மணற்கொடு’ (தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்,5872:2) என்று பாடலடி குறிப்பிட்டுள்ளது. ஆண்டாள் அரங்கனுக்குச் சேவை செய்வதற்காகக் கூடல் இழைத்தாள் என்பதை,

“பள்ளி கொள்ளும் இடத்தடி கொட்டிட
கொள்ளு மாகில்நீ கூடிடு கூடலே”

(நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம்,534:3,4)

என்னும் நாச்சியார் திருமொழி பாடலடிகள் குறிப்பிட்டுள்ளன. இங்கு, ‘கூடல்’ என்பது ஆழியைக் குறிக்கும் வேறு சொல்லாகும். கூடலிழைத்தல் மூலம் நடக்க இருப்பதை முன்கூட்டியே அறிந்து கொண்டனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

இக்கட்டுரையில் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டதன்வழி நிமித்தத்தின் பல்வேறு வகைகள் எடுத்துரைக்கப்பட்டன. நிமித்தம் என்பது தலைமக்கள், மன்னர்கள் போன்றோர் வாழ்வில் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக உள்ளது என்பதை அறியமுடிந்தது. புள் என்னும் நிமித்தத்தின் வழியாகப் பல பறவைகளின் நிமித்தத்தை அறிந்தனர் என்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது. பிரிந்து சென்றவர் மீண்டும் வருதல் பொருட்டு விரிச்சியின் மூலம் நிமித்தம் பார்த்தது எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. தலைவனைப் பிரிந்த தலைவிக்கு நோய் வந்ததைக் கழங்கின் மூலமும் கட்டின் மூலமும் பார்த்தனர் என்பது ஆராயப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு நிமித்தமும் ஏதோ ஒரு வகையில் பண்டைய தமிழர் வாழ்விலோடு பின்னி பிணைந்துள்ளதை அறியமுடிந்தது. அத்தகைய முன்னோர்கள் பயன்படுத்திய பல

நிமித்தங்கள் இன்று வழக்கிழந்துள்ளன. இவற்றினைத் தொகுத்துப் பார்க்கும்போது சமூக அமைப்பும் கடவுள் நம்பிக்கையும் எண்ண மாற்றங்களும் தான் அடிப்படையாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை அறியமுடிகிறது.

பார்வை நூல்கள்

- ஆறுமுக சுவாமிகள் (பதி.). (1921). *அறப்பாளர்சுர சதகம்*. சென்னை: ஸ்ரீராமாநுஜம் அச்சுக்கூடம்.
- இராகவதாஸன், வி.எஸ்.வி. (பதி.). (2000). *நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம் உரையுடன்*. (முதற்பதிப்பு). சென்னை: முல்லை நிலையம்.
- இராகவையங்கார், ரா. (பதி.). (1903). *ஐந்திணையம்பது*. (முதற்பதிப்பு). மதுரை: தமிழ்ச்சங்க முத்திரா சாலை.
- இராகவையங்கார், ரா. (பதி.). (1951). *பன்னிரு பாட்டியல் - மூலம் மட்டும்*. (இரண்டாம் பதிப்பு). மதுரை: மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கமுத்திரா சாலை.
- இராமநாதன், சுப. (பதி.). (2003). *புறப்பொருள் வெண்பாமாலை*. (மறுபதிப்பு). சிதம்பரம்: அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
- இராமலிங்க தேசிகன், சோம. (பதி.). (1941). *இலக்கண விளக்கம், பொருளதிகாரம் மூலமும் உரையும்*. (முதற்பதிப்பு) Madras: B.N. Press.
- இளவழகன், கோ. (பதி.). (2003). *கல்லாடம் மூலமும் உரையும்*. (முதற்பதிப்பு). சென்னை: தமிழ்மண் பதிப்பகம்.
- கலியாணசுந்தரையர், S. (பதி.). (1944). *கும்பேசர் குறவஞ்சி நாடகம்*. (முதற்பதிப்பு). அடையாறு: வசந்தா அச்சுக்கூடம்.
- கனகராஜையர், பண்டித நா. (உரை.). (1939). *திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்*. (முதற்பதிப்பு). மதுரை: விவேகாநந்தா பிரஸ்.
- சாமிதாதையர், உ.வே. (பதி.). (1920). *சிலப்பதிகார மூலமும் அரும்பதவுரையும் அடியார்க்கு நல்லாருரையும்*. (இரண்டாம் பதிப்பு). சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம்.
- சாமிதாதையர், உ.வே. (பதி.). (1935). *பெருங்கதை*. (இரண்டாம் பதிப்பு). சென்னை: கேசரி அச்சுக்கூடம்.
- சாமிதாதையர், உ.வே. (பதி.). (1969). *சீவகசிந்தாமணி*. (ஏழாம் பதிப்பு). சென்னை: கபீர் அச்சுக்கூடம்.
- சோமசுந்தரனார், பொ.வே. (உரை.). (1970). *திருக்கோவையார்*. (முதற்பதிப்பு). சென்னை: கழக வெளியீடு.
- ஞானசம்பந்தன், அ.ச. (பதி.). (2005) *தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்*. (ஐந்தாம் பதிப்பு). சென்னை: கங்கை புத்தக நிலையம்.
- தாமோதரம் பிள்ளை, சி.வை. (பதி.). (1889). *சூளாமணி*. (முதற்பதிப்பு). சென்னைப்பட்டணம்: வித்தியாநு பாலன யந்திரசாலை.
- பதிப்பாசிரியர் குழு, (1976). *கம்பராமாயணம்*. (முதற்பதிப்பு). சென்னை: கம்பன் கழகம்.
- பவானந்தம் பிள்ளை, ச. (பதி.). (1916). *தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் - நச்சினார்க்கினியம் (அகத்திணையியல், புறத்திணையியல்)*. (முதற்பதிப்பு). மினெர்வா அச்சுக்கூடம்: சென்னை.
- பவானந்தம் பிள்ளை, ச. (பதி.). (1916). *தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் - நச்சினார்க்கினியம் (களவியல், கற்பியல், பொருளியல்)*. (முதற்பதிப்பு). மினெர்வா அச்சுக்கூடம்: சென்னை.
- புஷ்பரத செட்டியார், ஊ. (பதி.). (1800). *கச்சிக்கலம்பகம்*. (இரண்டாம் பதிப்பு). சென்னையுரி.

பொன்னுசாமி முதலியார் (பதி.), (1842). *திருவள்ளுவ மாலை திருக்குறண்மூலம்*. (முதற்பதிப்பு).
ஆமுல்லைவாயில்: நீதிசாரவிளக்க அச்சுக்கூடம்.

வித்தியானந்தன், சு. (1971). *தமிழர் சாஸ்திரம்*. (இரண்டாம் பதிப்பு). சென்னை: பாரி புத்தகப் பண்ணை.
வையாபுரிப் பிள்ளை, எஸ். (பதி.). (1940). *சங்க இலக்கியம் – எட்டுத் தொகையும் பத்துப் பாட்டும்*.
(முதற்பதிப்பு). சென்னை: சாது அச்சுக்கூடம்.

வையாபுரிப் பிள்ளை, எஸ். (பதி.). (1982). *தமிழ்ப் பேரகராதி (பகுதி - I - VI)*. (மறுபதிப்பு). சென்னை:
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.

The Features Differentiating Vēḷir, Vēntar And Leaders among Tiṇaimāntar

S.Kanamani Ganesan (Rtd)*
SriKaliswari College, Sivakasi. India.
kanmanitamilsk@gmail.com

Manuscript received 25 March 2021

Manuscript accepted 15 April 2021

*Corresponding author/First Author

Abstract

The aim of this research paper is to find features to differentiate vēḷir, vēntar and leaders among tiṇaimāntar. U.Ve.Saminathaiyar and A.Sa.Gnaanasampanthan have given a list of features attributed to vēntar. Mu.Rahavaiyangar points out that vēḷir are outsiders without records regarding their identity. Though they are often named with a prefix or suffix of vēḷ; there are instances; a few of which are viz. *vandan*, *pindan*, *muuvan*, *pittan*, *kadalan*, *kazhuvul* etc.; where we are left in a dilemma whether the person is a vēḷ or tiṇaimāntar. So, we have to extract the features pertinent with each category for finalising the lists. A comparative study of the vēḷir, leaders among tiṇaimāntar and vēntar is done with the eight anthologies and the ten idylls as the primary source. *Cilappathikaram*, the statements of the commentators and the scholars serve as the secondary source. vēntar are unique with their luxury owning four types of forces, a fort with a flag bearing a specific emblem hoisted permanently and a specific garland. References related to paddy cultivation and *eyil* with occasional flag without emblem prove to be the identity for vēḷir. Associating toddy as the main wealth, occupations like hunting, cattle rearing and cultivation of dry crops prove the identity for leaders among tiṇaimāntar. The fact that the defence tree of vēḷ Nannan was *vaakai* is ascertained in contrast to the statement of Dr.George L.Hart in his article "Early Evidence for Caste in South India".

Keywords: vēntar, vēḷir, leaders among tiṇaimāntar, paddy cultivation in ancient Tamilnad, cultivation of dry crops in ancient Tamilnad, fort and *eyil*.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பண்டைத் தமிழருள் வேந்தர், வேளிர், திணைமாந்தருள் தலைவர் என்ற முத்திறத்தாரை வேறுபிரித்தறிய உதவும் கூறுகளை வரையறுப்பது கட்டுரையின் நோக்கமாகும். உ.வே.சாமிநாதையரும் அ.ச.ஞானசம்பந்தனும் வேந்தருக்குரிய அடையாளங்களை மட்டும் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளனர். மு.இராகவையங்கார் 'வேளிர் வந்தேறிகள்' என முடிபு கூறினும் அவரது அடையாளங்களை வரையறுக்கவில்லை. வேள் என்னும் முன்னொட்டு அல்லது பின்னொட்டோடு குறுநிலமன்னர் காணப்படினும் பல வேளைகளில் குறிப்பிட்ட தலைவன் வேளா? அன்றித் திணைமாந்தரா? என்று முடிவு செய்ய இயலாமல் தடுமாற வேண்டியுள்ளது. (எ-டு) வண்டன், பிண்டன், மூவன், கடலன், கழுவுள், பிட்டன் ஆகியோர்; இன்னும் பலர் உளர். திணைமாந்தரின்றும் வேளிரை வேறுபடுத்த அடையாளங்களைக் கண்டறிந்தால் இவர் வேளிர்; இவர் திணைமாந்தருள் தலைவர் என்று பட்டியல்கள் தயாரிக்க இயலும். எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டுகளை முதல்நிலைத் தரவாகக் கொண்டு ஒப்பியல் கோணத்தில் முத்திறத்துத் தலைவரையும் பிரித்து விளக்குகிறது இக்கட்டுரை. இரண்டாம்நிலைத் தரவுகளாகச் சிலப்பதிகாரமும், உரையாசிரியர் ஆய்வாளரின் கருத்துகளும் அமைகின்றன. வேந்தரை அவரது ஆடம்பரமான வாழ்க்கை, கோட்டை, நிரந்தரமாக ஏற்றப்பட்ட கொடியிலுள்ள குறியீடு, நிலையான நால்வகைப் படை, சூடிய மாலை ஆகியன அடையாளப்படுத்துகின்றன. வேளிரை நெல் வேளாண்மை, குறியீடில்லா நாட்கொடி ஏற்றிய எயில் ஆகியன அடையாளப்படுத்துகின்றன. திணைமாந்தரை அவரது பாரம்பரியத் தொழில்களான வேட்டையாடல், கால்நடை மேய்த்தல், புன்செய் வேளாண்மை ஆகியனவும் கள்ளைச் செல்வமெனக் கருதுவதும் அடையாளப்படுத்துகின்றன. முனைவர் ஜார்ஜ் L.ஹார்ட் கருத்தோடு மாறுபட்டு; வேள் நன்னனின் காவல் மரம் வாகை எனும் கருத்தும் நிலைநாட்டப்படுகிறது.

கருச்சொற்கள்: வேந்தர், வேளிர், திணைமாந்தருள் தலைவர், பண்டைத் தமிழகத்து நெல்வேளாண்மை, பண்டைத் தமிழகத்துப் புன்செய் வேளாண்மை, கோட்டையும் எயிலும்.

Introduction

The aim of this research paper is to find features to differentiate vēḷir, vēntar and leaders among tiṇaimāntar. On the basis of linguistics, archaeology, racial evidence and culture; the research paper "Who are the Dravidians" (Symposium on Dravidian Civilisation, 1971) published by Dr.Andrae'e F.Sjoberg concludes that the Dravidian society was multifaceted. As a proof for that conclusion the classical literature bears three categories of leaders viz. vēntar, vēḷir and leaders among tiṇaimāntar. Mu.Rahavaiyengar points in his statement that vēḷir who are by then capable of ruling the people of Tamilnadu; are outsiders (vēḷir varalaaru, 1913). But the records regarding the identity of these vēḷir haven't been available. Kaa.Govinthan in his book '*Kizharp Peyar Perror*' is listing the *kizhars*; but their identity is not dealt with (1954). This hardens the task of providing a list of names who could fall under each category. Though vēḷir are often named with a prefix or suffix of vēḷ; there are many instances like *vandan*, *pindan*, *muuvan*, *kadalan*, *kazhuvul*, *Pittan* etc.; where we are left in a dilemma whether the person belongs to the list of vēḷir or to the list of the heads among tiṇaimāntar. So, we have to extract the features pertinent with the vēḷir and the leaders among tiṇaimāntar for procuring and finalising the lists.

Special features of vēḷir are discussed priorly. Their paddy cultivation and bitter terms with vēntar are dealt in detail. Secondly differences between vēḷir and vēntar are drawn. *Oreyil* of the vēḷir and the fort of vēntar are explained briefly. Flags of vēḷir and vēntar are compared. Army of vēḷir and vēntar are contrasted. Similarities between vēntar and vēḷir i.e. *kudai*, chariot, war drum, defence tree and the Vedic cult are pointed out. Crowns, garlands, *kavari* and other luxuries; the special features of vēntar are brought out. Special features of leaders among tiṇaimāntar are dealt finally.

Literature Review

U.Ve.Saminathaiyar has given a list of features attributed to vēntar of all the three clans in his edition of *puranaanooru* (1894). A.Sa.Gnaanasampanthan describes vividly about the luxury enjoyed by them. (*akamum puramum ilakkiyak katturaikal*, "*Thamizhar kanda arasar*", 1991). Mu.Rahavaiyengar points in his statement that vēḷir; the outsiders are capable of ruling the people of Tamilnadu (vēḷir varalaaru, 1913). The records regarding the identity of these vēḷir haven't been available. Kaa.Govinthan in his book '*Kizharp Peyar Perror*' lists forty one *kizhars*; but their identity is not dealt with (1954).

Materials and methodology

A comparative study is done with the eight anthologies and the ten idylls as the primary source. *Cilappathikaram* and the statements of the commentators as well as the twentieth century Tamil scholars serve as the secondary source.

Special features of vēḷir: Paddy cultivation of vēḷir

The first and foremost feature to identify a vēḷ is his association with paddy cultivation which needs a large amount of water as mentioned in *akanaanooru* (will be mentioned as *akam*. hereafter). '*pazhampal nellin veluur*' (*akam. Manimidai pavalam*, 2007, p.108, h.166) talks about the large heaps of old paddy found in the town of vēḷir. Another hymn talks about a township that belongs to *velir* in the hills where they have lived for generations. It illustrates how the watchmen of the *velirs*' paddy fields; after enjoying a sumptuous meal of tortoise meat caught in the wetlands supposed for the transplantation of seedlings; broke the shells of the snails they caught on the shell of the tortoise (*narrinai*, 2007, p.346, h.280). The quote from *Puranaanooru* (will be mentioned as *puram*. hereafter); '*velir kuppai nellin muththuuru*' (*puram. Part 1*, 2007, p.69, h.24); elaborates the hamlet *muththuuru* the habitat of the vēḷir. It is described that the land is picturised with the abundant quantity of paddy, thereby symbolizing their wealth.

Bitter terms in between vēḷir and vēntar

The vēntar usually ablaze the paddy fields of the vēḷir to crush them down so that; they accept the supremacy of the vēntar and fear them. They believed in expanding their boundaries through conquests and acknowledgements. Seed beds, water filled fields for transplantation of seedlings, paddy stalks, sheaves of the ripe paddy and paddy storage container of the vēḷir are often referred to during the firing projects of vēntar.

Kumattoor kannanaar describes the fertile lands of those who indulge in paddy and sugarcane cultivation being damaged by *Imayavaramban* in *Pathirruppaththu* (will be mentioned as *pathir.* hereafter). The specific text gives us a glimpse of two scenes. Firstly, the readers are taken into a fertile field of paddy and sugarcane with all its greenery. The fields are nearer to the confluence of the river and the sea. There are coconut grooves nearby and a spacious open-yard where the *thunangai* dance performance took place. An old cow visits to eat the fallen *aambal* flowers which have been worn by the ladies. There are the *neythal* flowers which could be found in plenty on the furrow of the sugarcane field, which blocks the oxen from eating the sugarcane plantation. The oxen fight among themselves in the plots of the paddy field which turns the field into a seedbed fit for sowing. So the farmers sow the paddy without ploughing. The second scene describes the destruction done to that scenic land. The above-said natural beauty has been burnt to become a wasteland during the wars in which the Chera king *Imayavaramban* won. Trees with twisted poisonous pods, thorny black *udai* trees and *nerunji* creepers are seen to grow. It shunned the people to pass the area due to fear. Animals couldn't live there because there is nothing green to feed upon (*pathir.*, 2007, p.16-17, h.13). The victory of a venthan is praised in such a way, that he burnt and collapsed everything to prove his supremacy. There are similar narrations of such actions in the hymns *pathir.*15& 19. His prolonged thirst for elongating his region has resulted in the destruction of the cultivation of vēḷir.

The Chozha king *Karikalan* is praised for digging ponds and transforming the forest area into land for cultivation in the song *pattinappaalai* L.283-284. Also his deed of transforming the vēḷir's fields of cultivation into a wasteland is picturised in L.240-270. This passage too visualises two different scenes. The first one shows the fertile fields of sugarcane and paddy. The *kuvalai* and *neythal* flowers are entangled between themselves in the large ponds which are the habitats of crocodiles. The second scene shows the dense growth of grasses and shrubs like *aruku* and *korai* grown in the place where once ponds reigned. It is after the conquest of *karikaalan* in the battle against the heads of the cultivators. The destruction is to that extent that even a resident of the place could not recognize where in lies the cultivated fields and where the ponds are. It enabled the wild deer to venture there in groups. Wild elephants occupy the previous places of worship. *Kookai* and *aandalai* (owls) took the place of the parrots. The damage is so large that there is no water left. It has turned the *kazhani* (paddy fields) and the *cheru* (wetlands for transplantation) into wastelands.

Pandiyan *Nedunjezhiyan* indulging in the destruction of paddy fields is praised again and again in *Mathuraikkaanji* (will be mentioned as *mathu.* hereafter); as it is considered as the sign of his valor. '*naadu keda eri parappi*' (*mathu.*L.126) is the precise statement that represents the destruction that has been meted out at the hands of the Pandiyan. The term *naadu* in *Cilappathikaaram* (will be mentioned as *cilap.* hereafter) stands for that part of the land which is beside a river that nurtures the paddy and sugarcane fields (*cilap.*, 1975, *naadukaan kaathai*, p.346-353). By setting it ablaze, he destroys the *naadu* and it is praised. The vast area of the country which has never faced scarcity in any means has been swallowed by the red flames lit by the Pandiyan. Destroying the city has given way to the formation of a forest (*mathu.*L.154-156). This forest has no means to sustain life because of the scarcity of water. *kaadu* according to *cilap.* is the part of the country away from the river i.e. the main source of water as illustrated in *kaadukaan kaathai.*

kuthir; the container in which the paddy would be stored has been set ablaze and charred to look black. The place is then infested by an owl's family which symbolically represents the destruction of peace and prosperity and the sprouting of evil. Owl is considered as an evil omen by the Tamils. The ponds which once served as the natural habitat for the beautiful *kazhuneer* flowers has now been turned barren and the flowers are replaced with the grass species like *vaatkorai* and *champangorai*. They have grown to a height which enables even elephants to hide in them. The fields which once ploughed by the oxen to cultivate paddy are now occupied by pigs (*mathu.*L.169-176). This is the status of the place and the people living in

it after Pandiyan's victory. It is high time for *kudapulaviyanaar* to give him the warning to think about the basic needs of the public i.e. the food and water. *Puram*.18 emphasizes that if he wants to do well to the people and gain his reputation; he has to take care of water management.

Differences between *vēḷir* and *vēntar*: *Oreyil* of the *vēḷir* and the fort of *vēntar*

The palace of *vēḷir* is secured with a strong door and surrounded by a huge and lengthy compound wall. This is recorded as *oreyil* and it's different in the case of *vēntar*. It starts from the size of the castles and goes along with the security. The castles of *vēntar* would be a fort with several bastions; surrounded by a moat; or a dense reserve forest called *kaavarkaadu*; or both the moat and the reserve forest.

Vēḷ's palace is described as being amidst paddy fields which have the full grown ripe grains with sheaves that are hard. (*puram*.part II, 2007, p.274, h.338) The palace of *Neduvēḷ Aathan*; resembles a ship afloat in the ocean. The phrase *oreyil mannan* denotes the *vēḷir* who are mentioned as *mannar* by the poets. But this fort of *Neduvēḷ Aathan* has neither a moat nor a reserve forest as that of *vēntar*. Instead it is recorded that the palace is amidst a large paddy field which procures evidence to the concept that *vēḷir* are petty kings who indulged in paddy cultivation.

Paranar describes the *eyil* of a *vēḷ* as having a strong door made from the wood of the *kanaiyam* tree with frames. It is surrounded by a compound wall made of sand and lime. *Puram*.341 refers to the land fit for paddy cultivation and the abundance of water facilities resulting in the fertile gardens. It serves as evidence to identify the *eyil* as a palace of *vēḷ*.

The absence of bastions in a *vēḷ*'s palace is prominent in *puram*.343. The eagles flew around the palace of the *vēḷ* while there was a clash between the *vēḷ* and his enemies. The birds that have flown for a long time take rest by residing on the compound wall while the soldiers are engaged in the war. They took charge of the palace's safety; guarding the same by standing and watching in between the tricky roads of the large town. So it is clear that in a *vēḷ*'s palace there are no bastions, moat or a reserve forest.

There is a simile in a love song that compares the mental state of the sleepless heroine and the *vēḷ* who has lost his palace to the *vēntar* in the war. The *vēntar* who has conquered the palace of the *vēḷ* has fought him with the help of his allies as a group against the *oreyil mannan*. It is due to the outnumbered state of the soldiers, the efficient elephant corps and the spear of the enemies that the *vēḷ* was defeated. The *vēntar*'s army has caught the *vēḷ*'s palace due to the collapse of the threshold by the elephant (*akam.niththilakkovai*, 2008, p.160, h.373). The same situation is illustrated in another love poem *Narrinai*43. The *oreyil mannan* resides in his palace securing it from the hands of enemies and at the same time he is waiting for help from other *vēḷir*. But the expected assistance has not arrived in time leading to the *vēḷ* to be assured of his sure defeat. He in his last moments of war feared that the elephants would easily break his compound wall which would lead to a plunder of the palace by the forces of his enemy.

Pandiyan *Nedunjezhiyan*'s castle is described vividly in *mathuraikkaanji* as a fort with bastions and many defence engines, which is secured by a tall strong door with frames and a deep moat (*mathu*.L.348-355). The unique nature of the fort of *Aadukotpaattuch cheralaathan* is pictured with a reserve forest encircling the walls which also possess way for the river to flow into the backwaters of the sea. This architect has enabled the elephant to enter the city without passing through the door or threshold of the fort. (*pathir*.53). In *cilap*. *Pandiyan*'s fort with numerous defence engines is elaborated in *puranjeri iruththa kaathai*.

Vēḷ Nannan's palace is exceptionally surrounded by a deep moat with crocodiles as he lived a luxurious life on par with *vēntar*. (*malaipadukadaam* L.90-93).

Flags of *vēḷir* and *vēntar*

There is a flag hoisted atop the palace of *vēḷir* which is named as *naatkodi*. It serves as a symbol of the victory over his enemies on a particular day. The line '*araiman inji naatkodi nudangum*' (*puram*.341) shows that the palace of *vēḷir* has no flag hoisted on its mast permanently except on some specific occasions. There is also no specification of any emblem inscribed on that flag. Instead *vēntar* had specific emblems drawn in their flags. *Puram*.38 specifies the flag with an emblem carried on the top of the elephant that resembles a hill along with the large troops. The three *vēntars* are called together as; '*korra venkudaik*

kodithther venthir' (*puram.367*) because of the presence of their flag wherever they go. In *cilap. Pandiyan*'s fort is elaborated with a permanent flag atop in *puranjeri iruththa kaathai*.

Army of vēḷir and vēntar

All the four divisions of the troops of the vēntar are mentioned in both the *akam* and the *puram* poems. They are infantry, cavalry, chariot corps and elephant corps. *puram.351* narrates the unique features of the four fleets of the vēntar. The elephant corps wearing bells; the chariot corps and the cavalry with high flown flags; and infantry assembled in the battlefield resembles the sea that is widespread. This has brought victory to the vēntar. The troops of the vēntar are called; '*maarrarunthaana*' (*aingurunooru*, 2009, p.709, h.451) by the heroine while illustrating him in a love song. It denotes the strength of the troops of the king which is quite hard to overcome by any enemy and it would never rest till it grabs hold of success.

Rich vēḷir owned an elephant; but they did not have an elephant corps. *Evvi* and his kins are praised for owning an elephant; which is expressed in *puram.24*. *Nannan* has had an elephant as a symbol of luxury which is mentioned as; '*Chuuzhiyaanaich chudarppuun nannan*' (*akam. Kalirriyaana*i nirai, 2009, p.50, h.15). But there is no evidence for *Nannan* having elephant corps as illustrated by po.ve.Somasuntharaanaar. (*paththuppaattu part II*, 2008, *malaipadukadaam*, p.9)

Vēḷir had their employees in the fields fighting for them whenever it is needed. *Puram.353* states about their servants skilled in archery being paid with the paddy cultivated in their fields. Also *Kongaana*k *Kizhaan* who served under the vēḷ of *Kongaana*m fought for his leader; won the vēntar and made them pay the tribute to his vēḷ (*puram.156*).

Similarities between vēntar and vēḷir: kudai and a chariot

An umbrella and a chariot are the common features; a sign of reputation for both the vēntar and the vēḷir. An umbrella could be seen fixed in their chariot; which is their mode of transport. The white umbrella possessed by the vēntar is often referred to as '*venkudai*' (*puram.367*). In the battle of *vaakaipparanthalai*; *karikaalan* has defeated the combined armies of nine *kurunilamannar*. The victory is recorded in *akam.125*. The message bears the evidence of the vēḷir owning *kudai* as a symbol of power and majesty. As they lose the battle with *karikaalan* the author says; they've lost their majestic.

The war drum and the defence tree

Both vēntar and vēḷir have their own war drums. According to the belief of the early Tamils the sounds of the war drums is the main cause for the victory of the king and has added glory to him. The drums of the vēntar are mentioned often; e.g. *pattinappaalai L.293* and *puram.351*. The significance of a war drum is illustrated in *puram.50*. *Mosi kiiranaar* praises the benevolence of the chera king for not condemning him when he mistook the war drum drenched with flowers after worship; for a bed and slept. The drums of the *kurunila mannar* are mentioned in; '*Murasu konu kalam vetta*' (*mathu. L.129*); as *Pandiyan Nedunjezhiyan* has won them in the war and is victorious in seizing the drums. The fact revealed is that there is a close relation between *murasu* i.e. war drum and victory in the war.

The vēḷir and the vēntar own a tree i.e. *kaavalmaram* as a symbol of their sovereignty. It is worthy to call it a defence tree. The enemies on attack have to cut off this tree to ascertain their victory. A victorious king cut down the enemy's tree of defence which is highly guarded and once cut down; it is with the wood of this tree the victorious king would make or refurbish a war drum. *Pathir.44* speaks about *Kadalpirakkottiya chenguttuvan* demolishing the neem tree, the defence tree of the king of *mokuur* and making a war-drum out of it. They believe that those souls of the warriors who died in the battlefield attain heaven protecting the tree by doing their duty. Those who have died defending their country earn the eligibility to be worshipped by their offsprings and the society. Those souls are believed to lie in the drums made from the *kaavalmaram*. So the drums are worshipped and special rituals are done to the spirits remembering their sacrifice before each war. The *paanar* and *porunar* beat their drums to evoke the spirits of those warriors who have died a heroic death in the battle-field to accept the offerings. They feel satisfied if the crows have come and eat the offerings as they believe the crows are their ancestors. This practice is narrated in detail in *pathir.30*.

The defence tree of *Thithiyan* is *punnai* (*akam.45&135*). *Nannan vēļ*'s defence tree is mentioned more than once in the anthologies. *Pathir.88* relates *Nannan* with his defence tree *vaakai* which has the brightest flowers. *Pathir.40* confirms the same by elaborating the victory of *Kalangaaykkanni naarmudich cheral* over *Nannan*. So associating *Nannan vēļ* with his mango tree as a *kaavalmaram* by Dr.George L.Hart in his research paper ("Early Evidence for Caste in South India", 1987, p.17) is baseless. That mango tree is just as common as other trees in his garden.

Vedic cult

The very name of *Pandiyan Palyaakachaalai Muthukudumip Peruvazhuthi* reveals the fact that he has followed the vedic cult and performed *velvi* often. He is praised as the one who followed vedic rituals (*puram.15*). Also *Chozhan Iraasa chooyam vetta perunarkilli* (*puram.16*) is recognised as a follower of vedic cult by the epithet before his name. The fact that cheras have followed vedic cult is talked about in the prologues II& III of *pathir*.

Vēļir doing *velvi* is mentioned in *Pattinappaalai* (L.200-203). They accepted the supremacy of the Brahmins and donated them the green products of their fields only. The hero of a love poem talks about the father of his love; who is a *velaalan*; identified by the rice associated with him; feeding the Brahmins first and then giving the rest of the food to other people (*Kurunthokai*, 2007, p.418 h.233).

Special features of vēntar

The vēntar would wear a specific crown and have their own specific garland of specific flowers. They enjoyed the usage of *kavari*; a type of fan; and have led a luxurious life.

Crowns of vēntar

Kalangaaykkanni naarmudichcheral's unique crown is highlighted in his name as; '*naarmudi*' (prologue of the fourth *pathikam* in *pathir*.) which means it is made of palm fibres. '*mudiththalai*' (*puram.26*) is a phrase used in the post-war happenings in which the victorious vēntar is pictured as celebrating his victory by destroying the dead's head with his own crown.

Garlands

The specific garlands of the three vēntar is illustrated in *puram.45 Kovuur Kizhaar* talks to the two Chozha brothers who are in the battlefield ready to attack each other in their fight for the throne. He talks about the *cheran*'s garland made of palm flowers and the *Pandiyan*'s garland made of neem flowers; and both the two Chozha brothers wearing a garland of *aaththi*. The fact is confirmed by *Mudaththaamak kanniyaar* (*paththuppaattu* part 1, 2007, *Porunaraarruppada* p.20-21, L.143-146) *Karikaalan* is said to have defeated and killed the king wearing a palm garland and another king wearing a neem garland in the same warfield. Though he has not mentioned the names of the kings; there is no second opinion about the garland of neem flowers denoting *Pandiyan* and the garland of palmyrah flowers denoting the *Cheran*. *Kalangaaykkanni naarmudichcheral*'s garland is highlighted in his name as; '*kalangaayk kanni*' (prologue of the fourth *pathikam* in *pathir*.) meaning his garland is made of the fruits of *kalaa*.

kavari and cot

Vēntar enjoyed the luxury of *kavari*; a type of fan being flown. It is mentioned as '*venthu veesu kavari*' (*narrinai* 241). The luxurious cot and bed of the queen *paandimaathevi* is described by *Nakkeerar* (*nedunalvaadai* L.115-135).

U.Ve.Saminaathaiyar lists the umbrella, fort, and the yagnaas as the features attributed to the *arasar* in the vishaya soosikai of the prologue for his publication (*puram.*, 1894, p.137-140). A.Sa.Gnanasambanthan has mentioned about the *arasar* using *kavari* and leading a luxurious life. (*akamum puramum ilakkiyak katturaiikal*, "Thamizhar kanda arasar" 1991, p.171-223).

Special features of *tiṇaimāntar*

They are hunters, cattle rearers or cultivators of dry crops and associated with toddy as their wealth (*puram.* 177, 258, 316, 329; *akam.*76).

***Tiṇaimāntan* as hunter**

Ori the leader of the kolli hills is given an epithet *valvil* on the basis of his talent. in using his bow for hunting. He has fed the guests who visited him, with the deer which he hunted himself (*puram.*152).

***Tiṇaimāntan* as a cattle rearer**

Thaamaan the leader of the forest of *thonri* is capable of donating oxen to *Aiyoor Mudavanaar* who has requested him to assist his travel to the Chozha country, because he has been rearing the cattle (*puram.* 399).

***Kizhars*: Habitat of *kizhars* and place names**

Kizhars living all over Tamilnad are associated with their place names always; e.g. *Chirukudi kizhaan Pannan*, *Kovuur kizhaar*, *Poraiyaarruk kizhaan*, *Konkaanak kizhaan*. Here *Chirukudi* stands for the hamlet he lived in; *Kovuur* states the township he belonged to; *Poraiyaaru* denotes the river he depended on and *Kongaanam* is the geographical area associated with the life of the *kizhaan*.

Karumbanoor kizhaan- kurinji (*puram.*381)

Valaar kizhaan Pannan- mullai (*puram.*181)

Chirukudi kizhaan Pannan- marutham (*puram.*388& *akam.*177)

Poraiyaarrukkizhaan- neythai (*puram.*391)

Residence of *kizhars* and their economy

Kizhars are economically weak and are living in small hamlets called *kurumbu*; which is mentioned in *puram.*177 praising *Valaarkizhaan Pannan*. A vivid picture of *kurumbu* is present in the hymn about *Mallikizhaan Kaariyaathi*. It is easy for his kith and kin to enter in; but not so for his enemies as it had a lock engineered. His residence is amidst many such small houses where his relatives lived. They are so near that they are able to share toddy among themselves (*puram.*181).

***Kizhars* as leaders of farmers**

They are leaders of farmers who indulged in traditional cultivation of dry crops and maintaining gardens. Though *Chirukudi kizhaan Pannan* has lived on the banks of the river *Kaaviri* he cultivated dry crops. (*puram.* 70, 388; *akam.* 54, 177).

***Kizhars* safeguarding the public**

As they have cultivated dry crops they are able to help the public when the monsoon fails and when drought hits the society. On such an occasion *Killi Valavan* praised *Pannan* as; '*Pasippini maruththuvan*' because *Pannan* was able to feed the hungry public using his products of dry land cultivation (*puram.*173). The same situation is explained in *puram.*381 by *Puraththinai Nannaakanaar*; in which the hero is *Karumbanuor kizhaan*.

***Kizhars* supporting vēlir in paddy cultivation**

Nakkiirar speaks about *Pidavuor Kizhaanmakan Perunjaaththan* as a cultivator who explicitly work for *Nedungai vēl* who is a paddy cultivator (*puram.*395). Such relationships are dealt with *Poraiyaarrukkizhaan* who ploughed for *Komaan Periyar* (*puram.*391, *narrinai* 131& *akam.*100) and *Karumbanoor Kizhaan* who has sweated for *Komaan Pulli* (*puram.*381) also.

Kizhars as warriors

Kizhars fought for the vēlirs or vēntar depending on whom they made their living. *Eernthuur kizhaan* was able to feed and donate the bards by indulging in wars helping the ruler he depended on (*puram*.180). The close association of *Pannan* with the Chozha vēntan is due to his valor and courage which brings victory as expressed in *akam*.177. The same reason may lie behind the intimacy between *Kovuur kizhaar* and the Chozha king. *Puram*.181 speaks about *Valaar kizhaan Pannan* getting ready to take part in a fight for his boss.

Conclusion

The prominent feature to identify vēlir is their association with paddy cultivation which needs abundant water. The flag hoisted atop the palace of velir is a *naatkodi* hoisted on special occasions. Their palace is surrounded by a compound wall called *eyil*. Their employees fought for them. Vēntar usually ablaze the paddy fields of the vēlir.

The armies of vēntar have four divisions in it. They are wearing a specific crown and are having their garland of specific flowers. They have enjoyed the usage of *kavari* and have led a luxurious life. They have specific emblems drawn in their flags which are permanently flown atop their fort which had several bastions; surrounded by a moat; or a dense reserve forest; or both the moat and the reserve forest.

Heads among tiṇaimāntar are *kizhars*, hunters, or cattle rearers. They are associated with toddy as their wealth. *Kizhars are always associated* with their place names found all over Tamilnad. They are economically weak and lived in small hamlets called *kurumbu*. They are leaders of farmers who indulged in traditional cultivation of dry crops and are able to help the public when the monsoon has failed. They have supported vēlir in paddy cultivation.

Using the above said criteria one can be able to prepare a list of vēlir; finalise the list of the heads of tiṇaimāntar and identify the vēntar other than the *mooventhari* if any. The next step to go forward in this direction is to have a deep study regarding the feature of food habits differentiating vēlir, vēntar and tiṇaimāntar.

Bibliography

- Aingurunooru*. (2009). Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
Akanaanooru Kalirriyaanai Nirai. (2009). Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
Akanaanooru Manimidaai Pavalam. (2007). Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
Akanaanooru Niththilakkovai. (2008). Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
Chilappathikaaram. (1975). Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
 George L. H. (1987). *Early Evidence for Caste in South India*. Berkeley: University of California. Retrieved from <https://tamilnation.org/caste/hart.pdf>
 Gnaanasampanthan, A. C. (1991). Akamum puramum ilakkuyak katturaikal. *Thamizhar kanda arasar* (p.171-223). Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
 Iraakavaiyangar, Mu. (1913). *Velir Varalaaru*. Mathurai: Chenthamizh Pirasuram.
Kurunthokai. (2007). Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
Narrinai. (2007), Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
Pathirruppaththu. (2007), Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
Paththuppaattu -part I. (2007). Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
Paththuppaattu -part II. (2008). Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
Puranaanooru -part I&II. (2007). Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
Puranaanooru. (1894). Chennai:Law Journal Press.

சங்க இலக்கியப் பனுவலில் வேளாண்மைச் சடங்குகள்

கரு.முருகன் / K.Murugan*

ஸ்ரீ சேவுகன் அண்ணாமலை கல்லூரி / Sri Sevugan Annamalai College
தேவகோட்டை / Devakottai
prof.karumurugan@gmail.com

Manuscript received 25 March 2021

Manuscript accepted 14 June 2021

*Corresponding author/First Author

Abstract

The people of ancient Tamilnadu were practically farmers in nature. They have been heavily depended on agriculture, for which they have heavily relied upon the nature and its grace for their livelihood. Whenever they began their activities, there have been several rituals performed by the farmers to peace the mother nature. Though the practices were still carried out till now, they have changed over time, from mere ritual forms to the worship of deities and idols. Such formalization must have taken into consideration of various facts and factors. The article is aimed at exploring such inputs in detail. The Madurai Tamil Grand Dictionary gives many meanings for agricultural lands, such as "land means place, place, land, nation, land". Global anthropological life basis on land is explored in this article as well. Geologicism is a series of rituals that reveal agriculture came to be on the land and the rituals that follow. For this, the article has consulted various evidence from Tamil classical literatures.

Keywords: Ancient Tamil, Agriculture in Ancient Tamil Nadu, Agriculture in Ancient Tamil Nadu, Agricultural and Rituals

ஆய்வுச்சுருக்கம்

வேளாண்மைத் தொழில் செய்யும் மக்கள், இயற்கையை நம்பி வாழ்ந்து வந்தனர். வேளாண்மக்கள் இயற்கைக்காகச் செய்து வந்த சடங்குகள் கால மாற்றத்தில் தெய்வ வழிபாடாகவும், உருவ வழிபாடாகவும் மாற்றம் பெற்றன. “நிலம் என்பதற்கு இடம், தலம், நானிலம், தேசம், பூமி”¹ என்னும் பல பொருள்களாகத் தருகிறது மதுரைத் தமிழ் பேரகராதி. நிலம் என்பதன் அடிப்படையில் அமைந்த உலகமானுடவியல் வாழ்க்கை ஆராயப்படுகின்றது. நிலத்தில் எவ்வாறு வேளாண்மைகள் உண்டாயின என்றும், அதனைத் தொடர்ந்து சடங்கியல் வாயிலாக நிலவுலகியல் மக்களின் வாழ்வியலில் புலப்படுத்த சங்கிலித் தொடராக அமையப் பெறுகிறது. அதில் உள்ள சடங்குகள் அனைத்தும் இயற்கை சார்ந்தே உள்ளதனைச் சங்கநூல்கள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

கருச்சொற்கள்: பண்டைத் தமிழர், பண்டைத் தமிழகத்து வேளாண்மை, பண்டைத் தமிழகத்துப் புன்செய் வேளாண்மை, வேளாண்மைச் சடங்குகள்

முன்னுரை

வேளாண்மைத் தொழில் செய்யும் மக்கள், இயற்கையை நம்பி வாழ்ந்து வந்தனர். வேளாண்மக்கள் இயற்கைக்காகச் செய்து வந்த சடங்குகள் கால மாற்றத்தில் தெய்வ வழிபாடாகவும், உருவ வழிபாடாகவும் மாற்றம் பெற்றன. “நிலம் என்பதற்கு இடம், தலம், நானிலம், தேசம், பூமி”² என்னும் பல பொருள்களாகத் தருகிறது மதுரைத் தமிழ் பேரகராதி. நிலம் என்பதன் அடிப்படையில் அமைந்த உலகமானுடவியல் வாழ்க்கை ஆராயப்படுகின்றது. நிலத்தில் எவ்வாறு வேளாண்மைகள்

¹ . மதுரைத் தமிழ் பேரகராதி, ப-20.

² . மதுரைத் தமிழ் பேரகராதி, ப-20.

உண்டாயின என்றும், அதனைத் தொடர்ந்து சடங்கியல் வாயிலாக நிலவுலகியல் மக்களின் வாழ்வியலில் புலப்படுத்த சங்கிலித் தொடராக அமையப் பெறுகிறது. அதில் உள்ள சடங்குகள் அனைத்தும் இயற்கை சார்ந்தே உள்ளதனைச் சங்கநூல்கள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

சடங்குகள் குறித்த சிந்தனைகள் அதனுடைய தன்மைகளையும் செயல்பாட்டினையும் காரணகாரியம் கருதி பல்வேறு இனக்குழுக்களிடம் பல்வேறு நிலையாக இருந்து வருகிறது. சடங்கு என்பதைக் காலங்காலமாகப் பின்பற்றப்படும் நடைமுறை நிகழ்வு என்றும் குறிப்பிடலாம். தமிழ் லெக்சிகன் அகராதி சடங்கு என்பதற்குப் பல்வேறு விளக்கம் தருகிறது. அவை, “1. Rite, Ceremony; சாஸ்திரவிதி பற்றியும் வழக்கம் பற்றியும் அனுஸ்டிக்குங் கிரியை, 2. Ceremony Performed at the pubescence of a girl; முதற் பூப்புச் சடங்கு, 3. Nuptials, Consummation; சாந்திக் கல்யாணம்”³ ஆகியவையாகும். பண்டையக் காலம் தொட்டு இன்றைய காலம் வரையில் தமிழர்கள் வாழ்வில் சடங்குகளுக்கு முக்கிய இடம் கொடுத்து வருகின்றனர். அதில் வேளாண்மைத் தொடர்பான சடங்குகளும் அடங்கும். “உலகில் புகழ்பெற்ற பழைய நாகரிகங்கள் அனைத்தும் மருத நிலத்திலே தான் தோன்றின.”⁴ என்று மா.இராசமாணிக்கம் கூறுகிறார். சடங்கின் மையக்கருத்தினை வெளிப்படுத்தும் பக்தவத்சல பாரதி என்பார், “சடங்கு என்பது நிகழ்த்தப்படுகிறது (Ritual is performed) அழகியல் வெளிப்பாட்டுடன் ஓர் அத்தீத்புலம் பாட்டினை வெளிப்படுத்துவது (Aesthetically marked and weighted mode of Communication)’ (பக்தவத்சல பாரதி, 2002, பக்.175) மட்டுமல்ல சடங்கென்பது ஏதோ திடீர் என்று கண்டுபிடித்துப் புதிதாகச் செய்யப்படுவதில்லை மாறாக மக்களிடம் காலம் காலமாக நிலைபெற்று அனைவராலும் அறியப்பட்ட வகையிலேயே அது நிகழ்த்தப்படுகிறது. சடங்கென்பது ஒன்றைச் செய்து இன்னொன்றைப் பெறுவதற்காக நிகழ்த்தப்படுவதாகும் ‘Ritual is a performance of Something for someone’ (Bauman. 1989. P.262) இந்தச் சடங்குகள் தனித்தன்மையும் பொதுத்தன்மையும் கொண்டவை.”⁵ என்கிறார். உலகப் புகழ் பெற்ற நாகரிகங்கள் பெரும்பான்மை வேளாண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும். இக்கூற்றுத் தொடரியலாக அமையப் பெற்ற வேளாண்மைச் சடங்குகளைச் சங்கப் பனுவல் கொண்டுப் புலப்படுத்தலே இக்கட்டுரையாகும்.

பொதுவான வேளாண் சடங்கு

பண்பட்ட நிலத்தினை உழுவதற்கு முன்பு நிலமகளையும் வேளாண்மைக்கு உதவி செய்கின்ற பொருள்களையும் வணங்கிய பின்பு விதையினை விதைக்கின்றனர். சித்திரை மாதம் மழை பெய்து நிலம் குளிர்ச்சி அடைந்த உடன் ஆண்டு முழுவதும் சேமித்து வைத்திருந்த இயற்கை உரமான எரு, சாணம் முதலானவையினைக் கூடையில் வைத்து வயலுக்கு எடுத்துச் சென்று அதனைத் தூவி விடுகின்றனர். தங்களது வயலினை உழுத் தொடங்குவதற்கு முன்பு ஒவ்வொருவரும் தமது குலதெய்வத்தினை வணங்கி கலப்பை, தார்க்கம்பு, மண் வெட்டி, புனை தும்பு (காளையினைக் கலப்பையில் வைத்து கட்டுவதற்குப் பயன்படும் ஒரு வகைக் கயிறு), கொலு முதலான பொருள்களை வைத்துக் கதிரவனைப் நோக்கிக் கடந்த வருடம் நல்ல விளைச்சலைத் தந்தாய்! அதே போன்று இந்த வருடமும் தரவேண்டும்! என எண்ணிச் சாமி கும்பிடுகின்றனர். இதனைத் தொடர்ந்து நெல் விதைத்து வீடு திரும்புகின்றனர். இதன் பின்பு மழைக்காலம் அதாவது விதைப்புக் காலம் வரும் பொழுது நிலத்தினை உழுது விதைத்து வருகின்றனர். இத்தொழிலினை விட்டுவிடாமல் இன்றளவும் பின்பற்றி வருகின்றனர். இதனால்தான் வள்ளுவரும்,

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்” குறள் - 1033

என உழவுத்தொழிலின் முக்கியத்துவம் குறித்து விளக்கியுள்ளார். தற்கால மக்கள் நெல் விதையில் பல வகைகளை வைத்திருப்பது போல அக்காலத்திலும் இருந்துள்ளன. தற்காலத்தில் மக்கள் தேர்ந்தெடுத்த விதை நெல்லினைக் கொண்டு நாற்றினை உண்டாக்கி வருகின்றனர். “பருவ வேளைகளிலேயே நாற்றுப்

³ . VOL.iii., University Of Madras. 1982, ப. 1240

⁴ . மா.இராசமாணிக்கம், மொகஞ்சொதரோ சிந்துவெளி நாகரிகம், ப.58.

⁵ . பக்தவத்சல பாரதி, தமிழர் மானிடவியல், ப.52.

பிடுங்கி நடுவதுதான் மிகவும் நுட்பமான வேலை.”⁶ எல்லா நெல்லினையும் விதையாகப் பயன்படுத்துவது கிடையாது. அனைத்தும் முளைத்து வராது என்பதால் நல்லனவற்றினை மட்டும் எடுத்து வைப்பார்கள். விதைக்கான நெல்லினை நன்கு காய வைத்த பின்பே அதனைப் பயன்படுத்துவர். பின்னர் அந்த நாற்றுக்கள் உரிய அளவு விளைந்தவுடன் நாற்றுப் பாவிய அல்லது வளர்த்த இடத்தில் இருந்து எடுத்துச் சென்று வயலில் மக்கள் இணைந்து நடுகின்றனர். இதே வழக்கம் சங்க இலக்கியத்திலும் இருந்துள்ளதனை,

“நீர் உறு செறுவின் நாறு முடி அழுத்த, நின்
நடுநரொடு செறிஆயின், அவண்” (நற். 60)

இப்பாடலின் வழி அறிய முடிகிறது. இதே பாடலில், நிலத்தில் சிறிது நீரினைத் தேக்கிவைத்து நாற்று நட்டும் செயல் நடைபெற்றதாகத் தெரிவிக்கப்பெற்றுள்ளது. அதே வழக்க முறையைத்தான் இன்றும் நம் உழவர்கள் பின்பற்றிவருகின்றனர்.

விளைபொருட்கள்

ஒவ்வொரு திணை நிலைச் சமுதாயத்திற்கு அடிப்படையான உணவுப் பொருட்கள் உள்ளன. இவ்வகை அடிப்படை உணவுப் பொருட்கள் அந்தந்த நிலத்தின் வளத்தினைக் குறிக்கிறது. இத்திணையினை ஒவ்வொரு நல்ல நிகழ்வுகளிலும் சடங்குகளிலும் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர் நம் முன்னோர்கள். தங்களது நிலத்தில் விளைந்த தானியங்களை உணவாக உட்கொண்டுள்ளனர். வேற்று நிலத்தில் இருக்கும் மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை பண்டமாற்றின் மூலம் பெற்றுள்ளனர். அந்தந்த நிலத்தில் விளையும் பொருட்களை தங்களது வழிபடு தெய்வத்திற்குப் படையலாக வைத்துள்ளனர். இதனை,

“மறிக்கால் அறுத்து திணைப்பிரப் பிரீஇச்” (குறு. 263: 1-6)

திணையில் இரத்தம் தெளித்து இருந்தனர் என்ற செய்தியினைத் திருமுருகாற்றுப்படையும் விளக்கியுள்ளது. இதனை,

“உருவப் பல்பூத் தூஉய், வெருவரக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பி, குறமகள்” (திருமுருகு: 242)

திணையை இரத்தத்துடன் கலந்து தூவி வழிபட்ட நிலை காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆட்டின் இரத்தம் அதிக விளைச்சலைக் கொடுக்கும் சக்தியாகக் கருதப்பட்டுள்ளது. இரத்தம் உயிர்சக்தியின் அறிகுறி. இரத்தத்தில் விதை நனைக்கப்பட்டால் பயிர் நன்றாக வளரும் என்பது அக்கால மக்களின் நம்பிக்கை. அதேபோல் நெல்லும் வழிபாட்டு முறைகளும் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. இன்றும் ஒரு சில இனத்தில் இத்தகைய வழிபாட்டு முறைகள் பழக்கத்தில் உள்ளன.

விளைபொருள் உணவுகள்

தமிழகத்தில் மிகப் பழங்காலம் தொட்டே உணவு தயாரிக்கப்பட்டு வந்த செய்தியினைச் சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. தொல்காப்பியத்தில் வரும் உணா என்ற சொல் உணவைக் குறிப்பதாகும். உணாவுக்குத் தமிழில் உள்ள சொற்களைப் பிங்கள நிகண்டு, “உணாவே வல்சி உண்டி ஓதனம் அசனம் பகதம் இசை ஆசாரம் உறை, ஊட்டம்” இவை தவிர புகா, மிசை என்னும் சொற்களும் உணவைக் குறிக்கப் பயன்பட்டிருக்கின்றன. இதே கருத்தினைத் தொல்காப்பியர் மரபியலில் கூறியுள்ளார்.

இதனை,

“மெய் திரி வகையின் எண்வகை உணவில் தொய்தியும் உரையார்”
(தொல். பொருள். 623).

⁶ . நா.வானமாமலை, தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள், ப.397.

இங்கு எண்வகை உணவு குறிக்கப்படுகிறது. இளம்பூரணர் இதற்கு உரை கூறும்போது நெல், காணம், வரகு, இறுங்கு, தினை, சாமை, புல், கோதுமை என எண்வகைத் தானியங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். சங்க காலத்தில் தமிழகத்தில் இருந்த சாமை, இறுங்கு, கோதுமை போன்ற தானியங்கள் பெரும்பாலும் உணவு பயன்பாட்டில் இல்லை. 'இறுங்கு' என்பது இன்றைய காலத்தில் இல்லை. உணவை ஐந்து வகையாகக் கூறுவது ஒரு மரபு. பிங்கல நிகண்டு கறித்தல், நக்கல், பருகல், விழுங்கல், மெல்லல் என ஐந்து வகையாகப் பகுத்துள்ளனர். உணவு நடைமுறையினை உண்பன, தின்பன, கொறிப்பன, நக்குவன, பருகுவன என பகுக்கப்பட்டுள்ளது. உண்பன என்பதற்கு அரிசிச் சாதம், புழுங்கல், பொங்கல் போன்றன உதாரணங்கள். சமைத்த காய்கறி கூட்டுகள் வரிசையில் பொரியல், அவியல், துவட்டல், துவையல் ஆகியனவும் கொறிப்பன வரிசையில் வற்றல், வடாம் போன்றனவும் அடங்கும்.

தொல்காப்பியம், எள் தானியத்தை உணவுப் பொருளாகக் கூறுகிறது. அகநானூற்றில் கொள்ளும் (காணம்) பாலும் கலந்து வைத்த கஞ்சி பற்றிக் குறிப்பு வருகிறது. அவரை விதையை அரிசியுடன் கலந்து தயாரித்த கஞ்சி பற்றிய குறிப்பை மலைபடுகடாம் தானியங்களை வெயிலில் காய வைத்துச் சமைக்கும் பழக்கம் இருந்திருக்கிறது. இதனை,

“செவ்வீ வேங்கைப் பூவின் அன்ன,
வேய் கொள் அரிசி, மிதவை சொரிந்து,
சுவல் விளை நெல்லின், அவரை அம்புளிங் கூழ்
அற்கு, இடை உழந்த நும் வருத்தம் வீட,
அகலுள் ஆங்கண் கழி மிடைந்து இயற்றிய
புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பெறுகுவீர்;
பொன் அறைந்தன்ன நுண் நேர் அரிசி” (மலை. 435-440)

என்ற பாடலின் மூலம் அறிய முடிகிறது. பட்டினப்பாலையில் சோறு வடித்த கஞ்சியின் நீர் ஆற்றில் ஓடுகின்ற வெள்ளம் போன்று ஓடியது. என்பதை,

“சோறு வாக்கிய கொழுங் கஞ்சி
யாறு போலப் பரந்து ஒழுகி”, (பட். 44-45)

சாதம் எனப் பொதுவாக இன்று வழங்கப்படும் அரிசிச் சோறு, பொது வழக்கில் சோறு என்றே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய காலத்தில் சாதம் என்பது உயர் சொல்லாகக் கருதப்படுகிறது. சோறு என்பதற்கு அடிசில், அழினி, கூழ், அவிழ், கொன்றி, நிமிரல், புழுங்கல், பொம்மன், மிதவை எனப் பல சொற்கள் இருந்தன.

வயலில் கிடைபோடும் வழக்கம்

தற்கால நெற்பயிர்களைப் போலச் செயற்கை உரம் இட்டு வளர்ந்தவை அல்ல, இயற்கை உரங்களினைப் பயன்படுத்தி நெல்லினை வளர்த்துள்ளனர். இதனை எண்ணித்தான் வயல்களில் எருமை, ஆடு, மாட்டினைக் கிடை போட்டு இருக்கின்றனர். ஆடு, மாடு, எருமையின் சானம் உரம் என்பதால் இதனை வயலில் தங்க வைத்துள்ளனர். இதனைக் கிடை போடுதல் ஆடு, மாடு அடைத்தல் என்பர். இவ்வழக்கம் சங்க இலக்கியத்தில் இருந்துள்ளது. சங்க இலக்கியத்தில் எருமையினை வைத்துள்ளதாக குறிப்பு உள்ளது. இதனை,

“ஆர்கலி முனைஇய கொடுங்கோல் கோவலர்
ஏறுடை இனநிரை வேறுபுலம் பரப்பிப்” (நெடு. 3-5).

தற்காலத்தில் ஆடு, மாடு, எருமை மாடு வைத்திருத்தல் ஒரு தொழிலாகப் பார்க்கப்படுகிறது.

நன்செய்ப் பயிர்கள்

நீராதாரம் உள்ள நல்ல நிலத்தை 'நன்செய்' அல்லது 'நஞ்செய்' என்றனர். இதில்தான் நெல்லும் கரும்பும் விளைவித்தனர். தரமான நெல்லை விளைவிக்க வேண்டுமெனில், நிலம் நன்கு பண்படுத்தப் பட்டிருக்கவேண்டும். அக்காலத்தில் நிலத்தை எவ்வாறு பண்படுத்தினர் என்பதனைப் பெரும்பாணாற்றுப்படையின்,

“குடிநிலை வல்சிச் செஞ்சால் உழவர்
நடைநவில் பெரும்பகடு புதவில் பூடி,
பிடிவாய் அன்ன மடிவாய் நாஞ்சில்
உடுப்பு முகமுழுக் கொழுமுழக ஊன்றி
தொடுப்பு எறிந்து உழுத துளர்படு துடவை” (பெரும். 198-201)

நெல் வயலுக்கு அருகில் உணவுப் பொருள்களால் நிறைந்த குடியிருப்புகளை உடைய உழவர்கள் நிலத்தைப் பல முறை உழுதனர். உழவுத் தொழிலில் நன்கு பயின்ற பெரிய எருதுகளைக் கலப்பையின் முன் பகுதியில் அமைந்துள்ள நுகத்தடியில் பூட்டி உழுவதற்குச் செல்வர். ஒருமுறை உழுதலை “ஒரு சால் உழவு” என்றும் இருமுறை உழுதலை “இரண்டுசால் உழவு” என்றும் கூறுவர். எனவே, “செஞ்சால் உழவு” என்றதால் நிலத்தைப் பன்முறை உழுதனர் என்பது தெரியவருகின்றது. பல முறை உழுதல் என்பது மண் கட்டியாக இல்லாமல் புற்கள் அதாவது களைகள் அதிகம் வராமல் தடுப்பதாகும். அத்தோடு ஆழ உழுவதனையும் குறிக்கும். உழவு நன்றாக அமைய வேண்டுமெனில் இரு எருதுகளும் சரியாக நடக்க வேண்டும். இதனையே “நடை நவில் பகடு” என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை அடிகளில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. இன்றைய காலத்திலும் ஒரு சால் உழவு, இருசால் உழவு என்பதுடன் அதிகாலையில் உழுதால் பகற்பூட்டு என்றும், சாயங்காலம் உழுதுதால் அந்திப்பூட்டு என்றும் குறித்து வருகின்றனர்.

அக்காலம் முதல் இக்காலம் வரை நாம் கலப்பையின் அமைப்பினையும் கொழுவின் அமைப்பினையும் மாற்றவில்லை. அகலமாக உழ வேண்டும் என்பதற்காக வடிவினைத்தான் மாற்றி இருக்கின்றனர். பெரிய நிலத்தைப் பல ஏர்களைக் கொண்டு உழும்போது ஒவ்வொரு ஏரும் ஒரு வளையமாகப் போட்டு நிலம் முழுவதும் உழுது முடிப்பது வழக்கம். அவ் வழக்கம் இன்றும் (இயந்திரம் கொண்டு உழுதாலும்) பின்பற்றப்படுகின்றது. அதே வழக்கம் அக்காலத்திலும் இருந்துள்ளது என்பதனை “வளா கோலுதல்” அல்லது “தொடுப்பெறிந்து உழுதல்” என்ற சொற்களால் அறிய முடிகின்றது. “தொடுப்பெறிந்து உழுதல்” என்பது, கலப்பையால் வளைய உழுதல் என்று பொருள்படும். அக்காலத் தமிழர் உழவுக்கு எருதினை மட்டுமல்ல எருமையினையும் பயன்படுத்தினர் என்பதனை நற்றிணை உணர்த்தியுள்ளது. இதனை,

“மலை கண்டன்ன நிலை புணர் நிவப்பின்
பெரு நெற் பல் கூட்டு எருமை உழவு!” (நற். 60).

இப்பாடல் குறிப்பிடுவது போன்று தற்காலத்தில் எருமையினைப் பயன்படுத்தவில்லை. இன்றைய காலத்தில் காளை மாட்டினை மட்டுமே பயன்படுத்துகின்றனர். உழவு செய்யும் கருவியாலும் உழுது வருகின்றனர். அடிக்கடி உழுது வந்தால் மண் கட்டியாக இல்லாமல் விவசாயம் செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். இதனை அறிந்த தமிழன் மழை பெய்கின்ற பொழுதெல்லாம் மாட்டினைக் கலப்பையில் பூட்டி உழுது வந்தான். இன்றும் கோடையில் அதாவது சித்திரை வைகாசி மாதங்களில் மழை பெய்தால் உழுது வருகின்றனர். இதனைக் கோடை உழவு என்கின்றனர்.

மழை வேண்டுதல் சடங்குகள்

விவசாயம் செய்வதற்கு நீர் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். நிலத்தினை உழுது அதில் விதையினை விதைப்பதற்கு தண்ணீர் தேவைப்படுகின்றது. தண்ணீரே விவசாயத்திற்கு இன்றியமையாத ஒன்றாகும்.

இதே நீரியல் கருத்தினை சங்க இலக்கியம் தொடங்கி திருவள்ளுவர் வரை குறிப்பிட்டுள்ளனர். நீர் என்பது எல்லாத் தேவைக்கும் பயன்படும் அத்தியாவசியப் பொருளாகும். இதனை,

“மலை வான் கொள்க! என, உயர் பலி தூவுய்,
மாரி ஆன்று, மழை மேக்கு உயர்க! எனக்
கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்,” (புறம். 143. 1-3).

புறநானூற்றுப் பாடல் வழி அறிய முடிகிறது. மலையில் வாழும் குறவர்கள் மழை வேண்டும் என எண்ணி தங்களது கடவுளை வணங்குகின்றனர். மலையில் உள்ள தங்களது கடவுளுக்குப் பலி கொடுத்து மழை பெய்ய வேண்டுதல் செய்கின்றனர். இதே வழக்கம் இன்றைய காலத்திலும் இருந்து வருகின்றது. ஒரு சில சமூகத்தினர் பலி கொடுத்தும், சைவப் பொருள்களை படையலாக வைத்தும் மழை வேண்டி தெய்வத்தை வணங்கி வருகின்றனர். மழை வேண்டும் என்பதனால் கிடாய் முதலான உயிர்ப்பலி கொடுத்தும் வேண்டுதல் செய்கின்றனர். இதனை,

“அமர்க்கண் ஆமான் அருநிறம் முள்காது
புணைத்த பகழிப்போக்கு நினைந்து கானவன்
அணங்கொடு நின்றது மலைவான் கொள்கெனக்
கடவுள் ஓங்குவரை வேண்மலர் வேட்டெழுந்து
கிளையொடு மகிழும் கான நாடன்” (நற். 165)

என்ற பாடல் அடிகளின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. மலைநாடன் ஒருவன் தான் எய்த அம்பு குறி தவறுவதற்குக் காரணம் மலையில் வாழும் தெய்வம் வெளிவந்து நின்றதே ஆகும் என்று கருதி, அத்தெய்வத்தின் சினம் தணிய மழை பெய்ய வேண்டும் என்று தன் சுற்றத்தாருடன் கூடி உயர்ந்த மலை மேல் சென்று பலியிட்டு நீர் வழிபாடு செய்ததனை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. தற்காலத்தில் மழை வேண்டும் என்பதன் பொருட்டு பலியிடுவதில்லை. நரிக்குறவர் சமூகம் மட்டும் மழைக்காகப் பலி கொடுத்து வருவதனை வழக்கமாக வைத்துள்ளனர். இவர்கள் வேளாண் தொழில் செய்யவில்லை என்றாலும் மக்களுக்காக இதனைச் செய்து வருகின்றனர். தங்களது சொந்த பணத்தில் எருமைக் கிடாய் வாங்கி இதனைச் செய்வதில்லை. மக்களிடம் பிச்சை எடுக்கும் பணத்தில் எருமை வாங்கி பலி கொடுக்கின்றனர்.

ஒரு சில சமூகத்தினர் அய்யனாருக்குப் புரவி எடுப்பின் மூலமாக மழை வேண்டுதல் சடங்கினைச் செய்து வருகின்றனர். புரவி முதலான பொருள் செய்து வைத்து தங்களின் வழிபாட்டினைச் செய்து வருகின்றனர். மழை பெய்யவில்லை எனில் தங்களது கிராமத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சென்று சோறு குழம்பு சேகரித்து வந்து பெண்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி, பகிர்ந்து உண்ணுகின்றனர். உண்டது போக மீதம் இருக்கும் சோற்றினைக் கண்மாய்க்கரைக்கு எடுத்துச் சென்று, பெண்கள் அனைவரும் வட்டமாக அமர்ந்து கொண்டு மழை பெய்ய வேண்டும் எனக் கூறி ஒப்பாரி வைத்து அழுகின்றனர். மழை வேண்டி சோறு எடுப்பதால் இதனை மழைச்சோறு என்று அழைத்து வருகின்றனர். இதன் பின்பு மழை பெய்யும் என நம்பி வருகின்றனர். மழைச்சோறு தொடர்ந்து ஏழு நாட்கள் எடுக்கப்படுகிறது. பெண்களே இதனைச் செய்து வருகின்றனர்.

வேளாண்மைத் தொழில் அல்லாதோர் மழை வேண்டுதல்

தற்காலத்தில் ஒரு சமூகத்தினர் வேளாண் தொழில் செய்யவில்லை என்றாலும் மழை வேண்டி பலி கொடுத்து வருகின்றனர். இவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமமாகச் சென்று பாத்திரங்களின் ஓட்டைகளை அடைத்தல் தொழிலாலும், பாசி, சீப்பு முதலான பொருள்களின் விற்பனை செய்வதன் மூலமாகவும் வருமானம் ஈட்டி வருகின்றனர். சங்க இலக்கியத்தில் குறவர்கள் வேளாண் தொழில் செய்ததாகவும் அதற்கு வேண்டிய மழை பெறவும் பலி கொடுத்து உள்ளனர். இதனை,

சங்க இலக்கியப் வேளாண்மைச் சடங்குகள்-கரு.முருகன்

“மலை வான் கொள்க! என, உயர் பலி தூவும்,
மாரி ஆன்று, மழை மேக்கு உயர்க! எனக்
கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்” (புறம். 143. 1-3)

எனும் சங்க இலக்கியப் பாடல் வழி அறிய முடிகிறது. தற்காலத்திலும் குறவர் சமூக மக்கள் பலி கொடுக்கும் வழக்கத்தினைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். குறவர் மக்கள் மழை வேண்டி ஆராவாரமான சத்தத்தினை எழுப்பினர் என்பதனை,

“குன்றக் குறவன் ஆர்பின் எழிலி
நுண்பல் அழிதுளி பொலியு நாட” (ஐங். 251)

எனும் சங்கப் பாடல் மூலம் அறியலாகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் இருந்து ஏதோ ஒரு நோக்கத்திற்காகப் பின்பற்றப்பட்ட பலியிடும் வழக்கம் இன்றைய காலத்திலும் தொடர்ந்து வருகின்றது. இத்தரவினைக் கள ஆய்வின் வழி அறிய முடிகிறது. தற்காலத்தில் இச்சமூகத்தினர் வேளாண் தொழில் செய்யவில்லை என்றாலும் மழை வேண்டி காளி தெய்வத்திற்கு எருமைக் கிடாய் பலி கொடுத்து வருகின்றனர்.

காவல்முறை

விளைநிலங்களை விலங்குகள் நாசம் செய்து விடாமல் இருப்பதற்காக காவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். நெல் முதலான பயிர் வகைகளுக்குத் தண்ணீர் திறந்து விடுவதற்காக கிராமத்தினரால் நியமனம் செய்யப்படுகிறார். இதனை,

“மாரி கடி கொள காவலர் கடு” (ஐங். 29: 1)

எனும் பாடலடி விளை நிலத்திற்காக காவலர் நியமித்த செய்தியினை விளக்குகிறது. விவசாயம் செய்கின்ற மக்கள் தங்களது நிலத்தில் விளைந்த பொருட்களைக் கூடைகளில் எடுத்துச் செல்லுகின்றதனை,

“அகன் பெருவட்டி நிறைய மனையோள்
அரிகாற் பெரும் பயறு நிறைக்கும் ஊர்” (ஐங். 47: 2-3)

பெரிய பாத்திரத்தில் நெல்லினை வீட்டிற்குக் கொண்டு வந்தனர் என்ற விளக்கத்தினைத் தருகிறது. பனை மட்டையின் நாரால் செய்யப்பட்ட பொட்டியில் நெல்லினைக் கொண்டு வந்து வீட்டில் சேமித்து வைக்கின்றனர். பயிர்களைத் திண்ண வருகின்ற மயில் முதலான பறவைகளை விரட்டிக் கொண்டே இருக்க முடியாது என்ற காரணத்தினால் மனிதன் தன்னைப் போன்றே ஒரு பொம்மையினை வடிவமைத்து தங்களது நிலத்தில் வைத்தான். இதனைப் பார்க்கும் உயிரினங்கள் ஆள் காவலுக்கு நிற்கின்றனர் என்று எண்ணி விவசாய நிலத்திற்குள் வருவதில்லை. இதனைச் சோளக்காட்டுப் பொம்மை என அழைத்து வருகின்றனர். இதனை,

“கல்முகை வயப்புலி கழங்கு மெய்ப்புடீஉ
புன்புலம் வித்திய புனவர் புணர்த்த
மெய்மை அன்ன பெண்பாற் புணர்ந்து” (ஐங். 246: 2-4)

என்னும் சங்கப் பாடல் கதிர்களைத் திண்ண அல்லது நாசம் செய்ய வருகின்ற பறவைகளை விரட்ட அக்கால மக்கள் செய்த உத்தி முறையினை வெளிப்படுத்துகிறது. இதே போன்றுவிளை நிலங்களுக்கு வரும் பறவைகளை ஒலி எழுப்பியும்விரட்டி இருக்கின்றனர். இதனை,

“சாரற் புறத்த பெருங்குரற் சிறுதினைப்
பேர் அமர் மழைக்கண் கொடிச்சீஇ கடியவும்
சோலைச் சிறுகிளி உன்னும் நாட” (ஐங். 282: 1-3)

என விளக்கம் தருகிறது சங்கப் பாடல். விளை நிலங்களை வீணடிக்கும் பறவை மற்றும் பிற உயிரினங்களைத் துன்புறுத்தாமல் விரட்டிவதற்காக இவ்வகை ஒலி எழுப்புதல் முறையினைப் பின்பற்றுகின்றனர். இது சங்க இலக்கியத்தில் இருந்த பண்பாட்டுக் கூறுகளில் ஒன்றாக இருந்தாலும் அதன் தொடர்ச்சி இன்றும் இருந்து வருகின்றது. தட்டு, கவணைக் கொண்டு ஒலி எழுப்பி பறவையினை விரட்டி இருக்கின்றனர். இதனை,

“செவ்வாய்ப் பாசினம் கடிஇயர், ‘கொடிச்சீ’
அவ்வாய்த் தட்டையொடு அவணை ஆக!’ என” (நற். 134. 4-5).
“தட்டையும் புடைத்தனை, கவணையும் தொடுக்க என
எந்தை வந்து உரைத்தன்னாக, அன்னையும்” (நற். 206: 5-6).

எனும் சங்கப் பாடல்கள் விளக்கம் தருகின்றன. தட்டு, கவண் என்பவை மக்களின் புலங்கு பொருள்களாகும். கவண் என்பது கம்பினாலான ஒரு வகை மரக்கிளையாகும். வளர்ச்சி அடைந்த இன்றைய காலத்திலும் மக்கள் இந்தப் பொருள்களினை வைத்தே பறவைகளினை விரட்டி வருகின்றனர்.

கதிர் அடிக்கும் முறை

அக்காலத்தில் நெல் முற்றி கதிர் அடித்ததனை,

“பகடு ஊர்பு இழிந்த பின்றை துகள்ப
வையும் துரும்பும் நீக்கிப் பைது அற
குடகாற்று எறிந்த குப்பை வடபால்
செம்பொன் மலையின் சிறப்பத் தோன்றும்” (பெரும். 238-241)

எனும் சங்கப் பாடல் வழி அறிய முடிகிறது. இதே நிலை இன்று கிராமப் புற மக்களிடம் இருந்து வருகின்றது. நெல் அடிப்பதும், காற்று அடிக்கும் திசைக்கு ஏற்ப நெல் தூற்றுவதும் வழக்கில் இருந்து வருகின்றன. இதன் மூலம் நல்ல மணிகள் ஒரே இடத்தில் குவிந்து வரும் பதர்கள் அதனை விட்டு நீங்கிக் காற்றில் பறந்து விடும். வயலில் அறுவடை செய்த கதிரினை எடுத்து வந்து அடித்த பின்பு நடுப்பகுதியில் சில நெல் மணிகள் உதிராமல் இருக்கும். வைக்கோளில் நெல் ஒட்டி இருந்தால் அதனைக் கீழே விழச் செய்வதற்காக காளை மாட்டினை ஒன்றாக இணைத்து கதிர் அடித்துப் போடப்பட்ட இடத்தினை வளம் வரச் செய்வர். இதனைச் செய்கின்ற போது நெல் மணிகள் உதிர்ந்து விடும். இதன் பின்பு வைக்கோலினைத் தனியாக உதறி எடுத்து அதனைச் சேகரித்து வைப்பர். இப்பண்பாடு சங்க இலக்கியம் தொடங்கி இன்றுவரை இருந்து வருகிறது என்பதனைக் காண முடிகிறது. இவ்வழக்கத்தினை,

“வேங்கைக் கண்ணியர் எருது எறி கலிமர்
நிலம் கண்டன்ன அகன் கண் பாசறை,
மென் தினை நெடும் போர் புரிமார்” (நற். 125: 8-10)

“பகடு ஊர்பு இழிந்த பின்றை துகள்ப
வையும் துரும்பும் நீக்கிப் பைது அற
குடகாற்று எறிந்த குப்பை வடபால்
செம்பொன் மலையின் சிறப்பத் தோன்றும்” (பெரும். 238-241).

எனும் சங்கப் பாடல்கள் கதிர் மற்றும் போர் அடிக்கும் முறையினை எவ்வாறு செய்து வந்தனர் என்பதனை விளக்குகிறது.

வைக்கோள்போர் பற்றியது

கதிரினை அறுத்து முடித்த பின்பு அடித்து நெல் தனியாகவும் வைக்கோள் தனியாகவும் பிரித்து வைப்பர். சேமித்து வைக்கப்படும் வைக்கோள் கோடைக் காலத்தில் மாடுகளுக்கு உணவாகப் பயன்படுகிறது. இதனை ஒழுங்கு முறையில் அடுக்கி வைப்பர். மழைக் காலத்திலும் பிற நேரங்களிலும் சேதம் ஏற்படாமல் பாதுகாப்பாக வைப்பதற்காக ஒரு சீரான முறையில் வரிசைப்படுத்தி வைத்திருப்பர். சிலர் பரன் போன்று அமைத்து அதன் மேல் சேமித்து வைக்கின்றனர். இதனை,

“நலத்தகைப் புலத்தி பசைதோய்த்து எடுத்துத்
தலைப்புடைப் போக்கித் தண் கயத்து இட்ட
நீரின் பிரியாப் பருஉ திரி கடுக்கும்” (குறு. 330: 1-3).

எனும் சங்கப் பாடல் உணர்த்துகிறது. தற்காலத்திலும் கிராமப் புறங்களில் உள்ள விவசாயம் சார்ந்த மக்கள் மாடு வைத்திருந்தால் வைக்கோள் சேமித்து வைக்கும் வழக்கத்தினைப் பின்பற்றி வருகின்றனர்.

நிறைவுரை

பஞ்ச பூதங்களையும் வணங்கி வந்த மனிதன் தனக்கு உணவு தரக்கூடிய நிலமகளையும் நன்றியோடு நினைத்து வழிபட்டான். அறுவடைக் காலம் முடிந்த உடன் இலையுதிர் காலம் தொடங்கும். இலை, தளைகள் அனைத்தும் உரம் என்பதனை உணர்ந்த மனிதன் பங்குனி மாதம் மழை பெய்கின்ற பொழுது நிலத்தினை உழுது அதனைப் பக்குவப்படுத்துகிறான். உரம் வெளியே சென்று விடாமல் இருப்பதற்காக உழவு செய்கிறான். உழவின் மூலம் மேலே உதிர்ந்த இலைகள் எல்லாம் மண்ணிற்குள் சென்று உரமாக மாற்றம் பெறுகிறது. பயிர் விளைவதற்கு நிலமே அடித்தளமாக இருக்கின்றது. நீர் அதற்கு உறுதுணையாக இருந்தாலும் நிலமே அதன் உயிராகும். சங்க இலக்கியப் பனுவல் வேளாண் கூற்றினை வாயிலாக இயற்கையின் மகத்துவத்தை காலந்தோறும் உள்ள தலைமுறைக்குப் பதியம் செய்யப் படுகிறது. நாகரிகத்தின் உச்சியில் வாழ்பவர்களிடையிலும் எல்லாக் காலங்களிலும் சடங்குகள் நிகழ்த்தப்பட்டு வந்துள்ளன. உலக மொழிகளில் இலக்கணச் செறிவு, இலக்கியச் செழுமையும் வாய்ந்த மொழி நம் தாய் மொழி ஆகும். தாய்மொழியில் பண்பட்ட சிந்தனைகளும், செம்மார்ந்த சடங்கியல் பண்புக்கூறுகள் மிகவும் பொதிந்துள்ளன.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

1. ஐங். - ஐங்குறுநாறு
2. குறள். - திருக்குறள்
3. குறு. - குறுந்தொகை
4. திருமுருகு. - திருமுருகாற்றுப்படை
5. தொல். பொருள். - தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம்
6. நற். - நற்றிணை
7. நெடு. - நெடுநல்வாடை
8. பட். - பட்டினப்பாலை
9. புறம். - புறநானூறு
10. பெரும். - பெரும்பாணாற்றுப்படை
11. மலை. - மலைபடுகடாம்

சான்றெண் விளக்கம்

மதுரைத் தமிழ் பேரகராதி. (Vol. 3). (1982). Madras: University of Madras.

இராசமாணிக்கம், மா. (1999). மொகஞ்சொதரோ சிந்துவெளி நாகரிகம். சென்னை: கழக வெளியீடு.

பக்தவத்சல பாரதி. (2008). தமிழர் மானிடவியல். சென்னை: அடையாளம் பதிப்பகம்.

வானமாமலை. (2004). தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் மக்களின் வாழ்விடம்

ஜெ. கவிதா / J. Kavitha*

பூசாகோஅர கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி / Pusocoara Krishnammaal Ladies College

கோயமுத்தூர் / Coimbatore

jkavitha@psgrkew.ac.in

Manuscript received 1 April 2021

Manuscript accepted 15 June 2021

*Corresponding author/First Author

Abstract

Literature is like a time travel machine, which takes us to past, present and future through the writings. The cluster of people had formed the society and developed the culture. The ancient culture is the basement for our developing society. Humans have been building homes and structures for centuries. Ancient buildings give us hints into cultural and religion motivates of these who build before us. There's Certainly plenty of evidence that early humans made use of naturally formed shelters such as caves we don't know exactly when humans first started constructing their own shelters what we know is pretty much based on supposition and observing the way nomadic people still live in remote parts of the world. During the period of Colonization, the refugees moved to different places and settled temporarily at those places for survivability which led to the formation of different communities. They also divided the land among themselves for their livelihood. Every individual had the responsibility for creating a welfare society where they had a good understanding and unity among themselves. This helped them in developing their life style, way of thinking, habit and artistic view which paved the way for the development of culture. The Industrial society has its evolution from these roots. The main cause for the development is because of the ancient people. Though there are many witnesses of development in various fields, this research paper mainly focuses on the traditional architecture. Initially, humans led their life as nomads for their survival. After ages, they got settled at various places and constructed their own civilization. This paper aims to give a descriptive study on the lifestyle of people during Sangam age.

Key words: Kalvettukal, Uraiyl, Thinaai, Maharameen , Karandhuvaral, Yezhune, Fine Arts

ஆய்வுச் சுருக்கம்

உலகின் நாடோடிகளாய் பிறந்த காலகட்டத்தில் மனிதன் அகப்புறக் காரணிகளின் பாதிப்பிலிருந்து தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள தற்காலிக இருப்பிடங்களைத் தீர்மானித்து இருக்கலாம். பின்னர் அம்மனிதன் இடம்பெயர்ந்து ஆற்றங்கரைகளில் தங்கி பல இனக்குழுக்களாகப் பிரிந்து ஒரு சமுதாய நிறுவனமாக நில உடைமைச் சமுதாயமாக திகழ்ந்து ஒரு காலகட்டத்தில்தான் தனக்கென நிலையான ஓர் இருப்பிடம் 'உறையுள்' தேவையென நினைத்து அதனைத் தீர்மானித்து இருக்கலாம். இது ஒரு முகமே. தனி மனிதனே சமூகத்தின் ஆணிவேர். இவனுள்ளிருந்தே சமூக வளர்ச்சிக்குரிய கிளைகள் தோற்றம் பெறுகின்றன. இக்கிளைகளின் ஒருங்கிணைப்பும் சமூக வளர்ச்சிக்கு வித்திடுகின்றது. பல சமுதாயங்கள் ஒன்றிணைந்து வாழத் தலைப்படும் போதே வாழ்க்கை நெறி, பழக்க வழக்கங்கள், கலையுணர்வு, சிந்தனை முயற்சி அனைத்தும் தோன்றி இணைந்து ஒருவகை சமுதாயச் சிந்தனையாகப் பரிணமிக்கின்றது. இத்தகைய சமுதாயச் சிந்தனையே சமூகத்தை மெல்ல மெல்ல பண்பாடு என்னும் வழித்தடத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றது. இவ்வாறு தோற்றம் பெற்ற வாழ்விடம் பற்றிய சிந்தனைகள் கால மாற்றத்தாலும் நாகரிக புற வளர்ச்சியாலும் மிகப்பெரிய மாற்றங்களைப் பெற்று, பல தொழில் நுட்பங்களை உள்ளடக்கியதாய் இன்று நாம் காணும் வளர்ச்சியை அடைந்திருக்கின்றது எனலாம். இத்தகைய வளர்ச்சி நிலையினை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கம்.

திறவுச்சொற்கள்: கல்வெட்டுகள், உறையுள், திணை, மென்கலைகள், நுண்கலைகள்

முன்னுரை

உலகின் நாடோடிகளாய் பிரிந்த காலகட்டத்தில் மனிதன் அகப்புறக் காரணிகளின் பாதிப்பிலிருந்து தம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள தற்காலிக இருப்பிடங்களை தீர்மானித்து இருக்கலாம். பின்னர் அம்மனிதன் இடம்பெயர்ந்து ஆற்றங்கரைகளில் தங்கி பல இனக்குழுக்களாகப் பிரிந்து ஒரு சமுதாய நிறுவனமாக நில உடைமைச் சமுதாயமாக திகழ்ந்து ஒரு காலகட்டத்தில்தான் தனக்கென நிலையான ஓர் இருப்பிடம் 'உறையுள்' தேவையென நினைத்து அதனை தீர்மானித்து இருக்கலாம். இது ஒரு முகமே.

தனி மனிதனே சமூகத்தின் ஆணியே. இவனுள்ளிருந்தே சமூக வளர்ச்சிக்குரிய கிளைகள் தோற்றம் பெறுகின்றன. இக்கிளைகளின் ஒருங்கிணைப்பும் சமூக வளர்ச்சிக்கு வித்திடுகின்றது. ஏனெனில் பல சமுதாயங்கள் ஒன்றிணைந்து வாழத் தலைப்படும் போதே வாழ்க்கை நெறி, பழக்க வழக்கங்கள், கலையுணர்வு, சிந்தனை முயற்சி அனைத்தும் தோன்றி இணைந்து ஒருவகை சமுதாயச் சிந்தனையாகப் பரிணமிக்கின்றது. இத்தகைய சமுதாயச் சிந்தனையே சமூகத்தை மெல்ல மெல்ல பண்பாடு என்னும் வழித்தடத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றது. இவ்வாறு தோற்றம் பெற்ற வாழ்விடம், வாழ்விடம் பற்றிய சிந்தனைகள் கால மாற்றத்தாலும் நாகரீக புற வளர்ச்சியாலும் மிகப்பெரிய மாற்றங்களைப் பெற்றுஇ பல தொழில் நுட்பங்களை உள்ளடக்கியதாய் இன்று நாம் காணும் வளர்ச்சியை அடைந்திருக்கின்றது எனலாம். திட்டமிடப்பட்ட நகரமைப்புகளும், வானளாவி நெடி துயர்ந்து நிற்கும் கட்டிடங்களும் செயற்கை நீரூற்றுகளும், கால்வாய்களும், நீர்த்தேக்கங்களும், கண்கவரும் கட்டிட உள் அலங்காரங்களும், குடிநீர் மற்றும் கழிவுநீர் போக்கிகளும், மழைநீர் சேகரிப்பும் நம்மை எங்கோ அதிசய உலகிற்கு இட்டுச் செல்கின்றன. இத்தகைய மாபெரும் வளர்ச்சிக்கு பழந்தமிழ் மக்கள் மிகப் பெரிய அடித்தளத்தை நமக்குத் தந்து சென்றிருக்கிறார்கள். இதனை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் இலக்கியம் என்னும் கால எயந்திரத்தில் சற்று பின்னோக்கிப் பயணிக்க வேண்டும். இலக்கியம் என்னும் காலச் சக்கரத்தைப் பின்னோக்கிச் செலுத்தினால் இன்று நாம் அடைந்துள்ளது வளர்ச்சியே. புதிய கண்டுபிடிப்புகள் அல்ல என்பதனைத் தெற்றென உணர்ந்து கொள்ள இயலும். சங்கக் காலம் தொடங்கி இன்று வரை நிகழ்ந்த, நிகழ்கின்ற, நிகழக்கூடிய அனைத்தையும் பதிவு செய்து காட்டுகின்ற கோப்பாகவே இலக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன.

உழவு, நெசவு, சிற்பம், ஓவியம், கட்டிடம் என பல நிலைகளிலும் தொழில் நுட்பங்கள் மிகச் சிறந்து விளங்குவதைக் காண முடிகின்றது. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் தமிழர்களின் குடியிருப்பு, வாழ்க்கை அமைப்புமுறைப் பற்றி இவ்வாய்வுக் கட்டுரை ஆராயத் தலைப்படுகின்றது.

சங்ககால வீட்டமைப்புமுறை

சங்க காலத்தில் தனிப்பட்டோர் வீடு கட்டும் பொழுது கட்டட விதிமுறைகளையெல்லாம் பின்பற்றிச் செயற்பட்டார்களா என்ற ஐயுறலாம். ஆனால், பண்டைக் காலத்திலிருந்தே மயமதம் எனும் சிற்ப நூல் வழக்கிலிருந்துள்ளது. தென்னாட்டில் மயன் கொள்கையும் வடநாட்டில் விசுவகர்மாவின் கொள்கையும் வழக்கிலிருந்து வந்துள்ளமைக்குக் குறிப்புகள் உள்ளன. சிலப்பதிகாரம் இந்திர விழவுரெடுத்த காதையில்,

“நுண்வினைக் கம்மியர் காணா மரபின்
துயர்நீங்கு சிறப்பினவர் தொல்லோ ருதவிக்கு
மயன் விதித்துக் கொடுத்த மரபின அவை தாம்”
சிலப்பதிகாரம் (புகார் காண்டம் - 106-108)

என வரும் அடிகளை ஓர் எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம். இனி, வீடுகட்டும் பொழுது பின்பற்றக் கூடிய சில விடுமுறைகளைக் காண்போம்.

சிறு வீடாயினும் பெரிய மாளிகையாயினும் கட்டக் கலை அடிப்படையில் வீடு கட்டும் மனையிடத்தை வரையறை செய்து கொள்ள வேண்டும். அடுத்து, வீடு பறித்தல் (அடிப்படை - அத்திவாரம் - அமைக்கப் பள்ளம் தோண்டுதல்), கல்லும் சுண்ணாம்பும் கலந்து அழுத்தமாக அடிப்படை போடுதல், சுவர் அமைத்தல், முதல் வாயில் (முகப்பு நிலை) வைத்தல், காலதர் (ஜன்னல்) அமைத்தல், வீட்டம் அமைத்தல், மேற்கூரையைத் தோற்று அமைத்தல், தளவரிசை அமைத்தல், சுவர்களக்குச் சுண்ணாம்புக் கலவை பூசுதல், வெள்ளையடித்தல், தச்சுக் கழித்தல் (கண்ணேறு படாதிருக்க ஆவன செய்தல்), புதுமனை புகுதல் முதலிய பலவும் கட்டக் கலையுடன் தொடர்பு கொண்டவையாகும். இவற்றையெல்லாம் முன்னோர்கள் அனுபவ மரபுச் செல்வமாக ஏற்றுச் செயற்படுத்தி வந்துள்ளனர்.

மண் சுவர்க் குடிசையில் வாழ்ந்தவன் நாகரிகப்படி நிலையில் செங்கற்களை அடுக்கிச் சுவரமைத்து வீடு கட்டியுள்ளான் என்பது,

“சுடுமண் ஓங்கிய நெடுநகர் வரைப்பின்” (பெரும்பாணாற்றுப்படை - 405) (சுடுமண் - சுட்டமண், செங்கல்)

“இட்டிகை நெடுஞ்சுவர்” (அகநானூறு 167 : 13) (இட்டிகை ஸீ செங்கல்)

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் வாழ்விடங்கள்-ஜெ.கவிதா

எனவரும் செய்யுட் பகுதியாலும், தூண் வைத்துக் கட்டும் இல்லம் இருந்தமை பற்றிச்,

“சிறுநிலை நற்றூண் பற்றி”

(புறநானூறு 86 : 1)

“கவை துற்ற நாற்காற் பந்தர்ச் சிறுமனை வாழ்க்கை” (புறநானூறு : 29 : 19 – 20)

(கவைதுற்ற ஸ்ரீ பிரிவு தோன்ற)

எனவரும் செய்யுட் பகுதியாலும், புல்லாலும் வரகு வைக்கோலாலும் தென்னங் கீற்றாலும் வீட்டின் கூரை வேய்ந்த பாங்கினைப்,

புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பகர்ந்து (புறநானூறு 120 : 13)

படலைப் பந்தர் புல்வேய் குரம்பை (அகநானூறு 87 : 3)

என்ற பாடல் வரியின் மூலம் காணலாம். மிகப் பண்டைய காலத்திலேயே ஓவியம் போன்ற மனைகள் கட்டக்கலை நேர்த்தியுடன் கட்டப்பட்டிருந்தன. இதனை,

ஓவத்தன்ன இடனுடை வரைப்பின்

(நற்றிணை : 182 : 2)

ஓவத்தன்ன வினைபுனை நல்இல்

(அகநானூறு 98 : 11)

(ஓவம் ஸ்ரீ ஓவியம்)

எனவரும் செய்யுட் பகுதிகளால் தெரிந்து கொள்ளலாம். பெருமனைகள் கட்டிய காலத்தில், மக்கள் தம் வளத்துக்கும் வசதிக்கும் ஏற்ப வீட்டின் பல பக்கங்களிலும் படிகளுடன் கூடிய திண்ணைகளைக் கட்டி வாழ்ந்துள்ளனர்.

மாடம், மண்டபம் முதலிய உயர்தரமான கட்டடங்களில் ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டிருந்தன. மாடத்துக்குச் சித்திரம் எழிலூட்டும் என்பதைப் பிற்காலத்துப் பவணந்தி முனிவர் தம் நன்னூலில், மாடக்குச் சித்திரம் (55) எனக் கூறிக் காட்டியதை நினைவில் கொள்ளலாம்.

அழகிய அரண்மனை மாடத்தில் தீட்டப்பெற்ற வேங்கைப் புலியின் ஓவியத்தைக் கண்டதும் கரிய பெண்யானை நடுக்க முறுகிறதாம்! இளநங்கையரும் கண்டு அச்சமுற்ற நடுங்குகின்றனராம்! இதனைப் பரிபாடலில்,

“எழில் மாடத்துக் கைபுனை கிளர்வேங்கை காணிய வெருவுற்று மைபுரை

மடப்பிடி மடநல்லார் விதிப்புற” பரிபாடல் (10 : 45 – 47)

என்றெல்லாம் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் வீடு கட்டும் அமைப்பு முறைகளையும். மக்கள் எவ்வாறு அதில் வாழ்ந்திருந்தார்கள் என்பதனையும் இப்பாடல் வரிகள் மூலம் காணலாம்.

மனைக்கான விளக்கம்

“மனை” என்ற சொல்லிற்குக் குடியிருப்புடைய வீடு, குடும்பம், இல், சிறுநிலை, பேரில், நற்றாய், பசுதொழுவம், சூதாடு பலகையின் அறை, நில அளவு வகை, மனைவி, வாழ்க்கை, வெற்றிடம், குழி, நிலப்பகுதிகள் எனப் பல பொருள்கள் காணப்படுகின்றன. “மனை” என்ற சொல் பதினைந்து பொருள்களை குறிப்பிடுகின்றது”. பொதுவாக மனை என்பதற்கு வீடு என்னும் பொருள்தான் மிகுதியாகக் கூறப்படுகின்றது. மனைவியின் மாட்சி, மனை அமைவிடச் சிறப்புப் பற்றி இலக்கியங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. இப்பதிவுகள் மூலம் மனைகள் கட்டப்பட்டிருந்த முறைகள், சுற்றுப்புறச் சூழல் போன்றவற்றை அறியமுடிகின்றன. முறைப் படுத்தப்பட்ட ஒழுங்கான கட்டமைப்பில் அமைந்த குடியிருப்புகளை மனை என்று இலக்கியங்களில் சுட்டப்படுகின்றன. இதனை,

“கூரை நல்மனைக் குறுந்தொடி மகளிர்”

(நற் 79 : 2)

“..... நளிமனை நெடுநகர்”

(ஐங்குறு : 324 – 3)

“நெடு நா ஓள; மணி கடிமனை இரட்ட”

(நற் : 40 : 1)

“திருவுடைத் திருமனை ஐது தோன்று கமழ் புகை

வருமழை மங்குலின் மறுகுடன் மறைக்கும்

குறும்பு அடு குண்டு அகழ் நீள் மதில் ஊரே”

(புறம் : 379 : 16-18)

“துஞ்சு மனை நெடுநகர் வருதி”

(ஐங்குறு.60)

என்ற பாடல்கள் மூலம் அறியமுடிகிறது.

சிற்றில்

“சிற்றில்” என்பதற்கு சிறுகுடில், சிறுவீடு, சிறுமியர் கட்டி விளையாடும் மணல்வீடு, சிற்றில் பருவம் எனத் தமிழ் அகராதி பொருள் கூறுகின்றது. சிறுவடிவமைப்பையுடைய வீடுகளைச் சிற்றில் என இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. சிறுமிகள் மணலில் கட்டி விளையாடும் சிறுமணல் வீடும் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இதனை,

“சிற்றில் நல் தூண்.....” (புறம். 56 : 1)
“வரிபுனை பரி சிறந்து ஓடி” (நற்.123 : 8)

என்ற பாடலடிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இத்தகைய வீடுகள் தூண்களுடன் கூடிய அமைப்புடன் இருந்துள்ளன. வளைந்த கால்களைத் தூண்களாகக் கொண்டு கட்டப்பட்டிருந்தன. இதனை,

“இடுமுள்வேளி முடக்கால் பந்தர்
புதுக்கலத்து அன்ன செல்வாய் சிற்றில்” (அகம் 394 : 9-10)

வீட்டின் முன் பந்தல் அமைப்புடன் கூடிய காய்ந்த முள் குச்சிகளைக் வேலியாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட வீட்டின் கட்டமைப்பைத் தெளிவாக அறிய முடிகிறது. பாடலடிகளில் செல்வாய் சிற்றில் என்று கூறப்பட்டுள்ளதால் செம்மண் பூசப்பட்ட சிறிய மனைகளாகத் தெரிகிறது.

பேரில்

பெரிய அளவில் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்த வீடுகளைப் பேரில் என இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. குடியிருப்பதற்குரிய வீட்டின் உறுப்புகள் குலைந்து செல்களால் சிதைக்கப்பட்டிருந்தாலும் ஒழுக்காத நிலையில் பெரிய அளவிலான வீடுகள் இருந்துள்ளன. இதனை,

“அந்தோ! எந்தை அடையாப் பேரில்” (புறம். 261 : 1)

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம்.

முன்றில் அமைப்பும் பயன்பாடும்

முன்றில் என்பது வீட்டின் முன்பகுதியாகும். வீட்டின் முன்றில் அமைப்பு இன்றைய நாளில் நாகரிக வாழ்விடத்தின் உயர்நிலையாக விளங்குகிறது. பழந்தமிழ் மக்கள் பண்பாட்டினை அறியும் போது முன்றில் பயன்பாடு மிகுதியாக இருந்திருக்கிறது எனலாம். ஏனெனில் முன்றில் பயன்பாடு பற்றிச் சிறப்பாக வாழ்விடச் சூழலுடன் இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. குரம்பை, குடல், மனை, வீடு, அரண்மனை போன்ற குடியிருப்புகளில் கட்டமைப்பில் முன்றில் அமைப்பையும் அதன் பயன் பாட்டையும் இலக்கியங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. இப்பதிவுகள் வீட்டில் முன் அமைப்பில் பயனுள்ள திறந்தவெளி இடமாக இருந்ததைச் சுட்டுகின்றன. நில பாகுபாட்டிற்கேற்ப வாழ்ந்த மக்களுக்கு பயன்படுமாறு குடியிருப்பின் ஒரு பகுதியாகவும் இருந்ததை அறிய முடிகிறது. வளர்ச்சிக் காலங்களில் உள்ள வீட்டின் கட்டமைப்புகளின் இடம் பெறுகின்ற இப்பகுதி முற்றம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

குறிஞ்சி நிலக்குடியிருப்பு கட்டமைப்பில் முன்றில் அமைப்புகள் திறந்தவெளி இடமாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்வமைப்பில் செடி கொடிகள் வளர்ந்து பந்தல் போல இருப்பதால் உறங்கி ஓய்வெடுப்பதற்குரிய இடமாக இருந்துள்ளது. முன்றிலின் முன் பலா, வேங்கை, மல்லிகை போன்ற தாவரங்கள் இடம் பெறுகின்ற செய்தியால் இக்கட்டமைப்புகள் இயற்கைச் சூழலுடன் அமைந்திருந்ததை அறிய முடிகிறது. இதனை,

முன்றில் முஞ்சையடு முசண்டை பம்பி
பந்தர் வேண்டா பலர் தூங்கு நீழல் (புறம். 320 : 1-2)

“..... செவ்வோர்ச்
சினைதொறும் தூங்கும் பயம் கெழு பலவின்
கிளையுடைய முன்றில்” (நற்.77: 4-6)

“கூதனம் கவினிய குளவி முன்றில்
செழுங்கோள் வாழை அகல் இலைப் பகுக்கும்”

(புறம் : 168 : 12-13)

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. குறிஞ்சி நிலமுன்றில் கட்டமைப்பின் பயன்பாட்டினை,

“குறியிறைக் குரம்பைக் குறவர் மாக்கள்
வாங்கமைப் பழுவினிய தேறல் மகிழ்ந்து
வேங்கை முன்றில் குரவை அயரும்” (புறம். 129 : 1-3)
“தேம் பிழி நறவின் குறர் முன்றில்” (அகம் : 78 : 7)

என்ற பாடல்வரிகள் விளக்குகின்றன.

எயினர் குடியிருப்பு

ஈந்தின் இலையால் வேயப்பட்டு முன்னால் ஆன மேற்புறமிட்ட குடில் உலகின் நாடோடிகளால் திரிந்த காலகட்டத்தில் மனிதன் அகப்புற காரணிகளின் பாதிப்பிலிருந்து தம்மை காப்பாற்றிக் கொள்ள தற்காலிக இருப்பிடங்களை தீர்மானித்து இருக்கலாம். பின்னர் அம்மனிதன் இடம் பெயர்ந்து ஆற்றங்கரைகளில் தங்கி பல இனக் குழுக்களாகப் பிரிந்து ஒரு சமுதாய நிறுவனமாக, நிலவுடைமை சமுதாயமாக திகழ்ந்த ஒரு காலக்கட்டத்தில் தான் தனக்கென நிலையான ஓர் இருப்பிடம் உரையுள் தேவை என நினைத்து அதனை நிர்மானித்து இருக்கலாம். இது ஒரு முகமே. குடியிருப்பை சுற்றி ஊகம் புல் மதில், முள்மரவேலி, கண்ணயமர ஓட்டுக்கதவு, நெடிய கழுக்களை உடைய ஊர் வாயில் அமைத்தன (பெரும். 117-133).

இவர்களது குடியிருப்பு அகன்ற இல்லங்களாய் விளங்கின. இவர்களது குடியிருப்பைப் பற்றி மலைப்படுகடாம்,

“அகனுள் ஆங்கண் கழிமிடைந்து இயற்றிய
புலவேய் குரம்பை...” (மலைபடு., 438-439)

என்று கூறுகிறது.

மீனவர் குடியிருப்பு

வேழக்கோல் எனப்படும் பேய்க் கருப்பந் தெட்டையை வரிசையாக வைத்து, இடையிடையே காஞ்சி மரம் போன்ற மென்மையான மரக்கொம்புகளை வைத்து தாழை நாரால் கட்டிய தடுப்பை புல் வேயப்பட்ட குடில். இவை அனைத்தும் நகரத்திலிருந்து தொலைவில் அமைந்த புறஞ்சேரிகளாக இருக்கலாம். இவர்கள் அமைத்துக் கொண்ட இல்லங்கள்., தொழிலோடு சார்ந்தவையாய் இருத்தலை உணர முடிகின்றது. இன்றும் கூட இவற்றைப் பயன்படுத்தி குடில்களை அமைக்கும் வழக்கத்தைக் காண முடிகின்றது. Resorts என்று சொல்லப்படும் தங்குமிடங்களில் இத்தகைய குடில்களைக் காண முடிகின்றது.

நகர்ப்புறங்களில் அமைந்த இல்லங்கள்

நகரங்களில் காணப்பட்ட இல்லங்கள் அழகுடையதாய், கலை நயத்தோடும் கற்பனை வளத்தோடும் கட்டப்பட்டதாய் இருந்தன. இருமருங்கும் இல்லங்கள் அமைந்த வீதிகளாய்ச் காணப்பட்டன. இல்லங்கள் அனைத்துமே காற் நுழையக் கூடியதாய் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இச்செய்தியினை,

“ஆறு கடைந்த அகல் நெடுந்தெரு (நெடுநல்., 30)
யாறென் கிடந்த தெரு” (மலைபடு. 481)
“சில்காற்று இசைக்கும் பல்புழை நல்கில்
யாறு இடந்தன்ன அகல்நெடுந்தெரு” (மதுரைக்காஞ்சி 358-359)
“வளி நுழையும் வாய் பொருந்தி” (பட்டினப். 157)

என்னும் அடிகளின் மூலம் உணரலாம். ஒரு சில நகரங்களில் இல்லங்கள் மிக உயரமானதாக அமைந்திருந்தன எனலாம். ஏனெனில் பருந்துகளும் தங்கிச் செல்லும் தன்மையுடையதாய் இருந்தன. பருந்துகள் எப்போதுமே உயரப் பறக்கும் இயல்புடையன. மதுரையில் வணிகர்த் தெருவில் காணப்பட்ட இல்லங்கள் குறித்து மதுரைக் காஞ்சி பேசுகையில்,

“குறும்பல் குழவின் குன்று கண்டன்ன
பருந்திருந்து உசுக்கும் பன்மான் நல்லில்” (501-502)

என்று குறிப்பிடுகிறது. மழைமேகங்கள் வந்து தங்கிச் செல்லும் அளவிற்கு உயர்ந்த மாடங்களை உடையது. இதனைப் பட்டினப் பாலை,

“மழை தோயும் உயர் மாடத்து” (பட்டினப்பாலை, 145)

என்று குறிப்பிடுகிறது.

இல்லங்களில் மாடங்களும், நிலா முற்றங்களும் அமைந்திருந்தன என்பதனை மதுரைக்காஞ்சி,

“தென் கடற் திரையின் அசைவளி புடைப்ப
நிரைநிலை மாடத்து அரமியம் தோறும்” (மதுரைக்காஞ்சி, 450-451)

எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

இன்று கிராமங்களில் காணப்படும் சுற்றுக்கட்டு வீடுகளைப் போலவே, அக்காலத்திலும் மிகப்பெரிய நெடிய ஏணிகள் சார்த்தப்பட்ட ஒட்டுத் திண்ணைகளையும், பல கட்டுகளையும் சிறு பெரு வாயில்களையும் நீண்ட இடை கழிகளையும், காற்று உட்புகக்கூடிய சாளரங்களையும் உயர்ந்த மாடங்களையும் உடையதாய் திகழ்ந்தன என்பதனை,

“குறுந் தொடை நெடும் படிக்கால்
கொடுந் திண்ணை பஸ்தகைப்பின்
புழை வாயில் போகு இடைகழி
மழை தோயும் உயர்மாடம்” (பட்டினப் 142-145)

என்ற அடிகளின் மூலம் உணரலாம்.

மாடங்கள் உணர்ந்து நின்ற மணல்மிக்க தெருக்கள் (ப.530) விண்டோங் மாடத்து விளக்கு சுவர் உகுந்த நாடு (ப. 546) மாடங்கள் ஓங்கிய தெருக்களில் வாழ்பவர் கூதிர்பருவத்துக் அஞ்ச வேண்டியதில்லை (ப. 279) போன்ற கருத்துகள் பெரும்பாணாற்றுப் படையின் மூலம் கிடைத்துள்ளன. வீடுகள் செங்கல்லால் கட்டப்பட்டு, வெண்மை நிறம் ஊட்டப்பட்டு வானவர் முதல் எல்லா உயிர் சிற்பங்களும் தீட்டப்பட்டன என மணிமேகலை கூறுகிறது.

பொதுவிடங்கள்

மக்கள் வாழும் இருப்பிடங்கள் மட்டுமல்லாது மக்கள் இயங்கும் இடங்களும் கட்டிடக்கலை நுட்பத்தோடு அமைக்கப்பட்டிருந்தன. கலங்கரை விளக்கங்கள், அணைகள், சுருங்கைகள், குளங்கள் குறித்த தெளிந்த சிந்தனை இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன.

கலங்கரை விளக்கம்

“விண்ணைத் தீண்டும் உயரம், ஏணி
சார்த்தியும் ஏறுவதற்கு அரியது
தட்டு ஓடு இட்டுச் சாந்து பூசப்பட்ட மாடம்
உச்சியில் விளக்கு
விண்பொர நிவந்த மாடம், ஏணி சார்த்திய
மாடம் சென்னிமாடம், வேயா மாடன் என
பல மாடங்கள்” (பெரும்., 349-357)

இக்கலங்கரை விளக்கங்கள் கலங்கரை வழி நடத்தி கடலிற் இயங்க வழி கோலின. இவையே இன்று நாம் காணும் நவீன கலங்கரை விளக்கத்திற்கு முன்னோடி எனலாம்.

நாடக அரங்கு

இன்று அமைந்துள்ள தொழில்நுட்பத்தோடு கூடிய நாடக அரங்கங்களைப் போலவே சங்க காலத்திலும் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

கண்ணுக்குக்கண் ஒரு சாண் என வளர்ந்த மூங்கில் கொண்டு 24 விரல் அளவினதாக செய்யப்பட்டனது. அக்கோலால் 7 கோல் அகலம் 8 கோல் நீளம் 1 கோல் குறுட்டு உயரம், உத்தரப் பலகைக்கும் தளப்பலகைக்கும் இடையே 4 கோல் அளவும் உடையதாய், இருவாயில் 4 வகை வருண பூதங்கள் எழுதப்பட்ட மேற்புறம், தூண்களின் நிழல் நாயகப்பத்தி அவையில் விழாத நிலை ஒளி (விளக்கு) ஊட்டப்பட்ட முறை ஒருமுக, பொருமுக, கரந்துவரல், எழினி, முத்துமலை, சரிகை, நாமம் எனத் தொடங்கவிடப்பட்ட முறை (சிலப்பதிகாரம் ஆ.கே. சண்முகம் செட்டியார், உரை, ப. 109) என முறையான தொழில்நுட்பத்துடன் அமைந்திருப்பதை உணரலாம்.

நீர்நிலைகளும் கழிவுநீர் கால்வாய்களும்

குளங்கள் வெட்டிய செய்தியையும், அதைக் காத்த தன்மையையும் கீழ்வரும் இலக்கியங்கள் உணர்த்துகின்றன.

“நுரைத் தலைக் குரைப் புனல் வரைப்பு
அகம் புகுதொறும் (பொருநர், 240)
குளநீர் அயர
தோள்தாழ் குளத்த கோடு காத்திருக்கும்
கொடுமுடி வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பின் (பெரும்., 273-274)

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் வாழ்விடங்கள்-ஜெ.கவிதா

காட்டையழித்து, நாட்டைப் பண்படுத்திய மன்னர்கள் அணைகள் போன்றவற்றை நிர்மாணித்து இருக்கலாம். வருபுனல் கற்சிலை (மதுரைக். 725) என்ற அடி இக்கருத்தை உணர்த்துகின்றது. ‘கற்சிறை’ என்பதற்கு உரையாசிரியர்கள் கல்லணை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இதிலிருந்து கல்லாகிய அணை கட்டியிருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது.

கட்டிடங்களை நிர்மாணிக்கும் போதே, அவற்றிலிருந்து வெளியேறும் நீரினை எவ்வாறு வெளியேற்றுவது என்பதையும், சுகாதார முறையோடு அதனை அமைப்பதிலும் ஆர்வம் காட்டியவர்களாய் இலக்கியங்கள் படைத்துள்ளன.

“நகரின் நடுவில் புதை சாக்கடைகள் அமைந்திருந்தன
செங்கல் மற்றும் கருங்கல்லை தோண்டி, நகரில்
யாரும் அறியாமல் அதனை அமைத்திருந்தனர்” (பரி. 20-104)

இதனை நெடுமால் சுருங்கை நடுவழிப் போந்து,

“கல்லிடித் தியற்றிய இட்டுவாய் கிடங்கின் நல்லெயில் (மதுரைக். 730-731)

என்பதன் மூலமும் ஒழுகுநீர் புகுகை ஒருத்தரும் அறியாதபடி மறத்துபடுத்த வீதி வாய்த்தலை என்பர் அரும்பத உரையாசிரியர்² என்பதன் மூலமும் உணரலாம்.

மதுரை நகரமைப்பு

தற்கால கணனி காலமாக மாறிய நிலையில் எல்லா அறிவியல் வளர்ச்சிகளையும் எட்டிவிட்ட நிலையில் நகரமைப்பு இன்றும் சீர்செய்ய வேண்டிய ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது. ஆனால் பரிபாடல் மதுரையில் திட்டமிடப்பட்ட நகரமைப்பைக் காட்டுகின்றது.

“மாயோன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரைப்
பூவொடு புரையுஞ் சீருர் பூவின்
இதழகத் தனைய தெருவம் இதழகத்
தரும் பெர்குட் டனைத்தே அண்ணல் கோயில்
தாதின் அணையர் தண்டமிழ்க் குடிகள்” (பரிபாடல் திரட்டு 7 : 1-5)

திருமாலின் கொப்பூழில் உதித்த தாமரைப்பூப் போன்ற ஊரும்,பூவின் இதழ்கள் போன்ற அழகிய தெருக்களும்,இதழ்களில் இருக்கும் இலக்குமிதேவி போல நகரின் நடுவே அண்ணலாகிய ஈசனின் கோயிலும்,பூந்தாது போன்ற தமிழ்க்குடிமக்களும்,பூந்தாதுக்களை உண்ணும் பறவைகள் போல நகரின் வாழும் மற்ற மக்களும் மாநகர் மதுரை வாழ்ந்தார்கள் என்பதனை பரிபாடல் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

காவிரிப்பூம்பட்டினம்இ மருவூர்ப்பாக்கம் பட்டினப்பாக்கம் என்ற இரு பிரிவு ஐவகை மன்றங்கள் நாளங்காடி அல்லங்காடி நாற்சந்தி, தேரோடும் பெரிய வீதி, முடுக்கர் எனப்படும் சிறிய வீதி எழு நிலைமாடம், அதில் தேர் போன்ற ‘புரம்’ என்னும் அமைப்பு என திட்டமிடப்பட்ட தொழில்நுட்பத்தோடு கூடிய நகரமைப்பை சிலம்பு காட்டுகின்றது.

கோயில்கள்

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவகையான கோயில்களை நமக்கு உரைக்கின்றன. சங்க காலத்தில் செங்கல் கோயில் கட்டப் பயன்பட்டிருக்கிறது. சுடுமண் ஓங்கிய நெடுநிலைக்கோட்டம் கோயில் கோட்டம் என குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அகநானூறு செங்கல்லால் கட்டப்பட்டு, மரவிட்டம், சுவர்மீது சுண்ணாம்பு பூசப்பட்டிருப்பதை,

இட்டினை நெடுஞ்சுவர் விட்டம் வீழ்ந்தென
முணிப்புறாத் துறந்த மரஞ்சேர் மாடத்து
எழுதளி கடவுள் போகவிற... (அகம். 167)

என்ற பாடல் உணர்த்துகின்றது.

முடிவுரை

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.

(குறள்-45)

இல் என்ற வீட்டில் அன்பும் அறமும் உடையதாக விளங்குமானல் அந்த வாழ்க்கையில் பண்பும் பயனும் அதுவேயாகும். இல்வாழ்க்கை என்பது குடும்பத்திலுள்ள மக்களுக்காக வாழும் வாழ்க்கை எனவும் இல்லறத்தை நடத்துவது இன்ப நுகர்ச்சிக்காக மட்டுமன்று அது பலருக்கும் துணையாக நின்று உதவுவதற்குரிய அறமானச் செயலாகும். இல்லறத்தில் மாந்தர் தாம் தமக்கு எனத் தன்னலவாழ்வு வாழாமல் துணைவி, பிள்ளைகள், பெற்றோர், சுற்றம், விருந்தினர், வறியவர் ஆதர்வு நாடுவோர் முதலானோர்க்காக மேற்கொள்ளும் அறவாழ்வே குடும்ப வாழ்க்கை (அல்லது) இல்வாழ்க்கையாகும். இவ்வாறு அனைத்து வகையான மக்களுக்காக அறம் சார்ந்த செயல்களைச் செய்ய இல் (மனை) என்ற அமைப்புமுறையைச் சங்ககால மக்கள் உருவாக்கினார்கள்.

மக்களானவர்கள் மனை அமைத்து வாழ்ந்த இடத்தை வாழ்விடம் என்றும் இவ்வாழ்விடத்தை நில அமைப்புக்கேற்றவாறு வீடுகட்டி வாழ்ந்து வந்தார்கள். காலப்போக்கில் மக்களானவர்கள் தொழில்நுட்ப பரிமாணவளர்ச்சிக்கேற்ப கதவுக்குப்பிடி பொருத்துதல், மரக்கதவுகள்வைத்தல், இணைப்புக்களுக்கு வெண்சிறுகடுகு சாந்துப்பூசுதல், மழைநீர் நிலா முற்றத்தில் விழும்படி அமைத்தல், ஓவியங்கள் வரைதல், சுவற்றிற்கு சிவப்பு மற்றும் வெண்மை நிற பூச்சிகள் பூசுவது, என கட்டுமானப் பொறியாளர்கள் மற்றும் வரைப்படப் பொறியாளர்கள் உதவியுடன் வீட்டைக்கட்டினார்கள். மேலும் மக்கள் கோயில்கள், கலங்ககரைவிளக்கம், அணைகள், குளங்கள், சத்திரம், நாடக அரங்குகள் போன்ற பொது இடங்களையும் கட்டி கூடி மகிழ்ந்தனர். நகரமைப்பில் மக்கள் ஐவகை மன்றங்கள், நாளங்காடி, அல்லங்காடி, நாற்சந்தி, தேரோடும் பெரியவீதிகள், ஏழுநிலை மாடங்கள் போன்ற அமைப்பு நிலைகளையும் உருவாக்கினார்கள். இவ்வாறாக சங்ககால மக்கள் தான் வாழுகின்ற வாழ்விடத்தை நினைவுச் சின்னமாகவும், எச்சமாகவும், உதராணமாகவும், சான்றாகவும், காலத்தால் அழியாத பெட்டகமாகவும், வருங்கால சந்ததியனருக்கு வழிக்காட்டியாகவும், முன்னோடியாகவும் திகழ்ந்து இருக்கின்றார்கள் என்பதில் ஐயப்பாடு இல்லை.

துணைநூற்பட்டியல்

- சண்முகம் செட்டியார், ஆர்.கே. (உ.ஆ) சிலப்பதிகாரம் (புகார் காண்டம்) கோயமுத்தூர், புதுமலர் நிலையம், முதற்பதிப்பு, செப். 46.
- சோமசுந்தரனார். பொ.வே. (உ.ஆ), அகநானூறு, புறநானூறு, சென்னை, கழக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு, டிச. 1970.
- சோமசுந்தரனார். பொ.வே. (உ.ஆ), நற்றிணை, சென்னை, கழக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு, ஜனவரி, 1957.
- சோமசுந்தரனார். பொ.வே. (உ.ஆ), பரிபாடல், சென்னை, கழக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு, ஜனவரி, 1957.
- மாணிக்கனார். அ. (உ.ஆ), பத்துப்பாட்டு, இரண்டாம் தொகுதி, சென்னை, கழக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு, 1999.
- சசிவல்லி, வி.சி. பண்டைத் தமிழர் தொழில்கள், சென்னை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், முதற்பதிப்பு, 1989.
- திருநாவுக்கரசு, க.த. (ப.ஆ), தமிழ் பண்பாடு, சென்னை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், முதற்பதிப்பு, 2001.

Book Reference

- Manikanaar. (1999). *Pathupaatu-Irandam Thoguthi*. (1st ed.). Chennai: Kzhaga Veliyeedu.
- Sanmugam Setiyaar. (1970). *Silapadhigharam (Pugar Ganadam)*. (1st ed.). Coimbatore: Pudhumalar Nilaiyam.
- Sasivali. (1989). *Pandai Thamilar Tholikal*. (1st ed.). Chennai: Ulagath Tamilraichi Niruvanam.
- Somasundaranar. (1970). *Aganaanooru, puranaanooru*. (1st ed.). Chennai: Kzhaga Veliyeedu.
- Somasundharanaar. (1957). *Natrinai*. (1st ed.). Chennai: Kzhaga Veliyeedu.
- Somasundharanaar. (1975). *Pari Paadal*. (1st ed.). Chennai: Kzhaga Veliyeedu.
- Thirunavukarasu. (2001). *Tamil Panbadu*. (1st ed.). Chennai: Ulagath Tamilraichi Niruvanam.

சங்க இலக்கியமும் இனவரைவியலும்

கோ.சதீஸ் / K.Satish*

பொன்மனச்செம்மல் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர்.
அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, சீர்காழி / MGR Arts & Science College Sirkali
arasu,athiyamaan75@gmail.com

Manuscript received 11 April 2021

Manuscript accepted 14 June 2021

*Corresponding author/First Author

Abstract

The Tamil Classical Sangam Literature is often treated as source to trace the social, cultural, and the civilization of ancient Tamil. Though there has been many endeavors have been completed, there were still much to be explored and studies. New studies offer new insights into acknowledging the ancient society in detail. Still new arrival of extravagations extends the spectrum into another level. One that worthy of studying is the social structure of the ancient society. It has well established that the social structure of Sangam society was classified based on local landscape and it has been designed using the concept of Tinai and its classifications. An ethnic group living in specific eco-zone with unique culture can be called Tinai culture. It is delineated in Sangam classics. This can be attributed to empirical sources like hero-stones, coins, and others. By way of analysing these sources, we can identify the different layers in Sangam society. This article focuses on varied ritual systems that is described in Sangam Literature.

Keywords: Literary Anthropology, Sangam literature, Ethnography

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்ககாலச் சமூக அமைப்பு நிலபாகுபாட்டின் அடிப்படையில் வரையறுக்கப் பட்டுள்ளது. அதனைத் 'திணைச்சமூகம்' என்னும் சொல்லாடல் மூலம் குறிக்கிறோம். ஒருகுறிப்பிட்ட நிலவரையறைக்கு உட்பட்ட பகுதியில் வாழும் மக்களைத் திணைச்சமூகம் என்றும் அம்மக்களின் வழக்கங்களைத் திணைப்பண்பாடு என்றும் அழைக்கிறோம். இதற்கு இலக்கியத் தரவே அடிப்படையாக அமைகிறது. இவை தவிர பிறசான்றுகளும் உள்ளன. நடுகற்கள், காசுகள் போன்ற சான்றுகள் இலக்கியத்திலும் கிடைக்கின்றன. இன்று வரை கிடைத்த தரவுகளின் அடிப்படையில் திணைச்சமூகத்தின் பண்பாடுகளை ஓரளவு மீட்டுருவாக்கலாம். சங்க கால இலக்கியத்தின் வழி சமூகத்தை ஆராய்கிறபோது அதனுள் பன்மை அடுக்கு அமைப்பு (multi layer system) இருப்பதை உணரமுடிகிறது. இந்தக் கட்டுரை சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் சடங்கின் பன்மை அடுக்கு நிலையினை முன்வைகிறது.

கருச்சொற்கள்: இலக்கிய மானிடவியல், சங்க இலக்கியம், இனவரைவியல்

முன்னுரை

மனிதனோடு தொடர்புடைய அனைத்துத் துறைகளையும் உள்ளடக்கிய துறையாக மானிடவியல் விளங்குகிறது. இலக்கிய மானிடவியல், மானிடவியலில் தற்போது வளர்ந்து வரும் ஒரு புதுத் துறையாகும். இவ்வகையான ஆய்வுகள் மேலைநாடுகளில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொடங்கிவிட்டாலும், தமிழில் மிகச்சில ஆண்டுகளாக இவ்வகையான ஆய்வு போக்கு வளர்ந்துவருகிறது. குறிப்பாகப் பக்தவத்சலபாரதியின் பாணர் இனவரைவியலைக் குறிப்பிடலாம். மானிடவியல் ஆய்வுகளைச் சங்க இலக்கியங்களுக்குச் செய்யவேண்டும் என நகர்த்தியவர் பேராசிரியர் இரா.கோதண்டராமன் அவர்கள். இதனைப் பக்தவத்சலபாரதி தன்னுடைய மானிடவியல் கோட்பாடுகள் என்னும் நூலின் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இலக்கிய மானிடவியல் என்னும் பயில்துறையை

ஆழமாகவும் விரிவாகவும் வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்றும் அம்முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார் (பக்தவத்சலபாரதி, 2012, ப. xiii).

இலக்கியத்தின் வழி மானிடவியல், மானிடவியல் வழி இலக்கியம் என்னும் இருவழிப் போக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும் இலக்கியத்திற்கும் சமூகம், பண்பாடு ஆகியவற்றிற்கிடையிலான உறவுகளை விளக்கவும் பல்புலம் சார்ந்த அறிவு இன்றியமையாதது. இதற்கு மானிடவியல் மிகவும் துணைபுரியக்கூடியது. இலக்கியத்தின்வழி பண்பாட்டை அறிந்துகொள்ள இயலும் என்பது அண்மைக்காலக் கருத்தியலாகும். இலக்கியங்கள் தொல்லியல்சார் மானிடவியல் (வரலாற்று மானிடவியல்) தரவுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இந்தப் பின்புலத்தில் இலக்கிய மானிடவியல் என்னும் தனித்துறை தற்போது வளர்ந்து வருகிறது. தொல் சமூகப்பண்பாட்டு வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்ய இத்துறை பயன்படுகிறது.

இலக்கியம் என்பது ஒரே சமயத்தில் பண்பாட்டுப் படைப்பாகவும் பண்பாட்டைப் படைக்கக் கூடியதாகவும் திகழ்கிறது மானிடவியல் உற்று நோக்குவதாகவும் வாசிப்பதாகவும் விளக்கம் செய்வதாகவும் அமைகிறது (Angelis, 2003, ப.2 & தனஞ்செயன், 2014, ப.6) எழுத்தறிவுப் பண்டாட்டில் உருவாக்கப்படும் இலக்கியப் படைப்புக்களை முதன்மை ஆதாரமாக அணுகி அவற்றில் உலவும் மக்களையும் அம்மக்களுடைய பண்பாடு நடத்தைகளையும் மானிடவியல் தரவுகளாக இனம் கண்டு அதன் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வாக அமைவது இலக்கிய மானிடவியல் (தனஞ்செயன், 2014, ப.7).

இந்த ஆய்வின் அடிப்படையினைத் தொடங்கி வைத்தவர்கள் கலாநிதி க.கைலாசபதி, பேரா.கா.சுப்பிரமணியன், ஆ.சிவவசுப்பிரமணியன் ஆகியோர் தொடக்க காலங்களில் பங்காற்றியுள்ளனர். அவர்களைத் தொடர்ந்து பேரா.க.ப.அறவாணன், பேரா.சிலம்பு ந.செல்வராசு, பேரா. பக்தவத்சலபாரதி (இலக்கிய மானிடவியல்), பேரா.சிரியர் தனஞ்செயன் (தமிழில் இலக்கிய மானிடவியல்), ஞா.ஸ்ஹபன் (தொல்காப்பியத்தில் இனவரைவியல்) போன்ற அறிஞர்கள் இலக்கிய மானிடவியல் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

இனவரைவியல்

மானிடவியல் துறையில் தொடக்க கால ஆய்வு முறை இனவரைவியல் ஆகும். மிகநீண்ட நெடிய காலத்திலிருந்தே இவ்வாய்வு வளர்ந்துவருகிறது. இனவரைவியல் பெரும்பான்மை கள ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் வரையறுப்பதாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட இனம் குலத்தின் மக்களைப் பற்றிய செய்திகளை எழுதுதல் ஆகும். இன வரைவியல் ஒரு சமுதாயத்தை அறிய உதவுகிறது. தனித்தனிச் சமூகம் பற்றிய இனவரைவியல் ஆய்வுகள் ஒன்றுபட்டோ வேறுபட்டோ இருக்கிறது. இதன் வேறுபட்ட தன்மைகளைக் கருத்தில் கொண்டு அனைத்துச் சமுதாயத்திற்கும் பொதுவிதியை வகுப்பது தலையாய நோக்கம் ஆகும். மானிடவியல் பயில்வோர் தொடக்கத்தில் இன வரைவு ஆய்வினை மேற்கொள்வர். தற்காலங்களில் ஆய்வின் துணைப்பகுப்பிற்கு (sub discipline) ஏற்ப பல வகையான மாறுதல்களை அடைந்துள்ளது. சான்றாகச் சுற்றுப்புறச்சூழலியல் (environmental studies) அனைத்துத் துறையுடனும் இணைத்துப் பார்க்கப்படுகிறது. பக்தவத்சல பாரதி, 'ஒரு தனித்த சமூகத்தின் பண்பாட்டைப் பற்றி மானிட வியலாளர்கள் அச்சமுகத்தாரோடு நீண்ட காலம் ஒன்றி வாழ்ந்து ஆய்வு செய்து அதனை, எழுத்தில் எழுதியளிக்கும் தனிவரைவு நூலே இனவரைவியல் எனப்படும். இத்தகு நீண்ட காலக் களப்பணியில் உற்றுநோக்கிப் பண்பாட்டை விவரிக்கும் தனிவரைவுகளை (monographs) எழுதும் மானிடவியலர்கள் இனவரைவியலர் (ethnographer) எனப்படுவர்' (பக்தவத்சல பாரதி, 2005, பக்.387) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இனவரைவியல் கூறுகள்

ஓர் அயற்பண்பாட்டை விளக்க முற்படும் போது எந்த ஒரு சிறந்த இனவரைவியல் தொகுப்பும், பின்வரும் முதன்மையான கூறுகளைப் பற்றி விளக்குவதாக அமையப் பெறுகின்றன (பக்தவத்சல பாரதி, 2003, ப.118-119). அவை, 1. புவிச்சூழல், 2. சுற்றுச் சூழல், 3. காலநிலை, 4. குடியிருப்பு நிலை, 5. பொருள்சார் பண்பாடு, 6. குடும்ப அமைப்பு, 7. திருமண முறை, 8. உறைவிட முறை, 9. வாழ்வியற்

சடங்குகள், 10. குழந்தை வளர்ப்பு முறை, 11. பண்பாட்டு வயமாக்கமுறை, 12. மக்களின் உளவியற் பாங்குகள், 13. மணக்கொடை, 14. மணவிலக்கு முறை, 15. வாழ்க்கைப் பொருளாதாரம், 16. தொழிற் பகுப்பு, 17. உற்பத்திமுறை, 18. நுகர்வு முறை, 19. பங்கீட்டு முறை, 20. பரிமாற்ற முறை, 21. கைவினைத் தொழில்கள், 22. அரசியல் முறை, 23. அதிகார உறவுகள், 24. சமூகக் கட்டுப்பாடு, 25. மரபுசார் சடங்குகள், 26. சமய நம்பிக்கைகள், 27. சடங்குகள், 28. வழிபாட்டு முறைகள், 29. மந்திரம், 30. சூனியம், 31. விழாக்கள், 32. இசை, 33. விளையாட்டுகள், 34. அழகியற் சிந்தனைகள், 35. வழக்காறுகள் 36. ஈமச் சடங்குகள் 37. பிற தொடர்புடைய செய்திகள் எனும் வகையில் இனவரைவியல் கூறுகள் அமையப் பெறுகின்றன.

சங்க இலக்கியமும் – பன்மை அடுக்கு அமைப்பும் (Multi Layer System)

உலக இலக்கியங்களில் தமிழ் இலக்கியங்கள் தொன்மையான இலக்கியங்கள் ஆகும். செயற்கைத் தன்மை இல்லாத இயற்கையான வாய்மொழி மரபினைச் சமஅளவு உள்வாங்கிக் கொண்டு, தொல்குடி மரபினை நன்கு பதிவு செய்துள்ளன. பண்பாட்டு அடையாளங்கள் மிகுதியாக உள்ளன.

சங்க கால இலக்கியங்கள் வெவ்வேறு காலத்தில் தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து தோன்றியவை. அதில் பல்வேறு சமூக அடுக்குகளும் பண்பாட்டுப் பகிர்வும் அல்லது ஏற்றலும் (cultural adoptation) காணப்படுகின்றன. தொல் மரபிலிருந்து புதிய சமூக அமைப்பிற்கு மாறி வருகின்ற (transitional period) ஒரு கால கட்டத்தில் ஏழுந்தவை. இத்துணைத் தொன்மையான இலக்கியமாக இருந்தாலும் அவை ஒரு காலக்கட்டத்தில் தொகுக்கப்பட்டும், பிற்காலச் சோழர்காலத்தில் உரைகள் எழுதப்பட்டன. அக்காலக்கட்டத்தினை ஒரு மறுமலர்ச்சி காலம் எனலாம். அதன்பின் தொல்காப்பியம் நூலின் உரையாசிரியர்கள் மேற்கோள் காட்டி வந்துள்ளனர்.

ஐரோப்பிய வருகையும் அச்சு இயந்திரங்களின் வளர்ச்சியும் சங்க இலக்கியக் கல்வி பரவலாக்கப்பட்டது. சுவடியில் இருந்த பல இலக்கியங்களை ஆறழகநாவலர், சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, உ.வே.சா. பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் தி.செளரிபெருமாள் அரங்கன் போன்ற தமிழ் அறிஞர்கள் அதன் அச்சில் பதிப்பிக்கலாயின.

சங்ககாலச் சமூக அமைப்பு நிலபாகுபாட்டின் அடிப்படையில் வரையறுக்கப் பட்டுள்ளது. அதனைத் 'திணைச்சமூகம்' என்னும் சொல்லாடல் மூலம் குறிக்கிறோம். ஒருகுறிப்பிட்ட நிலவரையறைக்கு உட்பட்ட பகுதியில் வாழும் மக்களைத் திணைச்சமூகம் என்றும் அம்மக்களின் வழக்கங்களைத் திணைப்பண்பாடு என்றும் அழைக்கிறோம். இதற்கு இலக்கியத் தரவே அடிப்படையாக அமைகிறது. இவை தவிர பிறசான்றுகளும் உள்ளன. நடுகற்கள், காசுகள் போன்ற சான்றுகள் இலக்கியத்திலும் கிடைக்கின்றன. இன்று வரை கிடைத்த தரவுகளின் அடிப்படையில் திணைச்சமூகத்தின் பண்பாடுகளை ஓரளவு மீட்டுருவாக்கலாம். சங்க கால இலக்கியத்தின் வழி சமூகத்தை ஆராய்கிறபோது அதனுள் பனை அடுக்கு அமைப்பு (multi layer system) இருப்பதை உணரமுடிகிறது. இந்தக் கட்டுரை சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் சடங்கின் பன்மை அடுக்கு நிலையினை முன்வைக்கிறது.

சடங்கு (Rituals)

சடங்குகள் புனிதத் தன்மை என்னும் பிரம்மையைத் தோற்றுவித்து அதன்மூலம் சமயம் என்னும் முறையை ஏற்படுத்திய நிகழ்வில் இரண்டாம் கட்டமாகச் சடங்குகள் ஏற்பட்டன. சடங்குகள் சமயத்தின் கருப்பொருளாகக் கருதப்பட்டன. புனிதத் தன்மையோடு தொடர்புகொள்ள மேற்கொள்ளப்படும் முறையான செயல்முறைகள். புனிதத் தன்மையைப் பாதுகாக்கவும் தீயவற்றிலிருந்து தனிமைப்படுத்தி தூய்மையாக வைக்கவும் மேற்கொள்ளப்படும் செயல்முறைகள்.

தெய்வத்திற்கு மனம் உண்டு என்றும் அந்த தெய்வத்தின் மனதை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்படும் செயல் சடங்கு என அழைக்கப்படுகிறது. சமூக அமைப்பில் சடங்கு பெரும்பங்கு வகிக்கிறது. சமய நிகழ்வு சடங்கு அனைவரையும் ஒன்றுபட வைக்கிறது. தொல்சமயம் முதல் இன்றைய பெரும் சமய அமைப்பு வரை அனைத்திலும் இடம் பெரும் சடங்குகள் மக்களை இனக்கமுறச் செய்து, ஒன்றுபட வைக்கிறது.

சடங்குகளின் இருவகை

சடங்குகள் சமயச் சடங்கு, வாழ்வியல் சடங்கு என்ற இரு பெரும்பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். சங்க காலத் தமிழர்களிடம் பல்வேறு வகையான சடங்குகள் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அனைத்தையும் தொகுத்து “சங்கத் தமிழரின் வழிபாடும் சடங்குகளும்” என்னும் பொருண்மையில் மு.சண்முகம்பிள்ளை எழுதியுள்ளார்.

சங்க சமூகத்தை ஆய்வு செய்வதற்குத் தரவுகள் தொகுப்புக்கள் நிறைய தமிழில் கிடைக்கின்றன. ஆனால், அவை மேலும் கோட்பாட்டுப் பின்புலத்தில் பொதுமைப்படுத்தி ஆய்வு செய்ய வேண்டும். அதற்காகக் களங்கள் தமிழில் மிகுதியாக உள்ளன. இதில் கூடுதலான பயனாகக் கருதவேண்டியவை சங்க சமூகத்தில் காணப்படும் பல நிகழ்வுகள் தமிழகப் பழங்குடிகளிடம் இன்றும் வழக்கில் நிலவிருக்கின்றன அதனை ஒப்புநோக்கிப் பார்க்கவும் இடமுள்ளது.

மணச்சடங்கும் முறைகளும்

திருமணநிகழ்வு இயங்கும் முறையினை அமைப்பு அடிப்படையில் இருவிதமாகப் பிரிக்கலாம். சங்க கால இலக்கியங்களிலே தொல்மணச் சடங்குமுறை, பிறப்பண்பாட்டு ஏற்பு (cultural adoption) நடந்துள்ளன என்பதை அறியமுடிகிறது. சங்கப் பாடல்களில் உள்ள திருமணமுறைகளில் தொல் கூறும் அதனுடைய வளர்ச்சியையும் அறியமுடிகிறது அதே போல் பிற பண்பாட்டு ஏற்பு சங்க மருவிய இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது குறிப்பாகச் சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படும் திருமணமுறை தமிழர்கள் தாம் பின்பற்றி வந்த பண்பாட்டில் இருந்து பிறப் பண்பாட்டினை ஏற்றுள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது. ஆகவே, காலந்தோறும் இதுபோல் பண்பாட்டு ஏற்பு பண்பாட்டு பரவலும் நிகழ்ந்துகொண்டே இருக்கின்றன.

திருமண வகைகள்

திருமண வகைகள் பல இருந்தாலும், அடிப்படையில் திருமணமுறைகள் இரண்டாகப் பகுக்கப்படுகின்றது. 1. அகமணம் (endogamy), நெருங்கிய உறவில் திருமணம் செய்துகொள்வது மற்றொன்று, 2. புறமணம் (exogamy) இது உலகத்தில் பரவலாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது.

அகமணமுறை தன்னுடைய சாதி அல்லது குழுவினருள் மட்டும் மணம் செய்து கொள்வது. அ)இந்தியச் சூழலில் சாதியத் திருமணங்களை அகமணக் குழுவாகக் கொள்ளலாம். ஆ)மேலைநாடுகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தினர் மட்டுமே திருமணம் செய்துகொள்கின்றனர் இதுவும் ஒரு வகை அகமணமே. நிறம் பொருளாதாரம், கல்வி, ஆகியவை வர்க்க வேறுபாடுகளுக்குக் காரணமாக அமைகின்றன. இ)பழங்குடிகளில் [தோடர்]→[தோடர்] திருமணம் செய்துகொள்கின்றனர் இவர்களைத் தவிர பிற பழங்குடிகளான படகர், இருளர், கோத்தர் போன்ற குழுக்களில் மணம் முடிப்பதில்லை. ஈ)நிலப்பரப்புச் சார்ந்த அகமணம் அமைகின்றது, உ). சிற்றூர் அகமணம் என அகமணம் பல நிலைகளில் உள்ளது.

புறமணம் அகமணத்திற்கு நேர் எதிரானது. வேற்றுக்குழுவில் திருமணம் செய்து கொள்வது. ஒரு சாதிக்குள் எந்த ஒரு வரையும் திருமணம் செய்து கொள்ள முடியாது. வேற்று வரைவினை (cast exogamy) நாம் புறமணமாகக் கொள்ளலாம். பழங்குடிச் சமுதாயங்களில் - குலங்கள் (clans) ஒவ்வொன்றும் புறமணக்குழு ஆகும்.

மணத் துணையைத் தேடும் முறைகள்-8

‘மணத்துணையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறைகளை எண் வகை திருமணம் எனத் தமிழ் இலக்கணத்தில் பதிவாகியுள்ளது மறையோர் தேயத்து மன்றல் எட்டனுள்’ (தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம். களவியல் -1) அது வட இந்தியாவில் வழங்கப்பட்ட திருமணமுறைகளாகும், அதனால் தொல்காப்பியர் மறையோர் தேயம் எனக் குறிப்பிடுகிறார். இதில் காந்தர்வ மணம் மட்டும் தமிழர்கள் மேற்கொண்ட களவு மணமாகும் என இலக்கண வல்லார் உரைத்துள்ளனர். மானிடவியல் துறையைச்

சார்ந்தார்களும் எட்டு வகையான திருமணமுறையினைக் குறிப்பிடுகின்றனர். அவை; 1.தகுதிகாண் திருமணம், 2.கடத்தல், 3.தேர்வுத், 4.மணப்பெண் பணம்கொடுத்துத் திருமணம் செய்தல், 5.பணிசெய் திருமணம், 6.பரிமாற்றத் திருமணம், 7.உடன்போக்கு (elopement), 8.வலிய மணம் ஆகிய வையாகும் இதில் தகுதிகாண் திருமணம், மணப்பெண் பணம்கொடுத்துத் திருமணம், பணிசெய்/ சேவை மணம், உடன்போக்கு திருமணம் ஆகிய நான்கு வகைகளும் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன. முல்லைத்திணையில் வரும் காளையை அடக்கும் முறை தகுதிகாண் திருமணமாகும், காதல் வாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ள இளைஞன் எவராக இருப்பினும் மணப்பெண் வீட்டாருக்கும் பணம் கொடுக்கும் வழக்கம் சங்க காலம் முழுவது நிலவிய பண்பாடாக இருந்திருக்கவேண்டும். சேவை மணம் மிகச் சிறுபான்மையாக ஒரு பதிவு மட்டும் உள்ளது. களவு வாழ்வில் ஈடுபடும் இளைஞன் உடன்போக்கில் ஈடுபடுவர் இது தொல்பண்பாடு மரபாகும். இதனையே இலக்கணம் கொடுப்போர் இன்றியும் கரணம் உண்டே எனக் கூறுகிறது.

சங்க இலக்கியத்தில் திருமணம் என்னும் சொல் வதுவை, மன்றல், மணம் போன்ற வேறு பிற சொற்களாகும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. மனிதனுக்கு மனிதன் செய்யப்படும் சடங்கு திருமணமாகும். 'பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர் ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப' (தொல்.பொருள்.கற்பியல்-4) 'மறையோர் தேஎத்து மன்றல்' (தொல். பொருள். களவியல்-1) என இலக்கணம் கூறுகிறது. சங்க கால திருமண அமைப்பினை பொதுவாக நான்காகப் பிரிக்கலாம் அவை; 1.மணத்தேர்வு, 2.மணக் காலம் / பொழுது , 3.மண மரபு , 4.மணமுறை ஆகியவை ஆகும்.

மணத்தேர்வு

பண்பாடு, மணப்போக்கு காலம் இவற்றுக்கேற்ப மணத்தேர்வு மாறுபடும். தொல் தமிழர் களவு மணம் பெரும்பான்மையான வழக்கமாகும் ஆனால் அதற்குள்ளும் ஒரு சிறுசிறு அமைப்பாக வளர்ச்சி அடைந்து வருவதைப் பார்க்கமுடிகிறது. 1.வீரம் (ஏறுதழுவுதல்), 2.சமுதாயப்பிரிவு (மகட்பாற்காஞ்சி) 3.சேவைமணம் ஆகிய மூன்று நிலைகளில் மணத்தேர்வினைச் செய்துள்ளனர்.

1. வீரம் (ஏறுதழுவுதல்)

ஆயர் வாழ்வில் நிலவிய மணமுறை (கலி.101:39-42) வீரம் அல்லது தகுதிகாண் திருமணமாகும். மல்லல் மழவிடை யூர்ந்தார்க்கு உரியள் இம் / முல்லையம் பூங்குழல் தான் (சிலம்பு;ஆய்ச்சியர் குரவை:சட்டு-3) வலிமை மிக்க இந்த இளைய காளையினை ஏறிச் செலுத்தியவர்களுக்கே இம் முல்லை மலரினைச் சூடிய அழகிய கூந்தலை உடையவள் உரியவள் ஆவாள் என உரையும் பகர்கிறது. வீரத்தின் அடிப்படையில் மணமகனைத் தேர்வு செய்துள்ளனர். இது முல்லைத் திணையின் பாற்படும் களவொழுக்க நிலை ஆகும். காளையை அடக்கிய செயல் கற்பு வாழ்விற்கு வழிவகுப்பது. காளைப் போர் (bull – fight) உலகம் முழுவதும் உள்ளது. தன்நிலம் சார்ந்த பழக்கவழக்கம் உடைய முல்லைநில மக்கள் அல்லது ஆயர்கள், மணமகனை ஒரு சடங்கின் மூலம் அடையாளம் காணுகின்றனர். ஏறுதழுவுதல் ஏதோ ஒரு வீரவிளையாட்டுப் போலத் தோன்றினாலும் இது ஒரு வகையில் புறமணமுறையினைத் தடைசெய்கிறது. அதே வேளையில் இது ஒரு தகுதி காண் திருமணம் (Probationary Marriage) ஆகும். ஆயர் சமூகத்தார்களுளையே திருமணம் நடைபெற்றுள்ளதற்கான சான்றாக பின் வரும் கலித்தொகைப் பாடலைச் சுட்டலாம்.

'ஆயர்மகனாயின், ஆய்மகள்நீயாயின்
நின்வெய்ய னாயின், அவன் வெய்யை நீ ஆயின்
அன்னை நோதக்கதோ இல்லைமன் நின் நெஞ்சம்
அன்னை நெஞ்சாகப் பெறின்' (கலி.107)

அவனோர் ஆயர்மகன் நீயோர் ஆயர்மகன் அவன் உன்னை விரும்புகிறான் நீயும் அவனை விரும்புகின்றாய் அன்னை நொந்து கொள்வதற்கு இதில் எதுவும் இல்லை. எனத் தோழி கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

2. இனக்குழுவும் உட்பிரிவுகளும் (திருமணம்)

சங்க இலக்கியத்தில் பல் வகையான தொல்குடிகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அவற்றிற்குள் பலகிளை அல்லது படிநிலைகள் இருந்திருக்கின்றன. சான்றாக முல்லை நிலப் பகுதியில் வாழக்கூடிய ஆட்டிடையன் மாட்டிடையன் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். இவர்கள் இருவரையும் ஆயர் எனப் பொதுவாக அழைத்தாலும் அதற்குள் சில உட்கிளைகள் நிலவியுள்ளன. இவர்கள் இருவருக்கும் பெண்கொடுத்து பெண் எடுக்கும் வழக்கம் இல்லை என்பது புலனாகிறது. அதனை ஒரு சமூக ஏற்றத்தாழ்வாகவே (social hierarchy) பார்க்க முடிகிறது. 'இடையர்கள் உள்ளும் சமூகப் படிநிலைகள் இருந்துள்ளன என்பதற்குச் சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. பகை அஞ்சாத புல்லினத்து ஆயர் மகனை 'நீ ஆயின், குடம் சுட்டும் நல்லினத்து ஆயர் எமர்' (கலி.113) என்னும் பதிவுகள் ஆடு மேய்ப்பவர்களுக்கும் மாடு மேய்ப்பவர்களுக்கும் இடையாலான சமூகப் படிநிலையினை அறியமுடிகிறது' (சதீஸ், 2016).

*'எல்லா இஃதொன்று கூறிகுறும்பிவர்
புல்லினத்தார்க்கும் குடஞ்சுட்டவர்க்கு மெங்
கொல்லேறு கோடல் குறையெனக் கோவினத்தார்
பல்லேறு பெய்தார் தொழுவ' (கலி.107)*

ஆயர் என்னும் முல்லைநிலப் பகுப்பிற்குள் ஆட்டிடையர், பால்கொடுக்கும் பசுவினத்தார், கோவினத்தார் (கோவினத்தார் அனைத்தையும் குறிக்கின்ற அதிகாரம் பெற்றோராக இருக்கலாம்) என்னும் முப்பிரிவு உடையவர் காணப்படுகின்றனர். மணஉறவுக்கு தடை இல்லை. இது அகமணஉறவுநிலை பெற்று இருந்துள்ளது.

மலையாளிப் பழங்குடிகளிடமும் இவ்வகையான வழக்கம் இன்றும் வழக்கில் உள்ளது. தாங்கள் வாழும் பகுதியை மலை முகடுகளை மோடு என வழங்கப்படுகிறது. ஒரு மோட்டிற்கும் இன்னொரு மோட்டிற்கும் திருமண உறவு ஏற்பதில்லை. சில வேளைகளில் சேவை மணத்தில் மூலம் திருமணங்கள் நடந்துவந்துள்ளன. (ரே.கோவிந்தராஜ் தகவலாளர் ஜவ்வாதுமலை) இதுபோன்ற சூழலில் இனக்குழுக்குள் சில கிளைகளும் (band) அவற்றிற்குள் சில ஏற்றத்தாழ்வுகள் நிலவுவதை அறியமுடிகிறது.

3. சமுதாயப்பிரிவு

மணத்தேர்வில் அரசு உருவாக்கம் மலர்ந்த பிறகு பெருவேந்தர்கள், முதுகுடி மன்னர்களிடமும், குறுநில மன்னர்களிடமும் பெண்கேட்டுச் சென்றுள்ளனர் இவர்கள் இனத்தாய்மை காப்பதற்கும் சமூகத்தின் பிற காரணங்களுக்காவும் பெண் கொடுக்க மறுத்துள்ளனர். இதுவே மகட்கொடை மறுத்தல் ஆகும் போர் செய்து அப்பெண்ணை மணந்துள்ளனர் இது தொடர்பாக மகட்பாற்காஞ்சி திணைப்பாடல்கள் விளக்குகின்றன. சீவக சிந்தாணி காலம் வரை இது தொடர்ந்துள்ளது என்பதை அறியமுடிகிறது. 'நலிவுஇல் குன்றோடு காடுறை நன்பொருள் புலியனார் மகள் கோடலும் பூமிமேல் வலியின் மிக்கவர் தம்மகள் கோடலும் நிலைகொள் மன்னர் வழக்கு' (சீவகசிந்தாமணி விமலையார் இலம்பகம்-பாடல்.11)

4. சேவை மணமும் - முலைவிலையும்

சங்கப்பாடல்களில் சிறுபான்மையாக சேவை மணம் நிகழ்ந்துள்ளது பற்றி குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. மணமகன் மணமகளின் பெற்றோரின் வீட்டில் பணி செய்து மணம் முடித்தல் சேவை மணம் ஆகும். சங்க காலங்களில் பெண்ணிற்கு பொருள் கொடுத்து மணம்முடிக்கவேண்டும் பரிசம் கொடுத்து பெண்ணினைப் பெற இயலாத போது அந்த பெண் வீட்டில் தங்கி சேவை செய்து மணமுடிக்கும் ஒரு வழக்கம் இருந்துள்ளது. அப்பெண் வீட்டிற்கு முலைவிலை சிறுவிலை பரியம், கொடுக்கப்பட்டதாகவும் இலக்கியக் குறிப்பு காணப்படுகின்றது.

‘இரும்பிடம் படுத்த வடுவுடை முகத்தார்
கடுங்கண் கோசர் நியம மாயினும்
உறுமெனக் கொள்குநர் அல்லர்
நறுநுத லரிவை பாசிழை விழையே’ (அகம். 90)

என்ற பாடலில், ‘பாசிழை விழை’ என்றும்,

‘சிறுவளை விலையென பெருந்தேர் பண்ணியெம்
முன்கடை நிரீஇச் சென்றிசி னோனே’ (நற்.300)

என்ற பாடலில், சிறுவளை விலை என்றும் கூறப்படுகின்றது. இதன் மூலம் பரிசாக பொருள் கொடுக்கப்பட்டதை அறிய முடிகிறது. முலைவிலை என்பது தனக்குப் பிறக்கப்போகும் குழந்தைக்குப் பால் கொடுப்பதால் அதற்கு விலையாக பொருள்கள் கொடுக்கப்பட்டன. இங்கு முலை என்பது ஆகுபெயராக நின்று தாய்ப்பாலைக் குறிக்கிறது. இதற்கு மேலும் சான்றாக பட்டினத்தார் பாடலில் தன் தாய் இறந்தபோது இறுதிச்சடங்கு செய்கிறபோது அவர் பாடும் பாடலில் “செய்ய இருகைப் புறத்தில் ஏந்தி கனகமுலை தந்தாளை எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி” (பட்டினத்தார் அன்னை இறந்தபோது பாடல்-1) என அவர் கூறுவதிலிருந்து அறியமுடிகிறது.

மணக் காலம் / பொழுது

சங்க காலத் தமிழர்கள் பெரும்பாலும் பாடல்களின் அடிப்படையில் திருமணத்திற்கு உரிய காலமாக வேங்கைமலர் மலரும் இளவேனில் காலத்தினைத் தேர்வு செய்துள்ளனர். ‘வேங்கை தந்த வெற்பணி நன்னாள்’ (நற்.336) ‘வேங்கை மலரின் சிறப்புக் கருதி நன்னாள் வேங்கை’ (நற்.384), ‘கணிவாய் வேங்கை’ (நற்.373) என அழைப்பட்டுள்ளது. வேங்கை அரும்பும் காலம் தினைமுற்றும் காலம் அதலால் அம்மலர் அரும்பியதைக் கண்ட கானவர் திணையைக் கொய்ய ஈடுபடுவர். உணவுக்குத் தேவையான பொருள்கள் சேமிக்கப்படும். இயற்கையின் பண்புகூறுகளைக் கொண்டு பருவத்தை அறிந்துள்ளனர். அதே போல் சந்திரன் உரோகினியோடு சேர்ந்து இருக்கும் நாளில் திருமணம் செய்துள்ளனர் ‘திங்கள் சகடம் மண்டிய துகள் தீர்க் கூட்டத்து’ (அகம் 136), இது அடுத்த கட்ட வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது. ‘வானூர் மதியம் சகடணைய வானத்து’ (சிலம்பு: மங்கல 5-7), ‘விடியற் காலம் திருமணம் நடந்தது’ (புள்ளுப்புணர்ந்து இனியவாக. அகம்.136).

மண மரபு

பெண்கேட்டு நிச்சயம் செய்து திருமணம் நடந்துள்ளது. தொல்காப்பியத்தில் ‘கொடுப்போர் இன்றியும் கரணம் உண்டே’ (தொல் பொருள்.கற்பியல்.2)” கொடுப்போர் ஆகிய பெற்றோர்கள் இல்லாமல் உடன்போக்கிலும் திருமணங்கள் நடைபெறும் எனக் குறிப்பிடுகிறது. என் தந்தை கொடுக்க திருமணம் நடைபெற்றுள்ளது (ஐங்.6)1, திருமணம் செய்துகொள்வதற்கு வந்த தலைவனை நம் சுற்றத்தார் அவருக்கு மணம் செய்துகொடுதலை அவர் உடன்படுவார் (நற்.393)2, மேலும் என் தந்தையும்

அவருக்கு மணம் செய்துகொடுக்க விரும்புவார் (குறுந்.51)3. பெண் கேட்க நல்ல நாள் பார்த்துள்ளனர். நன்னாள் வதுவை கூடி நீடின்று' (நற்.125:5-8), 'பெண்கேட்பதற்கு மணமகன் வீட்டார் முதியவர்களையும் அறிவரையும் அழைத்து வந்துள்ளனர் (குறுந்.146, கலி.39:46-51), வேங்கை மரத்தின் கீழ் மணம்பேசி முடித்துள்ளனர், மணம் ஆண் வீட்டில் நிகழ்ந்துள்ளது4. மணவினைக்குமுன் நிகழும் சிலம்பு கழி நோன்பு செய்யும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. இது பெண் வீட்டில் நிகழ்ந்துள்ளது (ஐங்.99).

மணவீட்டில் புதுமணல் பரப்பி அலங்கரிந்துள்ளனர், சகுணமாகிய புள் நிமித்தம் பார்த்துள்ளனர், பல வகையான மங்கல முழவு முழங்கியுள்ளனர். மேலும் திருமணத்தின் போது இறைச்சி உணவினை அளித்துள்ளனர்5. இது எயினரின் கூட்டுண் வாழ்க்கையின் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சி எனலாம் இது நம்பிக்கையின் பார்ப்பும் ஒரு நிகழ்விற்கு சமூகத்தின் பல காரணிகள் சேர்ந்தே இயங்குகிறது. சங்கப் பாடலுக்குள் ஒரு நிகழ்விற்குள் பல துணைநிகழ்வுகள் அதன் அமைப்பு மற்றும் இயக்கத்தில் பன்மை அடுக்கு அமைப்பு இருப்பதை உணர முடிகிறது.

மணமுறை

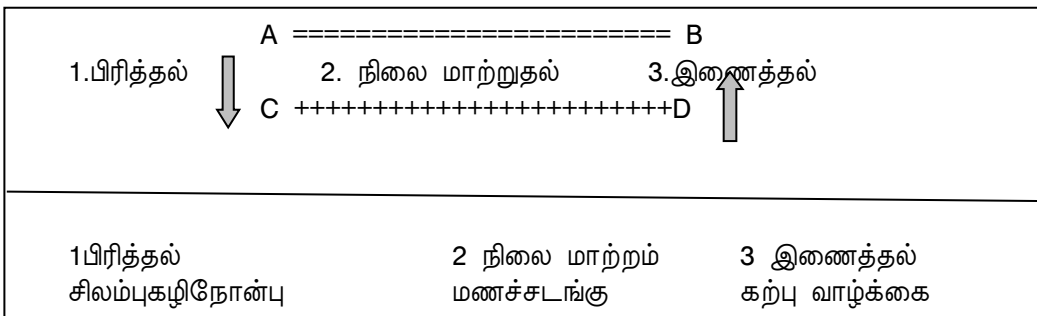
திருமணத்தின் போது நல்ல நாள் பார்த்துள்ளனர். 1.நல்ல நாள் பார்ப்பது பருவம் அறிதலையே குறிக்கிறது. அதனால் வேங்கை மலரும் காலத்தினை அறிந்து திருமணம் நிகழ்த்தியது தொல் அமைப்பாகும் அதற்கு அடுத்த நிலையாக திங்கள்-ரோகினியுடன் சேந்திருக்கும் நாளில் திருமணம் நடத்தியுள்ளனர். இதனைப் பன்மை அடுக்கு அமைப்பு எனலாம். 2.புள் நிமித்தம் அறிந்து , 3.கடவுள் வணங்கி, 4.திருமணம் ஆண் வீட்டில் நிகழ்ந்துள்ளது, 5.திருமணத்தின் போதுப் பந்தர் அமைத்துள்ளனர் அது இன்று வரை தொடர்கிறது, மேலும் 6.புதுமணல் பரப்பி, மணவிழாவின் போது 7.விளக்கேற்றல் வழிபட்டுள்ளனர், 8.மண முரசு முழவு முழங்கப்பட்டு, குழந்தைப் பேறுடைய வாலிழை வதுவை மன்னிய மகளிர் 9.மங்கல நீராட்டியுள்ளனர், திருமணத்தின் போது 10.புதிய ஆடை உடுத்தியும் அணிகலன்களும் அணிந்துள்ளனர், 11.நெல் நீர் சொரிந்து மங்கல மகளிர் வாழ்த்தியுள்ளனர், விடியற் காலை பொழுதிலேயே 12. ஊன் கலந்த சோற்றினை வரையறை இல்லாமல் வள்ளல் தன்மையுடன் அளித்துள்ளனர் 5 என்பதை சங்கப் பாடல்களின் வழி அறியமுடிகிறது.

சங்க கால திருமணச் சடங்கும் அர்னால்டு வான் கென்னப்பின் அமைப்பும்

ஒவ்வொரு சடங்கிற்கும் பின்னும் உலக வாழ்க்கைப் பற்றியும் மக்களின் பார்வையும் அவர்களின் கருத்தாக்கமும் அடங்கியுள்ளன. அர்னால்டு வான் கென்னப் என்னும் டச்சு நாட்டு அறிஞர் வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகளை மூன்றாகப் பிரித்து அமைப்பு அடைப்படையில் சடங்கு இயங்கு நிலையினை விளக்குகிறார் அவை;

- 1.பிரித்தல் சடங்கு (rituals of sepration)
- 2.நிலைமாற்றுச் சடங்கு (rituals of transition)
- 3.இணைத்தல் சடங்கு (rituals of incorporation)

இம் மூன்றும் ஒரே சடங்கில் அமையலாம்.

தமிழர் திருமண அமைப்பில் தொடக்க காலக்கட்டத்திலிருந்து பன்மை அடுக்குநிலை அமைப்பு காணப்பட்டாலும், அதன் இயங்கு அமைப்பில் பெரிய மாற்றங்கள் ஏதும் இல்லை. நும்மனை சிலம்புகழிதல் என்னும் சடங்கு பிரித்தல் சடங்காகும், மணநிகழ்வு நிலைமாற்றுதல் ஆகும், உடன்போக்கு முதல் எவ்வகையான கற்பு வாழ்க்கையினை ஏற்று, கணவனுடன் வாழ்தல் இணைத்தல் அல்லது புதிய தகுதியை வழங்குதல் ஆகும்.

வழிபாடுமரபு (சடங்கு)

வழிபாட்டு மரபிலும் தொல் வழிபாட்டு மரபும் பிற வழிபாட்டு மரபினை ஏற்றலும் நிகழ்ந்துள்ளது. மலையுறை அணங்கு, சூர் போன்றவை தொல் வழிபாட்டு மரபாகும். சிவன் திருமால், இந்திரன் வருணன் போன்றவை பெருமரபுக்கு உரிய பண்பாட்டு ஏற்பாகும் இவை இரண்டிற்கும் இடையில் கொற்றவை உருவாகியிருக்க வேண்டும். தொல்தமிழர் பண்பாட்டில் வேலன் வெறி அயர்தல் மிக முக்கியமான பண்பாட்டுக் கூறாக விளங்குகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் வெறி, வெறிக்களம், வெறியயர், வெறியாடு, வேல் வல்லான், வேல் வலான் வேலன் ஆடுமகள் போன்ற சொற்றொடர்கள் பயின்று வந்துள்ளது.

பெரும்பாலும் அன்னையே வெறியாட்டு வேண்டி நிற்கின்றாள், தெய்வத்தால் அறியப்பட்டு மாறுபாடு இல்லாமல் வெறி ஆட்டு நிகழ்த்தவேண்டும் என உணர்ந்த தாய் ஆட்டினை முருகவேலை வழிபடுகிறாள்6. (நற்.47), கடம்ப மாலையை அணிந்த வேலன் வெறிமனையில் வேண்டுதல் நிகழ்த்துகிறான் (நற்.34), கழங்கு காணல்-ஒரு வகை குறிப்பறிதல் குறிப்பார்த்தல் ஆகும். வேலன் உடலில் தேயும் வண்ணம் தலையில் ஒரு துணி கட்டப்பட்டிருந்தது, சிறுபைகள் தொங்கப்பட்டிருந்த பல தலைகளை உடைய செங்கோல் வைத்திருந்துள்ளனர். அறிவில் சிறந்தவனாக மக்கள் நம்பியுள்ளனர் அதனால் அவர்கள் முதுவாய் வேலன் என அழைக்கப்பட்டுள்ளனர்7. (அகம்.195). பெரும்பாலும் மகளின் காதல் நிலையினால் உடல் மற்றும் உள்ளத்தில் தோன்றிய மாற்றத்தினால் வேலனிடம் சென்றுள்ளனர் சில அதே நேரத்தில் உடன்போக்கில் சென்ற தலைவினையின் நிலையினை அறிந்து கொள்ள வேலனை நாடியுள்ளனர்.

*'நனைமுதிர் புள்கின் பூந்தாழ் வெண்மணல்
வேலன் புனைந்த வெறியார் களந்தொறும்
செந்நெல் வான்பொறி சிதறி'* (குறுந்.53)

வெள்ளிய மணல் பரப்பில் வேலனால் அமைக்கப்பட்ட வெறியாட்டு எடுக்கும் இடந்தொறும் செந்நெல்லினது வெள்ளிய பொறி சிதறும் (குறுந்.53). நீண்ட நெடிய மரபுடைய சமூகத்தில் தொல் வழிபாட்டு மரபு கட்டாயம் இருக்கும் தொல் மரபிலிருந்தே அதன் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சி அமையும்.

அணங்கு தாக்கிய பெண்ணை அதனை விரட்ட மேடான பரப்பில் செம்மறி ஆட்டினைக் குரல் வளையை அறுத்து குருதி பலி சிந்தி தினையினைப் பரப்பி பல்வேறு தெய்வங்களை வாழ்த்தி இசைக்கருவிகள் முழங்க இந்தத் தீயச்சக்தியை விரட்டினர் (குறுந்.263). பெண்ணைத் தாக்கும் முருகணங்கினை ஓட்டுதல் / விரட்டுதலே வேலன் வெறியாட்டு சடங்காகும். இது இன்றும் தமிழகப் பழங்குடிகளிடம் காணப்படுகிறது. குறிப்பாக பழனி மலைப்பகுதியில் வாழக்கூடிய குன்னுவர், பளியர் ஆகியோரிடம் இச்சடங்கும் வெறியாட்டு என்னும் சொல்லாடலும் பயன்பாட்டில் உள்ளன. சங்க கால சமய வழிபாட்டிற்குள் இரு விதமான நிலைகள் காணப்படுகின்றன.

வேலன் வெறியாட்டு பொது பண்பாடு

பண்பாட்டுக் கூறுகள் பெரும்பாலும் நில அமைப்பினை மையமாகக் கொண்டே இயங்கும். குறிஞ்சித்திணையில் நிகழும் வேலன் வெறியாட்டு என்னும் சடங்கு நெய்தல் நில மக்களும் பின்பற்றியுள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

‘ஆடு அரை புதையக் கோடை இட்ட
அடும்பு இவர் மணல்கோடு ஊர நெடும்பனை
குறிய ஆகும் துறைவனைப்
பெரிய கூறி ஆய் அறிந்தனளே’ (குறுந்.248)

பெரிய கூறி என்பதற்கு முருகனின் பெருமைபடக் கூறி வெறிப்பாட்டு அயர்ந்து, ஆய் அறிந்தனள்- தாய் அறிந்து கொண்டாள். புறநானூறு 375:19 ஆம் பாடலிலும் பெரிய கூறு வருவதாக உ.வே.சாமிநாதையர் குறுந்தொகைக் குறிப்புரையில் குறிப்பிடுகிறார் (சாமிநாதையர், 1947,ப.516). முருகன் என்பது இடைப்பட்ட காலமாக இருக்கலாம். இந்த வேலன் வெறி அயர்தல் ஒரு காலத்தில் பொதுப்பண்பாடாகத் தொல்முலப் பண்பாட்டாக (proto culture) இருந்திருக்க வேண்டும்.

தொல்குடிகள் வழிபட்ட கடவுள் அச்சம் தருவதாகவும் அது காடுகளிலும் மலைகளிலும் வாழ்வதாக நம்பினர். மற்றொன்று திணைக்குடிகள் (நாகரிக மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது) கடவுளை ஊர் மன்றத்தில் உறையுமாறு செய்து அதற்குப் பலியிட்டனர். கடவுளைக் குடிகொள்ள செய்தனர் (அகம்.168;9-20) இது ஒரு முக்கியமான படிமலர்ச்சி ஆகும். நெடுஞ்சுவர் எழுப்பி, விட்டம் அமைத்து, வைக்கோல் கூரை வேய்ந்து எழுது அணி கடவுள் திண்ணை மெழுகி பலி கொடுத்துள்ளனர் (அகம்.168).

தொல் சமயத்தில் நீண்ட கால படிமலர்ச்சியில் கடவுளைக் கோயில் கட்டி வணங்கும் நிலைக்கு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தக் காலக்கட்டத்தில் தான் அச்சம் தரும் தெய்வம் (malevolent deities) என்னும் கருத்தாக்கத்திலிருந்து அன்பு செலுத்தும் பொருளாகக் கடவுள் (benevolent deities) மாறியுள்ளதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

தொல் சடங்கில் உயிர்ப்பலி இருந்தது அது இன்றும் தொடர்கிறது. பூக்களைக் கொண்டு வழிபடும் கடவுளாக மாற்றம் அடைந்துள்ளது. நெல்லும் மலரும் தூய் கைதொழுது (முல்லைப்பாட்டு 8-11) பலியிடுதல் வைதீக, சமண பௌத்த சமயங்களை ஏற்காக சமயத்தில் தங்கி விட்டது. பூசை வைதீக சமண பௌத்த சமயங்களில் பூ வைத்து வழிபடுவது ஏற்கப்பட்டு, பலியிடுதல் (Taboo) விலக்கப்பட்டது. மணிமேகலையில் வரும் நீகர் மலர் நீயே கொணர்வாய் என மாதவி கூறுவதால் அறியமுடிகிறது. பெரியபுராணத்தில் வரும் வேடர் குலத்தைச் சார்ந்த திண்ணன் இறைச்சியை இறைவருக்கு வழங்கும் நிலையின் மூல அறிந்துகொள்ளலாம்.

எயினர் மறவர் போன்ற தொல்குடிகளிடம் பலிக்கொடுக்கும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. வைதீகத்தையும் மெல்ல தழுவியுள்ளனர். சிலம்பு வேட்டுவ வரியில் வரும் எயினர்களின் வழிபாட்டு மரபு மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. தெய்வத்திற்குக் கொடுக்கும் பொருள் அல்லது படைத்தல் இதில் இன்றும் இருவிதமான தன்மைகள் காணப்படுகின்றன. (simple to complex) எளிய நிலையிலிருந்து கடினநிலைக்கு. 1.சமைக்காத உணவுகள் வழங்குவது (raw offering) 2. சமைக்கப்பட்ட உணவினை வழங்குவது (cooking offering) தேன் திணை, பழங்கள், தேங்காய், வெற்றிலை போன்றவைச் சட்டலாம். பொங்கல் வைத்தல் போன்றவைகள் சமைக்கப்பட்ட உணவுகளாகும். சங்க காலங்களில் தெய்வத்திற்குப் படைக்க ஆண் பூசாரிகளும் பெண் பூசாரிகளும் (சாலினி) இருந்துள்ளனர். சிலப்பதிகார வேட்டுவ வரியில் வரும் சாலினி என்னும் பெண் பூசாரி குறிப்பிடப்படுகிறாள். ஆண் பூசாரிகள் பூசை மேற்கொள்ளும் அதே நிலவுடைமைச் சமுதாயத்தில் கட்டுப்பகுதியில் வாழும் எயினர்களிடம் பெண் பூசாரி வழக்கத்தில் இருந்துள்ளது.

தொல்சமய மரபிலிருந்தே தொடர்ச்சியான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வந்துள்ளன. இதனைப் படிமலர்ச்சி (evolution) எனலாம். இந்தப் படிமலர்ச்சியின் அசைவியக்கம் ஒரு சீரான மாற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றது. இயற்கைப் பொருளின் மீது ஆற்றல் உள்ளதாக பழங்கால மனிதர்கள் நம்பினர், சங்க இலக்கியத்திலும் இது போன்ற இயற்கைப் பொருளின் மீது உள்ள வழிபாட்டு மரபு நன்கு புலனாகிறது. தெய்வம் சேர்ந்த பராடை வேம்பின் (அகம் 309-4), மன்ற மராஅத்த பேஎம் முதிர்கடவுள் (குறுந்-87-10) போன்ற சான்றுகள் மரத்தில் அணங்கு உள்ளதை குறிக்கிறது.

தொல் தமிழர் சமயத்தின் முக்கிய கூறுகளில் ஒன்று இயற்கை வழிபாடு (naturism) மேலோங்கி இருந்துள்ளது. பேய்கள் போரில் புண்பட்டவர்களின் காயங்கள் வழியாக இரத்தத்தை உறுஞ்சும் என்றும் அதனால் போர்களத்தில் காயம் பட்ட வீரர்களுக்குக் கடுகினைப் (ஐயவி) புகைத்து எருக்கம் தழையுடன் வேப்பிலையும் மணையில் செருகப்பட்டது. காஞ்சிப் பண்ணைப் பாடி பேய்களை விரட்டியுள்ளனர்

(புறம்.281-296). இது வீரயுக காலமா இருந்தாலும் தொல்பண்பாட்டே கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. சிற்றரசர்கள் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட எல்லைகளைப் பாதுகாக்க எல்லைப் புறங்களில் பழங்குடிகள் வேடுவர்களைக் காவல் அரணாக வைத்திருந்தனர் 'வேட்டுப்புழை அருப்பம் மாட்டிக் காட்ட' முல்லைப் பாட்டில் பதிவாகியுள்ளது.

கொற்றவை இவை இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட வடிவமாக இருக்க வேண்டும். அணங்கு சூர், பேய், பேய்மகள், சூராமகளிர், பூதம், போன்றவை மீவியல் காலம் ஆகும் liminal period) அச்சத்தை ஏற்படுத்தும் தெய்வங்களே மிகுதி. தொல்குடிகளின் சமயத்தில் உயிர்ப்பாற்றல் வழிபாடாக அணங்கு சூர் முதலியன இருந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

நாகம் போன்ற விலங்குகளும் அஃறிணைப் பொருள்களும் வழிபடு பொருளாக இருந்துள்ளது அதுவே பிறகு மனிதப் பண்பேற்றல் / மனித உருவேற்றல் (Anthropomorphism) மூலம் தாய்த்தெய்வமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

நாகம் + அம்மன் – நாகம்மன்
 அம்மா – நாகம்மா
 அம்மை – நாகம்மை
 அப்பன் – நாகப்பன்
 ராஜன் – நாகராஜன்

போன்ற பெண்பால் ஆண்பால் பெயர்கள் கொண்டு தெய்வ உருவங்களாக மாறியுள்ளது. அஃறிணை பெயர்களில் உயர்திணைப் பெயர்கள் இணைந்து உயர்திணையாக்கம் நிகழ்ந்துள்ளது.

மழையை வழிபட்டனர் அது பால் காட்டாத தன்னையிலிருந்து பின் நாட்களில் ,மனித பண்பேற்றம் நிகழ்ந்து உயர்திணையாகம் நிகழ்ந்துள்ளது. இது சமூகநடத்தையின் வாயிலாகவும் பண்பாட்டு நகர்வுகளின் மூலம் மொழியின் ஒரு பகுதி வளர்ச்சி அடைந்துள்ளதை காட்டுகிறது. சிலம்பில் வரும் மாமழை போற்றும் பின் நாட்களில் மாரியம்மன் வழிபாட்டாக மாறியுள்ளது. இதற்குச் சான்றாக கனநாத் உபயசேகர என்னும் இலங்கையைச் சேர்ந்த மானிடவியல் அறிஞர் அங்கு வழங்கும் பத்தினித்தெய்வோ வழிபாட்டினைக் குறிப்பிடுகிறார். இந்த மழை வழிபாடு அதனோடு தொடர்புடைய கண்ணகி வழிபாடே பிற்காலங்களில் மாரியம்மன் வழிபாடாக மாறியதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

மன்றம், சதுக்கம், சந்து ஆகியவற்றில் தெய்வம் உறையும் என நம்பினர் அதனை வழிபட்டனர். சதுக்கத்தில் இருப்பது சதுக்குபூதம் என அழைக்கப்பட்டது. சிலம்பில் இது தொடர்பான கதை ஒன்று வழங்கப்படுகிறது. அதே காலக்கட்டத்தில் சம்பாபதி கோயில் பூதம் இருந்தனைக் குறிப்பிடுகிறது. அந்த வடிவம் இன்றும் இருக்கின்றது. மணிமேகலை இந்தக் கோயிலில் இருந்தே உலகில் உள்ள அனைவரின் பசிப்பிணியினைப் போக்க காயசண்டிகையின் வடிவல் மாறி உணவளித்தாள் என மணிமேகலையின் வரியின்மூலம் அறியமுடிகிறது.

மழைச்சடங்கு

பழந்தமிழர் இயற்கை ஆற்றலைக் கடவுளாக மாற்றினர். சான்றாக மழை அதிகமானாலும் அல்லது குறைந்தாலும் அந்த இறையற்கை ஆற்றல் மேல் மனித உணர்ச்சி ஏற்றி ஒரு குறிப்பிட்ட சக்தியின் கோபத்தின் காரணமாகவே இவ்வாறு நடக்கிறது என நம்பினர். அதானல், அதனைச்

சாந்தப்படுத்த ஒரு வகையான சடங்கினை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். இவ்வாறு உருவானதே மழைச்சடங்கு ஆகும்.

‘குன்ற குறவன் ஆர்ப்பின் எழிலி
நுண்பல் அழிதுளி பொழியும் நாட
நெடுவரைப் படப்பை நும் ஊர்
கடுவரல் அருவி காணினும் அழுமே’ (ஐங்.251)

(குறவன் உழவு முதலாகிய வினைக்கு ஆர்ப்பின், அதற்கு இன்றி யமையாத நீரை நுண்மழை பொழியும் நாடன்)

‘மலைவான் கொள்க என உயிர்பலி தூஉய்
மாரியான்று மழை மேக்கு உயர்க எனக்
கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்
பெயல்கண் மாறிய உவகையர்’ (புறம்.143)

இது போன்று சங்கப் பாடல்களில் சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. இன்றும் மழைவேண்டி மழைச்சடங்கு நடத்தப்படுகிறது.

இன்றும் மழையை வருவிக்க சடங்குகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. குறிப்பாக பளியர் பழங்குடிகளிடம் மழையை வரவைக்கும் பளியரை மழக்கட்டி பளியர் என்றே அழைக்கப்படுகின்றனர். பொதுச்சமூக அமைப்பிலும் இவ்வகையான நம்பிக்கை இருந்துள்ளது. காரகாத்தார் என்னும் சமூகம், தான் செய்த அறத்தின் செயலால் மழையை வேண்டும்போது மழையை வரவைப்பவர்கள் காரினை காத்தார் என பொருள்படும். அந்த வழிபாட்டு மரபிலிருந்தே இன்று ஒரு சமூகமாக மாறியுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

மானிடவியல் ஆய்வும் காலவரையறையும்

சங்க காலம் குறித்த பல ஆய்வுகள் வந்துள்ளன. பெரும்பாலும் வரலாற்றுப் பின்புலத்திலே ஆராயப்பட்டுள்ளன. பேரா.வையாபுரிப்பிள்ளை பெரும்பாலும் சொற்களை வைத்துக்கொண்டு அந்தச் சொல்லின் பொருள் எந்த வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன் ஒத்துள்ளதோ அதனை வைத்துக் கொண்டு காலத்தினைக் கணித்துள்ளார். பேரா.வ.அய்.சுப்பிரமணியம் மொழியின் அமைப்பினைக் கொண்டு காலத்தினைக் கணித்துள்ளார் (Dating of Sangam Age 1970) சங்க இலக்கியத்திற்கு ஒருங்கிணைந்த துறையான மானிடவியல் ஆய்வுகளின் மூலம் காலக் கணிப்பினை மேற்கொள்ளும் போது துள்ளியமாக கணிக்க இயலும்.

அ) பூர்வகுடிகள் தொடர்பான தொல் வரலாற்றுச் சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. சான்றாகக் கல்திட்டை (dolmens cist), கல் பதுக்கைகள், நடுகற்கள் (Hero stones) முதுமக்கள் தாழி, போன்ற பெருங்கற்கால வரலாற்றுச் சான்றுகள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. கற்காலம் பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை இரும்பு பற்றிய குறிப்புகள் இலக்கியத்திலும் சான்றுகள் கிடைப்பதால் சங்க கால சமூகம் இரும்பு காலத்தை ஒட்டியது எனக் கருத இடமுள்ளது. இனவரைவியல் வகுக்கும் போது கிடைக்கும் தரவுகளின் அடிப்படையில் கால வரையறையும் அதனை ஒட்டிய பண்பாடுகளையும் ஆவணப்படுத்த வேண்டும். சங்க இலக்கியத்தில் கல் திட்டை, கல் பதுக்கை போன்ற பெருங்கற்கால நினைவுச்சின்னங்கள் கிடைத்தாலும் அது அந்த காலத்தியது எனக் கருத இயலாது. பெருங்கற்காலத்தின் இறுதிக்காலத்தில் சங்க காலம் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என ராஜன் (2004, ப. 27) குறிப்பிடுகிறார்.

ஆ) சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் சடங்குகளில் மீவியல் தன்மை (limanal period) காணப்படுகின்றன. மீவியல் தன்மை கொண்ட பாடல்கள் அதில் பின்பற்றப்படும் சடங்குகள் ஒரு வேளை காலத்தால் முந்திய பாடல்களாக இருக்க வாய்ப்புள்ளது.

இ) ஒரு குறிப்பிட்ட சடங்கினை ஆராய்கிறபோது அதில் பின்பற்றப்பட்ட பலச் சடங்குகள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக மணச்சடங்கில் தொன்மையான சிலம்புகழி நோன்பு முதலாக மாலை மாற்றிக்கொள்ளும் திருமணமும், உடன்போக்கு திருமணங்களும் காணப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில் காட்டப்படும் திருமணம் பிறப் பாண்பாட்டு ஏற்பினை அறியமுடிகிறது. மணச்சடங்கின் படிமலர்ச்சியையும் அறியமுடிகிறது.

அடிக்குறிப்பு

1. மலர்ந்த பொய்கை முகைந்த தாமரைத்
தண்டுறை யூரன் வரைக
எந்தையும் கொடுக்க வெனவேட் டேமே (ஐங்குறுநூறு.6)
2. வரைய வந்த வாய்மைக் கேற்ப
நமர்கொடை நேர்ந்தன ராயினவருட
னேர்வர்கொல் வாழி தோழிநங் காதலர்
புதுவராகிய வரவு நின்
வதுவைநா ணொடுக்கமுங் காணுங் காலே (நற்றிணை. 393)
3. எந்தையும் கொடெய்யர் வேண்டும். (குறுந்தொகை.5)
4. நும்மனைச் சிலம்பு கழீஇ யயரினும் /
எம்மனை வதுவை நன்மணங் கழிகென (ஐங்குறுநூறு.99)
5. மைப்பு அறப் புழுக்கின் நெய்க் கனி வெண் சோறு
வரையா வண்மையொடு புரையோர்ப் பேணி,
புள்ளுப் புணர்ந்து இனிய ஆக, தெள்ளி
அம் கண் இரு விசம்பு விளங்க, திங்கட்
சகடம் மண்டிய துகள் தீர் கூட்டத்து,
கடி நகர் புனைந்து, கடவுட் பேணி,
படு மண முழுவொடு பருஉப் பணை இமிழ,
வதுவை மண்ணிய மகளிர் விதுப்புற்று,
பூக்கணும் இமையார் நோக்குபு மறைய,
மென் பூ வாகைப் புன் புறக் கவட்டிலை,
பழங் கன்று கறித்த பயம்பு அமல் அறுகைத்
தழங்குகுரல் வானின் தலைப்பெயற்கு ஈன்ற
மண்ணு மணி அன்ன மாஇதழ்ப் பாவைத்
தண் நறு முகையொடு வெண் நூல் சூட்டி,
தூ உடைப் பொலிந்து மேவரத் துவன்றி,
மழை பட்டன்ன மணல் மலி பந்தர்,
இழை அணி சிறப்பின் பெயர் வியர்ப்பு ஆற்றி,
தமர் நமக்கு ஈத்த தலைநாள் இரவின்,
'உவர் நீங்கு கற்பின் எம் உயிர் உடம்படுவி!
முருங்காக் கலிங்கம் முழுவதும் வளைஇ,
பெரும் புழுக்குற்ற நின் பிறைநுதற் பொறி வியர்
உறு வளி ஆற்றச் சிறு வரை திற ' என
ஆர்வ நெஞ்சமொடு போர்வை வவ்வலின்,
உறை கழி வாளின் உருவு பெயர்ந்து இமைப்ப,
மறை திறன் அறியாள்ஆகி, ஒய்யென

நாணிள்ள இறைஞ்சியோளே பேணி,
பருஉப் பகை ஆம்பற் குருஉத் தொடை நீவி,
சுரும்பு இமிர் ஆய்மலர் வேய்ந்த
இரும் பல் கூந்தல் இருள் மறை ஓளதத்தே.

(அகநானூறு. 136)

6.அணங்கறி கழங்கின் கோட்டம் காட்டி
வெறியென உணர்ந்த உள்ளமொடு மறுயறுத்து
அன்னை அயரும் முருகு”

(நற்றிணை. 47)

7. அறுவை தோயும் ஒரு பெருங்குடி /
சிறுபை நாற்றிய பல்தலைச் செங்கோல் /
ஆகுவது அறியும் முதுவாய் வேல கூறுக மாதோ
நின் கழங்கின் திட்டம் .

(அகநானூறு.195)

துணைநூல் பட்டியல்

- அறவாணன், க. ப. (2005). தமிழ் மக்கள் வரலாறு பழந்தமிழர் வழிபாடுகள். சென்னை: தமிழ்க்கோட்டம்.
காசிவிசுவநாதன் செட்டியார், வெ. பெரி. பழ. மு. (1949). கலித்தொகை நச்சினார்க்கியர் உரை.
சென்னை: சைவசித்தாந்தநூற் பதிப்புக் கழகம்.
காந்தி, க. (2003). தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும். சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி
நிறுவனம்.
கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி. (2003). பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகம் வரலாற்றுப் புரிதலை நோக்கி. சென்னை:
மக்கள் வெளியீடு.
சதீஸ். கோ. (2016) முல்லைத்திணைக் குடிகள். Retrived from <http://www.keetru.com/index.php/2010-06-24-04-31-11/ungalnoolagamapr14/26380-2014-04-25-07-18-08>
சண்முகம் பிள்ளை, மு. (1996). சங்கத்தமிழரின் வழிபாடும் சங்குகளும். சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி
நிறுவனம்.
சாமிநாதையர் உ. வே. சா. (2013). சிலப்பதிகாரம் மூலமும் அரும்பதவுரையும் அடியார்க்கு நல்லார்
உரையும் (மறுபதிப்பு). சென்னை: டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்.
சாமிநாதையர், உ. வே. (1918). பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும். சென்னை:
கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம்.
சாமிநாதையர், உ. வே. (1935). புறநானூறு (3ஆம்பதிப்பு). சென்னை: லாஜர்னல்அச்சுக்கூடம்.
சாமிநாதையர், உ. வே. (1947). குறுந்தொகை மூலமும் உரையும். சென்னை: மூன்றாம் பதிப்பு கபீர்
அச்சுக்கூடம்.
சுப்பிரமணியஐயர், ஏ. வி. (2008). தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சி. சிதம்பரம்: மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.
சுப்பிரமணியன், க. (1993). சங்ககாலச் சமுதாயம். சென்னை: நியூசெஞ்சுரி பக்ஹவுஸ்.
செல்வராசு, சிலம்பு. நா. (2016). தொல்தமிழர் திருமணமுறைகள். சென்னை: காலச்சுவடு பதிப்பகம்.
தனஞ்செயன், ஆ. (2014). தமிழில் இலக்கிய மானிடவியல். சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
பக்தவத்சல பாரதி, (2003). பண்பாட்டு மானிடவியல். சிதம்பரம்: மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம்.
பக்தவத்சல பாரதி. (2013). பாணர் இனவரைவியல். சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
பக்தவத்சல பாரதி. (2002). தமிழர் மானிடவியல். சிதம்பரம்: மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம்.
பக்தவத்சல பாரதி. (2007). தமிழக பழங்குடிகள். திருச்சி: அடையாளம் வெளியீடு.

- பக்தவத்சல பாரதி. (2011). *பண்பாட்டியல் நோக்கில் பண்டைத் தமிழர்சமயமரபுகள்*. புதுச்சேரி: மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம்.
- பக்தவத்சல பாரதி. (2012). *மானிடவியல் கோட்பாடுகள்*. திருச்சி: அடையாளம் வெளியீடு.
- பக்தவத்சல பாரதி. (2014). *இலக்கிய மானிடவியல்*. திருச்சி: அடையாளம் வெளியீடு.
- மறைமலையடிகள். (1919). *முல்லைப்பாட்டுஆராய்ச்சி* (3வது பதிப்பு). பல்லாவரம்: டி.எம். அச்சுக்கூடம்.
- மாணிக்கம், வ. சு ப. (2002). *தமிழ்க் காதல்*. சிதம்பரம்: மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.
- மாதையன், பெ. (2004). *சங்க இலக்கியத்தில் வேளாண் சமூகம்*. சென்னை: நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ்.
- மாதையன், பெ. (2004). *சங்ககால இனக்குழு சமூகமும் அரசு உருவாக்கமும்*. சென்னை: பாவை பப்ளிகேஷன்.
- ராஜன், க. (2004). *தொல்லியல் நோக்கில் சங்க காலம்*. சென்னை: உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
- வேங்கடசாமி நாட்டார், ந. மு. (1953). *சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும்*. சென்னை: கழக வெளியீடு.
- வேங்கடசாமிநாட்டார் ந. மு., & வேங்கடாசலம்பிள்ளை, ரா. (1943). *அகநானூறு களிற்றியானை நிரை: ந. மு. வே. & ரா. வேங்கடாசலம்பிள்ளை பதவுரை*. சென்னை: சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.
- வேங்கடசாமிநாட்டார் ந. மு., & வேங்கடாசலம்பிள்ளை, ரா. (1944). *அகநானூறு மணிமிடைப் பவளம்: ந. மு. வே. & ரா. வேங்கடாசலம்பிள்ளை பதவுரை*. சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.
- வேங்கடசாமிநாட்டார் ந. மு., & வேங்கடாசலம்பிள்ளை, ரா. (1944). *அகநானூறு நித்திலக்கோவை: ந. மு. வே. & ரா. வேங்கடாசலம்பிள்ளை பதவுரை*. சென்னை: சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.
- Meenakshi Sundaran, T. P. (1958). *Mullai-p-pattu*. Madras: Orient Longmans.
- Meenakshisundaran, T. P. (1965). *History of Tamil Literature*, Deccan college, Poona.
- Morgan, L. H. (1877). *Ancient Society or Researches in The Lines of Human Progress from Savagery, Through Barbarism to Civilization*. New York: Henry Holt and Company.
- Ramachandra Dikshitar, V. R. (1930). *Studies in Tamil language and history*. London Luzac& co,
- Sirinivasa iyanar, P. T. (1928). Environment and culture, *Triveni*, 1(3), 72. Madras.
- Thaninayagam, X. S. (1997). *Landscape and Poetry*. Chennai: International Institute of Tamil Studies.
- Thirunavukkarasu, K. D. (1994). *Chieftains of the Sangam Age*. Chennai: International Institute of Tamil Studies.
- Vaiyapuripillai, S. (1956). *History of Tamil Language and Literature*. Madras: N.C.B.H.

திருக்குறளில் வண்ணக் கோட்பாடு

ப.திருஞானசம்பந்தம் / P. Tirunjanasambantham*

தமிழ் உயராய்வு மையம் / Centre for Higher Tamil Studies

மன்னர் திருமலை நாயக்கர் கல்லூரி, மதுரை / Mannar Tirumalai Naikkar College, Madurai
thirumtn7@gmail.com

Manuscript received 15 April 2021

Manuscript accepted 1 June 2021

*Corresponding author/First Author

Abstract

Rhythmical feature (Vannam) refers to the sound variation of the 'pa'. The elements of 'pa' such as letter, syllable, and tune (Seer) form the basis of all syllables. The letters and sounds of words such as Kuril, Nedil, Vallinam, Mellinam, Idayinam, Alapedai, Kuriyalikaram, Kurtiyalukaram, etc cause differentiations in sounds of 'pa'. Tamil grammars present two different perspectives on Rhythmical feature. Tolkappiyam says that there are Rhythmical feature. Avinayam, Yapparungala Viruthiyurai and the text/lecture of the professor represent one hundred Rhythmical feature. M. Shanmugam Pillai remarks that there are plenty of references on Rhythmical feature that are said by Tolkappiyar in *Thirukkural* which appeared during the Sangam period. The present paper aims to evaluate the concept of Rhythmical Feature introduced by M. Shanmugam Pillai in one of the Tamil epic treatise, *Thirukkural*.

Keywords: Tolkappiyam, Tolkappiyar, Avinayam, Yapparungala Viruthiyurai, Thirukkural, Sound echoes, Rhythmical feature.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

வண்ணம் என்பது பாவின் ஓசை வேறுபாட்டைக் குறிக்கிறது. பாவின் உறுப்புகளான எழுத்து, அசை, சீர் என்பன எல்லாப் பாக்களுக்குமான ஓசைகளுக்கு அடைப்படையாக அமைகின்றன. குறில், நெடில், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், அளபெடை, குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம் முதலிய எழுத்துகள் பாக்களில் ஓசை வேறுபாட்டை உருவாக்கக் காரணமாகின்றன. வண்ணங்கள் குறித்து தமிழ் இலக்கணங்கள் இரு வேறுபட்ட கருத்தினை முன்வைக்கின்றன. வண்ணங்கள் இருபது எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது. அவிநயம், யாப்பருங்கல விருத்தியுரை, பேராசிரியர் உரை ஆகியன வண்ணங்கள் நூறு எனக் குறிப்பிடுகின்றன. சங்க காலத்தையொட்டி தோன்றிய திருக்குறளில் தொல்காப்பியர் கூறும் வண்ணங்களே மிகுதியாக உள்ளன என்கிறார் மு.சண்முகம் பிள்ளை. திருக்குறளில் உள்ள வண்ணங்கள் குறித்த மு.சண்முகம் பிள்ளையின் ஆய்வை மதிப்பிடுவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கருச்சொற்கள்: தொல்காப்பியம், தொல்காப்பியர், அவிநயம், யாப்பருங்கல விருத்தியுரை, திருக்குறள், ஓசை வேறு, வண்ணக் கோட்பாடு

முன்னுரை

வண்ணம் என்பது பாவின் ஓசை வேறுபாட்டைக் குறிப்பதாகும். பாவின் உறுப்புகளாக வருகின்ற எழுத்து, அசை, சீர் என்பன எல்லாம் பாவிற்குரிய ஓசைக்கு அடிப்படையாகும். குறில், நெடில், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், அளபெடை, குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம் முதலிய எழுத்துகள் எல்லாப் பாக்களிலும் ஓசை வேறுபாட்டை ஏற்படுத்துவதற்குக் காரணமாக அமைகின்றன. திருக்குறளின் குறள்வெண்பாக்களில் இடம்பெறும் வண்ணங்களை ஆராய்வதை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை அமைகிறது. மு.சண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் "திருக்குறள் யாப்பு அமைதியும்

பாடவேறுபாடும்” என்னும் ஆய்வு நூலின் ஒரு பகுதியாகத் திருக்குறளின் வண்ணங்கள் குறித்து ஆராய்ந்துள்ளார். அதனை அடியொற்றி இவ்வாய்வு அமைகின்றது.

ஆய்வுநெறிமுறைகள்

திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ள வண்ணக் கோட்பாடு குறித்து ஆராயும் இக்கட்டுரை, முந்தைய ஆய்வுகளைத் தொகுத்து விளக்குகையில் விளக்கமுறைத் திறனாய்வினை அடியொற்றுகிறது. தொல்காப்பியம் முன்வைக்கும் இருபது வண்ணங்கள் திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ளனவாக எனப் பகுத்துப் பார்க்கையில் பரிசோதனை முறைத் திறனாய்வினையும் அடிப்படையாகக் கொண்டமைகின்றது.

ஆய்வுத் தரவுகள்

திருக்குறள் முழுமையும், தொல்காப்பியம், அவிநயம், யாப்பருங்கலம் ஆகிய நூல்கள், உரைகள் குறிப்பிடும் வண்ணக் கோட்பாடுகள் தொடர்பான கருத்துகள் முதன்மைத் தரவுகளாக அமைகின்றன. வண்ணங்கள் குறித்த யாப்பியல் ஆய்வாளர்களின் ஆய்வு நூல்கள் துணைமைத் தரவுகளாக அமைகின்றன.

தமிழ் இலக்கண நூல்களும் உரைகளும் சுட்டும் வண்ணங்கள்

வண்ணங்கள் குறித்து இருவேறு கருத்து நிலைகள் தமிழிலக்கண வரலாற்றில் சுட்டப்படுகின்றன.

1. வண்ணங்கள் இருபது
2. வண்ணங்கள் நூறு

தொல்காப்பியர் தனக்கு முன்பிருந்த இலக்கணிகளின் கூற்று அடிப்படையில் வண்ணங்கள் இருபது வகைப்படும் என்று வரையறுத்துள்ளார். இதை,

‘வண்ணம் தாமே நாலைந்து என்ப’ (தொல்.பொருள்.செய்.நூ.212)

என்னும் நூற்பாவின் வழி அறியலாம். இருபது வண்ணங்கள் எவையெவை என்பதை அடுத்துவரும் நூற்பாவில் தொல்காப்பியர் (தொல்.பொருள்.செய். நூ.213) பட்டியலிடுகின்றார். அவை பாஅ வண்ணம், தாஅ வண்ணம், வல்லிசை வண்ணம், மெல்லிசை வண்ணம், இயைபு வண்ணம், அளபெடை வண்ணம், நெடுஞ்சீர் வண்ணம், குறுஞ்சீர் வண்ணம், சித்திர வண்ணம், நலிபு வண்ணம், அகப்பாட்டு வண்ணம், புறப்பாட்டு வண்ணம், ஒழுகு வண்ணம், ஒருஉ வண்ணம், எண்ணு வண்ணம், அகைப்பு வண்ணம், தூங்கல் வண்ணம், ஏந்தல் வண்ணம், உருட்டு வண்ணம், முடுகு வண்ணம் ஆகியன.

தொல்காப்பியரின் கருத்தைக் கையனார் அப்படியே பின்பற்றினார். இவரோடு பிற்கால இலக்கண நூல்களான வீரசோழியம், தொன்னூல் விளக்கம், இலக்கண விளக்கம், முத்துவீரியம் ஆகியன வண்ணத்தை இருபது என்றே சுட்டுகின்றன. இடைக்கால யாப்பிலக்கணிகளுள் ஒருவரான அவிநயனார் வண்ணத்தை நூறு வகைகளாகப் பகுத்தார்.

வண்ணத்தைத் தொகையான் ஐந்தாகவும், வகையான் இருபதாகவும், விரியான் நூறாகவும் விரித்து உரைத்தார். விருத்தியுரைகாரர், பேராசிரியர் நூற்றிருபதற்கும் மேலே உறழ்ந்து பெருக்குவதால் உண்டாகுகின்ற வண்ணப் பாகுபாட்டைக் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு இருபதுக்கு மேலாகப் பகுப்பினும், தொல்காப்பியரின் வண்ணப் பாகுபாடே அடிப்படையானது; ஒரு வண்ணத்திலிருந்து பிறிதொரு வண்ணத்தை வேறுபடுத்தக்கது (பிச்சை, பக்.322).

இக்கருத்து அவிநயனார், விருத்தியுரைகாரர், பேராசிரியர் ஆகியோர் வண்ணத்தை நூறு என்று பகுத்துக் கூறினாலும், தொல்காப்பியரின் வகைப்பாடே வண்ணக் கோட்பாட்டிற்கு அடிப்படையானதாகவும் பின்பற்றத் தக்கதாகவும் அமைந்ததை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

திருக்குறளின் யாப்பியலை முழுதும் ஆராய்ந்த மு.சண்முகம் பிள்ளை தொல்காப்பியர் கூறும் இருபது வண்ணங்களில் தாஅ வண்ணம், வல்லிசை வண்ணம், மெல்லிசை வண்ணம், இயைபு வண்ணம்,

அளபெடை வண்ணம், நெடுஞ்சீர் வண்ணம், குறுஞ்சீர் வண்ணம், சித்திர வண்ணம், நலிபு வண்ணம், அகப்பாட்டு வண்ணம், புறப்பாட்டு வண்ணம், ஒழுகு வண்ணம், ஒருஉ வண்ணம், எண்ணு வண்ணம், அகைப்பு வண்ணம், ஏந்தல் வண்ணம் ஆகிய பதினாறு வண்ணங்கள் மட்டுமே திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ளன (திருக்குறளின் யாப்பு அமைதியும் பாடவேறுபாடும், பக்.68 - 79). திருக்குறளில் உள்ள வண்ணங்கள் குறித்த மு.சண்முகம் பிள்ளையின் ஆய்வை மதிப்பிடுவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

தாஅ வண்ணம்

இது தாவி வரும் வண்ணமாகும். அஃதாவது இடையீடுபடத் தொடுக்கப்படும். இதனைத் தொல்காப்பியர் 'தாஅவண்ணம், இடையீட்டு வந்த எதுகைத் தாகும்' (தொல்.பொருள்.செய்.நூ.215) என்கிறார். ஆ.பழநியாண்டி தாஅ வண்ணம் பயிலும் முறையினை எளிதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். "தவளை பாய்ந்தாற் போன்று ஓரடிவிட்டு ஓரடியில் தாவிமைந்த எதுகை உடையமையால் தாஅ வண்ணம் எனப்பட்டது" (தொல்காப்பிய வண்ணங்கள், பக்.17).

பாடலின் அடிகளில் சீரிடையீடுபடத் தொடுக்கப்படும் தொடையாகப் பொழிப்பும் ஒருஉம் அமைந்துள்ளன. இவ்வகைத் தொடைகளைப் பெற்று வருகின்ற அமைப்பைத் தாஅ வண்ணமாகக் கொள்ளலாம். சான்றாகத் தாஅ வண்ணத்தில் அமைந்த குறள் வெண்பாக்கள் பின்வருமாறு:

(எ - 6)

தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை

வாளாண்மை போலக் கெடும்.

(குறள்.614)

முயற்சி திருவினை ஆக்கும் முயற்றின்மை

இன்மை புகுத்தி விடும்.

(குறள்.616)

முதல் குறளில், பொழிப்பு எதுகைத் தொடை (தாளாண்மை, வேளாண்மை) அடிப்படையில் தாஅ வண்ணம் இடம்பெற்றுள்ளது. இரண்டாவது குறளில் ஒருஉ எதுகை (முயற்சி, முயற்றின்மை) அமைந்த நிலையில் தாஅ வண்ணம் இடம்பெற்றுள்ளது. திருக்குறளில் பொழிப்பு எதுகையும், ஒருஉ எதுகையும் பெற்று வரும் குறள்வெண்பாக்கள் அனைத்தும் தாஅ வண்ணத்தில் அமைந்தவையாகும். 1330 திருக்குறளில் பொழிப்பு எதுகை 18 இடங்களிலும், ஒருஉ எதுகை 428 இடங்களிலும் பயின்றுவந்துள்ளன (திருஞானசம்பந்தம், பக்.564 & 565). ஆக மொத்தம் தாஅ வண்ணத்தில் அமைந்த குறள்வெண்பாக்கள் 446 ஆகும்.

வல்லிசை வண்ணம்

வல்லெழுத்துகள் ஆறும் மிகுதியாகப் பயின்று வருவது வல்லெழுத்து வண்ணமாகும். இதைத் தொல்காப்பியர் 'வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்து பயிலும்' (தொல்.பொருள். செய்.நூ.216) என்கிறார். வல்லிசை, மெல்லிசை வண்ணங்களுக்குத் தொல்காப்பியர் பெயர் வைத்த முறையினை நுட்பமாகப் பழநியாண்டி மதிப்பிட்டுரைத்துள்ளார். "தொல்காப்பியர் வண்ணத்திற்கும் இசைக்குமுள்ள தொடர்பை வலியுறுத்தும் வகையில் வல்லிசை வண்ணம், மெல்லிசை வண்ணம் எனப் பெயரிட்டுள்ளார்" (தொல்காப்பிய வண்ணங்கள், பக். 21 & 22) என்கிறார்.

(எ - 6)

போற்றின் அரிவை போற்றல் கடுத்தபின்

தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது.

(குறள்.693)

இக்குறளில் வல்லிசை எழுத்துக்கள் மிகுதியாகப் பயின்று வல்லிசை வண்ணமாக உள்ளது.

மெல்லிசை வண்ணம்

மெல்லெழுத்துகள் ஆறும் மிகுதியாகப் பயின்று வருவது மெல்லிசை வண்ணமாகும். இதைத் தொல்காப்பியர் 'மெல்லிசை வண்ணம் மெல்லெழுத்து மிகுமே' (தொல்.பொருள்.செய்.நூ.217)

திருக்குறளில் வண்ணக் கோட்பாடு- ப.திருஞானசம்பந்தம்

என்கிறார். க.வெள்ளைவாரணர் “ஒரு செய்யுள் முழுதும் ஓரின எழுத்து பயின்றுவரச் செய்தல், கேட்போர்க்கு இன்னாவோசைத்தாகும். ஆதலால் அங்ஙனம் ஓரின எழுத்தே முழுதும் வராது, உறுப்பாய் எழுத்துகள் இடையிடையே மிக்கும் பலவாய் வரும்” (தொல்.செய்.நூ.217 ஆய்வுரை அடிக்குறிப்பு) எனச் சுட்டுகிறார். ஒரே மெல்லின எழுத்தாக மட்டுமல்லாமல், மெல்லின எழுத்துகளுள் எவை வேண்டுமானாலும் பயின்று வந்தாலும் அதை மெல்லிசை வண்ணமாகக் கொள்ளலாம் என்று மெல்லிசை வண்ணத்திற்கு அருமையான விளக்கத்தைத் தருகின்றார்.

(எ - 6) *இன்மையின் இன்னாதது யாதெனின் இன்மையின்
இன்மையே இன்னதா தது.* (குறள்.1041)

இக்குறளில் பெரும்பான்மை மெல்லின எழுத்தே மிகுந்து வந்து மெல்லிசை வண்ணமாக உள்ளது.

இயைபு வண்ணம்

இடையெழுத்துகள் ஆறும் மிகுதியாகப் பயின்று வருவது இயைபு வண்ணமாகும். இதைத் தொல்காப்பியர் ‘இயைபு வண்ணம் இடையெழுத்து மிகுமே’ (தொல்.பொருள். செய்.நூ.218) என்கிறார். பேராசிரியர் “மென்மை வன்மைக்கு இடை நிகரவாகிய எழுத்தான் வருதலின் இயைபு வண்ணம்” என்று இயைபு வண்ணத்திற்குத் தனி விளக்கத்தைத் தருகிறார்.

(எ - 6) *சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல்.* (குறள்.664)

இக்குறளில் பெரும்பான்மை இடையின எழுத்துகள் மிகுந்து வந்து இயைபு வண்ணமாக உள்ளது. ஆ.பழனியாண்டி திருக்குறளில் உள்ள ஊக்கமுடைமை அதிகாரத்தின் 6ஆவது குறள்வெண்பாவைச் சான்றுகாட்டி, இயைபு வண்ணத்தைத் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

(எ - 6) *உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து.* (குறள்.576)

இக்குறள்வெண்பாவில் யகர, ளகர, வகர எனும் இடையின ஒற்றுக்கள் பயின்று வந்தாலும் ளகர ஒற்றின் கையே ஓங்கி உள்ளது. உரிய ஓசையைத் தாங்கி உள்ளது என்ற சிறப்பான விளக்கத்தையும் சான்றினையும் பழநியாண்டி முன்வைக்கின்றார் (தொல்காப்பிய வண்ணங்கள், பக்.28). இச்சான்றுகள், விளக்கத்தின் மூலம் இடையின ஒற்றுகள் மிகுதியாகச் செய்யுளியலில் பயின்றால் அது இயைபு வண்ணமாகும்.

அளபெடை வண்ணம்

அளபெடை எழுத்துகள் பெற்று வரும் வண்ணம் அளபெடை வண்ணமாகும். இதைத் தொல்காப்பியர் ‘அளபெடை வண்ணம் அளபெடை பயிலும்’ (தொல். பொருள். செய்.நூ.219) என்கிறார். இந்நூற்பாவிடக்கு உரையெழுதிய பேராசிரியரும் நச்சரும் உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை என்னும் இரண்டு அளபெடைகளும் அளபெடை வண்ணத்திற்குரியன என்கின்றனர்.

(எ - 6) *உறாஅர்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅய் வாழிய நெஞ்சு.* (குறள்.1200)

இக்குறளின் முதலிரண்டு அடிகளின் முதற்சீரில் அளபெடை பயின்று வந்து அளபெடை வண்ணமாக உள்ளது.

உயிரெழுத்து அளபெழுந்து வருகின்ற 27 உயிரளபெடை பெற்ற குறள்வெண்பாக்கள் திருக்குறளில் உள்ளன. ஆனால் ஒற்றளபெடையைப் பெற்றுவரும் குறள்வெண்பாக்கள் திருக்குறளில் இல்லை என்று மு.சண்முகம் பிள்ளை ஆராய்ந்து குறிப்பிட்டுள்ளார் (திருக்குறள் யாப்பு அமைதியும் பாடவேறுபாடும், பக்.71).

ஆ.பழனியாண்டி “அளபெடை வண்ணம் ஓசை நயம் பற்றியது மட்டுமல்லாது அது பொருளில் அழுத்தம், நிறைவு, உறுதி முதலியவற்றை விளக்கி வருவது” என்கிறார். திருக்குறளில் 98 இடங்களில் அளபெடைத் தொடை பயின்றுள்ளது. அவற்றுள் 25 குறள்வெண்பாக்களில் 2 முறை அளபெடை வருகிறது. ஆக 123 இடங்களில் அளபெடைத் தொடைகளைத் திருவள்ளுவர் அமைந்துள்ளார் (தொல்காப்பிய வண்ணங்கள், பக். 32).

மு.சண்முகம் பிள்ளை குறள் எண்ணிக்கையின் மூலம் உயிரளபெடைத் தொடையினைக் கூற, ஆ.பழனியாண்டி ஒரே குறளில் ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட நிலையில் அளபெடைத் தொடை பயில்வின் எண்ணிக்கையை மதிப்பிட்டுரைத்துள்ளார்.

நெடுஞ்சீர் வண்ணம்

நெட்டெழுத்து மிகுதியாகப் பயின்று வருவது நெடுஞ்சீர் வண்ணமாகும். இதைத் தொல்காப்பியர் ‘நெடுஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப் பயிலும்’ (தொல். பொருள்.செய்.நூ.220) என்கிறார். ஆ.பழனியாண்டி, “தொல்காப்பியர் இதனை நெடில் வண்ணமென்றோ, நெட்டெழுத்து வண்ணமென்றோ பெயரிடாது நெடுஞ்சீர் வண்ணம் என்றது ஏன்? நெட்டெழுத்துச் சீர் தொறும் வருவதினும் சீராக வரலே சிறப்பாகும் என்பதே காரணம்” (தொல்காப்பிய வண்ணங்கள், பக்.34, 35) என்கிறார். நெடுஞ்சீர் வண்ணத்திற்கு விளக்கம் கொடுக்கும்போது தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் உரையாசிரியர்கள் மூவரும் நெட்டெழுத்து பயின்று வருவது என்று கூறுகின்றனர்.

(எ - 6) யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிமுக்குப் பாட்டு. (குறள்.127)

இக்குறளில் பெரும்பான்மை நெட்டெழுத்தே மிகுந்து வந்து நெடுஞ்சீர் வண்ணமாக உள்ளது.

குறுஞ்சீர் வண்ணம்

குற்றெழுத்து மிகுதியாகப் பயின்று வருவது குறுஞ்சீர் வண்ணமாகும். இதைத் தொல்காப்பியர் ‘குறுஞ்சீர் வண்ணம் குற்றெழுத்துப் பயிலும்’ (தொல்.பொருள். செய்.நூ.221) என்கிறார். தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் உரையாசிரியர்களான இளம்பூரணர், பேராசிரியர் இருவரும் குற்றெழுத்து பயில்வது என்று குறுஞ்சீர் வண்ணத்தை வரையறுக்க, நச்சினார்க்கினியர் குற்றெழுத்து மிகுதியாக வருவது என்று நுட்பமான விளக்கத்தைத் தருகின்றார்.

(எ - 6) கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக. (குறள்.127)

இக்குறளில் பெரும்பான்மை குற்றெழுத்தே மிகுந்து வந்து குறுஞ்சீர் வண்ணமாக உள்ளது.

சித்திர வண்ணம்

நெட்டெழுத்தும் குற்றெழுத்தும் விரவி வருவது சித்திர வண்ணமாகும். இதைத் தொல்காப்பியர் ‘சித்திர வண்ணம் நெடியவும் குறியவும் நேர்ந்துடன் வருமே’ (தொல். பொருள். செய்.நூ.222) என்பார். க.வெள்ளைவாரணர் “ஓவியம்போல பல வண்ணம் பொருந்தச் செய்யப்படுதலின் சித்திர வண்ணம் எனப் பெயர்த்தலாயிற்று” (தொல்.செய்.நூ.222 ஆய்வுரை) என்ற அழகான விளக்கத்தைத் தருகின்றார்.

திருக்குறளில் வண்ணக் கோட்பாடு- ப.திருஞானசம்பந்தம்

(எ - 6) யாரினும் காதலம் என்றேனா ஊடினாள்
யாரினும் யாரினும் என்று. (குறள்.1094)

இக்குறளில் குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும் கலந்து வருவதால் இது சித்திர வண்ணமாகும்.

நலிபு வண்ணம்

நலிபு என்னும் சொல்லுக்கு ஆய்தம் என்று பொருள். ஆய்தவெழுத்துகள் பயின்று வருவது நலிபு வண்ணமாகும். இதைத் தொல்காப்பியர் 'நலிபு வண்ணம் ஆய்தம் பயிலும்' (தொல்.பொருள். செய்.நூ.223) என்பார்.

(எ - 6) அஃகாமை செல்வத்திற்கு யாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். (குறள்.178)

இக்குறளில் முதலடியின் முதற்சீரிலும் நான்காம் சீரிலும் ஆய்த எழுத்து பயின்று வந்து நலிபு வண்ணமாயிற்று. மேற்சட்டிய குறட்பாவையே தொல்காப்பியர் செய்யுளியல் உரையாசிரியர்கள் இளம்பூரணரும், பேராசிரியரும், நச்சினார்க்கினியரும் சான்றுகாட்டுகின்றனர். இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும் குறள் முழுவதையும் காட்ட, பேராசிரியர் முதலடியினை மட்டும் சான்று காட்டுகின்றார். இளம்பூரணர், பேராசிரியர் இருவரும் அடியின் சீர்க்குள் மட்டும் ஆய்த எழுத்துப் பயிலும் வகையில் நலிபு வண்ணத்திற்குச் சான்றுகாட்டுகின்றனர். நச்சினார்க்கினியர் சீர்க்குள் மட்டும் மல்லாது அடிக்குள்ளும் ஆய்த எழுத்து பயின்று நலிபு வண்ணமாய் அமையும் சான்றினைத் தருகின்றார். இதன்மூலம் நலிபு வண்ணம் என்பது அடியின் சீருக்குள்ளும் இரண்டு அடிகளுக்குள்ளும் பயின்று வரும் என்பது தெளிவாகின்றது. திருக்குறளில் இவ்வாறு அமையும் குறட்பாக்கள் உள்ளன.

(எ-6) அஃகி அகன்ற அறிவுஎன்னாம் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். (குறள்.175)

இக்குறளில் இரண்டு இடங்களில் ஆய்தம் பயின்றுள்ளது. இது தவிர இக்குறள் பயிலும் வெஃகாமை என்ற அதிகாரத்தில் 13 இடங்களில் ஆய்தம் பயின்றுள்ளன.

அகப்பாட்டு வண்ணம்

தொல்காப்பியர் 'அகப்பாட்டு வண்ணம், முடியாத் தன்மையின் முடிந்ததன் மேற்றே' (தொல். பொருள். செய்.நூ.224) என்பார். இந்நூற்பாவிடமிரு விளக்கந் தரும் பேராசிரியர் "அகப்பாட்டு வண்ணம் என்பது இறுதியடி இடையடி போன்று நிற்பது என்றவாறு. அவையாவன: முடித்துக்காட்டும் ஈற்றசை ஏகாரத் தானன்றி ஒழிந்த உயிரீற்றானும் ஒற்றீற்றானும் வருவன" என்கிறார். க.வெள்ளைவாரணர் செய்யுள் ஓசை முடிவு பெறாதது போன்ற தன்மையதாய்ப் பொருள் முடிந்து வருவது என்கிறார் (நூ. 224 ஆய்வுரை).

(எ - 6) நனவினால் நல்கா தவரைக் கனவினால்
காண்டலின் உண்டென் உயிர். (குறள்.1213)

இக்குறளின் இறுதியடி முடிந்ததுபோல் முடியாத் தன்மையில் ஒற்றீற்றான் அமைந்திருப்பதால் இது அகப்பாட்டு வண்ணம்.

புறப்பாட்டு வண்ணம்

அகப்பாட்டு வண்ணத்திற்கு நேர் மாறானது புறப்பாட்டு வண்ணமாகும். இதைத் தொல்காப்பியர் 'புறப்பாட்டு வண்ணம், முடிந்தது போன்று முடியா தாகும்' (தொல்.பொருள். செய்.நூ.225) என்கிறார்.

இந்நூற்பாவிடற்கு விளக்கந் தருகையில் போராசிரியர், “புறப்பாட்டு வண்ணம் என்பது இறுதியடிப் புறத்ததாகவும் தான் முடிந்தது போன்று நிறறல்” என்பார். அதாவது செய்யுள் முடிநிலையிலும் அதனாற் சொல்லக் கருதிய பொருள் செய்யுளின் புறத்தேயும் விரிந்து நிற்பது போன்ற அமைந்த ஓசைத்திறம் புறப்பாட்டு வண்ணமாகும் என்று விளக்கந் தருகிறார் வெள்ளைவாரணர் (நூ.225 அடிக்குறிப்பு).

(எ - 6) புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்
நட்பாம் கிழமை தரும். (குறள்.785)

‘அகப்பாட்டு வண்ணமும் புறப்பாட்டு வண்ணமும் நெடும் பாடல்களுக்கு மிகவும் அவசியமாகும். குறட்பாவோ அங்ஙனமன்று. பெரும்பான்மையும் கருத்துகள் சிறுதொடர்களாவே அமைந்து விடுகின்றன. ஒரு சில பாடல்களில் வினை முடிபாகச் சில சொல் வருவித்து உரைக்க வேண்டும் நிலைமையும் உண்டு’.

(எ - 6) கடன்என்ப நல்லவை எல்லாம் கடன்அறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. (குறள்.981)

இங்கே என்ப என்பதற்கு ஏற்ற முடிபுச் சொல்லாக, ‘என்று சொல்லுவர் நூலோர்’ எனப் பரிமேலழகர் ‘நூலோர்’ என்னும் சொல்லை வருவித்து முடிபு காட்டுகின்றார். இது போன்றவற்றைப் புறப்பாட்டு வண்ணம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளுதலும் அமைவுடைத்தாகும்’ (திருக்குறள் யாப்பு அமைதியும் பாடவேறுபாடும், பக்.74&75)

என்று மு.சண்முகம் பிள்ளை புறப்பாட்டு வண்ணம் குறித்துக் கூறும் கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது.

ஒழுகு வண்ணம்

ஒழுகிய ஓசையால் நடந்து வருவது ஒழுகு வண்ணமாகும். இதைத் தொல்காப்பியர் ‘ஒழுகு வண்ணம் ஓசையின் ஒழுகும்’ (தொல்.பொருள்.செய்.நூ.225) என்பார். க.வெள்ளைவாரணர் ஆற்றொழுக்குப் போல தொடர்ந்து வருவது என்கிறார். ஒழுகியவோசையென்பது இயற்சீரும் வெண்சீரும் கலந்து வரும் ஒழுகிசைச் செப்பலோசையைக் குறிக்கும். திருக்குறளில் ஒழுகிசைச் செப்பலோசையில் வருகின்ற குறள்கள் அனைத்தையும் இவ்வண்ணத்திற்கு உரியதாகச் சுட்டலாம். “ஒழுகிசைச் செப்பலோசையை 1229 குறட்பாக்கள் பெற்றுள்ளன” (திருஞானசம்பந்தம், பக்.243).

(எ - 6) உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். (குறள்.1033)

இக்குறள்வெண்பா இயற்சீரும் வெண்சீரும் கலந்த ஒழுகிசைச் செப்பலோசையில் உள்ளதால் ஒழுகு வண்ணம்.

ஒருஉ வண்ணம்

தொல்காப்பியர் ‘ஒருஉ வண்ணம் ஒரீஇத் தொடுக்கும்’ (தொல்.பொருள்.செய்.நூ.227) என்பார். இந்நூற்பாவிடற்கு விளக்கந் தரும் பேராசிரியர், ‘யாற்றொழுக்குப் போலச் சொல்லிய பொருள் பிறிதொன்றை அவாவாமை அறுத்துச் செய்வது ஒருஉ வண்ணம்’ என்கிறார். “ஒருஉ வண்ணம் நீங்கின தொடையான் கிடப்பது. அது செந்தொடையாம்” என்பார் ச.வே.சுப்பிரமணியன் (தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, நூ.1483).

திருக்குறளில் வண்ணக் கோட்பாடு- ப.திருஞானசம்பந்தம்

(எ - 6) முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு. (குறள்.786)

இக்குறள் ஆற்றொழுக்காக அமைந்துள்ளதால் ஒரு உ வண்ணமாகும்.

எண்ணு வண்ணம்

தொல்காப்பியர் 'எண்ணு வண்ணம் எண்ணுப் பயிலும்' (தொல்.பொருள். செய்.நூ.228) என்கிறார். எண்ணு வண்ணம் செவ்வெண்ணினாலும், 'உம்'மை எண்ணினாலும், 'என' வெண்ணினாலும், 'என்றா' எண்ணினாலும், பிறவும் யாதானுமோர் எண்ணினாலும் வரப் பெறும் என்கிறார் மு.சண்முகம் பிள்ளை. (திருக்குறள் யாப்பு அமைதியும் பாடவேறுபாடும், பக்.76). வண்ணத்திற்குப் பெயரிடுவதில் இசை நயத்திற்கே முதலிடம் தந்துள்ளார் தொல்காப்பியர் என்பது முன்பே கூறப்பட்டுள்ளது. ஈண்டும் எண்ணு வண்ணமும் அதுபோல்வதே ணகர ஈற்றுப் பெயர் உகரச் சாரியை பெற்று எண்ணு என வழங்கலாயிற்று என்று எண்ணு வண்ணத்திற்கு விளக்கம் தருகிறார் க.வெள்ளைவாரணர் (நூ.76 அடிக்குறிப்பு).

(எ - 6) உறுபொருளும் உல்கு பொருளும்தன் ஒன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். (குறள்.756)

இக்குறள்வெண்பா 'உம்' எனும் எண்ணினால் அமைந்திருப்பதால் எண்ணு வண்ணம்.

அகைப்பு வண்ணம்

விட்டு விட்டுச் சேறலும் எதிர் மொழிதலும் அகைப்பு வண்ணமாகும். இதைத் தொல்காப்பியர் 'அகைப்பு வண்ணம் அறுத்தறுத்துத் தொழுகும்' (தொல்.பொருள்.செய்.நூ.229) என்பார். இவ் அகைப்பு வண்ணத்திற்குப் பேராசிரியர் விளக்கந் தருகையில் நெடிலும் குறிலுமாய் அறுத்தறுத்து வரும் குறுந்தொகை பாடலைச் சான்றுகாட்டுவார்.

வாரா ராயினும் வரினும் அவர்நமக்கு
யாரா கியரோ தோழி (குறுந்.10)

இச்சான்றின் வழி, நெடில் எழுத்தும், குறில் எழுத்தும் தொடர்ந்தும் விட்டுவிட்டும் செய்யுளில் பயின்று வருவது அகைப்பு வண்ணமாகும். பேராசிரியர் காட்டும் சான்றினை எடுத்துக் கொண்டு அகைப்பு வண்ணத்தை விளக்கும் வெள்ளைவாரணர். 'வாரா ராயினும்' என ஒரு வழி நெடிலும் 'வரினும்' என ஒரு வழிக் குறிலும் பயின்று ஒசை அறுத்து நின்றலின் அகைப்பு வண்ணமாயிற்று என்கிறார் (நூ.229 அடிக்குறிப்பு).

(எ - 6) தேறினும் தேறா விடினும் அறிவின்கண்
தேறான் பகாஅன் விடின. (குறள்.376)

இக்குறள்வெண்பாவில் 'தேறினும் தேறா' என ஒரு வழி நெடிலும், 'விடினும் அறிவின்கண்' என ஒரு வழிக் குறிலும் பயின்று அகைப்பு வண்ணமானது.

ஏந்தல் வண்ணம்

சொல்லுகின்ற சொல்லினால் சொல்லப்படும் பொருள் சிறப்பச் செய்வது ஏந்தல் வண்ணமாகும். இதனைத் தொல்காப்பியர் 'ஏந்தல் வண்ணம் சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும்' (தொல்.பொருள். செய்.நூ.231) என்பார். இந்நூற்பாவை விளக்கும் இளம்பூரணர் 'ஏந்தல் வண்ணமாவது சொல்லிய சொல்லினாலே சொல்லப்பட்டது சிறக்க வரும்' என்கிறார். ச.வே.சுப்பிரமணியன் 'சொல்லிய சொல்லானே சொல்லப்பட்ட அடியின்கண் சொல்லியது சிறக்க நின்றல்' என்பார் (தொல்காப்பியம்

தெளிவுரை, நூ.1487). ஏந்தல் என்னும் சொல்லுக்கு மிகுதல் என்று பொருள். ஒரு சொல்லே மிகுவுருதலை ஏந்தல் வண்ணம் என்கிறார் பேராசிரியர். திருக்குறளில் ஒரு சொல்லே மிகுந்து வருகின்றதன் அடிப்படையில் ஏந்தல் வண்ணத்திற்குரிய சான்றினைச் சுட்டலாம்.

(எ - 6) பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. (குறள். 297)

இக்குறள்வெண்பாவில் 'பொய்யாமை', 'செய்யாமை' என்னும் சொற்கள் இரண்டுமுறை பயின்று வந்து சிறக்க நின்றலால் ஏந்தல் வண்ணம்.

முடிவுரை

தமிழில் வண்ணங்கள் குறித்து இலக்கண நூல்கள், உரைகளில் சில கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு. வண்ணங்கள் இருபது என்பார் தொல்காப்பியர். பிற இலக்கணிகளும் உரைகளும் நூறு என்று வரையறுக்கின்றன. இவ்வாறு வண்ணங்கள் பற்றி இருநிலைப்பட்ட கருத்துகள் இருந்தபோதும், திருக்குறளில் தொல்காப்பியர் கூறும் 20 வண்ணங்களில் தாஅ வண்ணம், வல்லிசை வண்ணம், மெல்லிசை வண்ணம், இயைபு வண்ணம், அளபெடை வண்ணம், நெடுஞ்சீர் வண்ணம், குறுஞ்சீர் வண்ணம், சித்திர வண்ணம், நலிபு வண்ணம், அகப்பாட்டு வண்ணம், புறப்பாட்டு வண்ணம், ஒழுகு வண்ணம், ஒருஉ வண்ணம், எண்ணு வண்ணம், அகைப்பு வண்ணம், ஏந்தல் வண்ணம் ஆகிய 16 வண்ணங்கள் பயின்று வந்துள்ளன. நான்கு வண்ணங்கள் பயின்றுவரவில்லை. ஒட்டுமொத்தமாக ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறட்பாக்களையும் தொகுத்து தொல்காப்பியர் கூறும் வண்ணங்களை ஆராய வாய்ப்பு மிகுதியாக உள்ளது. அவற்றைத் தனியே ஓர் ஆய்வாக முன்னெடுக்கலாம். அவை பிறிதொரு சூழலில் விரிவாக ஆராயப்படும்.

துணைநூற் பட்டியல்

- அமிர்தசாகரனார் & வேணுகோபாலப்பிள்ளை, மே. வீ. (ப.ஆ.). (1973). *யாப்பருங்கலம் பழைய விருத்தியுரையுடன்*. (மறுபதிப்பு).சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
- அவிநயனார். (உரை) & அறவாணன், க.ப. (ப.ஆ.). (1975). *அவிநய மூலமும் உரையும்*. (முதற் பதிப்பு).சென்னை: ஜைன இளைஞர் மன்றம்.
- சண்முகம் பிள்ளை, மு. (1971). *திருக்குறள் யாப்பு அமைதியும் பாட வேறுபாடும்*. (முதற்பதிப்பு). சென்னை: சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.
- தாமோதரன், அ. (1970). *திருக்குறள் மேற்கோள் விளக்கம்*. (முதற்பதிப்பு). ஜெர்மனி: தெற்காசியக் கழகம், ஹைடல்பர்க் பல்கலைக்கழகம்.
- திருஞானசம்பந்தம்,ப. (2015). *பதினெண்கீழ்க்கணக்கின் யாப்பமைதி*. சென்னை: சந்தியா பதிப்பகம்.
- திருவள்ளுவ நாயனார். (1904). *திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகருரையும்*. (ஆறாம் பதிப்பு). சென்னை: பொன்னுசாமித் தேவர் வேண்டு கோளின்படி, ஆறுமுக நாவலர் பல பிரதிபுலங்களைப் பரிசோதித்து, சதாசிவப் பிள்ளையால் வித்தியாநுபாலன யந்திர சாலையில் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டன.
- தொல்காப்பியர். (1989). *தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் உரை வளம்*, க.வெள்ளைவாரணன் (ப.ஆ.). (முதற்பதிப்பு).மதுரை: மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்.
- பழநியாண்டி, ஆ. (2007). *தொல்காப்பிய வண்ணங்கள்*. (முதற்பதிப்பு). சிதம்பரம்: மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.
- பிச்சை, அ. (2011). *சங்க இலக்கிய யாப்பியல்*. (முதற்பதிப்பு). சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ்.

திருக்குறளில் வண்ணக் கோட்பாடு- ப.திருஞானசம்பந்தம்

மோகனராசு, கு. (1980). *தமிழ் யாப்பு சில புதிய கோணங்கள்*. (முதற்பதிப்பு). சென்னை: வள்ளுவர் கழகம்.

தேவாரங்களில் வீரட்டேசுவரர்கோயில்

ச.சாந்தி / S.Santhi*

வரலாற்றுத் துறை / Department of History

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்குடி / Alagappa University, Karaikudi

drbsr178alu@gmail.com

Manuscript received 17 April 2021

Manuscript accepted 10 June 2021

*Corresponding author/First Author

Abstract

In Tamil Nadu, devotional literature from the 6th century AD to the 9th century AD was developed by 63 Nayanmars and 12 Alvars based on the Shaiva and Vaishnava religions. Through these times, temples all over Tamil Nadu emerged as places of worship. It is noteworthy that Thirunavukkarasar sang Thevara songs in the temples of Thondaimandalam and Cholamandalam and Thirugnasambandar and Sundara in the temples in Cholamandalam and Pandya regions. It can be said that not only the history is compiled with the findings of the literature collected in the temples, the Inscriptions and the Copper Plates, but also the chronology of the temples with the artistic structures of the time. In this regard, the Veeratteswarar Temple is located in Thirukurukkai, a small village in the Mayiladuthurai circle of the Nagapattinam district. The history of the temple is explained by compiling the Thevara literature of the Thirukurukkai Veeratteswarar Temple, one of the places where Thevaram was sung by Thirunavukkarasar.

Keywords: Thevaram, Thirunavukkarasar, Thiruyanasambandar, Sundarar, Temple, Veeratteswarar, Thirukurukkai.

ஆய்வுச்சாரம்

தமிழகத்தில் கி.பி.6ம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.9ம் நூற்றாண்டு வரை பக்தி இலக்கியங்கள் சைவ, வைணவச் சமயங்களின் அடிப்படையில் 63 நாயன்மார்களாலும், 12 ஆழ்வார்களாலும் வளர்ச்சியடைந்தன. இச்சமயங்களின் மூலம் தமிழகமெங்கும் கோயில்கள் தேவாரப்பாடல் பெற்ற தலங்களாகத் தோற்றமடைந்தன. இவற்றுள் திருநாவுக்கரசர் தொண்டைமண்டலம் மற்றும் சோழமண்டலக் கோயில்களிலும், திருஞானசம்பந்தரும், சுந்தரரும் சோழமண்டலம் மற்றும் பாண்டிய மண்டலங்களிலுள்ள கோயில்களிலும் தேவாரப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றுள் திருகுறுக்கை என்னுமிடத்திலுள்ள வீரட்டேசுவரர்கோயில் திருநாவுக்கரசரால் தேவாரப் பாடல்பாடப்பெற்ற கோயில் என்பதைத் தேவாரங்களில் வீரட்டேசுவரர் கோயில் என்னும் தலைப்பில் இலக்கியத் தரவுகளின் அடிப்படையில் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்கப்படுகின்றன.

குறிச்சொற்கள்: தேவாரம், திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தர், சுந்தர், கோவில்கள், வீரட்டேசுவரர்

முன்னுரை

தமிழகத்தில் தேவாரம் என்னும் பக்தி இலக்கியமானது சைவசமயக் கடவுளான சிவன் மீதிருக்கும் பக்திமார்க்கத்தின் மையப்பொருளாகப் பாடப்பெற்ற பன்னிருதிருமுறைகளில் முதல் ஏழு திருமுறைகள் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் என்னும் மூவரால் பாடப்பட்ட திருமுறைகள் ஆகும். இதில் முதலில் திருநாவுக்கரசர் பாடியது தேவாரம், சம்பந்தர் பாடியது திருக்கடைக்காப்பு, சுந்தரர் பாடியது திருப்பாட்டு எனக் குறிப்பிடப்பெறுகின்றது. இம்மூவரும் திருநாவுக்கரசரால் தேவாரம்

பாடப்பெற்ற தலங்களுள் ஒன்றான திருக்குறுக்கை வீரட்டேசுவரர் கோயிலின் தேவார இலக்கியங்களைத் தொகுத்து இக்கோயிலின் வரலாற்றைப் பற்றி விளக்கப்படுகின்றன.

கோயில்களில் சேகரிக்கப்படும் இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள் போன்ற சான்றுகளின் மூலம் கண்டறியப்படும் செய்திகளைக் கொண்டு வரலாறானது தொகுப்படுவது மட்டும் அல்லாமல் எக்காலத்தைச் சேர்ந்த கோயில் என்பதைப் பற்றியும் கோயில்களின் கலை அமைப்புகளைக் கொண்டு காலத்தை நிர்ணயம் செய்வது ஒருவிதச்சான்றாக அமைகிறது என்றே கூறலாம். இதனடிப்படையில் நாகப்பட்டினம் மாவட்டம், மயிலாடுதுறை வட்டத்தில் உள்ள குக்கிராமமான திருக்குறுக்கை என்னும் ஊரில் காவிரியின் வடகரைதலங்களில் 26-வதுதலமாக அட்டவீரட்ட தலங்களுள் ஒன்றாகத் திருநாவுக்கரசரால் தேவாரப்பாடல் பெற்றதலமாக வீரட்டேசுவரர்கோயில் அமையப்பெற்றுள்ளது.

திருக்குறுக்கை வீரட்டேசுவரர் கோயில் மேற்குதிசையை நோக்கிய கோயிலாக அமையப்பெற்றுள்ளது. இவ்வூர் மயிலாடுதுறை வட்டத்தில் இருந்து மணல்மேடு செல்லும் சாலையில் 12கி.மீ தொலைவிலும், நீரிலிருந்தும் கொண்டல் என்னும் ஊரிலிருந்தும் 3கி.மீ தொலைவிலும் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. இவ்வூருக்குச் செல்வதற்கு நகரப்பேருந்து வசதிகளும் உள்ளன. மேலும் இக்கோயில் அமைந்துள்ள திருக்குறுக்கையின் எல்லைகளாக வடக்குப்புறத்தில் பட்டவர்த்தி எனும் கிராமமும், தெற்குப்புறத்தில் நீரீர் எனும் கிராமமும் கிழக்குப்புறத்தில் பாலக்குடி எனும் கிராமமும், மேற்குப்புறத்தில் ஐவநல்லூர் எனும் கிராமமும் இவ்வூரின் எல்லைகளாக அமையப்பெற்றுள்ளன. இவ்வூர் காவிரியின் வடகரையில் அமைந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தலப்புராணங்களின் அடிப்படையில் இவ்வூரைப் பற்றிய தரவுகளைச் சேகரிக்கும் பொழுது தீர்க்கவாகு முனிவர் இக்கோயிலின் இறைவனை அபிஷேகம் செய்வதற்காக, தம் நீண்ட கரங்களால் ஆகாயகங்கையின் நீரை எடுத்துவருவதற்கு கரங்களை நீட்டிய போது முனிவரின் நீண்ட கரங்கள் குறுகியதால் குறுக்கை என்னும் பெயர் பெற்றுள்ளது. மேலும் இக்கோயிலை இறைவனுக்கு வீரம் வந்த தலமாகவும் மற்றும் அட்டவீரட்ட தலங்களில் காமனை நெற்றிக்கண் விழியில் அழித்த தலமாகவும் குறிக்கப்படுகின்றது. இக்கோயிலில் தலவிருட்சமாக கடுக்காய்மரம் காணப்படுவதால் கடுகவனம் என்றும், இறைவன் அம்பிகையைப் பிரிந்த தலமாதலின் யோகேஸுபுரம் என்றும், இலக்குமியின் நடுக்கத்தைப் போக்கியதனால் கம்பகரபுரம் என்றும், காமதகனபுரம் என்றும், மன்மதனை மீண்டும் உயிர்ப்பித்ததால் ரதி அனுக்கிரகபுரம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

சங்ககால இலக்கியங்களில் குறுக்கை என்றும், பக்தி இலக்கியங்களில் திருக்குறுக்கை என்றும், கல்வெட்டுகளில் விருதுராஜப்பயங்கர வளநாட்டில் காவிரியின் வடகரையின் உட்பிரிவான குறுக்கைநாடு என்றும், குறுக்கைநாட்டு கடலங்குடியான கங்கைகொண்டசோழ சதுர்வேதி மங்கலம் என்றும், குறுக்கை நாட்டினுள் ராஜநாராயண சதுர்வேதிமங்கலம், விக்கிரமச்சோழ சதுர்வேதிமங்கலம் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. பிறஊர் கல்வெட்டுகளில் வடகரை குறுக்கைநாட்டு திருவேல்விசுடி என்னும் செய்திகளும் காணக்கிடக்கின்றன. தற்போது இவ்வூர் திருக்குறுக்கையில் இருந்து பெயர்மருவி கொற்கை மற்றும் திருக்கொற்கை எனும் பெயரில் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருநாவுக்கரசர்

திருநாவுக்கரசர் தேவாரப்பாடல் பெற்ற மூவருள் ஒருவராவார். திருவாமூரில் புகழ்நாருக்கும், மாதினியாருக்கும் மகனாகத் தோன்றினார். எண்பத்திஓராண்டு காலம் வாழ்ந்த நாவுக்கரசர் தேவாரப் பாக்களாக 313 பதிகங்களையும், 3066 பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். இத்திருநாவுக்கரசரின் காலத்தைப் பற்றி சில ஆசிரியரின் கருத்துக்களாக ஓளவை துரைச்சாமிப்பிள்ளை என்பவர் திருஞானசம்பந்தருக்கு முந்தியவர் என்றும், கி.பி.650-651ம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் சதயநாளில் திருப்புகலூரில் உயிர்த்தாரர் என்றும், தணிகாசல முதலியார் கி.பி.5ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவரென்றும், சீனிவாசப்பிள்ளை கி.பி.650 காலத்தவர் என்றும், கா.சுப்பிரமணியபிள்ளை என்பவர் கி.பி.580க்கும் 660க்கும் இடைப்பட்டவரென்றும், வெள்ளைவாரணார் கி.பி.7ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவரென்றும் குறிப்பிடுகின்றனர் (ஓளவை.துரைச்சாமிப்பிள்ளை, 2012). இவர்களுள் வெள்ளைவாரணாரின் கூற்று ஏற்புடையதாக உள்ளன என அறிவுடைநம்பி தம் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார் (அறிவுடைநம்பி, 1986). இவ்வாறு திருநாவுக்கரசரின்

காலத்தைப் பற்றி இன்றும் ஆசிரியர்களிடம் கருத்து விவாதங்கள் தோற்றம் கண்டவாறு காணப்படுகின்றன. இவரால் தேவாரப்பாடல் பெற்ற சைவக் கோயில்களுள் ஆய்விருகப்பட்டுள்ள திருக்குறுக்கையும் ஒன்றாகும். இக்கோயிலைப் பற்றிய பாடல்களை 49-வது பதிகத்தில் ஒன்று முதல் பத்துப் பாடல்களையும் 59வது பதிகத்தில் ஒன்று முதல் இரண்டாவது பாடல்களையும் பாடியுள்ளார்.

ஆதியிற் பிரம னார்தாம்
 அர்ச்சித்தார் அடியி ணைக்கீழ்
 ஒதிய வேத நாவர்
 உணருமாறு உணர லுற்றார்
 சோதியுள் கடராய்த் தோன்றிச்
 சொல்லினை இறந்தார் பல்பூக்
 கோதிவண்டு அறையும் சோலைக்
 குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே (திருமுறை,476)

நந்தவனத் தோட்டத்தின் பூக்களில் வண்டுகளின் சத்தம் இசை பாடுவதைப் போல உரைக்கும் இடத்தில் அமர்ந்துள்ள குறுக்கை வீரட்டேசுவரர் என்றும், நான்கு வேதங்களை உள்ளுணர்ந்த பிரம்மன் சிவபெருமானுக்கு மலர்களைத் தூவி பூசைசெய்து வழிபட்டார் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

நீற்றினை நிறையப் பூசி
 நித்தலும் நியமம் செய்து
 ஆற்றுநீர் பூரித் தாட்டும்
 அந்தன னாரைக் கொல்வான்
 சாற்றுநாள் அற்றதென்று
 தருமரா சற்காய் வந்த
 கூற்றினைக் குமைப்பர் போலும்
 குறுக்கை வீரட்டனாரே (திருமுறை, 477)

இக்கோயிலில் மார்கண்டேயர் தம் நெற்றியில் திருநீற்றைப் பூசிக்கொண்டு சிவபெருமானைத் தினமும் காலையில் தூயநீரால் திருமஞ்சனம் செய்து வணங்கிவந்தார். ஒருநாள் சிவபூஜையில் எமன் தனது கடமையைச் செய்வதற்காக மார்க்கண்டேயனின் மீது பாசக்கயிற்றை வீசினார். இதனைக் கண்ட மார்க்கண்டேயர் பயந்தவாறு சிவலிங்கத்தைத் தழுவிக்கொள்ளவே எமனால் வீசப்பட்ட பாசக்கயிறு சிவலிங்கத்தின் மீது விழுந்து விட சிவபெருமான் லிங்கத்தைப்பிளந்து கொண்டு வெளிப்பட்டு தம் இடதுகாலால் எமனை உதைத்து அழித்த குறுக்கை வீரட்டேசுவரர் எனவும் குறிப்பிடுகின்றது.

தழைத்தோர்ஆத்தியின்கீழ்
 தாபரம்மணலாற்கூப்பி
 அழைத்தங்கேஆவிற்பாலைக்
 கறந்துகொண்டாட்டக்கண்டு
 பிழைத்ததன்தாதைதானைப்
 பெருங்கொடுமழுவால்வீசக்
 குழைத்தோர்அமுதம்ஈந்தார்
 குறுக்கைவீரட்டனாரே (திருமுறை, 478)

விசாரசர்மன் ஆத்திமரத்தின் நிழலில் மணலால் சிவலிங்கத்தைச் செய்து பசுவின் பாலால் அபிஷேகம் செய்ததைக்கண்ட விசாரசர்மனின் தந்தை யக்ஞோதத்தன் கோபம் கொண்டு மதியாமல் லிங்கத்தைத் தம் காலால் உதைத்தார். இதனைக் கண்ட விசாரசர்மன் தந்தையின் காலை வெட்டி வீழ்த்தினார். இதனைக் கண்டு சிவபெருமான் விசாரசர்மனின் பக்தி நெறியை பாராட்டி சண்டேசுவரர் எனப் பெயர் பெறச் செய்தார் குறுக்கை வீரட்டனாரே எனவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

சிலந்தியும் ஆனைக் காவில்
திருநிழல் பந்தர் செய்து
உலர்ந்தவள் இறந்த போதே
கோட்செங்குணாமாகக்
கலந்தநீர்க் காவிரி சூழ்
சோணாட்டுச் சோழர் தங்கள்
குலந்தனிற் பிறப்பித்திட்டார்
குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே (திருமுறை, 479)

திருவானைக்கா என்னும் தலத்தில் உள்ள சிலந்தியானது சிவபெருமானின் மீது சூரிய ஒளிபடாமல் நிழல் தருவதைப் போல தனது உமிழ் நீரால் நிழல் அமைத்தது. அச்சிலந்தியானது சில நாட்களில் இறந்துவிடவே சிவபெருமான் கோட்செங்கச்சோழனாக பூலோகத்தில் பிறப்பெடுக்க என அருளிய குறுக்கை வீரட்டனாரே என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஏறுடன் ஏழ டர்த்தான்
எண்ணி ஆயிரம்பூக் கொண்டு
ஆறுடைச் சடையி னானை
அர்ச்சித்தனர் அடிய ணைக்கீழ்
வேறுமோர் பூக்கு றைய
மெய்மலர்க் கண்ணை ஈண்டக்
கூறுமோர் ஆழி யீந்தார்
குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே (திருமுறை, 480)

விஷ்ணு சிவபெருமானுக்கு ஆயிரம் தாமரை மலர்களால் பூசை செய்யும்போது தான் வைத்திருந்த ஒரு மலர் குறைந்ததும் உடனே விஷ்ணு த(னது)ம் உடம்பில் செந்தாமரைமலரைப் போன்ற தம் கண்மலரால் பூசை செய்தார். இதனைக் கண்ட சிவபெருமான் விஷ்ணுவுக்குப் போர்க்காலங்களில் உதவுமாறு சக்கராயுதத்தைக் கொடுத்து அருள்புரிந்த குறுக்கை வீரட்டனாரே என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

கல்லினால் எறிந்து கஞ்சி
தாமுனும் சாக்கி யனார்
நெல்லினார் சோறு ணாமே
நீள்விசம்பு ஆள வைத்தார்
எல்லியாங்கு எரிகை யேந்தி
எழில் திகழ் நடட்டம் ஆடிக்
கொல்லியாம் பண்ணு கந்தார்
குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே (திருமுறை, 481)

சாக்கிய நாயனார் உணவு உண்டதற்கு முன் தவறாமல் சிவபூசை செய்தவர். சிவனுக்குப் பூசை செய்யும் போது கல்லெறிந்து வழிபாடு செய்தார். இதனைச் சிவபெருமான் மனமகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொண்ட சிவன் கஞ்சியை உண்ணும் நாயனாருக்கு நெற்சோறும், அமிர்தமும், அருந்துமாறு செய்து முக்திப் பேற்றினைக் கொடுத்துக் கரங்களில் அக்னி ஏந்தி நடனம் புரிந்த குறுக்கை வீரட்டனாரே என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

காப்பதோர் வில்லும் அம்பும்
 கையதோர் இறைச்சிப் பாரம்
 தோற்பெரும் செருப்புத் தொட்டுத்
 தூயவாய்க் கலசம் ஆட்டித்
 தீப்பெருங் கண்கள் செய்ய
 குருதிநீர் ஒழுக்கத் தன்கண்
 கோப்பதும் பற்றிக் கொண்டார்
 குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே

(திருமுறை, 482)

கண்ணப்பநாயனார் ஒருகையில் வில்லும் அம்பும் கொண்டு மற்றொரு கரத்தில் மாமிசத்தைத் தாங்கியும், காலில்தோல் பாதுகையோடும், உமிழ்நீரால் சிவனைப் பூசித்துக் காவல்காத்த பொழுது சிவனின் முகத்தில் ஒருகண் குருதி கொட்டுவதை அதிர்ச்சியோடு பார்த்த கண்ணப்பனார் தம் கண்ணை எடுத்துச் சிவனின் முகத்தில் குருதி வருவதைத் தடுத்துக் கண்ணைப் பொருத்தினார். இவ்வாறு கண்ணப்பரின் பக்திநெறியைச் சோதித்த குறுக்கை வீரட்டனாரே என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

நிறைமறைக் காடு தன்னில்
 நீண்டெரி தீபம்தன்னைக்
 கறைநிறத்து எலிதன் மூக்குச்
 சுட்டிடக் கனன்று தூண்ட
 நிறைகடல் மண்ணும் விண்ணும்
 நீண்டான் உலகம் எல்லாம்
 குறைவறக் கொடுப்பார் போலும்
 குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே

(திருமுறை, 483)

மகாசிவராத்திரியன்று எலிக்கு முக்தியளித்து மாவளி வேந்தனாக மனிதப்பிறவி எடுத்ததும், தீச்சுடர் போல் எரியும் விளக்கிலிருந்து சப்தத்துடன் தோன்றிய சிவபெருமானைக் கண்டு மகிழ்ந்த மக்களின் குறுக்கை வீரட்டனாரே என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

அணங்குமை பாக மாக
 அடங்கிய ஆதி மூர்த்தி
 வணங்குவார் இடர்கள் தீர்க்கும்
 மருந்துநல் லருந்த வத்தி
 கணம்புல்லார்க்கு அருள்கள் செய்து
 காதலாம் அடியாருக்கு என்றும்
 குணங்களைக் கொடுப்பர் போலும்
 குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே

(திருமுறை, 484)

சிவன் ஒரு பகுதி உமையாகவும் மற்றொரு பகுதி சிவபெருமானாகவும் அடியவர்களின் துன்பங்களைத் தீர்ப்பவராகவும், சத்துவ குணங்களையும் சிவனின் மெய்யடியார்களுக்குக் கொடுப்பவரே குறுக்கை வீரட்டனார் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

எடுத்தனன் எழிற் கயிலை
 இலங்கையர் மன்னன் றன்னை
 அடுத்தொரு விரலால் ஊன்ற
 அலறிப்போல் அவனும் வீழ்ந்து
 விடுத்தனன் கைந ரம்பால்
 வேதகீ தங்கள் பாடக்

கொடுத்தனர் கொற்றவர் வாணாள்
குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே (திருமுறை, 485)

இராவணன் சிவனை நோக்கி ஆயிரம் ஆண்டுகள் தவம் செய்து நான்குமறைகளை இசைக்கவும், அரசாட்சி செய்யவும் அருள்புரிந்தவர் குறுக்கை வீரட்டனாரே என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

நெடியமால் பிரமனோடு நீரெனும் பிலயங் கொள்ள
அடியொடு முடியும் காணார் அருச்சுனற்கு அம்பும் வில்லும்
துடியுடை வேடராகித் தூயமந்திரங்கள் சொல்லிக்
கொடுநெடுந்தேர்கொடுத்தார் குறுக்கைவீரட்ட னாரே
(திருமுறை, 486)

இலிங்கோத்பவரின் புராண நிகழ்வைக் குறிப்பிட்டு திருமாலையும் பிரம்மாவையும் பற்றித் திருநாவுக்கரசர் பாடியதோடு, அர்ச்சுனர்க்கு வில்லு, அம்பு, பாசுபத அஸ்திரம் கொடுத்தவர் குறுக்கை வீரட்டனாரே என்றும் பாடியுள்ளார் இத்தேவாரப்பாடல் 59ம் பதிகத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது.

ஆத்தமாம் அயனும் மாலும் அன்றிமற் றொழிந்த தேவர்
சோத்தம் எம் பெருமான் என்று தொழுது தோத்திரங்கள்
சொல்லத் தீர்த்தமாம் அட்டமீமுன் சீருடை ஏழுநாளும்
கூத்தராய் வீதிபோந்தார் குறுக்கைவீரட்ட னாரே (திருமுறை, 487)

காமனை அளித்த புராணக்கதையோடு சிவன் சக்தியோடு இணைந்து காமனை அழித்த இடமே திருகுறுக்கை வீரட்டனாரே என்றும் திருநாவுக்கரசரால் பாடப்பெற்ற திருக்குறுக்கை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

நாகப்பட்டினம் மாவட்டம் மயிலாடுதுறை வட்டத்தில் காவிரியாற்றின் வடகரையில் உள்ள திருக்குறுக்கை என்னும் இவ்வூர் புராணக்காலங்களில் அட்டவீரட்டத் தலங்களுள் ஒன்றாகவும் சங்ககாலத்தில் அன்னிக்கும், திதியனுக்கும் ஏற்பட்ட போரில் அன்னிபோர்க்களத்திலே இறந்துபடவே ஓர் புன்னைமரத்தை மட்டுமே கொண்டு நடந்த புன்னைப் போர் நடந்தேறிய குறுக்கை என்னும் இவ்விடம் சிறப்புக்குரிய ஒன்றாகும். இச்சங்ககாலத்தில் மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட கருப்புநிறப்பானை ஓடுகள் களப்பணியின் போது இக்குறுக்கையிலும் கிடைக்கப்பெற்றது முக்கியத்துவம் பெற்றச்சான்றாக அமைகின்றது. சங்ககாலத்தைத் தொடர்ந்து கி.பி 6ம் நூற்றாண்டில் பக்தி இயக்கத்தில் சைவ சமயத்தின் வளர்ச்சியில் பன்னிரு திருமுறைகளில் திருநாவுக்கரசரால் தேவாரப்பாடல் பெற்றதலங்களுள் ஒன்றாகத் திருக்குறுக்கையும் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. இப்பக்தி இலக்கியச்சான்றுகளின் அடிப்படையில் நோக்கும் போது திருநாவுக்கரசரின் காலத்திலிருந்தே இத்தலம் இருந்திருக்கக்கூடும் பின்னர் சோழர்களின் காலத்தில் இக்கோயில் முழுவதும் தகர்த்தப்பட்டு இச்சோழர்களின் கலைப்பாணியில் கட்டப்பட்டிருக்கலாம்.

நூற்பட்டியல்

- Annual Report of Epigraphy-503,504.* (1925). New Delhi: Archaeological Survey of India.
Balasubramanyam, S. R. (1971). *Early Chola Temples*. Chennai: Oriental Longman
Balasubramanyam, S. R. (1977). *Middle Chola Temples*. Amsterdam: Oriental Press.
Balasubramanyam, S. R. (1979). *Later Chola Temples*. Faridabad: Mudgala Trust.

- Mahalingam.T. V. (ed.). (1988). *A Topographical list of inscriptions in Tamilnadu and Kerala States*. (Vol. II). New Delhi: Indian Council of Historical Research.
- Nilakanda Sastri, K. A. (1971). *A History of South India*. Chennai: Oxford University.
- Nilakanda Sastri, K. A. (1975). *The Cholas*. Chennai: University of Madras.
- Santhi, S. (2020, October). Ma Manigal at the Vennar River Bank. *Shanlax International Journal of Arts Science and Humanities*, 5(2), 26-37. DOI:10.34293/tamil.v5i2.3484
- Subbarayalu, Y. (1973). *Political Geography of the Chola Country*. Govt. of Tamilnadu: The state Department of Archaeology.
- Subramaniyan, N. (1966). *Sangam Polity*. Madurai: Asia Publishing House.
- Subramaniyan, N. (1981). *History of Tamilnadu*. Madurai: Asia Publishing House.
- அறிவுடைநம்பி, மா. சா. (1986). *திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் காணப்படும் இலக்கியக் கொள்கைகள்*. தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.
- இராசமாணிக்கனார், முர். (1999). *சோழர் சரிதம்*. சென்னை: பூரம் பதிப்பகம்.
- இராமன், கே.வி. (1977). *பாண்டியர் வரலாறு*. சென்னை: தமிழ்நாடு அரசு.
- ஒளவை துரைசாமிபிள்ளை. (2012). *சைவ இலக்கிய வரலாறு கிபி 7 முதல் கிபி 10ம் நூற்றாண்டு வரை*. சிதம்பரம்: அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
- சதாசிவப்பண்டாரத்தார், தி. வை. (1974). *பிற்காலச் சோழர் வரலாறு*. சிதம்பரம்: அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
- சதாசிவப்பண்டாரத்தார், தி.வை. (2001). *பாண்டியர் வரலாறு*. சென்னை : மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
- சீனிவாசன், கே. ஆர். (1966). *தென்னிந்தியக் கோயில்கள்*. புதுடில்லி : நேஸனல் பக் டிரஸ்ட் ஆப் இந்தியா.
- சேதுப்பிள்ளை, ரா. பி. (2008). *தமிழக ஊரும் பேரும்*. (8ஆம் பதிப்பு). பதிப்பகர்: பழனியப்பா பிரதர்ஸ்.

தமிழில் சித்தர் மருத்துவ நூல்களின் தோற்றம்

பால சிவகாட்சகம் / Bala Sivakadacham*

69 ஹெவன்வியூ, ஃஸ்கார்பொரோ / 69 Havenview Road, Scarborough

ஒந்தாரோ, கனடா / Ontario, Canada

sivakad@gmail.com

Manuscript received 10 April 2021

Manuscript accepted 15 June 2021

*Corresponding author/First Author

Abstract

The texts that can be recognized as belonging to the Siddha system of medicine are found mostly in Tamil. Such texts are available under the names of many known Siddhas, including *Agastier*, *Thiruvalluvar*, *Dhanvantari*, *Thirumoolar*, *Bogar*, *Pulippani*, *Kambalachattaimuni*, *Korakkar*, and *Machchamuni*. However, there is no conclusive or reliable data on the time period in which these texts related to Siddha medicine were written. This article reviews the origins of Siddha medical texts in Tamil with the help of historical and literary evidence available today. By examining the Tamil medical texts available in the names of Siddhas, not only on the basis of their linguistic status but also on the basis of internal evidence available in those texts, it is possible to confirm the age of composition of these texts to a period between the 16th century and the 19th century.

Keywords: *Siddha medicine, Alchemy, Rasayana Tantra, Rasa medicine, Syphilis, Chobchini, Agastier books, Bogar 7000*

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சித்த மருத்துவ முறைக்கு உரியன என அடையாளப்படுத்தக்கூடிய நூல்கள் பெரும்பாலும் தமிழில் மட்டுமே இருப்பதாகக் கூறப்படுவதுண்டு. அகத்தியர், திருவள்ளுவர், தன்வந்தரி, திருமுலர், போகர், புலிப்பாணி, கம்பளச்சட்டைமுனி, கோரக்கர், மச்சமுனி உள்ளிட்டு சித்தர்களாக அறியப்பட்ட பலரினதும் பெயர்களில் இத்தகைய நூல்கள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. எனினும் சித்தமருத்துவம் தொடர்பான நூல்கள் ஆக்கப்பெற்ற காலப்பகுதி குறித்த ஆதாரபூர்வமான அல்லது நம்பகமான தரவுகள் எதுவும் இற்றைவரை கிடைக்கவில்லை. இன்று கிடைக்கக் கூடிய வரலாற்று மற்றும் இலக்கியச் சான்றுகளின் துணையோடு தமிழில் சித்த மருத்துவ நூல்களின் தோற்றம் பற்றி இக்கட்டுரையில் மீளாய்வு செய்யப்படுகின்றது. அகத்தியர் முதலான சித்தர்களினதும் முனிவர்களினதும் பெயர்களில் அறியப்படும் தமிழ் மருத்துவ நூல்களை அவற்றின் மொழிநடை மற்றும் யாப்பு நிலை என்பவற்றின் அடிப்படையில் மட்டுமன்றி அந்நூல்களில் கிடைக்கப் பெறும் அகச்சான்றுகளின் துணையோடும் ஆராய்விடத்து இம்மருத்துவ நூல்கள் ஆக்கப்பெற்ற காலப்பகுதியை 16ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் 19ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலமாக உறுதிப்படுத்த முடிகின்றது.

கருச்சொற்கள்: *சித்தமருத்துவம், இரசவாதம், இரசாயன தந்திரம், இரசமருந்துகள், பறங்கிரோகம், பறங்கிப்பட்டை, அகத்தியர் நூல்கள், போகர் ஏழாயிரம்*

முன்னுரை

இந்திய சுதேச மருத்துவமுறைகளுள் ஆயுர்வேதம், யுனானி என்பவற்றுடன் சித்தமருத்துவமும் ஒன்றாகக் கூறப்படுகின்றது. இம்மருத்துவமுறைக்குரியன என அடையாளப்படுத்தக்கூடிய நூல்கள் தமிழில் மட்டுமே இருப்பதாகவும் கூறப்படுவதுண்டு. எனினும் சித்தமருத்துவம் தொடர்பான நூல்கள் பற்றியோ அவை ஆக்கப்பெற்ற காலப்பகுதி குறித்தோ ஆதாரபூர்வமான, நம்பகமான தரவுகள் எதுவும் இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை. சித்தமருத்துவ நூல்களின் தோற்றம் பற்றிய முறையான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படாமைக்குச் சித்தர்கள் என அறியப்படுவோர் பற்றிக் கூறப்படும் நம்பகத்தன்மையற்ற

மரபுக்கதைகளும் மத நம்பிக்கைகளும் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. எனினும் இன்று கிடைக்கக்கூடிய வரலாற்று மற்றும் இலக்கியச் சான்றுகளின் துணையோடு தமிழில் சித்த மருத்துவ நூல்களின் தோற்றம் பற்றிய ஒரு மீளாய்வாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

சித்த மருத்துவமும் இரசமருத்துவமும்

சித்தமருத்துவத்தின் தனித்துவமான அடையாளமாக முன்னிற்பவை பாதரசம் உள்ளிட்ட உலோகங்களும் கனியுப்புக்களும் உபரசங்களும் கொண்டு தயாரிக்கப்படும் இரசமருந்துகள் ஆகும். சித்தர் பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்களின் கண்டுபிடிப்பாக இவை கருதப்படுவதால் இவற்றைச் சித்தமருந்துகள் என்கிறோம். இத்தகைய மருந்துகளைப் பெரிதும் பயன்படுத்தும் மருத்துவ முறையினை இரசமருத்துவம் என்று அழைக்கும் வழக்கமும் உண்டு. ஆயுள்வேதத்தில் இரச சாஸ்திரம் அல்லது இரசாயன தந்திரம் எனப்படுவது ஆயுளை நீடிக்கச் செய்யும் மருந்துகள் பற்றிய பாடமாகும். எனினும் ஆயுள்வேதத்தைப் போல் அல்லாது சித்தர்களின் ஆயுளை நீடிக்கச் செய்யும் மருந்துகள் பெரும்பாலும் பாதரசம் (இரசம் அல்லது இரதம்), கந்தகம் உள்ளிட்ட கனிப்பொருள்களை முதன்மையாகக் கொண்டு செய்யப்படும் மருந்துகளாகும். யோகிகளின் ஆயுளை நீடிக்கச் செய்யும் மருந்துகள் குறித்து மார்கோ போலோ முதற்கொண்டு ஐரோப்பியர் பலரும் தமது அவதானிப்புகளைப் பதிவு செய்துள்ளனர். ஆயுளை நீடிக்கச் செய்யும் மருந்துகள் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கும் செம்பு இரும்பு போன்ற உலோகங்களை இரசகுளிகைகளின் மூலம் பொன்னாகவும் வெள்ளியாகவும் மாற்றமுடியும் என்னும் இரசவாத நம்பிக்கைகளுக்கும் நீண்டகாலத் தொடர்பு உண்டு (White, 1996).

இரச மருத்துவத்தின் முன்னோடிகளுள் ஒருவராக அறியப்படுபவர் நாகார்ஜுனர் ஆவார். நாதசித்தர்கள் ஒன்பதுபேரில் நாகார்ஜுனரும் ஒருவர். இலங்கை மன்னன் இராவணன், சந்திரசேனர், மாண்டவியர், சுரசேனர், கம்பளர், கோவிந்தர், இலம்பகர், ஹரி மற்றும் இலக்கண நூலாசிரியர் வியாதி என்போர் இரசவாதத்தின் போதனாசிரியர்களாகக் கூறப்படுகின்றனர். இவர்களுடன் கூடவே இரசாங்குசர், பைரவர், நந்தி, மந்தான பைரவர், காகசண்டி (காகபுசண்டர்), வாசுதேவர் என்போரும் மூலநூல் ஆசிரியர்களாகக் கூறப்படுகின்றனர். எனினும் இவர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கக்கூடிய பண்டைய நூல் எதுவும் இன்று இல்லை (Ramachandra Rao, 1985). தமிழில் சித்தர்களின் மூலகருவாக எண்ணப்படும் திருமூலர் ஆக்கிய திருமந்திரம் என்னும் நூல் உண்டு. எனினும் இந்நூலினை இரசவாதம் மற்றும் மருத்துவம் தொடர்பான நூல்களுள் ஒன்றாகக் கருதமுடியாது.

கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரேயே பாதரசம் உள்ளிட்ட இரசாயனங்களைப் பயன்படுத்தித் தயாரிக்கப்படும் மருந்துகள் பற்றிக் கூறும் நூல்கள் சமஸ்கிருத மொழியில் தோற்றம் பெறுவதைக் காணமுடிகின்றது. இவற்றுள் சோமதேவரின் **இரசேந்திர சூடாமணி** (13ஆம் நூற்றாண்டு), நித்தியனாதசித்தரின் **இரசரத்னாகரம்** என்னும் நூல்களைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். 14ஆம் நூற்றாண்டில் ஆக்கப் பெற்றுள்ளதாகக் கருதப்படும் சாரங்கதாரரின் **சாரங்கதார சம்கிதையிலும்** 16ஆம் நூற்றாண்டில் ஆக்கப்பெற்ற **பாவமிஸ்ராவின** பாவப்பிரகாசம் என்னும் ஆயுள்வேதநூலிலும் சித்தர்கள் உபகரித்த இரசமருந்துகள் மற்றும் நாடிப்பரிசோதனை பற்றிய விபரங்கள் தரப்படுகின்றன. கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர், சித்தர்களின் இரசமருந்து தயாரிப்புகள் பற்றி விளக்கும் ஏராளமான நூல்கள் தமிழிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் ஆக்கப்பெற்றுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

தமிழில் சுதேச மருத்துவ நூல்களின் தோற்றம்

சித்தர் வைத்திய நூலென்று இன்று கொள்ளப்படுபவை, யாப்பு நிலையிலும், மொழிநிலையிலும் பார்க்கும்பொழுது 14ம், 15ம் நூற்றாண்டுகளுக்கும் அதற்குப் பிந்திய காலத்துக்கும் உரியனவாகவே கொள்ளப்படவேண்டியுள்ளன என்கிறார் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி (சிவகடாட்சம், 2009).

பண்டைக்காலத்து முனிவர்களினதும் புலவர்களினதும் பெயர்களில் பிற்காலத்தவர் தமது நூல்களை, குறிப்பாக மருத்துவம் தொடர்பான நூல்களை, எழுதிவைப்பது நெடுங்காலமாக நடந்துவரும் ஒரு நிகழ்வு. தமது கருத்துக்களும் கண்டுபிடிப்புகளும் பலராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்னும் ஆர்வம் காரணமாக இவ்வாறு எழுதிவைத்தார்கள் எனக் கருதலாம். மூலநூல் ஆசிரியரின் பெயர் அறியப்படாதபோது நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டோர் புகழ்பெற்ற முனிவர்கள், சித்தர்கள் பெயரில் அவற்றை வெளியிட்டு வைத்தார்கள்.

அகத்தியர், தன்வந்தரி, திருமூலர், போகர், புலிப்பாணி, கம்பளச்சட்டைமுனி, கோரக்கர், மச்சமுனி உள்ளிட்டு சித்தர்களாக அறியப்பட்ட பலரினும் பெயர்களில் இத்தகைய நூல்கள் எழுதிவைக்கப்பெற்றன. இலங்கை வேந்தன் இராவணனின் பெயரில் காணப்படும் நூல்களும் வள்ளுவரின் பெயரில் காணப்படும் தமிழ் மருத்துவ நூல்களும் இவ்வாறு பிற்காலத்தவர் எழுதிவைத்த நூல்களேயாகும்.

அகத்தியர் பெயரில் ஏராளமான தமிழ் மருத்துவ நூல்கள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. தமிழ்முனி எனப் போற்றப்படும் அகத்தியருக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் இடையிலான தொடர்பு நெடுங்காலமாக வலியுறுத்தப்பட்டுவரும் ஒரு விடயமாகும். எனினும் இன்று இவர் பெயரில் கிடைக்கும் தமிழ் மருத்துவ நூல்களை இவரது ஆக்கங்களாகக் கருதமுடியாது. இன்று கிடைக்கப்பெறும் தமிழ் மருத்துவ நூல்களுள் காலத்தால் முந்தியவை எனக் கருதப்படக்கூடிய நூல்களுள் ஒன்று தஞ்சை சரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தோரால் வெளியிடப்பெற்றுள்ள **அகஸ்தியர் இரண்டாயிரம்** என்னும் நூலாகும். எனினும் இந்நூலில் காணப்படும் பாடல்கள் பொது ஆண்டு 1500 க்குச் சமீபமாக யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட சிங்கைச் செகராசசேகரன் என்னும் மன்னனின் தூண்டுதலின்பேரில் எழுதப்பெற்ற **செகராசசேகரம்** என்னும் நூலுக்கு உரியன என்பது மூலநூற் சுவடிகளின் துணையோடு உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (சிவகடாட்சம், 2020).

அகத்தியர் பெயரில் இன்று கிடைக்கப்பெறும் அகஸ்தியர் இரண்டாயிரம் தவிர்ந்த ஏனையவை பதினேழாம் நூற்றாண்டில் அல்லது அதன்பின்னர் எழுதப்பட்ட சித்தமருத்துவ நூல்களை ஒத்திருப்பதை அவதானிக்க முடியும்.

சித்தர் நூல்கள் ஆக்கப்பெற்ற காலத்தை நிர்ணயிக்க உதவும் சான்றுகள்

சித்தர் மருத்துவ நூல்கள் என அறியப்படும் நூல்கள் ஆக்கப்பெற்ற காலப்பகுதியை அவற்றின் யாப்பு நிலை, மொழிநிலை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மட்டுமன்றி அந்நூல்களில் கூறப்படும் நோய்கள் மற்றும் மருந்துப்பொருள்கள் முதலியவற்றின் துணைகொண்டும் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

திருக்குறளை எமக்குத் தந்த திருவள்ளுவர் எழுதியதாகப் பத்துக்கும் மேற்பட்ட மருத்துவ நூல்களின் பெயர்கள் தரப்படுகின்றன. திருவள்ளுவ நாயனார் இயற்றிய **ஞானவெட்டியான்** என்னும் தமிழ் மருத்துவநூல் அச்சிலும் வெளிவந்துள்ளது. இந்த நூலில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல் ஒன்றில்

*"சாயாமல் அதிவீர ராம பாண்டியன் சொல்லும்
தமயந்தி சரித்திர நைடதமும்"*

என்னும் வரிகள் காணப்படுகின்றன. **நைடதம்** என்னும் தமிழ் நூலினை ஆக்கிய அதிவீரராமபாண்டியன் கி.பி. 1564க்கும் 1604க்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் திருநெல்வேலிப்பகுதியை ஆண்டுவந்த மன்னன் ஆவான். தமிழ்ப்புலமை மிக்க இம்மன்னன் பற்றியும் இவனது ஆக்கங்களுள் ஒன்றான நைடதம் பற்றியும் குறிப்பிடும் **ஞானவெட்டியான்** கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரேயே எழுதப்பட்டிருக்கமுடியும் என்பதும் திருவள்ளுவர் இந்நூலினை எழுதியிருக்க முடியாது என்பதும் தெளிவாகும்.

இலங்கை மன்னன் இராவணன் ஆக்கியதாகக் கூறப்படும் மருத்துவ நூல்கள் உள்ளன என்பது பலருக்கும் ஆச்சரியம் தரும் விடயமாக இருக்கலாம். **குமாரதந்திரம், நாடிப்பரீட்சை, அர்க்கப்பிரகாசம்** ஆகிய மூன்று நூல்களின் ஆசிரியாக இராவணன் கூறப்படுகின்றான். மருந்துத் தயாரிப்புகளுள் ஒன்றான அர்க்கம் (arrack) பற்றிக் கூறும் **அர்க்கப்பிரகாசம்** என்னும் நூல் இராவணனுக்கும் அவனது மனைவியான மண்டோதரிக்கும் இடையிலான உரையாடலாக அமைந்துள்ளது. இந்த நூலில் கூறப்படும் மருந்துப்பொருள்களுள் அபினும் ஒன்று. மேலும் பறங்கிரோகத்துக்கு மருந்தாகப் பரிந்துரைக்கப்படும் பாதரச மருந்துகளுள் ஒன்றான சங்க திராவகம் (sankha-dravaka) பற்றி இந்நூலில் கூறப்படுகின்றது. எனவே இந்த நூல் கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர், ஆக்கப்பெற்றுள்ளது என்பதை உறுதியாகக் கூறமுடியும் (Ramachandra Rao, 1985).

சித்தர்கள் பெயரில் கிடைக்கும் ஏராளமான தமிழ் மருத்துவ நூல்கள் ஆக்கப்பெற்ற காலத்தைத் தீர்மானிக்கும் பல காரணிகளுள் பறங்கிரோகமும் பறங்கிப்பட்டையும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. 16ஆம் நூற்றாண்டில், முதன்முதலாக இந்தியாவில் பதிவுசெய்யப்பட்ட நோய்தான் இந்தப் பறங்கிநோய்.

போர்த்துக்கேயரால் இந்தியாவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தப் பால்வினைத் தொற்றுநோய் பறங்கிரோகம் என்று அறியப்பட்டதில் ஆச்சரியம் இல்லை. இதனை சிபிலிஸ் (syphilis) என ஆங்கிலத்தில் குறிப்பிடுவர். இந்தக் கொடிய நோய்க்கு சீனவேர் (chobchini) என அறியப்பட்ட மூலிகை மருந்தாகப் பயன்படும் என்னும் செய்தி 1540 ஆம் ஆண்டளவில் போர்த்துக்கேயருக்கு எட்டியது (Garcia de Orta, 1913). பறங்கி நோய்க்குச் சிறந்த மருந்தாக அறியப்பட்டதன் காரணமாகவே தமிழ் மருத்துவர் மத்தியில் சீனப்பாகு என்றும் சீனக்கிழங்கு என்றும் அறியப்பட்டுவந்த இம்மூலிகை பறங்கிப்பட்டை என்னும் பெயரைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் (கதிரவேற்பிள்ளை, 1918).

மேகசூலை, வெட்டை போன்ற பெயர்களிலும் பறங்கிரோகம் தமிழ்மருத்துவ நூல்களில் குறிப்பிடப்பெறுகின்றது. பராசெல்சஸ் (Paracelsus) என்னும் ஐரோப்பிய மருத்துவர் 1535-இல் இந்த நோயின் குறிகுணங்கள் பற்றி எழுதிவைத்தார். பாதரசம் இந்தப் பால்வினை நோய்க்கு மருந்தாகலாம் என்பதையும் இவர் வலியுறுத்தி வந்துள்ளார். தமிழக மருத்துவர்கள் பறங்கி நோய்க்கு மருந்தாகப் பறங்கிப்பட்டை, பாதரசம் ஆகிய இரண்டையுமே பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர்.

பறங்கி நோயும் பறங்கிப்பட்டையும் இடம்பெற்றுள்ள எந்த ஒரு நூலும் 16 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதாக இருக்கமுடியாது. **அகத்தியர் வைத்திய காவியம் 1500, அகத்தியர் வைத்திய சிந்தாமணி 584, தேரையர் காப்பியம்** ஆகிய நூல்களில் பறங்கிப்பட்டை சேர்த்துத் தயாரிக்கப்படும் பறங்கிப்பட்டைச் சூரணம், சீனப்பதங்கம் ஆகிய மருந்துகளின் செய்முறைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

அகத்தியர் வைத்திய காவியம் 1500 என்னும் நூலில் பறங்கிப்பட்டைச் சூரணம் பற்றிக் கூறும் பாடல் ஒன்றை இங்கு நோக்குவோம்.

போமப்பா கரப்பனொடு கிரந்திகூலை
 புண்பொடிகள் கிரந்தி வெட்டை குட்டம் போக
 நாமப்பா பட்டையிலே சூரணஞ் சொல்வோம்
 நல்லவரு வானதாய் புதுசாய் வாங்கி
 ஆமப்பா பறங்கி யென்ற பட்டை அஞ்சு பலந்தான்
 அப்பனே தூக்கியபின் அமுக்கிரா சங்கு
 வேமப்பா சிறு பிரப்பங்கிழங்கு கொன்றைப்பட்டை
 வெற்றிபுரி சாரணவேர் கொடிவேலி வேரே (பாடல் 775)

அகத்தியர் நூல் திரட்டில் உள்ள அகத்தியர் பச்சை என்னும் பாடல்தொகுப்பில் பறங்கிச்சூலை பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. **அகத்தியர் வைத்திய சூரணம் 205** என்னும் நூலில் பறங்கி நோய்க்கு மருந்தாகக் கொடுக்கப்படும் இரசபற்பம் தயாரிக்கும் முறை தரப்பட்டுள்ளது.

பறங்கிச்சக்கை மேகநோய்க்குச் சிறந்த மருந்தாகும் என்னும் கருத்துத் **தேரையர் காப்பியம்** என்னும் நூலில் கூறப்படுகின்றது.

பறங்கிச் சக்கையைப் பச்சையாய்க் கொள்ளினும்
 உறங்கு மேகப்பிணி உள்ள நோயினமெலாம்
 தேனதற் கமைச்செனச் செப்பும் ஆயுண்முறை
 சூரம் இலேகியந் தோயநற் கிருதமாய்ப்
 பாரணஞ்செய்யவும் பாக்கியமாகுமெய்
 வாகாய் இதன்பெயர் வயித்தியர் சொல்வது
 மேகாரி என்னுமோர் மேதகு நாமே

பறங்கிப்பட்டை பற்றிக்கூறும் தேரையர் காப்பியம் 17ஆம் நூற்றாண்டில் அல்லது அதற்குப்பின்னர் ஆக்கப்பெற்றுள்ளது என்றே கருதவேண்டும். தேரையர் பெயரில் இருபத்தைந்துக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் கிடைக்கின்றன. இவை அனைத்துமே ஒருவரால் எழுதப்பட்டவைபோல் தெரியவில்லை. இந்நூல்கள் மொழிநடையிலும், யாப்பு நிலையிலும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன.

தமிழ்மொழி அகராதியைத் தொகுத்துத் தந்த நா. கதிரவேற் பிள்ளை அவர்களின் கருத்துப்படி இன்று தேரையர் பெயரில் கிடைக்கப்பெறும் தமிழ்மருத்துவ நூல்களுள் **பதார்த்த குண சிந்தாமணி, தயிலவர்க்கச் சுருக்கம், கஷாயம் நூறு, சிகிச்சை ஆயிரம்** என்பனவே காலத்தால் முந்தியனவாகும் (கதிரவேற் பிள்ளை, 1918). இவற்றுடன் தேரையர் பெயரில் கிடைக்கும் **நீர் நிறக்குறி நெய்க்குறி சாத்திரத்தையும்** சேர்த்துக் கொள்ளலாம். இந்நூலில் நித்தியனாதசித்தரின் **இரசரத்தனாகரம், சித்தசாரம், இரசார்னவம்** ஆகிய வடமொழி நூல்கள் மேற்கோள் காட்டப்பெறுகின்றன. **தேரையர் காப்பியம், தேரையர் மகாகரிசல்** உட்பட தேரையர் பெயரில் வழங்கப்படும் பிறநூல்கள் கி.பி.17 அல்லது 18ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

தேரையர் மகா கரிசல் என்னும் நூல் தெலுங்குப்புலவர் வேமனர் என்பவர் பற்றிக் குறிப்பிடுவதால் இந்நூல் கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் ஆக்கப்பெற்றிருக்கலாம் என்பது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று அறிஞர் அருணாசலம் அவர்களின் கருத்து (அருணாசலம், 1970). எனினும் ஆய்வாளர்கள் மத்தியில் வேமனர் காலம் குறித்த ஒத்த கருத்து இல்லை.

*உத்தமஞ்சிவாடுசுமி நீவென வேமனர் வடுகில் உரைத்ததுபோல்
அத்தம் அஞ்சிவாடும் இருநாடியினும் ஈசுரத்தைப் போல் அமரர்தம்மில்
சுத்தம் அஞ்சி வாடு வேல் விசையை இந்நூலைக் காக்கச் சங்கனோடு
சத்தமம் சிவாடு பொன்போல் வைத்தியர்க்குக் கரிசல் என்றால் சகசந்தானே*

வேமனரின் தெலுங்குக் கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த சி.பி. பிரவுண் என்பார் வேமனரின் பாடல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு இப்புலவர் கி.பி. 1652 இல் பிறந்தார் என்றும் இவரது எழுத்துக்கள் 17ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிக்கு உரியவை என்றும் கூறியுள்ளார் (Brown, 1829). வேமனாரை மேற்கோள் காட்டும் **தேரையர் மகா கரிசல்** என்னும் நூல் 18ஆம் நூற்றாண்டில் அல்லது அதற்குப்பின்னர் எழுதப்பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

தேரையரின் சீடராகத் தம்மைக் கூறிக்கொள்ளும் யூகி முனி என்பவரின் **சிகிச்சாசாரம்** அல்லது **வைத்தியசிந்தாமணி** என்னும் நூலில் தேரையரின் நூல்களின் பெயர்களும் போகரின் நூல்களின் பெயர்களும் தரப்பட்டுள்ளன. வைறலோ ஐன்ஸ்லி பட்டியலிட்டுள்ள தமிழ்மருத்துவ நூல்களுள் தேரையரின் ஒரு நூல்கூட இடம்பெற்றிருக்கவில்லை (Ainslie, 1826).

தேரையர், யூகி, போகர் போன்ற சித்தர்கள் பெயர்களில் இன்று பல நூல்கள் கிடைக்கப்பெறினும் இவற்றுள் ஒருசில 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஆக்கப்பெற்றிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஐன்ஸ்லியும், எட்வார்ட் பல்போரும் தந்துள்ள தமிழ் மருத்துவ நூற்பட்டியலில் **போகர் 700** இடம் பெற்றுள்ள போதிலும் **போகர் 7000** இடம்பெற்றிருக்கவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது (Ainslie, 1826 & Balfour, 1885).

போகர் ஏழாயிரம் (போகர் 7000) என்னும் பெயரில் இன்று கிடைக்கப்பெறும் பெருநூலில் சித்தர்கள் பற்றிய பல செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன. சித்தர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் வயது, சாதி, பிறந்த நட்சத்திரம் மற்றும் அவர்கள் செய்துகாட்டிய அற்புதங்கள் பற்றிய பல தகவல்களை இந்நூலில் காணமுடிகின்றது. யாக்கோபு என்னும் சித்தரின் மக்கா விஜயம், அவர் இஸ்லாம் மதத்தை தழுவினமை, போகர் மற்றும் காலாங்கிநாதர் ஆகியோரின் சீனத்தொடர்பு போன்ற ஒன்றிரண்டு மரபுவழிச் செய்திகளுடன் சித்தர்களின் சாதி, பிறந்த நட்சத்திரம் போன்ற விடயங்களையும் இட்டுக்கட்டி இந்தப் பெருநூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. போகர் ஏழாயிரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள விடயங்களை ஓரளவேனும் உறுதிப்படுத்தக்கூடிய சான்றுகள் எதனையும் தமிழில் அல்லது பிறமொழிகளில் உள்ள சித்தர் நூல்களில் காண முடியவில்லை.

சித்தர்களுள் பெரும்பாலானோர் சாதி வேறுபாடுகளைக் கண்டித்தவர்கள். இவர்களுக்கும் சாதி கற்பிக்கின்றார் போகர் ஏழாயிரம் என்னும் நூலை ஆக்கியவர். தேரையர் என்னும் ஆயுள்வேத நூலாசிரியரைப் பிராமணன் என்றும் புலிப்பாணியை வேடர் என்றும் கமலமுனியைக் குறவர் என்றும் குதம்பைச்சித்தரை இடையர் என்றும் சுந்தரானந்தரை அகமுடையார் என்றும் சாதி அடையாளம் காட்டுகின்றார். மச்சமுனியையும் சட்டை முனியையும் சிங்களவர் என்றும் கோரக்கரை மராட்டியர் என்றும் கூறுகின்றார்.

மலையான சட்டமுனி சாதிபேதம்
மகத்தான சிங்களவன் என்னலாகும்
சிலையான கோத்திரங்கள் பதினான்காகும்
சிற்பரணை கண்ட நூல் அறிந்தமட்டே.

(பாடல் 5700)

சித்தர்கள் பற்றிய செய்திகளைத் தாம் சித்தர் நூல்களில் கண்டறிந்ததாகக் கூறுகின்றார். எனினும் சித்தர்களின் சாதி மற்றும் பிறந்த நட்சத்திரங்கள் பற்றிப் போகர் 7000 தவிர்ந்த வேறு எந்த நூலும் கூறியதில்லை.

பூமான்கள் சித்தவர்க்க நூல்கள்தன்னில்
புகட்டவில்லை ஜாதிபேதம் புகலார் தாமே

(பாடல் 5700)

என்று சித்தர்கள் சாதி வேறுபாடு பேசமாட்டார்கள் என்பதை ஒரு பாடலில் வலியுறுத்தும் நூலாசிரியர் அடுத்த பாடலில்

தானான சில நூலில் சொன்னாரப்பா
தன்மையுள்ள சில நூலில் சொல்லவில்லை

(பாடல் 5701)

என்று முன்னுக்குப்பின் முரண்படக் கூறுகின்றார்.

சித்தர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் வயதை மிக மிக நீண்டதாகக் காட்ட போகர் ஏழாயிரம் முனைகின்றது. உதாரணமாகப் புலிப்பாணிச் சித்தரின் வயது 600 என்றும், சட்டை முனியின் வயது 800 என்றும், தேரையரின் வயது 300 என்றும், காலாங்கி நாதரின் வயது 3000 என்றும் என்றும் இந்நூலில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

புரிசுவார் வயதினுட மார்க்கந்தன்னை
புகலுவேன் காலாங்கி நாதருக்கு
சரியுடனே மூவாயிரஞ் சொச்சமப்பா
சங்கமுடன் வயதுதான் என்னலாகும்

(பாடல் 5743)

சித்திரைமாதம் அஸ்வினி நட்சத்திரம் நாலாம் பாதத்தில் காலாங்கி நாதர் பிறந்தார் என்கிறது போகர் ஏழாயிரம்.

நூலான நூலதுதான் நுணுக்கம் மெத்த
நுட்பமுடன் காலாங்கி பிறந்த வண்ணம்
பாலான சித்திரையாம் மாதம் அப்பா
பாங்கான அசுவினியாம் நாலாங்காலாம்

(பாடல் 5869)

மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் வாழ்ந்த சித்தர் ஒருவர் சித்திரை மாதத்தில் அஸ்வினி நட்சத்திரம் நாலாம் பாதத்தில் பிறந்தார் என்னும் செய்தியைப் போகர் ஏழாயிரத்தின் ஆசிரியர் எவ்வாறு அறிந்திருக்கமுடியும் என்னும் கேள்வி எழாமல் இருக்கமுடியாது. சித்தர்களின் சாதி, வயது, பிறந்த நாள் என்பவை பற்றிப் போகர் ஏழாயிரம் என்னும் நூல் தரும் தகவல்கள் அனைத்தும் ஆதாரமற்ற வெறும் கற்பனைச் செய்திகளாகவே காணப்படுகின்றன.

போகர், புலிப்பாணி ஆகியோர் பெயர்களில் இன்று கிடைக்கப்பெறும் வைத்திய நூல்கள் பற்றி நா. கதிரவேற்பிள்ளை அவர்கள் கூறுவதை இவ்விடத்தில் கவனத்தில் கொள்வோம்.

“போகரிடத்தில் வைத்தியம் கற்ற மாணவர் ஒருவர் அவர் கூறிய முறைகளைச் செய்யுளுருவாகப் பாடிப் போகர் நூலெனப் பெயர் புனைந்தார். பிற்காலத்து வைத்திய பண்டிதர்களும் தாம் அநுபவத்தால் கண்டறிந்த முறைகளைப் பாடிக் காலந்தோறும் அந்த

நூலில் நுழைத்தும் விட்டார்கள். பிறகு அச்சிடப் புகுந்தோரும் கூட்டியும் திருத்தியும் மாற்றியும் அதனை அடியோடு பிறழ வைத்தார்கள். புலிப்பாணியென்பவர் போகரோடு சீனதேசத்திலிருந்து வந்து அவர் மீளும்போது அவருடனே போகாமல் தமிழ் நாட்டிலேயே தங்கிவிட்டவர். அவர் பாடலென்று உள்ளன யாவும் அவரால் பாடப்பட்டனவன்று, அதுவும் புரட்டு நூலேயாம். தமிழ் நாட்டுக்கு ஆதியிலேயே வைத்திய நூல்களை உபகரித்தவர்கள், அகஸ்தியர், தேரையர் முதலியோர்களே. அவர்களுள்ளே பெரும்பாலானவை அழிந்தனவேனும் எஞ்சி நின்ற சில நூல்களை நோக்குமிடத்து அவையாவும் வட நூல்களுக்கு இணக்கமாய் இருப்பது பிரத்தியட்சமாகும், போகர் புலிப்பாணி நூல்களோடு சிறிதுமொவ்வா.”

(கதிரவேற்பிள்ளை, 1918)

பழனி முருகன் கோவிலின் கருவறையில் உள்ள மூலவர் சிலையை ஒன்பது வகையான பாஷாணங்களைக் கொண்டு வடிவமைத்துப் பிரதிட்டை செய்தவர் போகர் என்னும் சித்தரேயாவர் என்பது நீண்டகாலமாகப் பேசப்பட்டுவரும் ஒரு மரபு. இந்தப் போகரின் சமாதியும் பழனியில் இருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. அப்படியானால் கதிரவேற்பிள்ளை குறிப்பிடும் சீனத்துப் பௌத்த துறவியான போகரும் பழனி முருகன் கோவில் மூலவரை நவபாஷாணத்தால் உருவாக்கிய போகரும் ஒருவராக இருக்கமுடியாது.

போகர் என்னும் பெயருடைய சித்தர்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் இருந்துள்ளார்களா? திருமூலரின் சீடர்களுள் ஒருவரான காலாங்கி நாதரின் சீடரான போகரும் பழனி மூலவர் சிலையை உருவாக்கிய போகரும் ஒருவரா அல்லது இருவேறு நபர்களா என்பது போன்ற கேள்விகளுக்கு விடைகாண்பதற்குத் தற்போதுள்ள சித்தர் நூல்கள் உதவவில்லை. கால முரண்பாடுடைய செய்திகள் பல சித்தர் நூல்களில் காணப்படுகின்றன.

இராமதேவர் என்னும் சித்தர் அரேபியா சென்று இஸ்லாம் மதத்துக்கு மாறி யாக்கோபு என்னும் பெயருடன் மெக்கா என்னும் புனித நகருக்குச் சென்றதாகவும் பின்னர் இந்தியா திரும்பியதாகவும் பிற சித்தர் நூல்களில் கூறப்படும் செய்தி போகர் ஏழாயிரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த யாக்கோபு சித்தரைப் 'பக்கிரி' என்று இந்நூல் குறிப்பிடுகின்றது.

தாமேகேள் இன்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன்
தயவான பாலகனே மைந்தா பாரு
போமேதான் பக்கிரி யாக்கோபுவென்றும்
பொங்கமுடன் சாத்திரத்தின் உரைத்தவார் போல்
நேமமுடன் வயததுவுமே தென்றக்கால்
நிலையான வாண்டதுவும் இரு நூற்றுச்சொச்சம்
நாமமுடன் நபி நாயகன் தன்னைக்காண
நன்னயமாய் மக்கபுரி போனார்தாமே.

(பாடல் 5700)

இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் இரந்துண்ணும் துறவிகளைக் குறிக்கப் பயன்படும் அரபுமொழிப் பெயரான பக்கீர் (Fakir) என்னும் சொல்லில் இருந்து பிறந்ததே 'பக்கிரி' என்னும் தமிழ்ச் சொல்லாகும். இந்து மற்றும் முஸ்லீம் துறவிகளைக் குறிக்கும் பக்கிரி என்னும் சொல் இந்தியாவில் பதினேழாம் நூற்றாண்டிலேயே வழக்கில் வந்தது. பதினேழாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆக்கப்பெற்ற **பிரபுலிங்கலீலை** என்னும் நூல் பற்றி போகர் ஏழாயிரம் பேசுகின்றது. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட புகையிலைப் பற்றிய குறிப்பையும் போகர் ஏழாயிரத்தில் காணமுடிகின்றது. நீராவிக்கப்பல், புகையிரதம், பரகூட் போன்ற கண்டுபிடிப்புக்கள் பற்றிய விளக்கங்கள் போகர் ஏழாயிரத்தில் தரப்பட்டுள்ளன. உலகின் முதலாவது பயணிகள் புகையிரதம் இங்கிலாந்தில் 1825 ஆம் ஆண்டிலேயே முதன்முதலாக ஓடியது என்பதை இவ்விடத்தில் நினைவு கூரலாம்.

போகர் என்னும் சித்தர் தம் சீடரான புலிப்பாணிக்குக் கூறுவது போல் எழுதப்பட்டிருக்கும் போகர் 7000 என்னும் நூல் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதாக இருக்க முடியாது. இந்நூல் எழுதப்பட்ட காலப்பகுதியில் சித்தர்கள் பெயரில் வழங்கப்பட்ட, பழைய ஏட்டுச்சுவடிகளில் இருந்து

கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்களையும் ஒரு சில மரபுவழிக் கதைகளையும் திரட்டியும் கூட்டியும் ஆக்கப்பெற்ற ஒரு நூலே போகர் ஏழாயிரம் ஆகும். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த சித்தர்கள் பற்றிய உண்மையான வரலாற்றை அறிவதற்கு இன்று கிடைக்கப்பெறும் போகர் ஏழாயிரம் எவ்விதத்திலும் உதவமுடியாது. மாறாக, வெறும் கற்பனைச் செய்திகளை வரலாறாகப் பாமர மக்களை நம்பவைக்கும் முயற்சியில் இந்நூல் வெற்றி கண்டுள்ளது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

முடிவுரை

சித்தர் மருத்துவ நூல்கள் என அறியப்படும் நூல்கள் ஆக்கப்பெற்ற காலப்பகுதியை அவற்றின் யாப்பு நிலை, மொழிநிலை என்பவற்றை ஆதாரமாகக்கொண்டு ஆராய்விட்டது அவற்றுள் மிகப் பெரும்பாலானவை பதினாறாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பெற்றிருக்கமுடியாது என்பது தெளிவாகின்றது. மேலும் இந்நூல்களில் கூறப்படும் பறங்கி ரோகம், பறங்கிப்பட்டை என்பவை பற்றிய குறிப்புகள் இவற்றைப் பதினாறாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிந்தியகாலத்துக்கு உரியனவாகவே கொள்ளவைக்கின்றன. பதினாறாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் எழுதப்பட்ட நடைதம் முதலான நூல்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் பிற்காலத்தவரின் கண்டுபிடிப்புக்களான நீராவினால் இயங்கும் இயந்திரம் பற்றிய செய்திகளும் சித்தர் நூல்கள் சிலவற்றில் இடம்பெற்றுள்ளமை இம்முடிவுக்கு மேலும் வலுசேர்க்கின்றது.

துணைநூற்பட்டியல்

- Ainslie, W. (1836). *Materia Indica* (Vol. I & II). London: Nebu Press.
- Balfour, E. (1885). *The Cyclopaedia of India and of Eastern and Southern Asia, Commercial Industrial, and Scientific: Products of the Mineral, Vegetable, and Animal Kingdoms, Useful Arts and Manufactures* (Vol. 2). London: Bernard Quaritch.
- Brown, C. P. (1823). *Verses of Vemana*. Retrieved from <https://www.sacred-texts.com/hin/vov/vov00.htm>
- Marco Polo. (2008). *The Travels of Marco Polo The Venetian, Translated by W.Marsden and revised by T.Wright, Newly revised and edited by Peter Harris with an Introduction by Colin Thubron*. United Kingdom: Everyman's Library.
- Orta, G. d. (1913). *Colloquies on the simples and drugs of India*, (Translated by Sir Clement Markham). London: H. Sotheran and Co.
- Ramachandra Rao, S. K. (1985). *Encyclopedia of Indian Medicine, Historical Perspective (Vol.1)*. Bangalore Dr.V. Parameshvara Charitable Trust.
- White, D. G. (1996). *The Alchemical Body: Siddha Traditions in Medieval India*. Chicago and London: The University of Chicago Press.
- கதிரவேற்பிள்ளை, நா. (2003). *தமிழ்மொழி அகராதி*. (செம்பதிப்பு). சென்னை: சாரதா பதிப்பகம்.
- சிவகடாட்சம், பால. (2006). *தமிழர் மருத்துவம் அன்றும் இன்றும்* (சிவத்தம்பியின் அணிந்துரையுடன்). திருகோணமலை, இலங்கை: வானவில் வெளியீட்டகம்.
- சிவகடாட்சம், பால. (2020). அகஸ்தியர் இரண்டாயிரமும் செகராசசேகரமும். *மணற்கேணி*, 49, 40-47.
- தியாகராசன், இரா. (பதிப்பாசிரியர்). (1975). *ஏழுநூற்றொகுதி* (கோரக்கர், போகர் அருளியது). சென்னை: அருள்மிகு பழநி தண்டாயுதபாணி சுவாமி திருக்கோயில் சித்தமருத்துவ நூல் வெளியீட்டுக்குழு.
- பொன்னையாபிள்ளை, ஐ. (பதி.). *செகராசசேகர வைத்தியம்*. (மீள்பதிப்பு). இலங்கை: மாகாண சுதேச மருத்துவத் திணைக்களம்.
- வெங்கடராஜன், எஸ். (பதி.). (1958). *அகஸ்தியர் 2000*. தஞ்சாவூர்: சரஸ்வதி மஹால்.

மலேசியா திருநாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் வளப்பங்களுக்கும் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பங்கு

அண்ணாதுரை முருகையா / Annadurai Murugoiyah,
முனைவர் பட்டப்படிப்பு மாணவர், இந்திய ஆய்வியல் துறை / PhD Scholar, Department of Indian
Studies

மலாயாப் பல்கலைக்கழகம் / University of Malaya

annaduraimurogaiah@yahoo.com

&

மோகன தாஸ் ராமசாமி / Mohana Dass Ramasamy*
இந்திய ஆய்வியல் துறை / Department of Indian Studies

மலாயாப் பல்கலைக்கழகம் / University of Malaya

rmohana_dass@um.edu.my

Manuscript received 11 April 2021

Manuscript accepted 14 June 2021

*Corresponding author

Abstract

This study is aimed at studying the contribution of the local Tamil writers towards the development and progress of Malaysia. The Tamil writers played an important role in nation building of Malaysia and turning the nation into a developed and prosperous one, through their literary works. Nation building is not solely reliant on material progress, but it must also be in tandem with the development of the peoples' maturity of thought, especially the development of national identity through literature works. Literature and other writings are not just about production of literary works alone; but it also indirectly records historical events and encapsulates the nation's culture, a clash of creative ideas and facts that inform the uninformed. Literature is also considered to be the mirror that enables people, especially the young. It allows them to learn from the mistakes of the past. Literature is one of the best ways to shape the thinking of society. This paper takes the initiative to analyze the ability of Malaysian Tamil writers in demonstrating the history as a Malaysian community and how their thoughts flow helped in shaping up the progress and development of the country.

Keywords: Literary Tamil writers, Nation building, Societal Issues, Malaysian Tamil Writers, Malaysian tamil Literature

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இக்கட்டுரை மலேசிய திருநாட்டின் வளர்ச்சி மற்றும் முன்னேற்றத்திற்கு உள்ளூர் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பை மதிப்பிடுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளது. மலேசியா எனும் தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் முக்கியப் பங்கு வகித்துள்ளனர். மேலும், அவர்களது இலக்கியப் படைப்புகள் மூலம் இந்தத் திருநாட்டினை ஒரு வளர்ந்த மற்றும் வளப்பமிக்க நாடாக மாற்றவும் பங்களித்துள்ளனர். தேசிய இறையாண்மை எழுச்சி என்பது பொருள் முன்னேற்றத்தை மட்டுமே நம்பியிருக்கவில்லை; ஆனால், அது மக்களின் சிந்தனையின் முதிர்ச்சியுடனும் வளர்ச்சியுடனும், குறிப்பாக இலக்கியப் படைப்புகள் மூலம் தனது அடையாளத்தை நிறுவுவதன் மூலமாகவும் இணைந்திருக்க வேண்டும். எழுத்தறிவு மற்றும் பிறவகை எழுத்துகள், இலக்கியப் படைப்புகளை மட்டும் தயாரிப்பது மட்டுமல்லாது, இது வரலாற்று நிகழ்வுகளை மறைமுகமாகச் பதிவுசெய்யும் களமாகவும் அமைகின்றது. இந்நாட்டின் கலாச்சாரத்தையும் அதன் வளப்பத்தையும் அதனோடு இணைக்கிறது. இத்தகைய படைப்பாற்றல் கருத்துகள் அதனைப் பற்றி அறியாதவர்களுக்குத் தெரிவிக்கும் உண்மைகளின் மோதல்களைச் சுமந்திருக்கும் களமாகவும் இலக்கிய வடிவங்க அமைகின்றன. மக்களை, குறிப்பாக இளைஞர்களை இயக்கும் கண்ணாடியாக இலக்கியமும் கருதப்படுகிறது; இதுவே, கடந்த காலத் தவறுகளிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள அவர்களை அனுமதிக்கிறது.

இதன்வழி சமுதாயத்தின் சிந்தனையை வடிவமைக்க இலக்கியம் ஒரு சிறந்த வழியாக அமைகிறது. இச்சிந்தனையின் அடிப்படையில், மலேசிய சமூகமாக வரலாற்றை நிரூபிப்பதில் மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர்களின் திறனையும், அவர்களின் முன்னேற்றங்கள் மற்றும் வளர்ச்சியை வடிவமைப்பதில் அவர்களின் எண்ணங்கள் எவ்வாறு உதவியது என்பதையும் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான முன்முயற்சியை இந்தக் கட்டுரை எடுக்கிறது.

குறிப்புச் சொற்கள்: இலக்கிய தமிழ் எழுத்தாளர்கள், தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புதல், மலேசிய இந்திய சமூகம், தமிழ் இலக்கியம்

முன்னுரை

மலேசியத் திருநாடு, மலைவளங்கொண்ட வளநாடு. திரும்பிய திசையெல்லாம் இயற்கையன்னை எழில்முகங்காட்டிச் சிரித்திடும் பொன்னாடு. மலையுச்சியிலிருந்து வீழும் அருவிகளின் சலசலப்பும்து பச்சைக் கம்பளத்தைத் விரித்தாற் போன்ற பசுமை நிறைந்த காட்சியும் பார்ப்போரின் உள்ளத்தை அள்ளும். நாடென்றால் இதுவல்லவா நாடு என்று வேற்று நாட்டவர் போற்றுமளவிற்கு மூவின மக்களும் ஓரினமாகச் சேர்ந்து உழைத்து ஒருவர் கரத்தின் மீது மற்றவர் கைகோர்த்து உறுதியுடன் நின்று பெற்ற சுதந்திரக் காற்று வீசும் மாண்பினை உலகிற்குக் காட்டிடும் இந்நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் வளப்பத்திற்கும் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் ஆற்றிய பங்கு அளப்பரியதாகும்.

தாய்நாடு

தமிழகத்தைத் தாயகமாகக் கொண்ட தமிழர்கள் பிழைப்பு தேடி இந்நாட்டுக்கு வரவில்லை. ஆங்கிலேயர்களால் ஆடு மாடுகளைப் போலக் கப்பலில் ஏற்றிக் கடல் கடந்து கொண்டு வரப்பட்டனர். திக்குத் தெரியாத திசையில் செய்வறியாது வந்திறங்கிய மக்கள் கால் பதித்த இடத்தையே தாயகமாகக் கொண்டார்கள். அன்று தொடங்கிய தமிழரின் வரலாற்று நிகழ்வுகளை எழுதத் தொடங்கிய தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமக்கள் இன்று வரை எழுதிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றனர்.

இது நம் தாய்நாடு. இங்குதான் நமது வாழ்வும் தாழ்வும். இங்குதான் நமது சந்ததிகள் வாழையடி வாழையாக வாழப் போகிறார்கள். எனவே, நமக்கு நாட்டுப்பற்று என்பதை ஏடுகளில் எழுதத் தொடங்கினார்கள். தாய்நாட்டின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடுவதற்குத் தமிழ் நெஞ்சங்கள் முனைப்பாக உழைக்க வேண்டும் என்னும் உணர்வுத் தீயை ஏற்றியவர்கள் தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமக்களேயாவர்.

பேனா முனை

வாள்முனைக்கு இல்லாத வலிமை பேனா முனைக்கு உள்ளது என்று கூறுவர். மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமக்கள் மலேசிய நாட்டின் காடுகளை அழித்து வளமான நாடாக்கிய தமிழ்ப் பெருமக்களின் அறிவுப் பசிக்குத் தீனி போடும் இலக்கியப் படைப்புகளை அன்றே எழுதிடத் தொடங்கினர். ரப்பர்த் தோட்டங்களிலும், காப்பி, கரும்புத் தோட்டங்களிலும் நெஞ்சொடியப் பாடுபட்ட தமிழர்கள் தங்களின் சூழலை மறந்து விடாதிருக்கத் தங்களின் எழுத்துப் பணிகளின் மூலம் எழுச்சியை ஏற்படுத்தினர்.

தமிழ்ப் பத்திரிகைகள்

தொடக்கக் காலங்களில் மலேசியத் திருநாட்டில் பத்திரிகைகள் தொடங்குவதற்கு நகர்ப்புறங்களில் குடியேறிய தமிழ் முஸ்லிம்கள், குஜராத்தியர், தமிழ்ச் செட்டியார்கள், பஞ்சாபியர், வங்காளத்தைச் சார்ந்தவர்களே காரணகர்த்தாக்களாக இருந்தனர். 1921இல் நரசிம்ம ஐயங்கார் 'தமிழகம்' என்ற பத்திரிகையைத் தொடங்கினார். 1924இல் 'தமிழ்நேசன்' பத்திரிகையையும் தொடங்கினார். 1938களில் கோ.சாரங்கபாணி தமிழ் முரசு பத்திரிகையைத் தொடங்கினார். இப்பத்திரிகைகளின் தொடக்கமே இந்நாட்டிலுள்ள தமிழர்கள் நாட்டில் நடக்கும் செய்திகளை உடனுக்குடன் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளப் பேருதவியாக இருந்தது. தமிழ் இலக்கியவாதிகள் தோன்றுவதற்கும், தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் இது அடித்தளமிட்டது (சீனி நைனா முகம்மது 2007, பக். 231).

தமிழ் எழுத்தாளர்கள்

அன்றைய சூழலில் எழுத்துத் துறையில் மிகச் சிலரே ஈடுபட்டனர். பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் தோட்டப்புறங்களில் இருந்துதான் தோன்றினர் என்பது மிகவும் முக்கியமான குறிப்பாகும். பால்மரம் வெட்டும் தொழிலாளியும் பகுதி நேரத்தில் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதியக் காலம் அது. பால்மரக் காட்டிலிருந்து கொண்டே பாரில் நடக்கும் செய்திகளைப் பாமரரும் படித்து உணரும் வண்ணம் எழுத்துத் துறையில் எழுத்தாளர்கள் ஈடுபட்டு பல படைப்புகளைச் செய்தனர் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

சுதந்திரமும் ஒற்றுமையும்

நாடு சுதந்திரம் பெற்றது ஆகஸ்ட்டு திங்கள் 31-ஆம் நாளாகும். நாட்டின் சுதந்திரம் என்பது நாம் விடும் மூச்சுக் காற்றுக்கு இணையானது. அன்றைய சூழலில் இன்றுள்ளது போன்ற தகவல் தொடர்புச் சாதனங்கள் இல்லை. பத்திரிகையும் வானொலியும் மட்டுமே இருந்தன. தோட்டப்புற மக்களால் அதிக விலை கொடுத்து வானொலிப் பெட்டிகளை வாங்க இயலாது. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் சிலர் மட்டுமே வானொலிப் பெட்டிகளை வைத்திருந்தனர்.

எனவே, பத்திரிகைகள் மட்டுமே மக்களால் எளிதில் பெறக்கூடிய சாதனமாக இருந்தது. எழுத்தாளன் தனது நாற்காலியில் அமர்ந்தவாறே கையளவு பேனாவின் மை கொண்டு நாட்டின் தலைவிதியையே அளந்தான். நாட்டு மக்களுக்குச் சுதந்திர வேட்கையை ஊட்டிய எழுத்தாளர்கள் நாட்டின் வளர்ச்சியைப் பற்றிய செய்திகளைப் பத்திரிகையில் படம் போட்டுக் காட்டினர்.

நாடு சுதந்திரம் பெற்றது. மக்களிடையே ஒற்றுமை உணர்வு மேலோங்கி நிற்பதற்கும், முக்கியமாகத் தமிழர்களிடையே நாட்டின் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் பற்றிய செய்திகளைச் சேர்ப்பதற்கும் நாளேடுகளின் மூலமாக எழுத்தாளர்கள் ஆற்றிய பங்கு மிகப் பெரியதாகும்.

கல்வி வளர்ச்சி

இந்நாட்டின் வளர்ச்சியில் சம அளவிற்குத் தமிழர்களும் தங்களது பணியினை ஆற்றிட கல்வியே அடித்தளமாக உள்ளது. இல்லையேல் தமிழர்கள் வீழ்ச்சியையே காண்பர் என்பதால் தமிழர்களின் பிள்ளைகள் சிறந்த கல்வியைப் பெறுவதற்கு நாட்டிலேயே எழுதப்படும் பாட நூல்கள் முகமையாகத் தேவைப்பட்டன. எனவே, இந்நாட்டின் சூழலை மையமாகக் கொண்டு பாடப் புத்தகங்களைத் தயார் செய்வதற்கு மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானதாக இருந்தது. அன்றைய சூழலில் தமிழ்மொழி, கணிதம், பூகோளம், சரித்திரம், அறிவியல், சுகாதாரம் போன்ற பாடங்களனைத்தும் தமிழ்மொழியிலேயே கற்பிக்கப்பட்டதால் அந்நூல்களை மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களே பாடங்களை வரையறுத்து தமிழ்ப் பாட நூல்களைத் தயாரித்தளித்தனர்.

மலேசிய நாடு, மாநிலங்கள், நகரங்கள், நாட்டின் தோற்றம், அரசியல் தலைவர்களின் பங்கு, நாட்டுப்பற்றுப் பாடல், நாட்டின் வரலாறு, சுற்றுலாத் தளங்கள், விளையாட்டு போன்ற அனைத்துத் துறைகளையும் அலசி ஆராய்ந்து பாட நூல்களில் கட்டுரைகளாகப் படைத்து உதவினர்.

ஆசிரியர் பயிற்சி

தமிழாசிரியர் பயிற்சி பெறும் ஆசிரியர்களுக்குத் தேவையான பாடத் துணை நூல்களை வரைந்தவர்களும் தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமக்களே ஆவர். கல்விமான்களின் துணை கொண்டு பாடத் திட்டங்களை வரையறுத்து வழங்கிட எழுத்தாளர்கள் உதவினர். கல்வித் துறைக்குத் தேவையான பல கையேடுகளையும் பயிற்சி நூல்களையும் ஆய்வு செய்து வரையறுத்து வழங்கும் பணியில் அன்றைய தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பங்கும் இருந்துள்ளது என்பது நினைவுக் கூரத்தக்கது. ஆரம்பப்பள்ளிகள் தொடங்கி இடைநிலைப்பள்ளிகள், பயிற்சிக் கல்லூரிகளுக்கும் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் அரிய பல படைப்புகள் பாடங்களாகவும், துணை நூல்களாகவும் பயன்பட்டுள்ளன.

இதழ்கள்

மலேசிய நாட்டின் முதல் தமிழ் இதழ்கள் 1920களில் நாட்டின் முக்கிய நகர்களில் வந்த வேகத்திலேயே மறைந்துள்ளன. 'சத்தியவான்' என்னும் வார இதழும் 'பாதுகாவலன்' என்னும் கிழமை இருமுறை ஏடும் 1919-இல் பிளாங்கில் வெளிவந்துள்ளன. 1928-இல் 'கலியுக நண்பன்' என்னும் வார ஏடு ஈப்போவிலிருந்து வெளிவந்துள்ளது. தொடர்ந்து ஜப்பானியர் ஆட்சி காலத்தின்போது (1942-1945) நேதாஜி தலைமையில் இயங்கிய இந்திய சுதந்திர கழகத்தின் ஆதரவோடு சந்திரோதயம், யுவ பாரதம், ஜயபாரதம், புது உலகம், உதய சூரியன் போன்ற வார மாத இதழ்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

அன்றே தமிழ் எழுத்தாளர்கள் மக்களுக்குக் கல்வியூட்டும் அரும்பணியைத் தொடங்கிப் பெரும்பணி செய்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. தமிழர்கள் அவ்வப்போது நாட்டின் நடப்புகளைத் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதோடு தமிழ் இலக்கியத்தையும் வளர்த்திடும் பணியைச் செம்மையுறச் செய்து வந்துள்ளனர்.

மக்கள் என்பவர் குழந்தைகள், இளைஞர்கள், மகளிர், பெரியவர்கள், முதியோர்கள் எனப்பல பிரிவினரையும் கொண்டமைந்த சமூக அமைப்பாகும். எனவே, ஒவ்வொரு பிரிவினருக்கும் ஏற்றார் போலச் செய்திகள் பாடங்களாகவும், கட்டுரை வடிவிலும், கதைகள், கவிதைகள் வடிவிலும் சென்றடைய வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்து வார, மாத இதழ்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் படைத்துள்ளனர். படைத்தும் வருகின்றனர்.

1941இல் பெண்கள் முன்னேற்றத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் பிளாங்கில் 'செந்தமிழ்ச் செல்வி' என்னும் மகளிர் மாத இதழ் வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் வெளிவந்த தமிழ்ச்சுடர், சோலை, நவரசம், புதுயுகம் போன்ற மாத வார இதழ்கள் அக்காலத்தில் இலக்கியம் வளரத் துணை புரிந்துள்ளன. பின்னர் வானம்பாடி, நயனம், தென்றல், மயில், மன்னன் போன்ற இதழ்கள் தொடர்ந்து வெளி வந்து பல்வேறு செய்திகளையும், இலக்கியம் சார்ந்த படைப்புகளையும் வெளியிட்டு வருகின்றன (சந்திரகாந்தம், 2011).

பொருளாதாரம்

பொருளாதாரமே வாழ்விற்கு ஆதாரம் என்பதால் மலேசிய நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் நமது பங்கும் இருக்க வேண்டும் என்ற புத்துணர்வை மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் மறவாமல் கட்டுரைப் படைப்புகளின் மூலம் ஊட்டி வந்துள்ளனர். இரப்பரும் செம்பனையும் தேயிலையும் தென்னையும் ஈயமும் மலேசிய நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக அமைந்தவை என்பதை மறுக்க முடியாது. அந்த வளத்தினை ஏற்படுத்தி மலேசியத் தமிழர்கள் தங்களது உயிரையே பணயம் வைத்த வரலாற்றை இவ்வுலகம் மறந்திடாது. அந்தப் பொருளாதார வளத்திற்குச் செப்பமிட்ட நமது தமிழ் மக்களுக்கு ஊக்கமூட்டும் வகையில் வகை வகையான கவிதைகளையும், கட்டுரைகளையும், சிறுகதைப் படைப்புகளையும் படைத்து ஊக்கமூட்டியவர்கள் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமக்களாவர்.

எழுத்துறையில் ஈடுபட்டிருந்த மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் கூரிய பேனா முனையானது நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் தமிழர்கள் பங்கு வேண்டும் என்று தங்களது எழுத்துகளின் மூலமாக வலியுறுத்தி வந்தனர். கூட்டுறவு இயக்கங்களில் சேமிப்பினைத் தொடங்குவது முதல் வங்கிகளில் சேமித்து வைத்தல் பற்றியும் தங்களது படைப்புகளில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

கோவி மணிதாசன் எனும் கவிஞர் பின்வருமாறு பாடுகின்றார்.

“தொழில்பலவாய் பெருகிவரும் இந்தநாளிலே – நாம்
தொடங்கிவிட்டால் உயர்வுவரும் நமது வாழ்விலே
விழி திறந்து வெளியில் வந்து விடியல் காண்டா – தம்பி
வேறுபட்டுப் பிரிந்துநின்றால் எல்லாம் வீணடா”

என்கிறார். இவ்வாறு கவிதை வடிவில் பல முன்னேற்றகரமான செய்திகளை அவ்வப்போது எழுத்தாளர்கள் ஊட்டத் தவறியதில்லை.

கவிஞர் சீனி நைனா முகம்மது அவர்கள் தமது 'நீ உயர...' என்னும் கவிதையில் பின்வருமாறு பாடுகின்றார்.

“உயரத் துடிக்கிறாய் உரிய வழியெது
உனக்குத் தெரியுமா தம்பி – கொஞ்சம்
உட்கார்ந்து முதல் சிந்தி”

என்கிறார்.

நாட்டில் அவ்வப்போது கொண்டு வரப்பட்ட முதலீட்டுத் திட்டங்களிலும் தவறாமல் பங்கு கொள்ளுமாறு எழுத்தாளர்கள் தூண்டியுள்ளனர். அமானா சஹாம் நேசனல், யூனிட் ட்ரஸ்ட் வாவாசான் போன்ற இன்னும் பல திட்டங்களில் பங்கு பெறுவதற்குத் தங்களது எழுத்துகளின் மூலம் எடுத்துரைத்துள்ள கட்டுரைப் பகுதிகள் மலேசியத் தமிழ் நாளேடுகளில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கலை

தமிழர்கள் இயல்பாகவே கலையார்வம் கொண்ட மக்களாவர். நாட்டின் வளர்ச்சியில் கலையும் முக்கிய இடம் பெற்று வருகின்றது என்பது உண்மையாகும். கலை என்பது ஆடல், பாடல் மட்டுமன்றி நாடகத் துறை, திரைப்படத் துறை போன்றவற்றையும் குறிப்பிடுவதாகும்.

கலைத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு எழுத்தாளர்கள் ஆற்றிய பங்கு அளவிடற்கரியது என்றேச் சொல்ல வேண்டும். இந்நாட்டில் கால் பதித்த நாட்கள் முதலாக இங்கு கலைத்துறை வளர்ச்சி பெறுவதற்குத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் எழுத்தாணி பெரிதும் துணை புரிந்துள்ளது.

நமது எழுத்தாளர் பெருமக்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் தங்களுடைய முத்திரையைப் பதித்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மலேசிய நாட்டில் குறிப்பாகத் சினிமா மற்றும் நாடகத் துறையின் வளர்ச்சி என்பது சிறந்த வளர்ச்சி பெறுவதற்கு எழுத்தாற்றல் மிக்க எழுத்தாளர்களின் துணை அவசியமாகும். கவிஞர்கள் பாடல்களை எழுதி உதவுவது போல நாடகங்களுக்கும் திரைப்படங்களுக்கும் வசனங்கள் எழுதிட எழுத்தாளர்களின் துணை அவசியமாகின்றது.

அந்த வகையில் அமரர் சா. ஆ. அன்பானந்தன், மனுராமலிங்கம், எம். எஸ். மணியம், டத்தோ ஸ்ரீ ச. சாமிவேலு, ஜி. எஸ். மணியம், ஆழி அருள்தாஸ் போன்ற இன்னும் ஏராளமான கலைஞர்கள் நாடக வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றியுள்ளனர். இவர்களில் சா. ஆ. அன்பானந்தன் போன்ற இன்னும் பல எழுத்தாளர் பெருமக்களும் பெரும் பங்கு ஆற்றியுள்ளனர்.

பெண்களில் திருமதி சரஸ்வதி, லோகா நாயுடு, திருமதி தேவராணி, திருமதி மலைவிழி போன்ற பலரும் நாடகத்துறை வளர்ச்சிக்குப் பாடாற்றியுள்ளனர். இவர்களுக்குப் பின்னால் நாடகத் துறைக்குத் தேவையான வசனத்தைத் தயார்செய்து தருவது எழுத்தாளர்களின் முக்கியப் பங்காகும்.

இவ்வாறு மலேசிய மண்ணில் கலை வளர்வதற்கும் கலைத்துறை தழைத்து ஓங்குவதற்கும் எழுத்தாளர்கள் பாடுபட்டுள்ளனர். தொடர்ந்து நல்ல படைப்புகளையும் செய்து வருகின்றனர்.

எழுத்தாளர்களின் கைப்படாமல் நாடகங்கள் சிறப்படைவதற்கு வழியில்லை. அல்லி அரசியின் கதை, நல்ல தங்காள் கதை, அரிச்சந்திரன் கதை பவளக்கொடி போன்ற கதைகளை மலேசிய நாட்டின் சூழலுக்கேற்ப கதை வசனங்களை மாற்றியமைத்து எழுத்தாளர்கள் துணை புரிந்துள்ளனர். மலேசியச் சூழலைப் பிரதிபலிக்கும் பல உள்நாட்டு நாடகங்களுக்கும் உரையாடல்களை எழுதியுள்ளனர். எனவே, எழுத்தாளர்களின் துணையின்றி நாடகங்கள் அரங்கேற்றம் காண்பது மிகவும் சிரமமான ஒன்றாகும்.

அரசியல்

மலேசிய அரசியல் துறை வளர்ச்சிக்குத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் நிறைவான பங்கினை ஆற்றியுள்ளனர். மலேசிய அரசியல் வானில் ஒளிவீசிய பல அரசியல் தலைவர்களின் வளர்ச்சிக்குப் பின்புலமாக எழுத்தாளர்களின் பணி மிகையாக இருந்துள்ளது என்பது உண்மையாகும்.

மலேசிய இந்தியர்களைப் பிரதிநிதிக்கும் மலேசிய இந்தியர் காங்கிரஸ் (ம.இ.கா) என்னும் கட்சியின் செயற்பாடுகள் மக்களைச் சென்றடைவதற்குத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் எழுதுகோல் முக்கியப் பங்காற்றியுள்ளது. அவ்வப்போது ம.இ.காவில் போடப்படும் திட்டங்கள் எழுத்து வடிவில்

பத்திரிகைகளிலும், இதர இதழ்களிலும் இடம் பெறுவதற்கு எழுத்தாளர்களின் கைவண்ணமே முக்கியமான ஆயுதமாக இருந்துள்ளது.

ம.இ.கா மட்டுமன்றி மலேசிய அரசியலில் இடம் பெற்றுள்ள இதர கட்சிகளுக்கும் அவர்களின் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்கும், திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கும் எழுத்தாளர்களின் எழுதுகோலினுடைய வலிமை தேவைப்பட்டு வருகின்றது. நாட்டின் வளர்ச்சி என்பது முறையாக இருப்பதற்கும் காரியங்கள் சிறப்பாகச் செயல்படுத்தப்படுவதற்கும் பாதை வகுப்பது எழுத்தாளர்களின் எழுதுகோல் தான் எனில் மிகையாகாது.

மக்கள் தொடர்பு

தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இந்நாட்டில் ஒரு நூற்றாண்டு காலத்திற்கு மேலாக எழுதி வருகின்றனர். மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பல்வேறு நடப்புகள் பற்றி எழுதுவது அவர்களின் அன்றாடப் பணியாக உள்ளது. எழுதும் பொழுது யாரையும் புண்படுத்தா வண்ணம் எழுதுவது கடமையாகப் பின்பற்றப்பட வேண்டும். நாளிதழ்கள் அல்லது பிற இதழ்களில் தங்களது எழுத்துகளை இடம் பெறச் செய்யும்போது அது மக்கள் தொடர்பினை ஏற்படுத்தி மதிப்பை உயர்த்துவதாக அமைவதைப் பொறுப்புடன் கவனிக்க வேண்டிய தலையாய கடமை தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு உள்ளது. ஏனெனில், ஒட்டுமொத்த மலேசியத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தினரைப் பிரதிநிதித்து அவர்களின் படைப்புகள் வெளியிடப்படுகின்றன என்பதை மனதில் இருத்திச் செயல்பட வேண்டிய உன்னதமான கடப்பாடு அவர்களுக்கு உள்ளது.

சுதந்திரமாக எழுதுதல்

எழுத்தாளர்களுக்கு எழுத்துச் சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டாலும் அதுவும் ஒரு எல்லையை மீறிப் போகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது. தங்களது எழுத்து எவ்வகையிலும் நாட்டின் வளர்ச்சிக்குத் தடை ஏற்படாமல் ஒட்டுமொத்த மக்களின் தேசிய உணர்வுத் தன்மையை மதித்து குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் இருக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

அவ்வகையில் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அன்று தொட்டு இன்று வரை தங்களின் எழுத்துச் சுதந்திரத்தை ஒரு எல்லைக்குள் வைத்து நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் வளப்பத்திற்கும் துணை நிற்கும் வண்ணம் சிறப்பாகவே எழுதி வருகின்றனர்.

நாட்டின் நலனைப் பாதுகாத்தல்

மூலின மக்களும் ஒன்றுபட்டு வாழும் மலேசிய நாடு அதனுடைய வளர்ச்சிப் பாதையில் பல கரடு மரடான நிலைகளைச் சந்தித்து மேல் நோக்கி வளர்ந்து வருகின்றது. உலக அரங்கில் நாட்டின் நன்மதிப்பு சிறந்து விளங்குகிறது.

மலேசிய மக்கள் தொகையில் முக்கியமான ஒரு பகுதியினராக விளங்கும் தமிழர்களின் எண்ணவோட்டத்தைப் பிரதிபலிப்பது தமிழ் எழுத்தாளர்களே ஆவர். மக்களின் நலமே நாட்டின் நலமாகும். ஆகவே, தமிழ் எழுத்தாளர்களும் தங்களின் மனப்போக்கின்படி தங்களது எழுதுகோல்களைப் பயன்படுத்திவிட முடியாது. நாட்டு நலனைக் கருதி நிதானந் தவறாமல் சிந்தித்துச் செயல்படும் மிகப்பெரிய கடப்பாடு அவர்களுக்கு உள்ளது. அதைத்தான் இன்றுவரை அவர்கள் பாதுகாத்து வருகின்றனர்.

தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமக்கள் நடுநிலையற்ற செய்திகளை வெளியிட முடியாது. சுயநல வேட்கைக்கு அவர்கள் இடந்தராமல் பொதுச் சிந்தனையுடன் நாட்டு நலனையும் பாதுகாப்பையும் மனதில் கொண்டு எழுதும் பொறுப்பும் கடமையும் அவர்களுக்கு இருப்பதால் அதனைப் பாதுகாத்து வந்துள்ளனர்.

தவறாமல் செய்திகளை வெளியிட்டால் அது நாட்டின் வளர்ச்சிக்குப் பங்கத்தை ஏற்படுத்திவிடும் என்பதை முழுமையாக உணர்ந்துள்ள காரணத்தால் இன்றுவரை சிறப்பாகவே செயல்பட்டு வருகின்றனர்.

“கடனறிந்து காலங்கருதி இடன்அறிந்து
எண்ணி உரைப்பான் தலை” - குறள் 687

எனும் குறட்பா கூறும் நியதிக்கேற்ப தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பணிசெய்து வருகின்றனர்.

படைப்பாளி

எழுத்தாளன் ஒரு சிறந்த படைப்பாளியாக இருக்க வேண்டுமானால் தான் வாழும் நாட்டிற்கும் சமூகத்திற்கும் ஏற்புடைய நல்ல படைப்புகளைச் சமைத்துத் தருதல் வேண்டும். ஆம்! படைப்பாளன் மக்களின் உள்ளம் அறிந்து, அவர்களின் தேவையறிந்து சுவையறிந்து படைப்புகளைச் செய்ய வேண்டும். நாட்டின் வளர்ச்சியிலும் வளப்பத்திலும் பங்கு கொள்ளுமளவிற்கு எழுத்தாளனின் படைப்புகள் அமைய வேண்டும்.

தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இதுவரை ஏராளமான படைப்புகளைச் செய்துள்ளனர். அவர்களின் படைப்புகள் ஏராளமான அறிவாளிகளை உருவாக்கியுள்ளன. சாதாரணத் தோட்டப் பாட்டாளியின் மகனும் அரசியல் மேடையில் அமர்ந்து சேவையாற்றுவதற்குத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துகள் உதவியுள்ளன. கருவறையிலிருந்து கல்லறை செல்லும் வரையிலும் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் அற்புதமான எழுத்தோவியங்கள் தவறாமல் வழிகாட்டியுள்ளன. நாட்டின் செல்வ சுகத்தை அனுபவிக்கச் செய்துள்ளன. கல்வி, பொருளாதாரம் போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்களின் எழுத்தாற்றல் அடித்தளம் போட்டுள்ளது. சுதந்திரக் காற்றினைச் சுவாசித்த வண்ணமே சுகந்தமான வாழ்க்கையும் வாழ்ந்திட தமிழ் எழுத்தாளர் அளப்பரிய பங்காற்றியுள்ளனர் எனில் மிகையாகாது.

முடிவுரை

இக்கட்டுரை மலேசிய திருநாட்டின் வளர்ச்சி மற்றும் முன்னேற்றத்திற்கு உள்ளூர் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் எவ்வகையான பங்கினை ஆற்றியுள்ளனர் என்பதனை ஒட்டுமொத்தமாக அலசி ஆராயும் தன்மையது. நாட்டின் வளர்ச்சியும் வளப்பமும் நாட்டு மக்களுக்குப் பொதுவான சொத்தாகும். ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி என்பது வெறுமனே அதன் பொருளாதார வளர்ச்சியை மட்டும் குறிப்பதற்கில்லை. அதனையும் தாண்டி, கல்வி, சிந்தனை வளர்ச்சி விகிதம் அதன் படைப்புலகின் வாயிலாகவே வெளிப்படுகின்றது. அத்தகைய உண்மையான நிலையினை நிரல்படுத்தி, தன்வயப்படுத்தி, இலக்கியச் சாற்றுடன் வாசகர் மனதில் பதிக்கும் ஆற்றல் இலக்கிய வளங்களுக்கு உண்டும். அத்தகைய மறுநிலை ஆழ்நிலை வளர்ச்சிக்கு இந்நாட்டு இலக்கியவாதிகள் ஆற்றியுள்ள பெரும்பங்களிப்பு யாவரும் அறிந்த உண்மையாகும். அதனை உருவாக்கிக் கொடுப்பதில் முழுமையான பங்கு எழுத்தாளர்களுக்கும் உள்ளது.

இந்த வரிசையில் மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமக்களுக்கும் அதில் கணிசமான பங்கு உண்டு என்பதை மறுக்கவியலாது. அவர்களது அத்தகைய பங்களிப்பை மதிப்பிடுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை படைக்கப்பட்டுள்ளது. மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அவர்களது இலக்கியப் படைப்புகள் மூலம் இத்தேசத்தின் இறையாண்மையினைக் கட்டியெழுப்புவதில் முக்கியப் பங்கு வகித்துள்ளனர். அதன்வழி இந்தத் திருநாட்டினை ஒரு வளர்ந்த மற்றும் வளப்பமிக்க நாடாக மாற்றவும் தங்களுடைய பங்களிப்பினை நிறைவாக படைத்தளித்துள்ளனர். தேசிய இறையாண்மை எழுச்சி என்பது பொருள் முன்னேற்றத்தை மட்டுமே நம்பியிருக்கவில்லை; ஆனால், அது மக்களின் சிந்தனையின் முதிர்ச்சியுடனும் வளர்ச்சியுடனும், குறிப்பாக இலக்கியப் படைப்புகள் மூலம் தனது அடையாளத்தை நிறுவுவதன் மூலமாகவும் இணைந்திருக்க வேண்டும். எழுத்தறிவு மற்றும் பிறவகை எழுத்துகள், இலக்கியப் படைப்புகளை மட்டும் தயாரிப்பது மட்டுமல்லாது, இது வரலாற்று நிகழ்வுகளை மறைமுகமாகப் பதிவுசெய்யும் களமாகவும் அமைகின்றது. இந்த வரிசையில், மலேசிய தமிழ் மக்களின் வாழ்வாதாரங்களையும் சுகத்துக்கங்களையும் செவ்வனே முழுமையாகப் பதிவு செய்துள்ள சிறப்பு இவர்களைச் சாறும்.

இந்நாட்டின் கலாச்சாரத்தையும் அதன் வளப்பத்தையும் அதனோடு இணைத்து, இத்தகைய படைப்பாற்றல் கருத்துகள் அதனைப் பற்றி அறியாதவர்களுக்குத் தெரிவிக்கும் உண்மைகளின்

மோதல்களைச் சமந்திருக்கும் களமாகவும் இவர்கள் உருவாக்கியுள்ள இலக்கிய வடிவங்கள் அமைகின்றன. இந்த வரிசையில், குறிப்பாக இளைஞர்களை இயக்கும் கண்ணாடியாக இவர்களது இலக்கியப் படைப்புகள் திகழ்ந்து, அவர்களது கடந்த காலத் தவறுகளிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள அவர்களை அனுமதி அளித்து, அதனை மேலும் பிந்தொடராமல் இருக்க வழியும் வகைகளையும் வழங்கிச் செல்கின்றது. இதன்வழி சமுதாயத்தின் சிந்தனையை வடிவமைக்க இலக்கியம் ஒரு சிறந்த வழியாக அமைந்துள்ளது என்பதனையும், இச்சிந்தனையின் அடிப்படையிலேயே, மலேசிய சமூகமாக வரலாற்றை நிரூபிப்பதில் மலேசிய தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தங்கள் திறன்களையும், அவர்களின் முன்னேற்றங்கள் மற்றும் வளர்ச்சியை வடிவமைப்பதில் அவர்களின் எண்ணங்களையும் பங்களித்து உதவியுள்ளனர் என்பதையும் இக்கட்டுரை எடுத்துக்காட்டியுள்ளது.

மேற்கோள் நூல்கள்

- கே. ஜி. மணியம். (2000). *செம்மண் வாசனைகள்*. ஜோகூர்: கே. ஜி. மணியம்.
- செ. சீனி நைனா முகம்மது. (2007). *தமிழ்ச் செம்மொழிச் சிறப்பு மலர்*. பினாங்கு: உங்கள்குரல் எண்டர்பிரைஸ்.
- ப. சந்திரகாந்தம். (2011). *200 ஆண்டுகளில் மலேசிய இந்தியர்கள்*. கோலாலம்புர்: ப.சந்திரகாந்தம்.
- முருசு. நெடுமாறன். (1997). *மலேசியத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் : 1887-1987*. கிள்ளான்: அருள்மதியம் பதிப்பகம்.
- ஜானகிராமன் மாணிக்கம். (2008). *மலேசிய இந்தியர்களின் இக்கட்டான நிலை*. சிலாங்கூர்: ஜானகிராமன் மாணிக்கம்.

தமிழ்த் திரைப்படங்களில் சித்தரிக்கப்படும் திருநங்கைகள்: ஒரு பார்வை

ரவிந்திரன் மாரையா / Ravindran Maraya*
இந்திய ஆய்வியல் துறை / Department of Indian Studies
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம் / University Malaya
ravindaranm@um.edu.my
&
ஹேமமீரா / Hemameera
இந்திய ஆய்வியல் துறை / Department of Indian Studies
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம் / University Malaya
hemameer@gmail.com

Manuscript received 30 March 2021

Manuscript accepted 31 May 2021

*Corresponding author

Abstract

The aim of the paper is to offer an analysis of transgenders portrayals in selected Tamil movies. The Tamil Cinema, as an effective tool of entertainment tends to influence the viewers in many ways for its magnetic nature through moving images, music, dialogue, sound and special effects. The combined effects help one to easily exchange the sensation of actions and feelings casted by the role players. This in return, helping gradually the others in understanding the lives of others, like the transgenders. In particular, the movies and the storyline help us to understand their struggles and other societal norms revolving around them. There were not many studies have been carried out on Transgender issues though they were noted to be one of the class of citizens who were often facing neglect and humiliation, either from the members of the family, peers, and society. It could not be denied that their rights were not paid proper care by the government as well in many cases. Within the Indian society, they were identified as one of the most neglected and marginalized community, too. This descriptive study aimed at giving a general outlook of transgender outlook in the Tamil movies. There were a few attempts were seen in these movies to portray Transgender with different perspectives with view to change the worldview of society against the transgenders. These movies have shown them achievers in many spectrums, despite of long-lasting bullying, intolerance, and prejudice subjected towards them. On the other hand, there were a few movies that have portrayed the transgenders in an insensitive in an inaccurate ways. This paper in general aimed at giving a general outlook of the transgenders portrayed in the movies, especially their nature and their living environment, livelihood and together with other related issues.

Keywords: Transgender, Tamil cinema, society, culture, livehood.

ஆய்வு சுருக்கம்

இந்த ஆய்வு தமிழ்த் திரைப்படங்களில் திருநங்கைகளின் சித்தரிப்பைப் பற்றி ஆய்வு செய்கிறது. படங்கள், இசை, உரையாடல், ஒலி மற்றும் சிறப்பு விளைவுகளின் ஒருங்கிணைந்த தாக்கம் ஆழ்ந்த உணர்வுகளைப் பிரித்தெடுத்து, நம் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்க உதவும் என்பதால் தமிழ் சினிமா நம்மில் பலரைச் சக்திவாய்ந்த முறையில் பாதிக்கிறது. சினிமா என்பதால், சமூகத்தில் ஒரு சக்திவாய்ந்த ஊடகம் மக்களை ஒரே நேரத்தில் பாதிக்கிறது, அவை திருநங்கைகளின் வாழ்க்கையையும், நமது சமுதாயமும் கலாச்சாரமும் எவ்வாறு அவர்களைச் சுற்றி வருகின்றன என்பதை நன்கு புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன. திருநங்கைகள் குடும்பத்தினரிடமிருந்தும் அரசாங்கத்திலிருந்தும் புறக்கணிப்பை எதிர்கொள்கின்றனர். இந்திய சமுதாயத்தில் மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்ட மற்றும் ஓரங்கட்டப்பட்ட சமூகங்களில் ஒன்றாக

அவர்கள் அடையாளம் காணப்பட்டனர். திருநங்கைகள் குறித்த பல்வேறு கருத்துகள் தமிழ் சினிமாவில் பல படங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலான படங்களில் ஒன்று அல்லது இரண்டு படங்கள் கூட திருநங்கைகளுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் வகையில் வெளியிடப்படுகின்றன. தமிழ்த் திரைப்படங்களில் மட்டுமல்லாமல், திருநங்கைகள் பற்றிய பார்வையும் சமூகம் மாற்றியுள்ளது. கொடுமைப்படுத்துதல், சகிப்புத்தன்மை மற்றும் தப்பெண்ணம் ஆகியவற்றைத் தாங்கினாலும் திருநங்கைகள் பல நிலைகளில் சாதிக்கின்றனர். சில திரைப்படங்கள் திருநங்கைகளை அவர்களின் வாழ்க்கையின் உணர்ச்சியற்ற மற்றும் தவறான முறையில் சித்தரித்தன. இரண்டாம்நிலை தரவு மற்றும் இலக்கிய மதிப்புரைகளின் அடிப்படையில், இந்த ஆய்வு தமிழ்த் திரைப்படங்களில் திருநங்கைகளின் சித்தரிப்பு மீது கவனம் செலுத்துகிறது. இது அவர்களின் வாழ்க்கைச் சூழல், வாழ்வாதாரம் மற்றும் பல சிக்கல்களை வெளிப்படுத்துகிறது.

கருச்சொற்கள்: திருநங்கைகள், தமிழ் சினிமா, சமூகம், கலாச்சாரம், வாழ்வாதாரம்

முன்னுரை

ஆணாக பிறந்து பின்னர் தம்மை பெண்ணாக உணர்ந்து பெண்களாக வாழ முற்படுவோர்களே திருநங்கைகள் ஆவர். வெளிப்புற உடற்கூறிய பரிசோதனையின் மூலம் பிறந்த குழந்தையின் பாலினத்தை அடையாளம் கண்டு கொண்டு ஆணா பெண்ணா என்பதை முடிவுசெய்வது எளிது. இருப்பினும் 'பாலினம்' என்பது சுயத்தின் உளவியல் அங்கீகாரமாகும். மேலும் மற்றவர்களால் கருதப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். ஒருவருக்கு ஏற்படும் பாலின இணக்கமின்மை உணர்வு 'Gender dysphoria' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த உணர்வின் மிக தீவிரமான வடிவம் திருநங்கை. இந்த நபர்கள் தாங்கள் தவறான உடலில் சிக்கியிருப்பதாக உணர்கிறார்கள் (திருநங்கை நிகழ்வு). அவர்கள் தங்கள் சுரப்பிகள்/ஹார்மோன்கள் மற்றும் அறுவை சிகிச்சையுடன் தங்கள் பாலினத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம், உள்ளார்ந்த உணர்வுகளுக்கு இடமளித்து தங்களுடைய பாலினத்தை அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதை அல்லது பெண்களாக அடையாளப்படுத்தப்படுத்த முற்படும் வழிமுறைகளுடன் ஒத்துப்போகிறது (Asscheman, 2008). பாலின மாற்ற அறுவை சிகிச்சைக் பாலின மறுசீரமைப்பு அறுவை சிகிச்சை, பாலியல் புனரமைப்பு அறுவை சிகிச்சை, பாலியல் உறுதிப்படுத்தல் அறுவை சிகிச்சை என பல பெயர்கள் உள்ளன.

பெரும்பாலான வெளி நாடுகளில், திருநங்கைகள் மிக உயர்ந்த நிலையிலேயே பார்க்கப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கென்று பாலின மாற்று அறுவைச் சிகிச்சை சட்டப்பூர்வமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. நார்வே திருநங்கைகளின் சொர்க்க பூமியாகவே உள்ளது. இங்குச் சராசரி மனித இனம் போன்றே எல்லா விஷயங்களிலும் திருநங்கைகளுக்கு முழுச் சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், அறுவை சிகிச்சை முடிந்த பின்பு, பெண் என்ற அடையாளத்துடன் மருத்துவச் சான்றிதழ் தருகின்றனர். அதனால் அவர்கள் முன்பு பார்த்த அதே வேலையை மீண்டும் தொடரலாம்.

1972 ஆம் ஆண்டில் மேற்கு ஐரோப்பாவில் மக்கள் தங்கள் பாலின அடையாளத்தை மாற்ற அனுமதிக்கும் ஒரு நடைமுறையை அறிமுகப்படுத்திய முதல் நாடு ஸ்வீடன் ஆகும். மக்கள் தங்களின் பாலின அடையாளத்தை மாற்றுவதற்குச் சட்டத்தில் இடமளித்த ஸ்வீடன் மற்ற நாடுகளுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக திகழ்ந்தது. அர்ஜென்டினாவில், 2012 ஆம் ஆண்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட "சுயநிர்ணய" பாலின அடையாளச் சட்டம் மூன்றாம் பாலினத்தவருக்கு புதிய வழிமுறையை அமைத்தது; மேற்கு அரைக்கோளத்தில் உள்ள நாடுகளில் அர்ஜென்டினா நாடே முதல்முறையாக, தனிநபர்கள் ஒரு படிவத்தை நிரப்புவதன் மூலம் தங்கள் பாலினத்தைச் சட்டப்பூர்வமாகப் பிரகடனப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற வழிமுறையை அமல்படுத்தியது. இதற்கு அறுவைச் சிகிச்சை அல்லது மருத்துவரின் அனுமதி தேவையில்லை. ஐரோப்பாவில் நான்கு நாடுகள் அர்ஜென்டினாவை மாதிரியாக சுய பாலியல் பிரகடனப்படுத்திக் கொள்ளும் சட்டங்களை ஏற்று அமல்படுத்தியுள்ளன. அவ்வகையில், இவர்களின் வாழ்க்கை சூழலை துள்ளியமாக அறிவதிலும் இவர்கள் எதிர்நோக்கும் சமுதாயப் பிரச்சினைகளையும் அச்சமுகத்தினர் தெரிந்திருப்பது அவசியமாக்க கருதப்படுகின்றது. இதனைத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் எவ்வகையில் திருநங்கைகளின் வாழ்க்கைச் சூழலைச் சினிமாவின் மூலம் மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தி வருகின்றன என்பதையும் காணவேண்டிய சூழல் அமைந்திருக்கின்றது.

கட்டுரையின் நோக்கம்

குடும்ப உறுப்பினர்களாலேயே ஒதுக்கப்பட்ட திருநங்கைகள் சமுதாயத்தில் பல சிக்கல்களை எதிர்கொள்கின்றனர். இவர்களின் வாழும் சூழல், வாழ்வாதாரம் மற்றும் பல எண்ணற்ற கருத்துகளைத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் பல வழிகளில் எடுத்துச் சொல்லுகின்றன. ஆரம்பக்காலங்களில் வெறும் கேளிக்கைப் பாத்திரமாக காட்டப்பட்ட திருநங்கைகள், இன்று ஜனரஞ்சக் கதாப்பத்திரங்களில் தமிழ்த் திரைப்படங்களில் வலம் வருகின்றனர் மற்றும் காட்டப்படுகின்றனர். தமிழ்த் திரைப்படங்களில் பிரதிபலிக்கும் திருநங்கைக் கதாபாத்திரங்களையும் உண்மை வாழ்வில் வாழ்ந்து வரும் திருநங்கைகளோடு உள்ள தொடர்புகளைக் கண்டறிவதே இந்த ஆய்வின் தலையாய நோக்கமாகும்.

ஆய்வு நெறி

இவ்வாய்வு தரப்பகுப்பாய்வு நெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சமூகவியல், பண்பாடு, உளவியல் சார்ந்த துறைகளை ஆய்வு செய்வதற்கு இந்நெறி ஏற்படையதாகும் (Sabith Marican, 2005, p.12). தரப்பகுப்பாய்வு முறையில் ஆய்வுப்பொருளின் உள்ளடக்கக் கருத்துகளின் உண்மை நிலையைக் கண்டறிய இந்நெறி வழிவகுக்கும். இந்தத் தரப்பகுப்பாய்வு நான்கு நடவடிக்கைகள் பின்பற்றப்படும் (Lawrence Neuman, 2007, p.122). அவை பின்வருமாறு அமைகின்றன. ஆராய்ச்சி ஆவணங்களை அடையாளம் காணல் (identification and documentation), தரவுகளை ஆராய்ந்து பகுத்தாய்தல் (investigation and compartmentalization), செயல்முறை விளக்கத்துடன் பகுத்தாய்தல் (interpretation and analysis), தரவுகளை ஒருங்கிணைத்து ஆய்வின் முடிவுகளைக் காணல் (integration and conclusion).

ஆய்வு முன்னோடி

திருநங்கைகளைப் பற்றி பல்வேறு கோணங்களில் ஆராய்ந்தறிய முந்தைய ஆய்வுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அருண்குமார் மற்றும் தணிகைவேலன் (2019) ஆங்கிலத்தில் எழுதிய “Transgender People in Tamil Literature and Epics” என்ற ஆய்வுக்கட்டுரையில் சங்க காலத்தில் திருநங்கைகள் பற்றிய குறிப்புகளும் மற்றும் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்து வரும் திருநங்கைகள், அவர்கள் கலாச்சாரம் பற்றியும் தொகுத்தளிக்கின்றன.

2013-ஆம் ஆண்டில் குர்விண்டர் கல்ரா எழுதிய “The Cultural, Psychiatric, and Sexuality Aspects of Hijras in India” எனும் ஆய்வுக்கட்டுரையில் மும்பை நகரில் வாழும் திருநங்கைகளின் கலாச்சார, மனநல மற்றும் பாலியல் அம்சங்களைப் புரிந்துகொள்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. அவர்களின் பாலின அடையாளக் கோளாறு மற்றும் மனநலக் குறைபாடுகள் பற்றியும் இந்த ஆய்வு எடுத்தியம்பியுள்ளது.

தமிழ்த்திரையுலகில் படங்கள் மற்றும் பாடல்களின் வழியும் பல்வேறு நிலைகளில் திருநங்கைகள் எவ்வாறு சித்தரிக்கப் படுகின்றனர் என்பதை மங்கையர்க்கரசி (2019) எழுதிய “Portrayal of Transgender people in Tamil Cinema” எனும் ஆய்வுக்கட்டுரை விவரிக்கிறது. தமிழ்த் திரைப்படங்களில் சித்தரிக்கப்பட்ட மூன்றாம் பாலினம் தொடர்பான குறித்த பல்வேறு சிக்கல்களை ஆராயும் நோக்கில் இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

திருநங்கைகள் வரலாறு

பல நூற்றாண்டுகளாகத் திருநங்கைகள் இந்திய சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்து வந்துள்ளனர். “மூன்றாம் பாலினம்” அல்லது ஆண், பெண் பாலினம் என உறுதிப்படுத்தாத நபர்களை அங்கீகரித்ததற்கான வரலாற்றுச் சான்றுகள் உள்ளன. “திரிதியபிரகிருதி” அல்லது “நடும்சகா” என்ற சொற்கள் புராண இலக்கியங்கள், நாட்டுப்புறக் கதைகள், காவியம் மற்றும் ஆரம்பக்கால வேதங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன (Williams, 2003). இந்து தத்துவத்தில் திரிதியா-பிரகிருதி என்றால் “மூன்றாம் இயல்பு அல்லது மூன்றாம் பாலினம். ஆண் மற்றும் பெண் இயல்புகளைக் கொண்ட ஆண், ஆண்பால் பெண்கள், திருநங்கைகள் எனும் பிரிவை சார்ந்தவர்களைக் குறிப்பிடுகிறது. இத்தகைய நபர்கள் பாரம்பரிய இந்து மதத்தில் முழுமையாக ஆணாகவோ பெண்ணாகவோ கருதப்படுவதில்லை. இவர்கள் இருபாலரின்

கலவையாகும். இது அவர்கள் பிறப்பிலிருந்தே அமையப்பெற்றதால் இயற்கையாகவே மூன்றாம் பாலினமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள் (Bühler, 1886).

முகலாயர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் “ஹிஜ்ரால்” அல்லது “கவாஜா சிரா” எனும் அழைக்கப்பட்ட திருநங்கைகள் பிரபலமான பாத்திரத்தை வகித்திருந்தனர். மேலும் அவர்கள் மகத்தான சக்தியையும் மரியாதையையும் கொண்டிருந்தனர். ஹிஜ்ராக்கள் மிக புத்திசாலிகளாகவும், நம்பகத்தன்மை வாய்ந்தவர்களாகவும் மற்றும் அதீத விசுவாசமுள்ளவர்களாக கருதப்பட்டதால் அக்காலத்தில் முக்கியப் பதவிகளில் பணி அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் அரசியல் ஆலோசகர்கள், இராணுவ தளபதிகள், அரச ஆசிரியர்கள் மற்றும் நீதிமன்ற ஆலோசகர்கள் நிர்வாகிகள் குறிப்பாக ஹரேம்களின் பாதுகாவலர்களாக அங்கம் வகித்தனர் (Gul, 2018).

இந்திய புராணங்களில் மாறுபட்ட மற்றும் மாற்றப்பட்ட பாலின நிலைகள் பற்றிய பல குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளது. திருஞானசம்பந்தர் இயற்றிய கோளறு பதிகத்தில் “வேயுறு தோளி பங்கன்” எனும் சொல் சிவனின் உருவ திருமேனிகளில் ஒன்றான அர்த்தநாரிசுவரரைக் குறிப்பிடுகிறது (The Editors of Encyclopaedia Britannica, 2015). அர்த்தம் என்பது பாதி; நாரி என்பது பெண். சிவனின் ஆண் உருவம் பாதியும், பார்வதியின் பெண்ணுருவம் பாதியும் கொண்டு ஆண் கூறு வலப்பக்கமும், பெண் கூறு இடப்பக்கமும் அமைகின்றது. சிவனின்றி சக்தி இல்லை, சக்தி இன்றி சிவனில்லை என்பதனை விளக்குகின்ற உருவாகும். இராமாயணத்தின் பல்வேறு பதிப்புகளில் இலா எனும் மன்னர் அவர் வாழ்நாட்களில் பாதி ஆணாகவும் பாதி பெண்ணாகவும் வாழ்ந்து வந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன (Williams, 2003). மகாபாரதம் காப்பியத்தில் இடம்பெற்ற “சிகண்டி” எனும் கதாப்பாத்திரம் பெண்ணாகப் பிறந்தார். ஆனால் ஓர் ஆணைப் போல வளர்ந்து போரில் பயிற்சி பெற்றார். ஒரு யட்சனுடன் சந்திப்புக்குப் பிறகு, சிகண்டி ஓர் ஆணாக திரும்பி வந்தான், சிகண்டி என்று அழைக்கப்பட்டான், குழந்தைகளைப் பெற்றான் (Shenoy, 2019). மேலும், அக்ரோதவாச காலத்தில் அர்சுனன் பெண் வேடமிட்டதையும் மகாபாரதம் சுட்டுகிறது.

மன்னர் பங்கஸ்வான், அவர் புண்படுத்திய இந்திரனால் ஒரு பெண்ணாக மாற்றப்பட்டார் என புராணக்குறிப்பும் உள்ளது (Rakesh, 2014). பாரதப் போரில் பாண்டவர்கள் வெற்றி பெறுவதற்கு காளிக்குப் பலிகொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அர்ஜுனனின் மகன் அரவாணை அதற்கு தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அரவான் அதற்குச் சம்மதித்தார், ஆனால் பலியாகும் முன் அவரது விருப்பத்தைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டிய ஓர் அவசியம் உண்டாகும் போது கிருஷ்ண பரமாத்மாவே மோகினியாக அவதாரம் எடுத்து அரவாணைத் திருமணம் புரிகிறார் (வித்யா, 2007).

தமிழ் திரைப்படங்களில் திருநங்கைகள்

தமிழ்த் திரைப்படங்கள் பல காலமாகவே மனித வாழ்வை அவர்கள் வாழும் வாழ்க்கையையும் நிஜ உலகிற்கு எதார்த்தமாக அதன் உண்மைகளை வெளிப்படுத்தி வருகின்றது. திரைப்படம் என்பதைக் காட்டிலும் வாழ்வின் பிரச்சினைகளையும் சமகாலச் சிந்தனைகளையும் காலத்திற்கேற்ப மக்களின் அனுபவங்களை அதன் நுணுக்கத்தோடு வெளிப்படுத்தி வருவதை நம்மால் காண முடிகின்றது. அவ்வகையில் திருநங்கைகளின் வாழ்க்கைக் கூறுகளையும் மக்களுக்கு வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற ஒரு சிந்தனையில் தற்காலத்தில் தமிழ்த்திரைப்படங்கள் முனைப்பு காட்டி வருவதை நம்மால் பார்க்க முடிகின்றது. திரைப்படங்களின் தயாரிப்பாளர்கள் திருநங்கைகளை அவர்கள் வாழ்வாதாரத்தைச் சார்ந்தே கதைகளும் அமைய வேண்டும் என்பதற்காக திருநங்கைகள் வாழும் வாழ்க்கைச் சூழலிலேயேப் படங்களைத் தயாரிக்கின்றனர். திருநங்கைகள் பெரும்பாலும் தங்களுக்கென்று சொந்தமான இடங்களில் வசித்து குறிப்பிட்ட தொழில்களைச் செய்கிறார்கள். தென்னிந்தியாவில் இருக்கும் திருநங்கைகள் பெரும்பாலும் வட மாநிலங்களில், குறிப்பாக பம்பாய், டெல்லி, புனே, கொல்கத்தா போன்ற பகுதிகளில் தஞ்சம் அடையக்காரணம் உண்டு. அங்கு மக்கள் திருநங்கைகளை கிருஷ்ண அவதாரமாகப் பார்க்கிறார்கள். அவர்களிடம் வாழ்த்து அல்லது ஆசிபெறுவது தங்களுக்கு நல்லது என்று ஒரு நம்பிக்கை (வித்யா, 2007). பொதுவாக இவர்களின் வாக்கு தெய்வீக அந்தஸ்தைப் பெற்றுள்ளது என்ற நம்பிக்கையில் மத விழாக்களில் மற்றும் வீட்டு நிகழ்வுகளில் அவர்கள் பங்கேற்பது விசேஷமாகக் கருதப்படுகின்றது.

இதனை வேறுவிதமாகவும் கூறலாம். திருநங்கைகள் சபித்துவிட்டால் அது பலித்துவிடும். தங்களுக்குக் கஷ்டம் வரும் என்கிற அச்சம். மக்கள் திருநங்கைகளை சிறப்புப் பெற்றவர்களாகக் கருதுவதால் அவர்களின் ஆசிர்வாதமும் சாபமும் சக்தி வாய்ந்ததாக நம்புகின்றனர் (Jeyalakshmi, 2020). இக்கூற்றினைத், 'தர்பார்' எனும் திரைப்படத்தில் இடம்பெற்ற ஒரு காட்சியில் திருநங்கைகளை அழைத்து ஆசிர்வதிக்க கூறுவார் படத்தின் நாயகன். திருநங்கைகளிடம் ஆசிபெறுவதானால் பல நன்மைகள் பெருகும் என்ற நம்பிக்கையைச் சுட்டிக்காட்டும் வகையில் இக்காட்சி அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

மேலும், பிச்சை எடுப்பதைத், திருநங்கைகள் உலகம் 'கடைக் கேட்டல்' என்று சொல்லும், கைத்தட்டி கடை கடையாக ஏறி, பிச்சைக் கேட்பதையே இந்தியாவில் பல திருநங்கைகள் வாடிக்கையாகக் கொண்டுள்ளனர். மும்பையில் பொதுவாக திருநங்கைகள் பாலியல் தொழிலும், பிச்சை எடுக்கிற தொழிலும் செய்வார்கள். பாலியல் தொழிலில் ஈடுபட விரும்பாதத் திருநங்கைகள் வேறி வழியின்றி, பிச்சை எடுக்கும் தொழிலுக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர் (வித்யா, 2007). 2019ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த "சூப்பர் டில்லக்ஸ்" எனும் திரைப்படத்தில் ஷில்பா எனும் கதாப்பாத்திரம் ஒரு கடையில் கைத்தட்டி பிச்சைப் பெறும் காட்சி படமாக்கப்பட்டிருக்கும். இக்கதையில் வரும் ஷில்பா எனும் கதாப்பாத்திரம், மும்பையில் இருந்து ஏழு ஆண்டுகள் கழித்து தன் மகனைக் காண வந்திருப்பார். ஆக, மும்பையில் வாழும் திருநங்கைகளின் அன்றாட வாடிக்கையை எடுத்துச்சொல்லும் வகையில் ஷில்பாவின் கதை அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

அதுமட்டுமின்றி, திருநங்கைகளைக் கொச்சையான வார்த்தைகளில் இழிவுப்படுத்தப்படுவதையும் இப்படம் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. திருநங்கை, மூன்றாம் பாலினம் என்று கூறப்பட்டாலும் அவர்களை இழிவுபடுத்தும் கொச்சை வார்த்தைகள் சிறுவர்கள் மத்தியில் புழக்கத்தில் இருப்பதும், சர்வ சாதாரணமாக அவர்கள் கேலிகளுக்கு உட்படுத்தப்படுவதும் நடைமுறையில் நிகழ்ந்து வரும் அவலமாகும். இது திருநங்கைகளின் உள்ளக் குமுறல்களில் ஒன்றாகும். இப்படத்தில் வரும் இக்காட்சி தொகுப்பு இதனையே சாடுகிறது. அக, திரைப்படங்கள் இவ்வகையான விரும்புநிலை சூழலை மக்களுக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றது என்பதை மறுக்கவில்லை என்றே காணமுடிகின்றது.

மும்பையில் ஆரம்பத்தில் பிச்சை எடுத்து பிழைக்க வேண்டிய சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட ஜீவா என்ற திருநங்கை தற்போது 'transgender rights association' என்கிற அமைப்பின் இயக்குநராக இருக்கிறார். "கை, கால் நல்லா இருக்கும்போது நாம ஏன் பிச்சை எடுக்கனும்?" என்ற எண்ணம் வந்த பிறகு சுயமாக உழைத்து இன்று 350 திருநங்கைகள் வாழ்வாதாரத்திற்கு அவரால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்துகொண்டுதான் வருகிறார். கல்வி வாய்ப்பு அமையப்பெறாதத் திருநங்கைகள் சுய தொழில் செய்து தொழில் முனைவோர்களாக வரலாம் என்ற கூற்றை நிரூபிக்கும் வகையில் ஜீவா போன்ற திருநங்கைகள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றனர் (காயத்ரி, 2019). மலேசியாவில் பல திருநங்கைகள் சிகை அலங்காரம் மற்றும் முக ஒப்பனை கலைஞராகவும் சுயதொழிலில் ஈடுபட்டு, சிறந்த முறையில் வளர்ந்து வருகின்றனர். மலேசியாவின் முன்னணி ஒப்பனைக் கலைஞர்களில் ஒருவரான ஐஷு பல மாறுபட்ட விமர்சனங்களைக் கடந்து ஒரு இலட்சியமிகு திருநங்கையாகச் சாதித்துள்ளார் (Selladurai, 2020).

தொடர்ந்து, தற்போது தமிழ்த் திரைப்படங்கள் மட்டுமல்லாது, பொதுவாவே சமூகத்திலும் திருநங்கைகள் மீதான பார்வை மாறியுள்ளது. மருத்துவம், சட்டத்துறை, அரசியல் எனப் பல துறைகளில் திருநங்கைகள் இயங்கிவருகின்றனர் (India Today, 2018). மலேசியா நாட்டைச் சேர்ந்த திருநங்கை கமிலா கமாருடின, இங்கிலாந்தில் உள்ள தேசிய சுகாதாரச் சேவையில் (என்.எச்.எஸ்) முப்பது வருடங்கள் பணியாற்றிய அனுபவமுள்ள மருத்துவராக உள்ளார். மேலும், சமூகத்திற்கு அவர் செய்த பங்களிப்புகளுக்காக பல விருதுகளையும் வென்றுள்ளார் (Mokhtar, 2020). 2011ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த "காஞ்சனா" எனும் திரைப்படத்தில் கீதா எனும் திருநங்கை மருத்துவத்தில் பட்டம் பெற்றவராக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார். இப்படத்தில் ஒரு காட்சி தொகுப்பில் "நடனக்கலையிலே முன்னணிலே இருக்கிற நர்த்தகி நடராஜ் ஒரு திருநங்கைதான்! ஐ.தி (IT) உலகத்திலே சாதிச்சுட்டு இருக்கிற கல்கி ஒரு திருநங்கைதான்! மீடியாவிலே ரோஸ், உத்தரபிரதேசத்துலே எம்.பி ரேவதி, டாக்டர் எஞ்சினியர் என எத்தனை பேரு சாதிச்சுக்கிட்டு இருக்காங்கே. எங்களாலயும் சாதிக்க முடியுங்க" என்ற வசனம் பல்வேறு துறைகளில் திருநங்கைகள் சாதித்ததையும் சாதிக்க இயலும் என்பதையும் எடுத்துச்சொல்லும்

வண்ணம் அமைந்துள்ளது. அதுபோலதான் மனம் உண்டானால் மார்க்கம் உண்டு என்பதை உணர்த்தும் பாணியில் திருநங்கைகள் பல நிலைகளில் சாதித்து வருகின்றனர். இந்தியாவின் முதல் திருநங்கை மருத்துவரான அக்சா ஷாயெக் தற்போது டெல்லியில் கோறனி சுகாதார மையத்தின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றுள்ளார் (Bhat, 2021). இச்சூழலில் பார்க்கும்பொழுது திருநங்கைகளின் வளர்ச்சியைச் சினிமாத் திரைப்படங்கள் எவ்வகையில் சித்தரித்துக் காட்டுகிறது என்பதை உணரமுடிகின்றது. சினிமா என்பது ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனின் வளர்ச்சியை மட்டும் காண்பிக்காமல் திருநங்கைப் போன்ற சமுதாயம் எதிர்நோக்கியுள்ள சிக்கல்களையும் அதற்கு எவ்வாறு அவர்கள் தீர்வு கண்டுள்ளனர் என்பதையும் கூடக் காட்டுகின்றது.

அடுத்து, திருநங்கைகளின் திருமணம் வைபவங்களும் தற்போது பரவலாக நிகழ்ந்து வருகிறது. இதனைப் பார்க்கும் போது, ஹரினா எனும் திருநங்கை தன் மாமா கருப்புசாமி என்பவரைக் காதலித்து திருமணம் செய்துள்ளார் (காதல் திருமணம் செய்துகொண்ட திருநங்கை - இளைஞர் இணை, 2020). இச்சூழலை, 2018-இல் வெளிவந்த பேரன்பு எனும் திரைப்படத்தில் மீரா எனும் திருநங்கை ஒரு சராசரி பெண் போலத்தான் அமுதவாணனைக் காதலித்து, திருமணம்செய்து கொள்வதைக் காண முடிகின்றது. அதுமட்டுமின்றி மீரா பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுபவராக சித்தரிக்கப்படுவாராகவும், தன் தொழிலில் பல இன்னல்களை அனுபவிப்பாராகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றார். உண்மையில் பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடும் திருநங்கைகளைப் பிரதிபலிக்கும் வாக்கில் மீராவின் கதாப்பாத்திரமும் காட்சிகளும் அமையப் பெற்றிருக்கும். தொடர்ந்து, 'வானம்' திரைப்படத்தில் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான தோழியாக கற்பூரம் என்ற கதாப்பாத்திரம் திகழுகின்றது. உணர்வளவில் சாதாரண மக்களோடு திருநங்கைகள் எந்த வகையிலும் வேறுபட்டவர்கள் அல்ல என்பதை உணர்த்தும் வகையில் தமிழ்த்திரைப்படங்கள் இவ்வகையான கூற்றுக்களையும் உண்மைகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. லேலும், 'பாவக் கதைகள்' எனும் திரைப்படத்தில் சித்தரிக்கப்படும் தங்கம் எனும் கதாப்பாத்திரம் உணர்வுபூரமாக ஒரு திருநங்கையின் சிக்கல்களையும் உள்ள கருத்துகளையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

இதுபோன்ற சூழலில் திரைப்படங்களில் பல இன்னல்களுக்குப் பிறகு திருநங்கைகளும் அவர்களின் வாழ்க்கைச் சூழலும் எவ்வாறு அவர்களை ஓர் அடிமட்ட நிலைக்குக் கொண்டு சென்றுள்ளது என்பதை உணர்த்துகின்றது. இச்சூழல் காலப்போக்கில் மாறி வந்துள்ளதையும் திரைப்படங்கள் நிரூபித்துள்ளன. திருநங்கை என்ற ஒரு கதாப்பாத்திரத்தை நெறிப்படுத்தி அவர்களின் சிந்தனைகளை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்பதையும் தாங்களும் மனித பிறவியே என்பதைச் சாதாரண மக்களுக்கு தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்பதையும் தமிழகத்தில் மட்டுமின்றி மற்ற நாடுகளிலும் வாழும் திருநங்கைகள் தங்களுக்கும் வாழ ஒரு வாழ்க்கை உள்ளது என்பதைத் தமிழ் திரைப்படங்கள் நிரூபிக்கின்றன.

முடிவுரை

தற்காலத்தில் திருநங்கைகள் தமிழ் திரைப்படங்களில் முக்கிய கதாப்பாத்திரங்களில் இடம் பெறுவது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. திருநங்கைகள் வெறும் பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடும் ஒரு காட்சிப்பொருளாகச் சித்தரிக்கும் கதாப்பாத்திரமாக அல்லாமல் தற்போது அவர்களின் ஆளுமைக்கும் உணர்வுக்கும் மதிப்பளித்து தமிழ்த் திரைப்படங்களில் அவர்களை சராசரி மனிதர்களாகச் சித்தரிப்பது பாரட்டுக்குரியது. சமுதாயத்தில் இவர்களும் ஓர் அங்கத்தினரே என்பதை உணர்ந்து இவர்களை அங்கீகரிக்க வேண்டும். அதற்குச் சான்றாக, மலேசியாவில் திருநங்கைகளின் உரிமைகளுக்காகப் போராடி வருபவரான நிஷா ஆயுப், 2016-ம் ஆண்டிற்கான அனைத்துலக 'வீரமங்கை' விருதைப் பெற்றுள்ளார் (மலேசியத் திருநங்கை நிஷா ஆயுப்புக்கு அமெரிக்காவில் அனைத்துலக 'வீரமங்கை' விருது!, 2016). அமெரிக்காவின் இந்த அனைத்துலக 'வீரமங்கை' விருதைப் பெறும் முதல் திருநங்கைப் பெண் என்ற பெருமையையும் நிஷா ஆயுப் பெற்றுள்ளார். இதற்கு முன்பு மலேசியாவைச் சேர்ந்த முன்னாள் பெர்சே 2.0 அமைப்பின் தலைவர் டத்தோ அம்பிகா ஸ்ரீனிவாசனுக்கு இந்த விருது வழங்கப்பட்டது. உலக அளவில் அமைதிக்காகவும் நீதிக்காகவும் மனித உரிமைகளுக்காகவும் ஆண்-பெண் சம உரிமைக்காகவும் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் துணிச்சலுடன் போராடும் பெண்களுக்கு இவ்விருது வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. திருநங்கை என்ற காரணத்தால் பல சிக்கல்களுக்கு ஆளானாலும் இவரின் துணிச்சல்குப் போராட்டத்தால் தனக்கான அங்கீகாரத்தை

உலக அளவில் பெற்றுள்ளார். அவ்வகையில் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் அனைத்து வாழ்வு முறையைச் சார்ந்த மக்களுக்கும் தங்களின் வாழ்வியல் சிந்தனையை வெளிப்படுத்திக்கொள்ள ஒரு முக்கிய ஊடகமாக அமைந்துள்ளது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

References

- Arunkumar, T. (2019). Transgender People in Tamil Literature and Epics. *Jetir*, 276-280.
- Asscheman H, D. M. (2008, August 24). *Definition and Synopsis of the Etiology of Adult Gender Identity Disorder and Transsexualism*. Retrieved from Gender Counselor: <http://www.gendercounseling.org/gender-dysphoria2.html>
- Bhat, A. (2021, March 11). *How India's first transgender doctor to head a Covid-19 vaccination centre inspires, one dose at a time*. Retrieved from South China Morning Post: <https://www.scmp.com/week-asia/people/article/3124976/how-indias-first-transgender-doctor-head-covid-19-vaccination>
- Bühler, G. (1886). *The Laws of Manu*. Oxford: Clarendon Press.
- Devanathan, V. (2020, November 24). *Sacked transsexual doctor found begging in Tamil Nadu*. Retrieved from The Times of India: <https://timesofindia.indiatimes.com/city/chennai/sacked-transsexual-doc-found-begging-in-tn/articleshow/79377796.cms>
- Feder, J. L. (2016, December 29). *This Is How 23 Countries Feel About Transgender Rights*. Retrieved from BuzzFeed.News: <https://www.buzzfeednews.com/article/lesterfeder/this-is-how-23-countries-feel-about-transgender-rights>
- Gul, M. (2018, October 16). *HIJRAS History of a marginalised community*. Retrieved from Development and Cooperation: <https://www.dandc.eu/en/article/british-introduced-discrimination-transgender-persons-south-asia>
- India Today. (2018, July 4). *8 Indian transgender people who were the firsts in their fields*. Retrieved from India Today: <https://www.indiatoday.in/education-today/gk-current-affairs/story/list-of-transgenders-firsts-who-made-it-big-in-their-fields-1276415-2018-07-03>
- Jeyalakshmi, C. (2020, August 5). *அற்புதம் நிகழ்த்தும் திருநங்கைகளின் ஆசி - கண் திருஷ்டி காணாமல் போகும்*. Retrieved from dailyhunt: <https://m.dailyhunt.in/news/india/tamil/c+jeyalakshmi-epaper-icckekhAOIG/arbutham+nikazhthum+tirunangaikalin+aasi+kan+tirushdi+kanamal+bokum-newsid-129032258>
- Mokhtar, M. (2020, January 10). *Kamila, the award-winning transgender doc*. Retrieved from Malaysiakini: <https://www.malaysiakini.com/columns/506598>
- Rakesh. (2014, April 3). *From boy to girl he became the mother of many children*. Retrieved from Amarujala: <https://www.amarujala.com/spirituality/religion/story-of-king-bhangaswan-and-indra>
- Selladurai, R. (2020, June 23). *WATCH: Makeup Artist Aishu's Pride Month Tribute is Flawless Elegance*. Retrieved from Varnam: <https://varnam.my/culture/2020/23882/watch-makeup-artist-aishus-pride-month-tribute-is-flawless-elegance/#:~:text=With%20more%20than%2055%2C000%20followers,the%20beauty%20of%20transgender%20women>
- Shenoy, A. (2019). *Shikhandini - Warrior Princess of the Mahabharata*. Mumbai: Leadstart Publishing Pvt. Ltd.
- Williams, G. M. (2003). *Handbook of Hindu mythology*. Santa Barbara: ABC Clio.
- The Editors of Encyclopaedia Britannica. (2015, April 9). *Ardhanarishvara*. Retrieved from Encyclopedia Britannica : Encyclopedia Britannica logo
- காதல் திருமணம் செய்துகொண்ட திருநங்கை - இளைஞர் இணை. (2020, September 5). Retrieved from BBC: <https://www.bbc.com/tamil/india-54043744>
- காயத்ரி, வ. (2019, March 7). *திருநங்கைகளைத் தொழில் முனைவோர்களாக உருவாக்கணுங்குறதுதான் என் ஆசை! - திருநங்கை ஜீவா*. Retrieved from Vikatan: <https://www.vikatan.com/news/women/151587->

transgender-jeeva-talks-about-her-personal-struggles-and-success-story

மலேசியத் திருநங்கை நிஷா ஆயுப்புக்கு அமெரிக்காவில் அனைத்துலக 'வீரமங்கை' விருது!. (2016, March 30). Retrieved from Selliyal.com: <https://selliyal.com/archives/125707>
வித்யா. (2007). நான் வித்யா: ஒரு திருநங்கையின் உலுக்கியெடுக்கும் வாழ்க்கை அனுபவங்கள். Chennai: Badri Seshadri.

தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் கிறித்தவத்தின் பங்கு

லா. ஜோன் சில்வியா பிரேமா / L John Silvia Prema*

உதவிப்பேராசிரியர் (பகுதி நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்) / Part-time PhD Scholar
புனித அன்னாள் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி / St. Anne Arts and Science College
சென்னை 110 / Chennai 110
Joansylviaprema5@gmail.com

Manuscript received 30 March 2021

Manuscript accepted 10 June 2021

*Corresponding author

Abstract

As early as 14th century, there have been continuous connections were established between the European nations and Indian sub-continent in the name of spreading the trinity concepts of Glory-Gold-Gospel. Several Christian Missionaries have reached India from Europe in order to wide-spread the Christianity. The learned and well-trained missionary personals chose to learn the local languages as soon as they reached to ease their activities. As a result of this, they indulged with the beauty of the Tamil language and its literary heritage. Soon, they became profound use of the language. In return, they also have made significant contributions to the development of the language and literature. It is well-known fact that one of them was the printing mechanism, which have paved ways for easier and fast printing in high volume than before. As a result of this, there were many books published with introduction of new Tamil font system, covering many genres like Prose, Modern Literature, Grammar, Inscription, Translation, Linguists, Dictionary and on. Along this, there have been so many poems were written and introduced into Tamil by Christian Poets as well. This article is aimed at studying such not well-discussed literatures within the Christian Literature domain.

Keywords : Missionaries, Tamil Literature, Christian Literature, Classical Intellectual

ஆய்வுச்சுருக்கம்:

ஐரோப்பியர்கள் கிறித்துவ மதத்தைப் பரப்புவதற்குத் தமிழகத்திற்கு வந்தனர். அவர்கள் தமிழ் மொழியை இலக்கணப் பிழையின்றி ஆர்வத்தோடு கற்றுத் தேர்ந்தனர். தமிழின் இனிமையை உணர்ந்து தமிழ்மொழியைக் கொண்டாடினர். தமிழில் பல நூல்களை இயற்றியும் அதை அச்சு இயந்திரம் கொண்டு அச்சடித்துக் கொடுத்தனர். ஆசிய அளவில் முதன் முதலில் அச்சில் ஏற்றப்பட்ட மொழி தமிழ் மொழியாகும். ஐரோப்பியர்களின் தொண்டு அளவிடமுடியாதது. தமிழில் எழுத்துச் சீர்த்திருத்தம், உரைநடை, அகராதி, கல்வெட்டுகளை மொழிப்பெயர்த்தல் ஆகியவற்றைப் சீர்த்திருத்தம் செய்து தமிழ்மொழிக்குத் தொண்டாற்றினர். இவர்களைப் பின்பற்றி, தமிழ் அறிஞர்களும் தமிழ்மொழிக்குப் பல இலக்கியங்களைத் தொண்டாற்றியுள்ளனர். அவர்களுள் பெரிதும் அறிமுகமில்லாத கவிஞர்கள் பற்றியும் அவர்கள் ஆற்றிய பணிகள் குறித்து இங்கு காணலாம்.

திறவுச்செற்கள்: அருட்தொண்டர்கள், கிருஸ்துவ இலக்கியம், இலக்கிய நயம்.

முன்னுரை

உலகில் தோன்றிய சமயங்கள் பலவாகும் தமக்குரிய சமயக் கடவுளரைப் போற்றும் வண்ணமாக இறைக்கோட்பாடுகளை எடுத்துக் கூறும் விதமாக புனித நூல்களைக் கொண்டுள்ளன இன்றைய உலக வழக்கில் உள்ள சமயங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கது கிறித்தவச் சமயமாகும். கிறித்தவத்தை இம்மண்ணில் அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் ஐரோப்பியர்கள் ஆவர், அவர்களுள்

என்றிஎன்றிக்ஸ், சீகன்பால்கு, பெப்ரீசியஸ், வீரமாமுனிவர், கால்டுவெல் ஆகியோர் தமிழ்மொழியை இலக்கண இலக்கியத்தை ஆர்வத்தோடு கற்கத் தேர்ந்தனர். தமிழின் இனிமையை உணர்ந்து தமிழ் மொழியைக் கொண்டாடினர். மக்களுக்கு ஆற்றும் சமூகப் பணியை இன்றியமையாதது எனக் கருதி இறைவனின் சேவையே பெரிதாக எண்ணி அரும் பெரும் பணிகளை ஆற்றி வந்துள்ளனர்.

தமிழ்க் கிறித்தவ இலக்கியம் ஏறத்தாழ நானூறு ஆண்டுகால வரலாற்றினைக் கொண்டது. இந்நெடிய வரலாற்றில் தமிழ் ஆர்வமும், புலமையும் கொண்ட மேலை நாட்டுப் பெரியோர்களும் அவர்களுக்கு இணையாகத் தமிழகத்தைச் சார்ந்த கிறித்தவச் சான்றோர்களும் பல்வேறு விதமான படைப்புகளின் வாயிலாகத் தமிழ்மொழியை உயர்தனிச் செம்மொழியாக உலகிற்கு அறிமுகம் செய்துள்ளனர். புதுப்புது இலக்கண இலக்கிய நூல்களைப் படைத்து, தமிழ்மொழிக்கு தொண்டாற்றியுள்ளனர். இவர்களுள் வேதநாயகசாஸ்திரி, எச்.ஏ.கிருட்டிணப்பிள்ளை, மாயூரம் வேதநாயகப்பிள்ளை தமிழ் அறிஞர்கள் நன்கு அறிவர் இவர்களைப் பின்பற்றி, பெரிதும் அறிமுகமில்லாத தமிழ் அறிஞர்கள் அந்தோணிகுட்டி அந்தோணியார், நயனப்ப முதலியார், பிலிப்பு-தெ-மெல்லோ, இன்பகவிராயர், திட்டீர்தேசிகரின் போன்றோர் அறிமுகமில்லாத கவிஞர்கள் ஆற்றிய இலக்கிய தொண்டுகள் இலக்கிய பணிகள் பற்றியும் இக் கட்டுரையில் காணலாம்.

மேலைநாட்டு கிறித்தவர்களின் தமிழ்த்தொண்டு

மறைப்பரப்பும் நோக்கோடு இந்தியாவிற்கு வந்த மேனாட்டார் தமிழுக்கும் தமிழகத்தும் செய்த பணிகள் அளப்பரியன, தமிழைத் தரணியெங்கும் பரப்பியப் பெருமை மேனாட்டு மறைத்தொண்டர்களைச் சாரும். தமிழகம் வந்த கிறித்தவ அருள் தொண்டர்கள் சிலர் தமிழ்மொழியைத் தெள்ளத் தெளிவாக கற்றுக் கொண்டனர். நன்கு தமிழில் மொழிப்புலமை பெற்றனர், கிறித்தவ சமயம் பற்றிய நூல்களை எழுதி மக்களிடையே பரப்பினர், செந்தமிழை கற்று அதில் ஈடுபட்டு தம்மையே மறந்து தமிழ்த்தொண்டும் செய்தனர். அவர்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் தமிழுக்கு செய்த இலக்கியத் தொண்டுகள் பற்றியும். இக்கட்டுரையில் காணலாம்

மறுமலர்ச்சிக் காலம்

சங்க காலத்திற்கு அடுத்தாற் போல் மேலைநாட்டுச் சமய சான்றோர் வாழ்ந்த காலத்தில்தான் குறிப்பாக ஐரோப்பியர்களின் காலத்தில் தான் தமிழ் மொழி மாபெரும் வளர்ச்சியடைந்தது எனலாம். உரைநடை செய்யுள், இலக்கியம், இலக்கணம், கல்வெட்டு, மொழிப்பெயர்ப்பு, மொழியியல் அகழ்வாராய்ச்சி, திறனாய்வு, அகராதிக்கலை, ஆகியவற்றை புத்திலக்கியப் படைப்புகளாக தமிழில் நன்கு அறிமுகம் செய்து தொண்டாற்றினர். அச்சு இயந்திரங்களின் வருகையால் பதிப்புத்துறையில் மாபெரும் புரட்சியடைந்தது. குழந்தை இலக்கியங்கள், வாழ்க்கை வரலாறுகள் ஆகியவை அறிமுகம் செய்யப்பட்டன.

என்றி என்றிக்ஸ் (1520 -1600)

இந்தியாவிற்கு கிறித்தவச் சமயத்தைப் பரப்ப வந்த அருளாளர்களின் வரிசையில் என்றி என்றிக்ஸ் (Henry Henriquez) என்னும் போர்த்துக்கல் நாட்டைச் சேர்ந்தவர் கத்தோலிக்க மதக்குருவானவர் தமிழ்நாட்டிலுள்ள கடற்கரைப் பகுதிகளில் தொண்டாற்றினார். இவர் இயற்றிய நூல்கள் பதினான்கு இவற்றுள் இலக்கணம், அகராதி ஆகியனவும் அடங்கும். முதன் முதலில் இவர் எழுதிய நூல்கள் தம்பிரான் வணக்கம், கிரித்தயானி வணக்கம் ஆகியன 1600-ல் புன்னைக்காயலில் உயிர்நீத்தார். என்றி என்றிக்ஸ் எழுதிய நூலை 1950-ல் தனிநாயக அடிகளாரின் சீரிய முயற்சியால் கண்டெடுத்து இன்று நாம் காணும் படியாக கொடுத்துள்ளார்.

முதல் அச்சு தமிழ் நூல்

“தம்பிரான் வணக்கம்” என்னும் நூல் போர்த்துக்கீசிய மொழியில் எழுதப்பட்ட கிறித்துவச் சமய போதனை நூலின் தமிழாக்கம் இந்திய மொழிகளிலே முதன் முதலில் வெளிவந்த தமிழ் மொழியில் அச்சிடப்பட்ட முதல் நூலாகும். புன்னைக்காயலில் தந்தை ஜான்தெபாரியா என்பவரால் அச்சிடப்பட்டு வெளியானது. பதித்த இடம் கொல்லம். நாள் (20.10.1578) சீன காகிதத்தில் மை

கொண்டு அச்சிடப்பட்டது. தம்பிரான் வணக்கம் பன்னிரண்டு பக்கங்களைக் கொண்ட மிகச் சிறிய நூல் ஆகும். **டாக்டரினா கிறிஸ்டினா** என்ற எளிய நூலை தம்பிரான் வணக்கம் என்று தமிழ் மக்கள் எளிதாக அறியும் வகையில் சூட்டினார். தம்பிரான் வணக்கம் என்றால் கடவுளுக்கு வணக்கம் என்ற பொருளாகும். மலையாள மொழியில் பெருமைக்குரியவன் என்பதாகும். மூல நூலுக்கு முன்னுரையோ அணிந்துரையோ கிடையாது. அவரேதான் வழிகாட்டி தான் அறிந்த வார்த்தைகளை கொண்டே மொழிப்பெயர்ப்பை மேற்கொண்டார். கூடுமானவரையில் தமிழ் இலக்கண முறைகளையே பின்பற்றியிருக்கிறார். ஒவ்வொரு பக்கத்திற்கும் தமிழ் எண்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இரண்டு வகையான எழுத்துகளும் தம்பிரான் வணக்கத்தில் பயன்படுத்தியுள்ளார். அக்கால வழக்கப்படி, தமிழ் எழுத்துகள் உருவாக்கப்பட்டதால் மெய் எழுத்துகள்மீது புள்ளி இல்லை குறில், நெடில் வேறுபாடு தெரியவில்லை. இருப்பினும், தமிழ் ஆர்வலர்கள் தம்பிரான் வணக்கத்தைப் படித்து மகிழ்ந்தனர். கூறப்பட்ட கருத்துகள் புதுமையாக இருந்தது.

உரையாடல் இலக்கியம்:

கிரிசித்தியானி வணக்கம் என்னும் நூல். குருவும் சீடனும் உரையாடுவது போன்ற மிகச்சிறந்த நூலாகும் பதினாறு பக்கங்களை கொண்டுள்ளது. கத்தோலிக்க மதத்தின் அடிப்படைப் பிரார்த்தனைகளையும் சமயம் சார்ந்த கேள்வி பதில்களையும் உள்ளடக்கியதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. 16, 17 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் திருமறைக்கருத்துகளை உரையாடல் போன்று வெளியிடும் நல்லதொரு உத்தியை கையாண்டுள்ளது. அந்த வகையில் இதனைப் பின்பற்றி பல தமிழ் நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இது ஒரு வழிகாட்டி நூலாகும் மற்றும் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் மைல்கல் எனலாம்.

கிறித்தவ அடியார்களின் வரலாற்று இலக்கியம்:

அடியார்களின் வரலாறு என்னும் இந்நூல் 16 ம் நூற்றாண்டின் கிறித்தவக் கருத்துகள் கொண்ட தமிழ் உரைநடை நூலாகும். மொத்தம் 668 பக்கங்கள் கொண்டது. இந்நூலை இருட்குகையில் கண்டெடுத்த புதையலெனப் போற்றி, வத்திகன் நூலகத்தில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருந்தது, தவத்திரு **இராசமாணிக்கம்** அடிகள் வெளியிட்டுள்ளார், இந்நூலில் 160 பழங்காலப் புனிதர்களின் வரலாறு இடம் பெற்றுள்ளது. பதினாறாம் நூற்றாண்டிலேயே தமிழில் வரலாற்று இலக்கியம் வெளியாகிப்பது விந்தைக்குரியதாகும், பின் வரும் நூல்களுக்கு முன்னோடியாக அமைந்துள்ளது.

சீகன் பால்கு ஐயர் (1682-1719)

ஜெர்மனி நாட்டைச் சேர்ந்த “சீகன் பால்கு ஐயர்” மறைப்பணி ஆற்றுவதற்காக தென்னிந்தியாவிலுள்ள தரங்கம்பாடிக்கு கடல் வழியாக தமிழகம் வந்து சேர்ந்தார். தமிழில் எழுதவும் பேசவும் நன்கு பயிற்சி எடுத்துக்கொண்டார். இவர் சீர்திருத்த திருச்சபையை சேர்ந்தவர், (protestand) பதினாறாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட கிறித்தவச் சீர்திருத்த இயக்க கொள்கைகளைப் பின்பற்றுவவர் முதல் கிறித்தவ அருட்தொண்டர் ஆவார். இவரின் சீரிய முயற்சியால் தரங்கம்பாடியில் கோயில் கட்டியும், பல பாடசாலைகளை நிறுவினும், தமிழக மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் தமிழ்ப் புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டு கொண்டாற்றினார். இவர் செய்த நற்காரியங்களைப் பாராட்டிய **மயிலை சீனி வேங்கடசாமி** அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் “தோட்டி முதல் தொண்டைமான்” வரையில் எல்லோரும் எளிதாக புத்தகத்தை கையாளும் படி செய்தவர் என்று கூறுகிறார்.

இலக்கியப் பணி

1708 ஆம் ஆண்டு சீகன் பால்கு புதிய ஏற்பாட்டைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார், நான்கு ஆண்டுகளாக அயராது பாடுபட்டு நிறைவுசெய்தார். பழைய ஏற்பாட்டிலும் பெரும் பகுதியை மொழிபெயர்த்துள்ளார், எனினும் இதனை முடித்து அச்சில் காண்பதற்குள் இவ்வலக வாழ்வை நீத்தார். திருமறை மொழிப்பெயர்ப்பில் சீகன் பால்குவின் முயற்சியும் உழைப்பும் போற்றும் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் பலர். இவர் தொகுத்த அகராதியானது பெரும் வியப்புக்குரியது. தமிழ்ச்சொல் அதை உச்சரிக்கும் முறை ஜெர்மனியில் அதன் பொருள் ஆகிய மூன்று கூறுகள் அடங்கப் பெற்றது இவர்காலத்திற்குப் பின்வந்த ஐரோப்பியர்களுக்கு இவ்வகராதி பெரிதும் உதவியாக இருந்தது. இவர் Bibliotheca Malaurica, Geneology of Malabari Gods, Malabarian Religion, Malabar Words and phrases, என்ற நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

இசைஞானம்

பக்தி இலக்கியம் என்றாலே துதிப்பாடல்களும் நன்றிப்பாடல்களும் அடைக்கலப் பாடல்களும் தவறாமால் இடம்பெறும். அந்த வகையில் கிறித்தவ இலக்கியமும் அதற்கு விதிவிளக்கல்ல கிறித்தவ இலக்கியம் படைத்த கவிஞர்கள் தம் படைப்புகளில் இறைவனுக்குப் பல பக்தி பாடல்களை எழுதியுள்ளனர். இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் சீகன் பால்கு இசைஞானம் மிக்கவர். இறைவனைத் துதிக்கும் பக்திப் பாடல்களை முதன்முதலில் தமிழ்க் கிறித்தவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்தார். ஜெர்மன் மொழியில் இருந்த 48 பாடல்களை மொழிபெயர்த்து 1713ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார்.

பாசமுள்ள இயேசுவே தேவரீர் அன்பாக இன்று தந்த
போதனை கவனமாய் கேட்டோம். (ஞான.பா, 391 பக் 437)

அனாதியாம் பராபரா எல்லாவற்றிற்கும் நீர்கர்த்தா
என் ஸ்வாமி,என் பிதாவே. (ஞா.பா.400. பக்447)

இதுவே தமிழ் மொழியில் முதன்முதலில் இயற்றப்பட்ட ஞானப்பாடல்களின் தொகுதியாகும். இவையாவும் இவரின் முயற்சியால் தமிழ் மொழி, இனம், பண்பாடு ஆகியவைகளை உலகிற்கு உணர்த்துகின்றன.

பெப்ரீசியஸ் (1710-1791)

ஜெர்மனியில் பிறந்த பெப்ரீசியஸ் 1740 ஆம் ஆண்டு தரங்கம்பாடிக்கு வந்து, தம் சமயப் பணியைத் தமிழகத்தில் தொடங்கினார். பல கிறித்தவப் பாடல்களை ஜெர்மன் மொழியிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். நிகண்டுகளுக்குப் பதில் தமிழில் அகராதிக் கலையைத் தோற்றுவித்தார். தமிழ்-ஆங்கில அகராதி மற்றும் ஆங்கிலம்-தமிழ் அகராதி தமிழர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். புதிய ஏற்பாடு, பழைய ஏற்பாட்டை மொழிபெயர்த்தார் பின் வந்த எல்லாத் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புக்கும் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார் இவரது பணி மிகவும் போற்றுதற்குரியது;

ஆ என்னில் நூறுவாயும் நாவும் - இருந்தால், கர்த்தர்
எனக்கு - அன்பானச் செய்த நன்மையாவும்... (ஞான.பா.250 பக்173)

அலங்கார வாசலாலே - கோவிலுக்குட்போகிறேன் - தெய்வ
வீட்டின் நன்மையாலே-ஆத்துமத்தில் பூரிப்பேன்,.. (ஞான.பா.5 பக்175)

எல்லிஸ்

இவர் ஓர் ஆங்கிலேய அரசாங்க அலுவலர் ஆவார். இவரது முழுப் பெயர் பிரான்சிஸ் வைட் எல்லிஸ். சென்னையில் கலெக்டராகப் பணியாற்றினார். தமிழ்ச் சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றார். 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே **திருவள்ளுவருக்கு** முதன் முதலாக உருவகம் கொடுத்து தங்ககாசு வெளியிட்டார். **தொல்லியல் மற்றும் வரலாற்று பாதுகாப்பு மைய நிறுவனர் ராஜகுரு கூறியது** இந்திய நாட்டு மொழிகளை ஆங்கிலேயருக்குப் பயிற்றுவிக்க புனித ஜார்ஜ் கோட்டையில் தி மெட்ராஸ் காலேஜ் நிறுவப்பட்டது. எல்லிஸ் பிரபுவால் சென்னையில் கல்விச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இதுவே, பின்னாளில் எல்லிஸின் மொழி ஆய்வுக்களமாக விளங்கியது. இக்கல்லூரியில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றிய முத்துசாமி பிள்ளை என்பவரைக் கொண்டு வீரமாமுனிவர் எழுதிய நூல்களைத் தேடிப் பாதுகாக்கச் செய்தார், அவற்றைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதி வெளியிட்டார். திருக்குறள் அறத்துப்பால் முதல் **13** அதிகாரங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிப்பெயர்த்து உரை எழுதி அச்சிட்டார். இவருடைய மொழிபெயர்ப்பே ஆங்கிலத்தில் முதல் மொழிபெயர்ப்பாகும்.

வடமொழிச் சேர்கையால் தமிழ் உருவானது. அன்று தனித்துவம் மிக்கது என்று முதன்முதலில் கூறினார். தமிழின் மீது கொண்ட காதலால் தன் பெயரை எல்லீசன் மாற்றிக்கொண்டார். சென்னையில் உள்ள எல்லிஸ் சாலை இவர் பெயரால் அமைந்துள்ளது மதுரையில் எல்லிஸ் நகர் இவர் பெயரால் உருவாக்கப்பட்டதுதான். கி..பி.1818இல் சென்னையில் குடி நீர்த் தட்டுபாட்டினைப் போக்க எல்லிஸ் வெட்டிய கிணறுகளில் ஒன்று சென்னை இராயப்பேட்டை பெரிய பாளையத்தமன் கோயிலில் இன்றும் உள்ளது. 1818ஆம் ஆண்டில் வெட்டி வைத்த கல்வெட்டு இன்றும் உள்ளது தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு, தென்னிந்திய மொழிகள் தனி மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை எனவும் அவைகளுக்கான மூலமொழி தமிழ் எனவும் கூறினார். அதன் பின் 40 வருடம் கழித்துதான் இவருக்குப் பின்வந்த கால்டுவெல் தமிழ் மொழியானது எம் மொழிக்கும் தாழ்ந்து வளையாது தலை நிமிர்ந்து நின்று தனது தனித்தன்மையைக் காத்து தன்னை அழிக்க வந்த வடமொழியை வலுவிழக்க செய்து வாழ்ந்து வளர்கிறது என்னும் பேருண்மையை உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டியவர் கால்டுவெல் தமிழின் தனித்துவத்தைத் திராவிடமொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் நூல் மூலம் முதன்முதலில் உலகத்தாருக்கு விளக்கி, தமிழ்மொழிக்குத் தொண்டாற்றினார். ஞானக்காயில் நற்குணத்தியானமாலை போன்ற நூல்களை இயற்றியுள்ளார் (மு.வ.தமிழ் இலக்கிய வரலாறு).

தமிழக கிறித்தவர்களின் இலக்கிய வளர்ச்சி

தமிழ் மொழிக்கு மேலைநாட்டவர் செய்த தொண்டுகளைப் போலவே தமிழ்க் கிறித்தவர்களும் பல்வேறு துறைகளில் தொண்டாற்றியுள்ளனர். தமிழ்க் கிறித்தவர்கள் எழுதிய இலக்கியங்களில் பல அச்சாகி வெளிவந்துள்ளன. மக்கள் அதனைப் பாராட்டியும் போற்றியும் வந்தனர். ஆனால், இவற்றுள் மிகச் சிறந்த நூல்களும் கூட அழிந்தும் தேய்ந்தும் போயிருக்கின்றன. இதற்குச் சான்றாக **“செண்பகராமன் பள்ளு”** என்னும் கிறித்தவ இலக்கிய நூல் இன்று முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. பள்ளு இலக்கியங்களில் இது ஒரு தனிவகை இறைவனைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொள்வதற்குப் பதிலாக மக்களுள் சிறந்தவரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகப் பாடலாம் என்பதற்குச் செண்பகராமன்பள்ளு சான்றாக அமைந்துள்ளது என்கிறார். **ந.வீ.செயராமன்**. Church History of Travence என்ற நூலில் குமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கிறித்தவ இலக்கியங்கள் பல இனங்காண முடியாமல் அழிந்திருக்கின்றன. ஆனாலும், தமிழ்க் கிறித்தவர்களின் படைப்புகளைக் காணும்போது, ஒரு சில கவிஞர்களின் படைப்புகளே மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்ந்தன. அவர்களுள் தமிழ்க் கிறித்தவர்களில் தமிழ் இலக்கியங்களைப் படைத்தச் சிறந்தவர்கள் பலர் உள்ளனர். அவர்களுள் **எச்.ஏ.கிருட்டிணப்பிள்ளை, வேதநாயக சாஸ்திரியர்**, போன்றோரும் நன்கு அறிவார். இவற்றுள் பெரிதும் அறியப்படாத புலவர்களும் அவர்கள் இயற்றின இலக்கியங்களும் அடங்கும்.

அந்தோணிசுட்டி அண்ணாவியார்

மணப்பாடு என்னும் ஊரில் பிறந்தவர், வீரமாமுனிவரின் சமகாலத்தவர் சிறந்த தமிழ்ப் புலவர் இயேசுநாதர் மீது பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அதற்கு “கிறித்தவ சங்கீதம்” பெயர் வைத்தார் கிறித்தவ சங்கீதத்தில் ஆசைப்பத்து, அருள்வாசகம், ஆனந்த மஞ்சரி, திருப்புகழ் முதலிய பகுதிகளில் பாடிள்ளார். (பெரிதும் அறிமுகமாகாத கிறிஸ்தவத் தமிழ் இலக்கியங்கள்- த.இயேசுதாஸ்).

நயனப்ப முதலியார்

புதுச்சேரியில் பிறந்தவர் நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிடும் பணியினை மேற்கொண்டார் நாலடியார், திவாகரம், சூடாமணி, ஏட்டுப்பிரதிகளிருந்து ஆராய்ந்து அச்சிட்டு வெளிட்டார். ஏடுதேடும் பணிக்கு நயனப்ப முதலியார் முன்னோடியாவார்.

பிலிப்பு-தெ-மெல்லோ

இவர் இலங்கையில் வாழ்ந்தவர். இவருக்கு தமிழ், இலத்தின், எபிரேயம், கிரீக், டச்சு, போர்ச்சுகல் ஆகிய மொழிகள் நன்கு அறிவார் “சத்தியத்தின் ஜெயம்” மருதப்ப குறவஞ்சி சிற்றிலக்கியத்தை எழுதியுள்ளார்.

இன்பகவிராயர்

மணப்பாறை எனும் ஊரைச் சேர்ந்தவர் இயேசு பெருமானைப் பக்தியோடு புகழ்ந்து மனமுருகி பாடுவார். இவரது இயற்பெயர் சவியோர் ஹென்றி லெயேன் இவரின் பாடல் இனிமையைக் கேட்ட மக்கள் இன்பகவிராயர் என்று அன்போடு அழைத்தனர் எண் வகையான நினைவாற்றல் உண்டு ஆகையால் இவரைப் “அட்டாவதானி இன்ப கவி” என்றும் அழைப்பர். இயேசு பெருமான் புகழ் பரப்பிய இன்பகவிராயர் குறவஞ்சி நாடகம் பாடியும் தமிழிலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்துள்ளார். பெரிதும் (பெரிதும் அறிமுகமாகாத கிறிஸ்தவத் தமிழ் இலக்கியங்கள்- த.இயேசுதாஸ்).

அந்த வகையில் பெரிதும் அறிமுகமில்லாத மிகச் சிறந்த கவிஞர்களுள் ஒருவரே “திட்டிர்தேசிகர்” என அழைக்கப்படும் ஈசுவர பாக்கிய ஈசாக்கு அவரால் எழுதப்பட்ட “செளமியத்துறை” இவரின் மொழிப் புலமையும், சமயத் தொண்டும், சமூக மேம்பாட்டையும் ஏழை எளிய மக்களுக்கு இறைப் பக்தியையும், குடிகாரர்களை கண்டித்தார். இவர் படைப்புகளில் காணலாம்.

செளமியத்துறை ஓர் அறிமுகம்

தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குத் திட்டிர்த் தேசிகரின் நூல்களும் கிடைத்துள்ளன. கி.பி.1894ஆம் ஆண்டு முதல் 1910 ஆண்டு வரை சிறுகச் சிறுக இயற்றப்பட்டு, பின்னர் ஒரு முழுநூலாகத் தொகுக்கப்பட்ட பேரிலக்கியமே செளமியத்துறை ஆகும். செளமியத்துறை என்றால் “செளமியம்-சாந்தம்”; “துறை-வழி”. ஆகவே, மனோசாந்தத்தை அடைந்து கொள்ளும் வழியைக் கூறும் நூல் என்பது கருத்தாம் என்று கூறியுள்ளார்.

“ பரலோக ராஜ்யம் அவர்களுடையது” (மத். 5.5)

“உங்கள் சாந்த குணம் எல்லா மனுஷருக்கும் தெரிந்திருப்பதாக” (பிலிப் 4.5)

என்னும் திருமறைப் பகுதிகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். விண்ணிலக வாழ்வினை அடைவதற்குரிய வகையில் மனதில் அமைதி நிலவ வேண்டுமென்பதனை வலியுறுத்தி, இந்நூலினைப் பாடியுள்ளார்.

இலக்கியப் பணி

சமயக் கல்வியோடு நின்றுவிடாது தமிழ்மொழியில் நாட்டமுள்ளவரய் தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம், மற்றும் தமிழ்க்கலைகள் அனைத்தையும் தாமாகக் கற்கத் தொடங்கினார். அவருடைய தமிழார்வமிகுதியால் தமிழ் இலக்கியங்களிலும் காப்பியங்களிலும் ஈடுபட்டு, பெரும்புலவராக மாறினார்.

இவர் முன்னூற்றுக்கும் அதிகமான நூல்களைப் எழுதியுள்ளார். கவிதை, இலக்கியம், மருத்துவம், விவிலியம் முதலியவற்றின் விளக்கம் ஆகியன இவற்றுள் அடங்கும் செந்தமிழ்க் கவிதையரசராகிய தேசிகரை “விசுவாச நாவலர்” என்றும் போற்றுவார். அவர் ஆக்கித்தந்த நூற்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 172 ஆகும். ஆயினும் இவ் வெண்ணிக்கை முற்றுப் பெற்றது எனக் கூற இயலாது. இவ்வெண்ணிக்கையுள் அவர் தம் மருத்துவ நூல்கள் 36 அடங்கும் தமிழ் மருத்துவத்தில் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் மிகச் சிறப்புற்றவராய்த் திகழ்ந்தார்.

இவரின் மருத்துவ நூல்கள் சில 1.ஒளவுதசிந்தாமணி 2.ஆதிசாஸ்திரம் 3.லேகியவாகடம் 4.ஞானவைத்தியம் 5.இயேசுகிறிஸ்து தியானம். ஆகியன. இவருடைய மருத்துவச் சிகிச்சை முறைகள் இன்றும் குமரிமாவட்டத்தில் பின்பற்றப்படுகின்றன. திட்டீர் தேசிகரின் படைப்புகள் அனைத்தும் அவரின் இறையனுபவத்தை வெளிப்படுத்துவனவாக உள்ளன. காதலுணர்வு தேவையற்ற வருணனைகள் இவரது பாடல்களில் குறைந்து காணப்படும். சமூகத் தொண்டை முதன்மைப்படுத்தும் நோக்கில் பாடல்களைப் புனைந்துள்ளார். கிறித்தவத் தமிழிலக்கியம் தளைக்க தேசிகர் செய்த தொண்டு பெரும் மதிப்பிற்குரியது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன் தேசிகர் மறைந்தாலும் அவரது இலக்கியங்கள் இன்றும் நிலைத்து நிற்பதற்கு அவரின் கவிதைபுனையும் ஆற்றலும் இறைப்பக்தியையும் அறியலாம். (பெரிதும் அறிமுகமாகாத கிறிஸ்தவத் தமிழ் இலக்கியங்கள்- த.இயேசுதாஸ்)

முடிவுரை

பதினாறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து இன்றுவரை பல கிறித்தவத் தமிழ் இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன. அவற்றைப் படைத்தளித்த பெருமை மேலைநாட்டுக் கிறித்தவர்களுக்கும், தமிழகக் கிறித்தவர்களுக்கும் பெரும்பங்கு உண்டு. அவர்களின் பெயர்பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகிறது. அவர்கள் செய்த தொண்டு அளவிடமுடியாதது. எழுத்துச் சீர்த்திருத்தம், உரைநடை வளர்ச்சி, தமிழ் அகராதி, அச்ச இயந்திரம் மூலமாக பல அறிய நூல்களைப் பதிப்பித்தனர். இன்று நாம் அவற்றைப் படித்து இன்புற முடிகிறது என்றால் தமிழுக்கும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் ஐரோப்பிய கிறித்தவர்களின் பங்கு மிகவும் சிறப்பானதாகும். இன்னும் பெயர் பிரபலமாகாத பல ஐரோப்பியரும் தமிழ்க் கிறித்தவப் புலவர்களும் உள்ளனர். அவர்களின் படைப்புகளைக் கண்டுபிடித்து, தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டை வெளிகொணர வேண்டும். அவர்கள் எழுதிய இலக்கியங்கள் மக்களிடையே போய்ச் சேர வேண்டும் என்பதே இக்கட்டுரையின் முக்கியக் கருத்தாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. புதிய ஏற்பாடு மத்தேயு அதிகாரம் 5.5 பக்கம் 7.
2. புதிய ஏற்பாடு பிலிப்பியர் அதிகாரம் 4.5 பக்கம் 273.
3. ஞானப்பாடல் பாடல் 391 பக்437.
4. ஞானப்பாடல் பாடல் 400 பக்447.
5. ஞானப்பாடல் பாடல் 250 பக்கம் 173.
6. ஞானப்பாடல் பாடல் 5 பக்கம் 175.

Footnotes

1. New Testament Matthew chapter 5.5 page 7
2. New Testament Philippian chapter 4.5 page 273
3. Nganapaadal song 391 pg437
4. Nganapaadal song 400 pg447
5. Nganapaadal song 250 page 173
6. Nganapaadal song 5 page 175

துணை நூற்பட்டியல்

- ஆரோக்கியசாமி, இர. (2002). *இக்கால கிறித்தவ தமிழ் இலக்கியம்*. தஞ்சாவூர்: பூர்ண ரீத்தா பதிப்பகம்.
- இயேசுதாஸ், த. (1967). *பெரிதும் அறிமுகமாகாத கிறிஸ்தவத் தமிழ் இலக்கியங்கள்*. தமிழ்நாடு: ரெயின்போ பதிப்பகம்.
- இன்னாசி, சூ. (1986). *திட்டுர் தேசிகரின் செளமியத்துறை*. சென்னை: சென்னை பல்கலைக்கழக வெளியீடு.
- இன்னாசி, சூ. (1990). *கிறித்தவமும் தமிழகமும்*. சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
- ஞானப்பாட்டுகள். (2007). தரங்கம்பாடி: தமிழ் இவாஞ்சலிகன் லுத்தரன் திருச்சபைத் தரங்கை.
- வரதராசனார், மு. (2005). *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*. புது தில்லி: சாகித்திய அக்காடெமி.
- ஜெபமாலை. (2002). தரங்கம்பாடி: தமிழ் சுவிக்ஷே லுத்தரன் திருச்சபைத் தரங்கை.

Women and Her Complicated Entangled Desires: Courage to Reach Beyond the Horizon in Manju Kapur's Novel *a Married WOMAN*

R. Aseda Fatima*

Department of English
Nirmala College for Women
asedadavy@gmail.com

Manuscript received 31 March 2021

Manuscript accepted 13 June 2021

*Corresponding author / First Author

ABSTRACT

In a world that is fast changing and moving towards development in all aspects, women are still expected to be dormant and soft spoken. In extreme cases they are not even allowed to wear what they prefer nor do the things that they like the most. It is not just the fault in the system of our society rather in the backwardness in our mindset that women are weaker sex and that they are not capable enough to manage themselves. Manju Kapur, a writer par excellence has given in her best to picturizes how women and their dreams are disregarded in an Indian society. The way women are trapped in matrimony and the ways their husbands fail in understanding them. Women equally have dreams and responsibilities to be taken care of and at the same time they deserve some space to cultivate their creativity. Manju Kapur has a parallel turmoil set in the backgrounds of this story, the political unsettlement amidst the Hindu-Muslim regarding a plot of land in the city of Ayodhya. The confusion and struggle are very much evident. This paper clearly depicts women and their basic interests and their darkest desires that shape their lives.

Key Words: Women, Suppressed, Inferior, Desires, Dreams.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

எல்லா அம்சங்களிலும் வேகமாக மாறிவரும் மற்றும் வளர்ச்சியை நோக்கி நகரும் உலகில் பெண்கள் இன்னும் செயலற்றவர்களாகவும் மென்மையாகவும் பேசப்படுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தீவிர நிகழ்வுகளில் அவர்கள் விரும்புவதை அணியவோ அல்லது அவர்கள் விரும்பும் விஷயங்களைச் செய்யவோ கூட அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. பெண்கள் பலவீனமான பாலினத்தவர்கள் என்றும் அவர்கள் தங்களை நிர்வகிக்க போதுமான திறன் இல்லை என்பதும் நமது மனநிலையின் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பது நமது சமூகத்தின் அமைப்பில் உள்ள தவறு மட்டுமல்ல; ஓர் இந்திய சமுதாயத்தில் பெண்கள் மற்றும் அவர்களின் கனவுகள் எவ்வாறு புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்பதைச் சித்தரிக்க மஞ்சு கபூர் என்ற எழுத்தாளர் தனது சிறந்த முயற்சியை வழங்கியுள்ளார். பெண்கள் திருமணத்தில் சிக்கிய விதம் மற்றும் கணவர்கள் அவர்களைப் புரிந்து கொள்வதில் தோல்வியுற்ற விதம். பெண்கள் சமமாகக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டிய கனவுகளையும் பொறுப்புகளையும் கொண்டிருக்கிறார்கள் அதே நேரத்தில் அவர்களின் படைப்பாற்றலை வளர்க்க சில இடங்களுக்கு அவர்கள் தகுதியானவர்கள். இந்தக் கதையின் பின்னணியில் மஞ்சு கபூர் ஓர் இணையான கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளார் அயோத்தி நகரத்தில் ஒரு நிலம் தொடர்பாக இந்து-முஸ்லீம்களுக்கு இடையிலான அரசியல் குழப்பம். குழப்பமும் போராட்டமும் மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இந்தக் கட்டுரை பெண்கள் மற்றும் அவர்களின் அடிப்படை நலன்களையும் அவர்களின் வாழ்க்கையை வடிவமைக்கும் இருண்ட ஆசைகளையும் தெளிவாகச் சித்தரிக்கிறது.

திறவுச்சொற்கள்: பெண்கள், அடக்கப்பட்ட, தாழ்ந்த, ஆசைகள், கனவுகள்.

Introduction

Strength and dignity are her clothing, and she laughs at the time to come.

She opens her mouth with wisdom, and the teaching of kindness is on her tongue.

-Proverbs 31:25-26

Women in our society are practically stereotyped to be calm, soft-spoken, submissive, obedient, and receptive. The novel *A Married Women* (2002), is all about how Astha, a middle-class girl in the 1970s Delhi, born and grows into an artistic person and sheds off everything possible to reach her dreams. Manju Kapur, as an acclaimed writer with her feministic visualization sketches the character of her novel with a keen eye towards all the necessary details. Her novels create a tight spot in which all women are stuck like glue in the name of socially adjusting to all norms that draw a line of percussion to their lives.

Review of Related Literature

Kalasalingam University, International Journal of Research of Education Vol.5 issue 1, January 2017. Feministic analysis of Manju Kapur's *A Married Woman* by Hariharan - traces the tribulations in life, set against the background of communal riots and Ram Janma Bhoomi – Babri Masjid. Astha's life from her childhood with various hopes and miseries has made her a rival against men with a staunch tinge of Feministic idea, which led her to deviate her path of female bond with her friend. The author's work may not have been accepted by conservatives but in fact it's the new norm in society.

Protest and Reconciliation in Manju Kapur's *A Married Woman* – by Ganesan.M.P., Sourashtra College, Madurai, Tamil Nadu, India. Devanga Arts College Manas, A Multidisciplinary Research Journal Vol 9, No.1, December 2017 has elaborated on the revolutionary ideas and concepts visualized in the society. Family turmoils especially her dissatisfaction with her husband forces her to have a lesbian living with her friend Pipeelika. Astha found solace and comfort in her living with Pipeelika. There too, fate intervene and Pipeelika leaves abroad for higher studies. Unwillingly Astha returns to her family life and reconciles, which is her own decision. Though she protested for her identity in the male dominated society finally reconciled to her family life.

The Reflection of new woman by S.Deviga Journal of Natural Remedies 21(7), 176,181. The New Woman in Manju Kapur, novels the protagonist avoid being a rubber doll and wants to be independent. Though they want to take family responsibilities they want to wander beyond it. They are strong individuals, bold and outspoken do not want to depend on others for survival. Their education lead them for freedom but in the real sense the new women concept is not real. Though they dare to prove empowered there free spirits are cut and finally adjust to compromise.

Research Methodology

This Paper advocates the Summative analyses of the characters Astha and her emotional bond friend. It undertakes a thematic approach of how women's suffering make them strong to search for their identity and lead a life of their own trodding a new path.

Objectives of the Study

This is the Study of Astha, with the following objectives;

- To Analyse complicated Marital Life of Women.
- To Search Beyond the horizon.
- To find their Space.

Astha's Life

Astha, who grew up with a great zeal towards life and her dreams, was locked under the roof of her own house in the name of marriage. She was a dutiful wife and loved her stranger- husband, Hemant with all her heart. They shared a steamy bed and he was not as bad as she thought in handling her tenderly.

Hemant was as simple a guy with an ordinary mindset and he genuinely liked Astha's paintings. They made love and lived like normal couples and had kids of their own. It was after becoming a mother of two kids she realised that she was capable of doing better than just housekeeping.

Marital Struggles

Hemant let her work as a teacher at a local primary school, and it was during this time of her life she started outgrowing her married life and this started causing crackle. There was visible detachment between the husband and the wife. Making this situation worse Astha joined a theatre troupe which was run by Aijaz, a local political activist. Hemant was completely against all her extrovert activities. He wanted her to just be a dutiful wife and a mother to his children. There were frequent arguments over this issue "you seem to have forgotten that your place as a decent woman is in the house and not in the streets" (168).

Astha's Transformation

She kept over seeing all these situations and one fine day Aijaz is murdered due to his involvement in a controversial case. Astha was deeply hurt by his death and kept weeping for his absence. While all this was causing ransack in her own life, she decided to find her true self through things she loved doing. Astha started writing and painting through which she unveiled her true self and all her pressure. Astha undergoes some transformation at this phase of her life, where she creates poem of her own in the course of self-exploration. Though she finds little space to breathe, she is yet suffocated by pressure that keeps building in every time her Mother-in-law or her husband has something or the other to contribute in her mental-breakdown.

New Relationship

Astha's encounter with Pipeelika Khan, Aijaz's wife, has a serious change in her emotional level. They have an explicitly sexual and emotional relationship. They find comfort in each other and act as a tower of refuge. This doesn't make them lesbians; it's a desire for passion and care that they felt safe to share between them. Through this Manju Kapur, pinpoints that there is no gender restriction to be confirmed when one needs to feel secure and loved. In an interview accentuating "India's woman and the writing process" by

Lisa Lau, Manju Kapur states:

The lesbian relationship in "A Married Woman" grew out of a number of factors. My initial intention in writing the book was to show the strength of female friendship, how often it can be a source of companionship and joy. It is not only marriage that caters to one's emotional needs. Of course, this is a truism, no one relationship can cater to every need, and in India there is a whole supportive network around marriage that can both sustain it and destroy it, depending on the people involved.

To state this as an understatement is an understatement for itself, women no matter how weak they are portrayed they are beyond ones understanding. The character Astha, seemingly a person with heightened senses and ambition and desires beyond one's imagination, could not sought out her emotional quotient. The only sensible reason to that is she was not ready to accept the fact of who she was or declare her own emotional state.

Emotional Bond

Astha risking her marital life for her own emotional clinging that she seeks solace in, something that makes her feel comforted and emotionally in a state of ecstasy is what she finds with Pipeelika. The struggle is real, both from the inside and the outside. While all this swirling around the life of Astha is quite unbearable, the shift in the backdrop is evident. At this very parallel timeline, the political-communal rio

that causes an outburst has the same intensity. The land of Ayodhya causing concern over the Muslim and Hindu brotherhood.

Her Inhibition

Social unrest, political disorder, religious anarchy and beyond all, the pain and suffering of a married woman. The War between what she wants and what she needs to give-up is of a greater intensity while in comparison to riot out there. Astha's life was a backburner for her own preference, while all her husband expected from her was "A willing body at night, a willing pair of hands and feet in the day and an obedient mouth" (AMW 231) it was hard for Hemant or his mother to understand Astha and her emotional state of mind.

Astha's Choice

Astha had to choose her footing, it was whether being a conventional dutiful wife or explore further in her journey to self-discovery. One would pull her deep into horrid domesticity, and the other into the unknown abyss. To both Astha and Pipeelika, their emotionally- frustrating life came to a still when they had each other to embrace. The two women had a connection that they never felt with their husbands, a bond that fed their starving souls.

Astha's Newness

This is something to be perceived, women feel complete only when their thoughts and action please their inner soul. Women feel satiated only when the soul's hunger is fed, it takes a lot more than pleasing the flesh. Astha's love beyond her own religious boundary, beyond her marital status, beyond her family, beyond the society, beyond the gender was something that touched her in a way no men have ever touched or even the feeling was something that made her feel complete and something dangerously new and addictive.

Search of Self

Both the women in this novel are in search of their own identity to affirm with and they seek comfort in each other's arms beyond the social restrain. Their quest takes them to unknown lands and a journey of self- actualization. Astha completely finds her liking towards painting and by which she creates her own comfort space and so does Pipeelika. In the end it was all about what they created and the solace they so very much earned for amidst the chaos.

Conclusion

This paper was aimed at studying the Identity Search of women in the male dominated world. The author has suggested the women should thrive to their best to equip themselves all those necessary values to find a space for them. The space can be achieved by breaking the barriers laid for women constructively in a new untrodden path.

In general, the followings were the main findings of the study can be summarized as;

1. Women should strive to create identity and fight for their space in a patriarchal world.
2. Barriers to be removed to make strong Women is not against nature.
3. No way- leads to diversion and not to quit definitely, it has another road to destination.
4. Change of tactics of women will lead rights in a rightful way.

It is women's very personal pursue to find and establish what they want; how to gain it is absolutely their individual endeavor.

References

- Brown, H. (2012). *Marx on gender and the family: A critical study* (Vol. 39). Leiden, Netherlands: Brill.
- Hyde, J. S. (2007). New directions in the study of gender similarities and differences. *Current Directions in Psychological Science*, 16(5), 259-263.
- Josephs, R. A., Markus, H. R., & Tafarodi, R. W. (1992). Gender and self-esteem. *Journal of personality and social psychology*, 63(3), 391.
- Kapur Manju. (2006). *A Married Woman*. New Delhi: India Ink, Roli Books Ltd.
- Lau, L. (2010). Literary representations of the 'new Indian woman': The single, working, urban, middle-class Indian woman seeking personal autonomy. *Journal of South Asian Development (JSAD)*, 5(2): 271-292.
- Lau, L. (2013). No Longer Good Girls. *Gender Place and Culture*, 21(3): 279-296. Retrieved from https://www.goodreads.com/book/show/1000072.A_Married_Woman.
- Pankhurst, H. (1992). *Gender, development and identity: an Ethiopian study*. London: Zed Books.
- Purkayastha, B., Subramaniam, M., Desai, M., & Bose, S. (2003). The study of gender in India: A partial review. *Gender & Society*, 17(4), 503-524.

மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் வெற்றிலை பயன்பாடு

பிரகாஷ் கே. ராமதாஸ் / Prakashdas K. Ramadas*
மலாய் மொழி ஆய்வு மையம் / Academy of Malay Studies
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம் / University of Malaya
prakashdasvasi@gmail.com

&

இரா. சீதா லட்சுமி / R. Seeta Lechumi
இந்திய ஆய்வியல் துறை / Department of Indian Studies
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம் / University of Malaya
rseeta@um.edu.my

Manuscript received 31 March 2021

Manuscript accepted 15 June 2021

*Corresponding author / First Author

ABSTRACT

Piper betel Linn (betel vine; family Piperaceae) is also known as 'Vettrilii' in Tamil is one of the most important plant in Asia. As the leaves, roots and stems are all used for medicinal purposes, it is also an important medical agent in the various traditional and folk systems of medicine in Southeast Asia countries. This paper discussed about the uses of Piper betel Linn among Indians in Malaysia. Indians brought their culture of using the Piper-Betel to Malaysia. It has been found that the heart-shaped leave of Piper betel Linn is used in Indians wedding functions, prayers and also as medicine. This research has found that Indians in Malaysia using the Piper-Betel in their daily life widely. Piper-Betel is being used as medicine for everyone.

Key Words: Leaf use, Malaysian Indians, history of Betel Leaf

ஆய்வுச்சுருக்கம்

'பைப்ரேலியே' குடும்பத்தைச் சேர்ந்த வெற்றிலை ஆங்கிலத்தில் *Piper betel* Linn என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆசியாவின் மிக முக்கியமான தாவரங்களில் இதுவும் ஒன்று. இதன் இலைகள், வேர்கள், காம்புகள் என அனைத்தும் மருத்துவ நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுவதால், தென்கிழக்கு ஆசியா நாடுகளில் உள்ள பல்வேறு பாரம்பரிய மற்றும் நாட்டுப்புற மருத்துவ முறைகளில் இஃது ஒரு முக்கியமான மருத்துவப் பொருளாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை மலேசிய இந்தியர்களிடையே வெற்றிலையின் பயன்பாட்டைப் பற்றி விளக்குகிறது. மலாயாவுக்கு வந்த இந்தியர்கள் தங்கள் பண்பாட்டில் கலந்த இந்த வெற்றிலையின் பயன்பாட்டையும் இங்கு வேறொன்ற செய்தனர். இதய வடிவிலான இந்த இலை திருமண விழாக்கள், இறைவழிபாடு மற்றும் மருந்தாக இன்றளவும் மலேசிய இந்தியர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. குழந்தைகள் முதல் பெரியவர்கள் வரை அனைவருக்கும் வெற்றிலை மருந்தாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

கருச்சொற்கள் : வெற்றிலையின் பயன்பாடு, மலேசிய இந்தியர்கள், வெற்றிலையின் வரலாறு

முன்னுரை

வெற்றிலையை, 'வெற்று + இலை' எனப் பகுப்பத இலக்கண முறையில் பிரித்துப் பொருள் காணலாம். மிளகு இலையிலுள்ள காரத்தன்மை நீங்கலாக ஏனைய பண்புகள் வெற்றிலையில் உள்ளன . எனவேதான், காரம் இல்லாத (வெற்று) இலை என்னும் கருத்தில் வெற்றிலை எனும் பெயர் பிறந்தது. மேலும், வெற்றிலை சமையலுக்கு உதவாத இலை என்பதாலும் வெற்றிலை என்று அழைத்தனர்

(சந்திரமூர்த்தி, 1977). வெற்றிலையை ஆங்கில மொழியில் 'பைப்பேர் பெட்லே' (*Piper- Betle*), 'சவிகா-பீடல்' (*Chavica-Betel*) என்று குறிப்பிடுவர். தாவரவியல் நூல்களில் வெற்றிலையின் குடும்பத்தை 'பைப்ரேலியே' என்று குறிப்பிடுகின்றன (SC Ahuja, 2011).

வெற்றிலை இதயத்தை ஒத்த வடிவில் இருக்கும். இதன் இலை மூன்று முதல் ஒன்பது அங்குல நீளம் உடையது. வெற்றிலைக் காம்புகள் அரை முதல் இரண்டு அங்குல நீளம் கொண்டவை. வெற்றிலை கொடியாகப் படர்ந்து வளரும் தாவர வகையாகும். வெற்றிலைக்கொடி ஏறத்தாழ 15 மீட்டர் உயரம் வரை ஓங்கி வளரும் (SC Ahuja, 2011). வெற்றிலைக்கொடிக்குத் தாம்பூலி, தாம்பூல வலி, நாகவலி, மூலவல்லி இலைக்கொடி என்று பல பெயர்கள் உள்ளன. வெற்றிலையில் ஆண், பெண் என்று இரண்டு வகை இலைகள் உள்ளன. ஆண் வகை வெற்றிலை நீளமாகவும்; பெண் வகை வெற்றிலை அகலமாகவும் இருக்கும்.

வெற்றிலையை மரக்கொடி, கல்லாஸ்கொடி, கம்மாறு வெற்றிலை, சித்துக்கொடி, ஜல்லிக்காம்பு, கற்பூர வெற்றிலை என்று பலவாறாக வகைப்படுத்திக் கூறுவர். பொதுவாக, வெற்றிலை மிகுந்த மணத்துடன் சிறிது காரத்துடன் ஓரளவு வெளிர் நிறத்தில் இருக்கும். கம்மாறு வெற்றிலை கறுப்பு நிறத்திலும் அதிக காரமாகவும் இருக்கும்; கற்பூர வாசனையுடன் சிறிது காரமாக இருப்பது கற்பூர வெற்றிலை ஆகும் (சுவாதி, 2013). மலேசிய இந்தியர்கள் மட்டுமின்றி மலேசியாவில் பெரும்பான்மையினரான மலாய்ச்சமூகத்தினர் மத்தியிலும் வெற்றிலையின் பயன்பாடு காணப்படுகின்றது.

மலேசிய இந்தியர்கள் வெற்றிலையை மங்கலச் சின்னமாகக் கருதுகின்றனர் (அலமேலுமங்கை, 2015). முப்பெருத்தேவியர்களில் செல்வத்திற்குரிய தெய்வமான மகாலட்சுமி வாசம் செய்யும் மங்கலப் பொருள்களுள் வெற்றிலையும் ஒன்று என இந்து சமய நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஆகவே, மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் வெற்றிலையின் பயன்பாடு அதிகம் காணப்படுவது உறுதியாகின்றது.

ஆய்வின் பின்புலம்

மலேசிய இந்தியர்கள் வெற்றிலையைத் தமிழ் இலக்கண இடைப்போலி அடிப்படையில் 'வெத்திலை' என்று வழக்கு மொழியில் குறிப்பிடுவர். அதாவது, வெற்றிலை எனும் சொல்லிலுள்ள 'ற்' மற்றும் 'றி' ஆகிய இரு எழுத்துகளும் 'த்' மற்றும் 'தி' ஆக மாறி ஒலிப்பதால் இடைப்போலி எனப்படுகிறது. தமிழ் அகராதிகள் வெற்றிலைக்குத் தாம்பூலம், திரையல், நாகவல்லி, மெல்லிரை, மெல்லிலை என்று பல பெயர்களைத் தருகின்றன (சந்திரமூர்த்தி, 1977).

பண்டைய காலந்தொட்டே வெற்றிலையின் பயன்பாடு தமிழர் வாழ்வியலில் வேரூன்றியுள்ளது என்பது தமிழ் இலக்கியக் குறிப்புகளின்வழி நன்கு அறிய முடிகிறது. சான்றாக, ஐம்பெருங்காப்பியங்களான சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகிய நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள,

'அம்மன் திரையலோ டடைக்கா யீத்த' (சிலப்பதிகாரம், 16, 55),

'பாசிலைத் திரையலும் பளிதழும் படைத்து' (மணிமேகலை, 28, 243),

என்ற வரிகளின்வழி நன்கு அறிய முடிகிறது. ஆறாம் நூற்றாண்டுக்கு முன், வெற்றிலையை அடகு, சாகம், அடை, பன்னம், பாக்கிலை, பாசிலை, தாம்பூலம், திரை, திரையல் என்று பல பெயர்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தமிழ் இலக்கிய நூல்களின் உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர் (சந்திரமூர்த்தி, 1977). ஆதலால், வெற்றிலை என்ற சொல் தெரிநிலையாகத் தமிழ் இலக்கிய நூல்களில் காணப்படவில்லை மாறாக வேறு பெயர்களில் அறியப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் உறையூர், திருக்காம்புலியூர் ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சிகளில் இரும்பாலான பாக்குவெட்டிகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இப்பாக்குவெட்டிகள் கி.பி.10 - கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். பாக்குவெட்டி என்பது பாக்கை வெட்டுவதற்குப் பயன்படும் கருவியாகும். துவர்ப்புச்சுவையுடைய பாக்கை வெறுமனே வாயில் போட்டு மென்றால் இரத்த சோகை நோய் ஏற்படும். ஆகவே, பாக்குடன் வெற்றிலையையும் சேர்த்து மெல்லும் வழக்கம் கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டிலேயே இருந்திருக்கின்றது என்பது ஆய்வாளர்களின் கூற்று (சந்திரமூர்த்தி, 1977).

வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு ஆகியவற்றை ஒன்றாகச் சேர்த்து மெல்லுவதைத் தாம்பூலம் தரித்தல் என்று கூறுவர். தாம்பூலம் தரிப்பதற்கு முன் வெற்றிலையை வெறுமனே மெல்லுவது மிக்க நன்று.

தாம்பூலத்தைத் தரிக்கும்போது முதன்முதலில் ஊறும் உமிழ்நீர் நஞ்சு தன்மையுடையது என்பதால் அந்த உமிழ்நீரைக் காரி உமிழ்ந்துவிடல் வேண்டும். இரண்டாவதாக ஊறும் உமிழ்நீர் புத்தி மந்தத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதால் அதனையும் காரி உமிழ்ந்துவிடல் வேண்டும். இதனைத் தொடர்ந்து, மூன்றாவதாக ஊறும் உமிழ்நீர் அமிர்த்தன்மை கொண்டது. ஆகவே, மூன்றாவதாக ஊறும் உமிழ்நீரை விழுங்கிவிடல் வேண்டும். நான்காவதாக ஊறும் உமிழ்நீர் இனிப்பானதாய் இருக்கும். இவ்வாறு தாம்பூலம் தரிப்பதால் உண்டாகும் உமிழ்நீரின் தன்மை குறித்து நம் தமிழர்கள் மிக நுட்பமாக ஆராய்ந்து அறிந்துள்ளனர் (சுவாதி, 2015).

தாம்பூலம் தரிப்பதால் உடலிலுள்ள கிருமிகள் நீங்குவதோடு நெஞ்சில் சூழ்ந்துள்ள சளி, தொண்டைக்கட்டுப் போன்றவையும் நீங்கும். மேலும், நாவறட்சி, தாகம் தீரும்; பசி உண்டாக்கும்; நாவின் தன்மையை மேம்படுத்திச் சுவையுணர்ச்சியைச் சீர்படுத்தும்; மலச்சிக்கல் நீங்கி வயிறு, குடல் முதலான பகுதிகள் தூய்மையாகும். ஏழு உடற்கட்டுகளும் வலிமையடையும். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த வெற்றிலையை மலேசிய இந்தியர்கள் தங்கள் வாழ்வியலில் எவ்வகையில் பயன்படுத்தி வருகின்றனர் என்பதனை ஆய்ந்தறியும் நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது.

ஆய்வுச் சிக்கல்

மலேசியவாழ் இந்தியர்களின் மூதாதையர்கள் இரு காரணங்களுக்காகத் தங்கள் பிறந்த நாட்டிலிருந்து மலாயாவிற்குப் புலம் பெயர்ந்து வந்தவர்கள். முதல் வகையினர் 14ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை தங்களின் சுய முயற்சியில் வணிகம் செய்வதற்காக மலாயா வந்தவர்கள். இரண்டாம் வகையினர் ஆங்கிலேயர்களின் காலணித்துவ ஆட்சியின்போது ஒப்பந்தத் தொழிலாளிகளாகவும் ஆங்கிலேயர்களின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் இயங்கும் அரசாங்கப் பணிகளில் வேலை செய்வதற்காகவும் மலாயா வந்தவர்கள் (ஜெக்சன், 2014). இவர்கள் தங்கள் பழக்க வழக்கங்களையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் உடன் கொண்டு வந்தனர். தங்களின் எதிர்காலச் சந்ததியினர் தங்களின் பண்பாடுகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் மறவாமல் தொடர வேண்டுமென்பதற்காகத் தோட்டப்புறங்களில் ஆலயங்களையும் தமிழ்ப்பள்ளிகளையும் நிர்மாணித்தனர். இதன்வழி, வளரும் தலைமுறையினருக்குப் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் கற்றுக் கொடுத்தனர். இவற்றில், வெற்றிலை குறித்த வாழ்வியல் வழக்கமும் ஒன்றாகும்.

மலாக்கா செட்டிகள் 14ஆம் நூற்றாண்டில், தமிழ்நாட்டிலுள்ள பண்ணை எனும் கலிங்கப் பட்டணத்திலிருந்து மலாக்கா துறைமுகத்திற்குப் பொருள் ஈட்டுவதற்காக வந்த இந்திய வணிகர்கள் ஆவர். இவர்கள் மலாயா நாட்டுப் பெண்களைத் திருமணம் செய்து தங்களுக்கென நிரந்தரக் குடிகளை அமைத்துக் கொண்டனர். இவர்களால் உருவான புதிய சந்ததிதான் மலாக்கா செட்டிகள் (முத்துகிருஷ்ணன், 2017). மலாக்கா செட்டிகளின் புறத்தோற்றம் மலாய் சமூகத்தினரைப் போன்று இருந்தாலும் இவர்களின் வாழ்வியல் பழக்கவழக்கங்கள் இந்தியர்களை ஒத்திருப்பது அறியத்தக்கது.

வெற்றிலை, பாக்கு மெல்லும் பழக்கத்தை மலாக்கா செட்டிகளும் பின்பற்றினர். அக்காலத்தில் இவர்கள் தங்கள் இல்லங்களுக்கு வந்த விருந்தினர்களை உபசரிக்கும் விதமாக வெற்றிலைப்பாக்கு வழங்கினர். மேலும், இவர்களின் வெற்றிலைப்பாக்குப் பெட்டிகள் மிகுந்த கலை வேலைப்பாடு நிறைந்தவையாக இருந்துள்ளன. விருந்தினரை வெகுவாகக் கவரக்கூடிய இந்த வெற்றிலைப் பெட்டி, உபசரிப்பவர்களின் செல்வம் மற்றும் செல்வாக்கைப் புலப்படுத்தக்கூடியதாகவும் விளங்கியது. இல்லங்களுக்கு வருகின்ற விருந்தினர்கள் வெற்றிலைப்பாக்கை எடுத்துக் கொண்டால் உபசரிப்பவர்களின் உபசரிப்பை ஏற்றுக் கொண்டதாகப் பொருள் கொண்டனர். ஒரு வேளை, விருந்தினர்கள் வெற்றிலைப்பாக்கை நிராகரித்தால் எதிர்மறையான கருத்தைக் கூற வந்ததாகப் பொருள் கொண்டனர் (சாலி, 2010).

19ஆம் நூற்றாண்டில் காரைக்குடி, திருச்சி, இராமநாதபுரம் போன்ற நகரங்களிலிருந்து லேவாதேவி தொழில் செய்வதற்காக நகரத்தார்கள் என்ற ஒரு புதிய இந்தியச் சமூகத்தினர்

ஈப்போவிற்கு வந்தனர். இவர்கள் நகரத்தார்கள் அல்லது செட்டியர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். மலாயாவிலிருந்த மலாய் மற்றும் சீன சமூகத்தினர் வட்டித்தொழில் செய்த நகரத்தார்களைச் செட்டியர்கள் என்று அழைத்தனர் (முத்துகிருஷ்ணன், 2017). நகரத்தார் செட்டிகள் உள்நாட்டு வங்கிகளுக்குப் பணவுதவி செய்கின்ற அளவிற்குச் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர். 1940ஆம் ஆண்டுகளில் எம்.எஸ். மெய்யப்பச் செட்டியர்கள் ஈப்போவில் 'எம்.எஸ்.எம்.எம்' எனும் பெயரில் ஒரு வங்கியை நிர்வகித்து வந்தனர் என்ற வரலாற்றுச் சான்றுகள் உள்ளன (Correspondent, 1940).

தென்னிந்திய தமிழர்களைப் போன்று நகரத்தார்களின் திருமண விழாவிலும் வெற்றிலையின் பயன்பாடு அதிகம் காணப்படுகின்றது. நகரத்தார்களின் திருமணச் சடங்குகளில் மணமகள் வீட்டார் மணமகன் வீட்டாருக்குச் செல்லும்போது ஒரு வெற்றிலை கவுளி எடுத்துச் செல்வது வழக்கம். தொடர்ந்து, திருமணம் முடிந்து புகுந்த வீட்டிற்குச் செல்லும் மணமகள், 'பெண் சொல்லிக் கொள்ளுதல்' சடங்கு முறைப்படி தன் பெற்றோரிடமும் உறவினரிடமும் வெற்றிலைப்பாக்குக் கொடுத்துக் காலில் விழுந்து வணங்குவாள் (பிச்சம்மாள், 1900). இந்த வழக்கம் தமிழகம் மட்டுமின்றி மலேசியாவில் வாழ்கின்ற நகரத்தார்கள் மத்தியிலும் நிலவி வருகின்றது.

1870இல் ஆங்கிலக் காலணித்துவ ஆட்சியின்போது அதிகமான தென்னிந்தியர்கள் கங்காணிகள் மூலம் ஒப்பந்தத் தொழிலாளிகளாக மலாயாவிற்கு அழைத்து வரப்பட்டனர். ரப்பர் தோட்டத்தில் பணி புரிவதற்கும் நகர வளர்ச்சிக்கான கட்டமைப்புப்பணிகளில் வேலை செய்வதற்காகவும், இரயில் பாதை அமைத்தல், கட்டுமானப்பணிகள் போன்றவற்றிக்காகத் தென்னிந்தியர்கள் ஒப்பந்தத் தொழிலாளிகளாக மலாயா வந்தனர். இவ்வாறு ஒப்பந்தத் தொழிலாளிகளாக மலாயா வந்தவர்கள் பெரும்பாலோர் நாகப்பட்டினம், தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு, தஞ்சை, புதுச்சேரி, செங்கல்பட்டு, சேலம் போன்ற பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்களாவர் (விஜயகுமார், 2015).

தென்னிந்திய தமிழர்கள் மலாயா வந்தபோது தங்களுடன் வெற்றிலைப்பெட்டி அல்லது வெற்றிலைச் செல்லத்தைக் (Betel container) கொண்டு வந்தனர். இது தமிழகத்தில் தாம்பூலம் தரிக்கும் வழக்கம் கொண்டவர்கள் வைத்திருக்கும் பெட்டியாகும். இந்த வெற்றிலைப்பெட்டியானது தகரம், பித்தளை, வெள்ளி, பனையோலை ஆகியவற்றால் செய்யப்பட்டதாகும். இந்த வெற்றிலைப்பெட்டிக்குள் பாக்குகளையும் சுண்ணாம்புக் கூட்டையும் வைப்பதற்கென்று தனித் தனியே சிறிய அறைகளுடன் அந்த அறைகளைத் திறக்கவும் மூடவும் கதவுகளும் இருக்கும். வெற்றிலை போடுபவர்கள் எங்குச் சென்றாலும் முதலில் இந்த வெற்றிலைப்பெட்டி நிறைய வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு முதலியவற்றை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு செல்வர். அதுபோன்று மலாயா வந்த நம் தென்னிந்திய தமிழர்கள் தங்களுடன் வெற்றிலைப்பெட்டியை உடன் கொண்டு வந்துள்ளனர் (சாமுவேல், 2018).

இந்தியாவிலிருந்து பல நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்த இந்தியர்கள் அந்நாடுகளில் தங்கள் வாழ்வியல் பழக்க வழக்கங்களையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் முறையாகப் பின்பற்றியுள்ளனர். மலேசியாவிற்குப் புலம் பெயர்ந்த இந்தியர்களும் தங்கள் வாழ்வியல் பழக்க வழக்கங்களில் முக்கிய இடம் பெற்றிருந்த வெற்றிலை மெல்லுதல், தாம்பூலம் தரித்தல் போன்ற வழக்கங்களை அவ்வாறே மறவாமல் பின்பற்றியுள்ளனர். ஆகவே, மலேசிய இந்தியர்களின் மத்தியில் வெற்றிலை பயன்பாடு எந்த அளவிற்கு வேரூன்றியுள்ளது என்பதைக் கற்றுணர்வதற்கு இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை வழிவகுக்கின்றது.

முந்தைய ஆய்வுகள்

வெற்றிலை பயன்பாடு குறித்து அதிகமான ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்படவில்லை. ஆயினும், 'வெற்றிலை பயன்படுத்துவதால் ஏற்படும் விளைவுகள்' (Uses impact of betel leaf on public health) எனும் தலைப்பில் ஃபாரிட் ஊசேன், முஸ்தாப அன்வார் ஆகிய ஆய்வாளர்கள் ஆங்கில மொழி ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்றை எழுதியுள்ளனர். வெற்றிலையில் பொதிந்துள்ள மருத்துவக் குணங்கள் பற்றி இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை நன்கு விளக்கியுள்ளது.

மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் வெற்றிலை பயன்பாடு எனும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள இந்த ஆய்வுக் கட்டுரைக்குத் திரு. சந்திரமூர்த்தி எழுதிய 'வரலாற்றில் வெற்றிலை' எனும் தமிழ் நூலும் வழிகோலாக விளங்குகின்றது.

ஆய்வு நெறிமுறை

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை நூலக ஆய்வு மற்றும் கள ஆய்வு ஆகிய இரு அணுகுமுறைகளின் அடிப்படையில் அமைகின்றது. வெற்றிலை குறித்த விவரங்கள் அடங்கிய நூல்களிலிருந்து தரவுகளைச் சேகரிக்க நூலக ஆய்வு கையாளப்பட்டது. இந்த நூலக ஆய்வில் தமிழ், ஆங்கிலம், மலாய் மொழி நூல்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் போன்றவை தரவுகளைச் சேகரிக்க ஊன்றுகோலாக விளங்கின. தொடர்ந்து, வெற்றிலை குறித்த கூடுதல் தகவல் அறிய கள ஆய்வில் 10 நபர்கள் நேர்காணல் செய்யப்பட்டனர். இந்த 10 நபர்களும் மலேசிய குடியுரிமை பெற்ற மலேசிய இந்தியர்கள் ஆவர். இவர்கள் வயது அடிப்படையில் இரு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டனர். முதல் குழுவினர் - ஐந்து நபர்கள் 20 வயது முதல் 40 வயது நிரம்பியவர்கள். இரண்டாம் குழுவினர் - ஐந்து நபர்கள் 41 வயது முதல் 60 வயது கொண்டவர்கள். மேலும், வெற்றிலை குறித்து எந்தப் பாவினத்தவர்கள் அதிகம் அறிந்துள்ளார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ளவும் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்ட 10 நபர்களில் ஐந்து பேர் ஆண்கள்; ஐந்து பேர் பெண்கள். மேலும், இந்த ஆய்வின் பிரதான களம் மலேசிய நாடாகும். மலேசியாவில் அதிகமான இந்தியர்கள் வாழ்கின்ற ஜொகூர், மலாக்கா, சிலாங்கூர், பேராக், கெடா ஆகிய ஐந்து மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் மத்தியில் இந்த கள ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் வெற்றிலை பயன்பாடு

மலேசிய இந்தியர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளில் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை மனிதனின் அனைத்துச் சுகத்துக்கங்களிலும் வெற்றிலையின் பயன்பாடு அளப்பறியது. இத்தகைய முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ள வெற்றிலை திருமண விழா, இறை வழிபாடு மற்றும் மருத்துவம் ஆகிய மூன்று பண்பாட்டுக் கூறுகளில் எவ்வகையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்பதனைப் பின்வருமாறு கண்டறியலாம்:

திருமண விழாவில் வெற்றிலை

மலேசிய இந்தியர்களின் திருமணச் சடங்குகளில் நிச்சயதார்த்தம் என்பது முதல் படிநிலை ஆகும். இந்த நிச்சயதார்த்தம் என்பது மணமகன் மற்றும் மணமகள் வீட்டார் இருவரும் ஒருமித்த மனத்துடன் தமது மகன் அல்லது மகளைத் திருமணம் செய்து வைப்பதாகச் சம்மதம் தெரிவிக்கும் மங்கல விழாவாகும். இவ்விழாவின்போது மணமகனின் பெற்றோரும் மணமகனின் பெற்றோரும் ஒருவருக்கொருவர் தாம்பூலத்தட்டை மாற்றிக் கொள்வது வழக்கமாகும் (பாரதிதாசா, 2021). அந்தத் தாம்பூலத்தட்டில் பாக்கு, தேங்காய், பழம், பூ ஆகிய மங்கலப் பொருள்களுடன் மங்கலத்தின் தலையாய சின்னமாகக் கருதப்படும் வெற்றிலையையும் இடம்பெற்றிருக்கும் (SC Ahuja, 2011).

அடுத்ததாக, திருமண அழைப்பிதழ் அச்சிடப்படாத காலப்பகுதியில் வீட்டுப் பெரியவர்கள் தங்களின் உற்றார் உறவினர்கள், நண்பர்கள் மற்றும் சுற்றத்தார்கள் வீட்டிற்குச் சென்று வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் கொடுத்து தங்கள் மகன் அல்லது மகள் திருமணத்திற்கு அழைப்பு வழக்கமாக இருந்தது. இன்றைய நவீன காலத்தில் கண்கவரும் வகையில் பலதரப்பட்ட வடிவமைப்புகளுடனான திருமண அழைப்பிதழ் கொடுத்துத் திருமணத்திற்கு அழைக்கின்றனர். ஒரு சிலர் சமூக வலைத்தளங்களில் திருமண அழைப்பிதழைப் பதிவேற்றம் செய்து தங்கள் உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். ஆனால், தாய்மாமன், மாமன் முறையுள்ளவர்களுக்குப் பணம்பாக்கு வைத்துத் திருமணத்திற்கு அழைக்கும் வழக்கத்தை மலேசிய இந்தியர்கள் இன்றளவும் கடைப்பிடிக்கின்றனர். அப்பணம்பாக்குத் தட்டில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், குங்குமம் போன்ற மங்கலப் பொருள்களுடன் பணத்தையும் திருமண அழைப்பிதழையும் வைத்து திருமணத்திற்கு அழைப்பர் (தமிழ்ச்செல்வி, 2021).

தொடர்ந்து, திருமணத்திற்கு முதல் இரண்டு நாள் களும் நலங்கு வைத்தல் விழா நடைபெறும். இவ்விழாவில் மணமகன், மணமகள் ஆகிய இருவருக்கும் சந்தனம், நல்லெண்ணெய் பூசி நலங்கு வைப்பர். நலங்கு வைக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் மணமகன் அல்லது மணமகள் வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் கொடுத்து நன்றி கூறுகின்ற வழக்கத்தை இன்றளவும் அனைத்துத் திருமண இல்லங்களிலும் காணலாம் (குப்புசாமி, 2021). மலேசிய இந்தியர்கள் மட்டுமின்றி உலகவாழ் அனைத்து இந்தியர்களின் திருமணத்திலும் வெற்றிலையின் பயன்பாடு அதிகம் காணப்படுகிறது. வெற்றிலை மங்கலச் சின்னம் மட்டுமன்று; அது மரியாதை உணர்வை வெளிப்படுத்தும் பொருளாகவும் விளங்குகின்றது.

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரைக்கான கள ஆய்விலிருந்து பெறப்பட்ட தரவுகள் அடிப்படையில் மலேசிய இந்தியர்கள் திருமண விழாவில் வெற்றிலையை பயன்படுத்துகின்றனர் என்று 41 வயது முதல் 60 வயது வரையிலான நபர்கள் 60%-உம் (ஆறு பேர்), 21 வயது முதல் 40 வயது வரையிலான நபர்கள் 40%-உம் (நான்கு பேர்) என்பது உறுதியாகின்றது. மேலும், ஆண் மற்றும் பெண் பாலின அடிப்படையில் பகுத்தாய்வதின் மூலம் மலேசிய இந்தியர்களுள் பெண்களைக் காட்டிலும் ஆண்கள் 80% (எட்டு பேர்) திருமண விழாவில் வெற்றிலையைப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பது நிரூபனமாகின்றது.

இறை வழிபாட்டில் வெற்றிலை

பண்டிகை நாட்கள், பிறந்த நாள் மற்றும் சிறப்பு நாட்களில் ஆலயம் சென்று இறைவனைத் தொழுவதோடு அர்ச்சனை செய்வது மலேசிய இந்தியர்களின் வழக்கமாகும் (அறிவிந்திரன், 2021). இவ்வாறு அர்ச்சனை செய்ய பயன்படும் பொருள்களில் வெற்றிலை முதலிடம் பெறுகிறது. அர்ச்சனை செய்வோருக்கு இறைவன் பாதங்களில் வைத்து அர்ச்சிக்கப்பட்ட வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், பூக்கள், திருநீறு ஆகிய மங்கலப் பொருள்கள் வழங்கப்படுவது வழக்கமாகும்.

மலேசிய இந்தியர்களுள் சிறுபான்மையினர் சனிக்கிழமை, வியாழக்கிழமை மற்றும் நவமி திதியில் ஆஞ்சநேயருக்கு வெற்றிலை மாலை சாற்றி வழிபடுகின்றனர் (சிவபாக்கியம், 2021). இராவணன் சிறைப்பிடித்து சென்ற சீதையைச் சிறை மீட்க இராமர் இராவணனுடன் போரிட்டார்; வெற்றியும் கண்டார். இந்த வெற்றி செய்தியைச் சீதையிடம் தெரிவிக்கச் சென்ற ஆஞ்சநேயருக்குச் சீதை வெற்றிலை மாலையைப் பரிசாக அளித்தார் (ஆசிரியர்குழு, 2017). வெற்றிலை வெற்றியின் சின்னம் என்பதனை இப்புராணக் குறிப்பு வழி அறிய முடிகிறது. மேலும், ஆஞ்சநேயருக்கு வெற்றிலை மாலை சாற்றுவதன் மூலம் நாம் நம் வாழ்வில் முன்னேற்றம் காண்பதற்காக எடுக்கின்ற அனைத்து முயற்சிகளும் எந்தவொரு தடையுமின்றிக் கைக்கூடும் என்பது மலேசிய இந்தியர்களின் நம்பிக்கையாகும்.

மொத்தத்தில், 41 வயது முதல் 60 வயது வரையிலான நபர்கள் 70%-உம் (ஏழு பேர்), 21 வயது முதல் 40 வயது வரையிலான நபர்கள் 30%-உம் (மூன்று பேர்) இறை வழிபாட்டில் வெற்றிலையைப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பது கள ஆய்வின் தரவுகளின்படி புலனாகின்றது. மேலும், ஆண் மற்றும் பெண் பாலின அடிப்படையில் பகுத்தாய்வதின் மூலம் மலேசிய இந்தியர்களுள் ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்கள் 70% (ஏழு பேர்) இறை வழிபாட்டில் வெற்றிலையைப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பது உறுதியாகின்றது.

மருத்துவத்தில் வெற்றிலை

வெற்றிலை அற்புதமான மருத்துவக் குணங்கள் அடங்கிய இலையாகும். வெற்றிலையோடு வெற்றிலையின் காம்பு, வெற்றிலைக் கொடியின் வேர் போன்றவையும் மருத்துவக் குணம் மிகுந்தது (அலமேலுமங்கை, 2015). மலேசிய இந்தியர்களின் பாரம்பரிய மருத்துவத்தில் வெற்றிலை வெளிப்பூச்சு நிவாரணி மற்றும் உள்பூச்சு நிவாரணி என்று இரு முறைகளில் கையாளப்படுகின்றது.

வெளிப்பூச்சு நிவாரணி என்பது உடலின் புறப்பகுதிகளில் ஏற்படுகின்ற வலி, காயம் போன்றவைக்குப் பயன்படுத்தப்படும் மருந்து. உதாரணத்திற்கு வெற்றிலையைக் கொண்டு பத்துப் போடுதல், வெற்றிலைச் சாற்றைச் சருமங்களில் பூசுதல், உருவுதல் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். உடலினுள் ஏற்படும் நோய்களைக் குணப்படுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் மருந்துகளை உள்பூச்சு

நிவாரணி என்று கூறுவர். உதாரணத்திற்கு, வெற்றிலைச் சாற்றைக் கசாயம் செய்து பருகுதல், கண், காது துவாரங்களில் மருந்தாக ஊற்றுதல் போன்றவையாகும்.

கண், காது, தலை வலிகளுக்கு நிவாரணி

மலேசிய இந்தியர்கள் கண், காது வலி ஏற்பட்டால் வெற்றிலைச் சாற்றைக் கண்ணிலும் காதிலும் இட்டுக்கொள்கின்றனர். இவ்வாறு செய்வதால் கண் வலியும் காது வலியும் நீங்கும். மேலும், காதில் ஏற்படும் சீழ் குணமாகும் (லட்சுமி, 2021). வெற்றிலைச் சாற்றில் சுக்கை உரைத்து கண்ணில் இட்டால் விடா இமை துடித்தல் நின்றுவிடும் (சுந்தரமூர்த்தி, 1977). இன்றைய நவீன காலத்தில் தலைவலி ஏற்பட்டால் மேலைநாட்டு வலி மருந்தான 'பெரசிதமோலை' (Paracetamol) நாடி செல்வது வழக்கமாக இருக்கின்றது. ஆயினும், சில மலேசிய இந்தியர்கள் தங்களின் முன்னோர்கள் கையாண்ட, வெற்றிலையையும் கற்பூரவள்ளி இலையையும் அனலில் காட்டி, சாறு பிழிந்து நெற்றியில் பூசும் மருத்துவதைச் செய்து தங்களுக்கு ஏற்படுகின்ற தலை வலியைக் குணப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். அதுமட்டுமின்றி, வெற்றிலையின் முனையைக் கிள்ளி நெற்றியின் இரண்டு பொட்டுகளிலும் ஒட்டினால் உடல் வெப்பத்தால் ஏற்பட்ட தலை வலி நீங்கும் (சுரேந்திரன், 2021).

கபம், இருமல், வாயு தொல்லைகளுக்கு நிவாரணி

மலேசிய இந்தியர்கள் காலப்பருவ மாற்றங்களால் ஏற்படுகின்ற கபம், இருமல் போன்ற நோய்களைக் குணப்படுத்த வெற்றிலையில் எண்ணெய் பூசி, அகல் விளக்கில் இளஞ்சூடாக்கி, நெஞ்சப்பகுதியில் ஒட்டிக்கொள்வர். இவ்வாறு செய்வதால் கபம், இருமல் நீங்கி நலம் பெற இயலும். மண்ணினால் செய்யப்பட்ட அகல்விளக்கில் ஒளிரும் ஒளியின் தன்மை எரிவாயுவழி உண்டாகும் ஒளியில் கிடையாது. ஆகவே, இச்செய்முறை செய்யும்போது அகல்விளக்கைப் பயன்படுத்துவது சிறப்பைத் தரும் (குப்புசாமி, 2021).

தொடர்ந்து, வெற்றிலை, சுக்கு, மிளகு ஆகியவற்றை மென்று விழுங்கி வெந்நீர் குடித்தால் வாயுத்தொல்லை நீங்கி ஆரோக்கியமாக வாழலாம். மேலும், கபம், சீதளம் போன்ற நோய்களுக்குக் காரமுள்ள கருப்பு வெற்றிலையின் (கம்மாறு வெற்றிலை) இரசத்தைப் பருகுகின்றனர் (சூர்யபிரசாந், 2021).

வாதத்திற்கும் சருமத்திற்கும் நிவாரணி

மலேசிய இந்தியர்கள் வாதநோயைக் குணப்படுத்த வெற்றிலையை அதிகம் பயன்படுத்துகின்றனர். ஒரு பாத்திரத்தில் சிறிது விளக்கெண்ணெய்யுடன் நீர்விடாமல் அரைத்த வெற்றிலை விழுதைச் சேர்த்து நாள்தோறும் பத்தாகப் போட்டு வந்தால் கீழ்வாதம், விரைவாதம் ஆகிய வாதநோய்கள் குணமாகும். தொடர்ந்து, சருமங்களில் ஏற்படும் சிரங்கு, படைகள் குணமாக அரைக்குவளை தேங்காய் எண்ணெயில் ஐந்து வெற்றிலைகளைப் போட்டுக் கொதிக்கவிட்டு, வெற்றிலை நன்றாகச் சிவந்ததும் எண்ணெயை வடிகட்டி சிரங்கு, படைகளின்மீது பூசுகின்றனர் (லட்சுமி, 2021).

கட்டிகளுக்கும் வீக்கங்களுக்கும் நிவாரணி

உடல் அதிக வெப்பமாவதாலும் இதர காரணங்களாலும் உடலில் ஏற்படுகின்ற கட்டிகளைக் குணப்படுத்த இரவில் உறங்குவதற்கு முன் வெற்றிலையில் சிறிதளவு விளக்கெண்ணெய் தடவி, அனலில் காட்டி கட்டிகளின்மீது வைத்து, வெள்ளைத்துணியால் கட்டுகின்றனர். இவ்வாறு செய்வதால் கட்டிகள் உடைந்து சீழ் வெளிவரும். தொடர்ந்து, கால் வீக்கம் குணமாக அழிக்கொடிக்கால் வெற்றிலை, அரிசி, மிளகு, வெந்தயம் ஆகியவற்றைச் சேர்த்து அரைத்து, நீரில் போட்டு கொதிக்க வைத்து, அதன் ஆவியை நுகர்கின்றனர். பிறகு, அளவோடு அந்நீரில் பசும் வெண்ணெயைக் கலந்து குடிக்கின்றனர் (தமிழ்ச்செல்வி, 2021).

மகப்பேறு அற்ற பெண்கள், பேருகால பெண்கள், பச்சிளம் குழந்தைகள் ஆகியோருக்கு நிவாரணி

மலேசிய இந்தியர்கள் வெற்றிலையைக் கொண்டு பெண்களுக்கும் பச்சிளம் குழந்தைகளுக்கு ஏற்படுகின்ற நோய்களைக் குணப்படுத்துகின்றனர். வெற்றிலைக்காம்பு, மிளகு ஆகிய இரண்டையும் அரைத்து, பசுவின் கோமியத்தில் கலந்து, வடிகட்டி, அச்சாற்றைக் கர்ப்பசூலை சிக்கலுடைய பெண்களுக்கு நாள்நாள் மூன்று வேளை கொடுத்தால் மலடு நீங்கி கர்ப்பசூலை வலுப்பெறும்; மகப்பேறு கிட்டும் (சிவபாக்கியம், 2021).

குழந்தைப்பேருகால வேளையில் அவதியும் பெண்களுக்கு ஐந்து அல்லது ஏழு வெற்றிலையைக் கொடுத்து மெல்ல செய்கின்றனர் (தமிழ்ச்செல்வி, 2021). இவ்வாறு செய்வதால் ½ மணி நேரத்தில் சுகப்பிரசவம் ஏற்படும். மேலும், குழந்தை பிரசவித்த தாய்மார்களின் மார்பில் பால் கட்டிக்கொண்டு வீக்கமும் வலியும் ஏற்படுத்தும். இதற்கு வெற்றிலையை அனலில் வாட்டி மார்பில் வைத்து கட்டுகின்றனர். இவ்வாறு செய்வதால் மார்புப்பகுதியில் ஏற்பட்ட வீக்கமும் வலியும் நீங்கி, அதிக தாய்பால் சுரக்கும் (சுவாதி, 2013).

தொடர்ந்து, பச்சிளம் குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் சளி, கபம், சுரம், உப்புசம், மாந்தம் ஆகியவை நீங்க கற்பூர வெற்றிலையைப் பயன்படுத்துகின்றனர். கற்பூர வெற்றிலையை விளக்கெண்ணெயில் வாட்டி, சாறு பிழிந்து, சம அளவு தேன் கலந்த கலவையில் சூடத்தை எரிய வைக்கின்றனர். சூடம் அணைந்த பின் அக்கலவையைக் குழைத்து அளவோடு குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்து பிடிதோசம், சுரம், உப்புசம், மாந்தம், சளி, கபம் ஆகிய நோய்களைக் குணப்படுத்துகின்றனர். குழந்தைகள் வாந்தி எடுத்தால் கம்மாறு வெற்றிலையின்மீது சுண்ணாம்பு தடவி, சிறிது மிளகு சேர்த்து, அரை ஆழாக்காகக் காய்ச்சி குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்து வாந்தியை நிறுத்துகின்றனர் (சாரதா, 2021).

வயிற்று வலிக்கு நிவாரணி

பொதுவாக, வயிற்று வலி, வயிற்று உப்புசம், ஜீரணக்கோளாறுகளுக்கு ஓம நீர் அருந்துவது வழக்கம். மலேசிய இந்தியர்கள் வயிற்றுப்போக்கின்போது ஓமத்தையும் வெற்றிலையும் சம அளவாகச் சேர்த்து இடித்து, சாறு பிழிந்து, அச்சாற்றுடன் தேன் கலந்து பருகுகின்றனர். அதுமட்டுமின்றி, வெற்றிலையில் சிறிது கல் உப்பு வைத்து மடித்து மெல்லுகின்றனர். இதனால், வயிற்றில் ஏற்படுகின்ற குத்து வலி நீங்கும் (அலமேலுமங்கை, 2015).

மலேசிய இந்தியர்கள் ஜீரணக்கோளாறுகள் நீங்கி ஜீரணச்சக்தி அதிகரிப்பதற்கு வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு, வால் மிளகு ஆகியவற்றை ஒன்றாகச் சேர்த்து மெல்லுகின்றனர். வெற்றிலையில் விளக்கெண்ணெயைத் தடவி, அனலில் வாட்டி உந்தியைச் சுற்றி அடிவயிற்றில் தடவுகின்றனர். இவ்வாறு தடவுவதால் உடல் வெப்பத்தால் உண்டான வயிற்று வலி, வயிற்று உப்புசம் நீங்கும் (மனோகரன், 2021).

வாந்திக்கு நிவாரணி

மலேசிய இந்தியர்கள் வாந்தி மற்றும் குமட்டல் வருவதை நிறுத்த கம்மாறு வெற்றிலையுடன் மிளகையும் கறுக்கித் தேனில் கலந்து சாப்பிடுகின்றனர். தொடர்ந்து, வெற்றிலையின் காம்பினை மருந்துண்ட பிறகு வாயிலிட்டு மென்றால் மருந்தின் கசப்புத் தன்மையால் உண்டாகும் குமட்டலைத் தடுத்து வாந்தி வருவதைத் தவிர்க்கலாம் (குப்புசாமி, 2021).

உடல் பருமனுக்கு நிவாரணி

இன்றைய காலக்கட்டத்தில் மலேசியர்கள் மத்தியில் உடல் பருமன் சிக்கல் அதிகரித்து வருகிறது. மலேசிய இந்தியர்கள் உடல் எடையைக் குறைப்பதற்கு இரண்டு மாதங்கள் வரை 2 வெற்றிலையில் 5 மிளகு வைத்து வெறும் வயிற்றில் மென்று சாற்றை மட்டும் விழுங்கி வந்தால் உடல் எடை குறையும். மேலும், உடல் ஆரோக்கியமாக இருப்பதற்கு வெற்றிலை சாற்றுடன் தேன் கலந்து பருகப்படுகின்றது (சாரதா, 2021).

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரைக்கான கள ஆய்விலிருந்து பெறப்பட்ட தரவுகள் அடிப்படையில் மலேசிய இந்தியர்கள் மருத்துவத்தில் வெற்றிலையைப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்று 41 வயது முதல் 60 வயது

வரையிலான நபர்கள் 80%-உம் (எட்டு பேர்), 21 வயது முதல் 40 வயது வரையிலான நபர்கள் 20%-உம் (இரண்டு பேர்) என்பது உறுதியாகின்றது. மேலும், ஆண் மற்றும் பெண் பாலின அடிப்படையில் பகுத்தாய்வதின் மூலம் மலேசிய இந்தியர்களுள் ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்கள் 90% (ஒன்பது பேர்) கைவைத்தியத்தில் வெற்றிலையைப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பது நிரூபனமாகின்றது.

ஒப்பாய்வு

மொத்தத்தில், இந்த ஆய்வுக் கட்டுரைக்கான கள ஆய்விலிருந்து பெறப்பட்ட தரவுகள் அடிப்படையில் மலேசிய இந்தியர்கள் திருமண விழா, இறை வழிபாடு, சித்த மருத்துவம், கைவைத்தியம் போன்றவற்றிற்கு வெற்றிலையை அதிகம் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பது தெரிய வருகிறது. மலேசிய இந்தியர்களுள் 41 வயது முதல் 60 வயது வரையிலான நபர்கள் மட்டுமே வெற்றிலை பயன்பாடு குறித்து நன்கு அறிந்துள்ளனர் என்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. 21 வயது முதல் 40 வயது நிரம்பியவர்களுக்கு வெற்றிலை குறித்த பயன்பாடுகளை நன்கு எடுத்துரைக்க ஆவணம் செய்தல் வேண்டும். இதன்வழி, எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு வெற்றிலை பயன்பாட்டைக் கொண்டு செல்ல முடியும் என்பது திண்ணம்.

அடுத்த நிலையில், மலேசிய இந்தியர்களுள் ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்கள்தாம் வெற்றிலை பயன்பாடு குறித்து நன்கு அறிந்துள்ளனர் என்பது கள ஆய்விலிருந்து பெறப்பட்ட செய்தி ஆகும். குறிப்பாக, வெற்றிலையைக் கொண்டு கைவைத்தியம், சித்த வைத்தியம் செய்வதில் மலேசிய இந்தியப் பெண்கள் கைத்தேர்ந்தவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆகவே, இந்தக் கைவைத்திய முறைகள் அழிந்துவிடாமல் பாதுகாக்க மலேசிய இந்தியர்கள் ஒன்றுபட்டு, தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

முடிவுரை

மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் திருமண விழா, இறை வழிபாடு, சித்த மருத்துவம், கைவைத்தியம் போன்றவற்றிற்கு வெற்றிலையை அதிகம் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பது நூலக ஆய்விலிருந்தும் கள ஆய்விலிருந்தும் பெறப்பட்ட தரவுகளின் வழி தெரிய வருகிறது. இருமனங்களையும் திருமணப் பந்தத்தில் இணைத்து வைப்பதற்கு வெற்றிலை ஆதாரமாக விளங்குகின்றது. வெற்றிலையோடு அதன் வேர், காம்பு ஆகிய பகுதிகளும் நோயற்ற வாழ்விற்கு வழிவகுக்கின்றன. மேலும், வெற்றிலையின் மூலம் தயாரிக்கப்படும் வெளிப்பூச்சு மற்றும் உள்பூச்சு நிவாரணிகளுக்குப் பக்க விளைவுகள் ஏதும் கிடையாது. ஆகவே, மருத்துவக் குணம் நிறைந்த வெற்றிலையை அனைத்துத் தரப்பினரும் எந்தவொரு தடையின்றிப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆகவே, வெற்றிலையின் பயன்பாடு மலேசிய இந்தியர்களின் வாழ்வியலோடு ஒன்றியிருப்பது வெள்ளிடைமலையாகும்.

மேற்கோள் நூல்கள்

- Correspondent. (1940, July 18). *War Fund Gift From Chettiar*. Singapore: The Straits Times.
- Kumar, S. S. (2009). *Encyclopaedia of Southeast Asia and its Tribes*. New Delhi: Anmol Publications Pvt. Ltd.
- SC Ahuja, U. A. (2011). Betel Leaf and Betel Nut in India: History and Uses. *Asian Agri-History*, 15(1), 13-35.
- Thuraiappah, D. D. (2015, September 5). *An Introduction to the Malaysian Ceylonese Community and the Malaysian Ceylonese Congress*. Retrieved 8 September, 2020, from Penang Tourism: www.penangstory.net.my/mino-content-paperthuraiappah.html
- அலமேலுமங்கை. (2015). தெய்வ வழிபாட்டில் காணலாகும் மருத்துவமும் அறிவியலும். *Trends in Kalis Research*, 8(1), 3-7.
- அறிவிந்திரன், இரா. (2021, பிப்ரவரி 26). மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் வெற்றிலை பயன்பாடு.

- ஆசிரியர்க்கு. ஆஞ்சநேயருக்கு வெற்றிலை மாலை சாத்துவது ஏன்? (2017, பிப்ரவரி 13). Retrieved from சமயம் தமிழ் (The Times of India): <https://tamil.samayam.com/religion/why-should-we-put-betel-leaves-garland-to-hanuman/articleshow/57129449.cms>
- குப்புசாமி. (2021, பிப்ரவரி 25). மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் வெற்றிலை பயன்பாடு.
- சந்திரமூர்த்தி, மா. (1977). *வரலாற்றில் வெற்றிலை*. தமிழ்நாடு :தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை.
- சாமிநாதையர், உ.வே . (1956). மணிமேகலை. (ஐந்தாம் பதிப்பு). சென்னை: சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்.
- சாரதா, ர. (2021, பிப்ரவரி 22). மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் வெற்றிலை பயன்பாடு.
- சாலி, ஜே. எம். (2010, செப்டம்பர் 5). பாபாவும் செட்டி மலாக்காவும் சிங்கப்பூரில் நடந்த 'பிரணாக்கான்' விழா. Retrieved from தினமலர் :https://www.dinamalar.com/supplementary_detail.asp?id=1630&cat=2
- சிவபாக்கியம். (2021, பிப்ரவரி 25). மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் வெற்றிலை பயன்பாடு.
- சுரேந்திரன், ச. (2021, பிப்ரவரி 25). மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் வெற்றிலை பயன்பாடு.
- சுவாதி. (2013, ஏப்ரல் 24). *வெற்றிலையைப் பற்றி தெரிந்ததும் !தெரியாததும்!* . Retrieved from வலைத்தமிழ் :https://www.valaitamil.com/betle-medicinal-uses_9635.html
- சூர்யபிரசாந், சு. (2021, பிப்ரவரி 25). மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் வெற்றிலை பயன்பாடு.
- தமிழ்ச்செல்வி. (2021, பிப்ரவரி 25). மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் வெற்றிலை பயன்பாடு.
- பாரதிதாசா, வீ. (2021, பிப்ரவரி 26). மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் வெற்றிலை பயன்பாடு.
- பிச்சம்மாள், ச. (1900). *மலேசியாவில் நகரத்தார்கள் திருமணங்கள்* .(நடைமுறைகளும் மரபுகளும்). மலேசியா: மலேசிய தனசைவ இளையோர் சங்கம்.
- மனோகரன். (2021, பிப்ரவரி 25). மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் வெற்றிலை பயன்பாடு.
- மாணிக்கவாசகன், ஞா .(1995). சிலப்பதிகாரம் தெளிவுரை. (முதல் பதிப்பு). மலேசியா: உமா பதிப்பகம்.
- முத்துகிருஷ்ணன், ம. (2013, ஏப்ரல் 2). *நான் சஞ்சிக்கூலியின் மகன்*. Retrieved 6 செப்டம்பர், 2020, from நான் சஞ்சிக்கூலியின் மகன் :ksmuthukrishnan.blogspot.com/2013/04/blog-post.html?m=1
- முத்துகிருஷ்ணன், ம. (2017, ஜூலை 4). *மலாக்கா செட்டிகள் 1*. Retrieved 4 செப்டம்பர், 2020, from மலாக்கா செட்டிகள் 1: ksmuthukrishnan.blogspot.com/2017/07/1.html?m=1
- யசோதா. (2021, பிப்ரவரி 25). மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் வெற்றிலை பயன்பாடு.
- லட்சுமி. (2021, பிப்ரவரி 26). மலேசிய இந்தியர்கள் மத்தியில் வெற்றிலை பயன்பாடு.
- விஜயகுமார், க. (2015). தமிழினத்தின் புலம் பெயர்தல். *ஒன்பதாவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு சிறப்பு மலர்* (பக் .66-73)). கோலாலம்பூர் :உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், மலேசியா.
- ஜெக்சன். (2014, நவம்பர் 10). *தமிழர்களின் சுவடுகள் தென் கிழக்காசியாவில்- பகுதி 1*. Retrieved 11 செப்டம்பர், 2020, from யாழ்நிவன் :http://yalarivanjackson.blogspot.com/2014/11/blog-post_10.html?m=1

நாவல் விமர்சனம் / NOVEL REVIEWS

கமலாதேவி அரவிந்தனின் 'செம்பவாங்' அறிமுக உரை

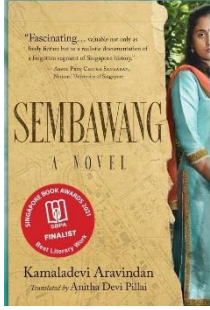
சித்திரா சங்கரன் / Chitra Sangaran

சிங்கப்பூர் தேசியப் பல்கலைக்கழகம் / Singapore National University
(மொழிபெயர்ப்பு: எச் முகம்மது சலீம் / Translation by H.Muhammad Saleem)*

Manuscript received 1 May 2021

Manuscript accepted 15 June 2021

*Corresponding author

கமலா தேவி அரவிந்தனின் செம்பவாங் உயிரோட்டமுள்ள கதைவடிவில் புனையப்பட்டுள்ள சிங்கப்பூரின் மறக்கப்பட்ட ஒரு முக்கியச் சமூக வரலாற்றுக் கூறின் பதிவு. அடித்தட்டு மக்களின் உரையாடலாய் ஒரு வரலாறு சார்ந்த புனைவாக பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள செம்பவாங் அடித்தட்டு மக்களின் வரலாற்றுத் தொனியாய் உருவாக்கித் தரப்பட்டிருக்கும் நாடகத்தன்மை மிளிரும் பதிவு.

அடித்தட்டு மக்கள் குறித்துப் பேசும் இத்தாலிய இடதுசாரிச் சிந்தனையாளர் அந்தோனியோ கிராம்சி இவர்களை சமூகப் புரட்சியில் வெற்றிபெற அரசியலில் திரள வேண்டிய உதிரிகள் என்று குறிப்பிடுவார். தனது இத்தாலிய வரலாற்றுக் குறிப்பு என்னும் பதிவில் இத்தகைய அடித்தட்டு மக்களைக் குறிப்பிடுகையில் இவர்களை இத்தாலிய இராணுவத்தின் கீழ்நிலைப் பணியாளர்களை ஒப்புநோக்கி அந்நாட்டு வேளாண்குடிகளைக் குறிப்பிடுவார்.

அடித்தட்டு மக்களின் குரல் குரலற்றவர்களின் குரல். இவர்கள் எப்போதுமே அவர்களைப் பிரதிநிதிப்போரால் மேம்போக்காகவே பிரதிநிதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளார்கள். வரலாற்று உரையாடல்களில் அடித்தட்டு மக்கள் பொதுவாகவே ஒதுக்கப்பட்ட பொருளாய், பொதுவெளி உரையாடல்களில் நேரடிப் பங்கேற்பாளர்களாய் இல்லாமல் பாவனைப் பொருள்களாக மட்டுமே பார்க்கப்பட்டு வந்துள்ளார்கள்.

1980ல் இந்தியாவின் முற்போக்கு வரலாற்றாய்வாளர்கள் சிலர் அடித்தட்டு மக்கள் குறித்த ஆய்வுக்குழு ஒன்றினை நிறுவி, உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட இம்மக்கள் குறித்த ஆய்வினை முன்னெடுத்துச் செல்லும் முயற்சியில் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினார்கள். மலாயாவின் கூலித்தொழிலாளர்கள் இந்த ஆய்வில் தனிக்கவனம் பெற்றார்கள். தெற்காசிய வரலாற்றில் அடித்தட்டு மக்கள் குறித்து பல்வேறு கோணங்களில் இவ்வாய்வுக்குழு தனிக்கவனம் கொண்டிருந்தனர். அடித்தட்டு மக்கள் குறித்த ஆய்வுக்குழுவிற்கு காத்திரமான செல்நெறிப் பங்களிப்பாளராய் கருத்தப்பட்டுக் கருணா குஹா இக்குழுவின் நோக்கம் இம்மக்கள் குறித்த ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வெளியிடுவதோடு நின்றுவிடாமல் அடித்தட்டு நிலைக்கான காரணங்களை வழக்கமான பார்வையைப் புறந்தள்ளி கவனம் கொள்ளவேண்டும் என்று குறிப்பிடுவார். அடித்தட்டு மக்கள் குறித்த கவனமும் தாக்கமும் பல எல்லைகள் கடந்து காணப்படுகிறது மேட்டிமைக் குழுவினரின் அணுகுமுறை தேசியக் கொள்கைகள், கல்விப் புலங்கள், இலக்கிய பதிவுகள், ஆவணப் பிரதிகள், மொழி என்று எல்லா எல்லைகளும் கடந்ததாய் அடித்தட்டு மக்கள் குறித்த பிரக்ஞை கவனம் பெறுவதாக ரஞ்சித் குஹா குறிப்பிடுவார்.

இந்தக் கருத்தியலை ஒப்புக்கொள்ளும் ஆய்வாளர் சாந்தினி பிள்ளை மலேயக் கூலித் தொழிலாளர்கள் குறித்த தமது உரையாடலில் இரண்டு கருத்துகளை முன்வைக்கிறார். முதலாவது அடித்தட்டு மக்கள் குழுவினர் குறித்த கருத்தியலின் தாக்கம் பல்வேறு ஆய்வு எல்லைகளைக் கடந்து காணலாகிறது என்பது அவர்கள் குறித்த வரலாற்றுப் பதிவுகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இரண்டாவது மொழியும் இலக்கியங்களும் அடித்தட்டு குழுக்கள் குறித்து கவனம் கொள்வதோடு இக்கவனம் இம்மக்களிடையேயும் வினையாற்றுவதாகவும் பேசுகிறார். இவ்வகையில் செம்பவாங் புதினம் அடித்தட்டுமக்களின் வாழ்வியல் நெருக்கடிகள் சார்ந்த ஒரு விவரணைக் களஞ்சியமாகவும் வரலாற்றுப் பதிவாகவும் புதினவடிவில் தரப்பட்டுள்ளது. அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்வியல் சவால்கள் குறித்த பதிவுகள் காலனிய அரசு காலங்களில் அவர்களின் நோக்கிலேயே பதிவுசெய்யப்பட்டு வந்துள்ளதாகவும், அத்தகுப்

பதிவின் நோக்கம் இம்மக்களின் அடித்தள நிலைமைசார்ந்த இருத்தலை உறுதிப்படுத்தும் வகையிலேயே அமைந்துள்ளதாகவும் ஆய்வாளர் சாந்தினி பிள்ளை குறிப்பிடுகிறார். பெரும்பாலும் தென்னிந்தியாவைச் சார்ந்த கூலித்தொழிலாளர்களான அடித்தட்டு மக்களைச் செம்பவாங் அவர்களின் வாழ்வையும் பழக்க வழக்கங்களையும் கொண்டாடும் பதிவாகக் காண்கிறோம்.

ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களாய்த் தோட்டங்களில் பணிபுரியவும் சாலைப் பணிகளுக்கும், மேம்பாலங்கள் கட்டுமானம் போன்ற கடினமான பணிகளுக்கும் மலாயா வந்த இத்தொழிலாளர்கள் காலனித்துவக்காலத்து முதலாம் தலைமுறை புலம்பெயர்வு இந்தியர்களாகும். செம்பவாங் பதிவுசெய்வது போல இவர்களின் வாழ்க்கை கடினமானதாக இருந்தது. வேலையிடங்களில் அவர்கள் மிகக் கடுமையாக நடத்தப்பட்டார்கள். ஆப்பிரிக்க அடிமைகள்போலச் சுரண்டப்பட்டார்கள். மறந்துபோன இந்த அடித்தட்டுமக்களின் வாழ்க்கை நெருக்கடிகளையும் அவர்களின் வாழ்நிலைச் சூழல்களையும் வெளிக்கொணர்ந்து அவற்றைப் பற்றுறுதிமிக்க ஈடுபாட்டுடன் மறுஉருவாக்கம் செய்து படம்பிடித்துக்காட்டும் அற்புதத்தை செம்பவாங் ஆசிரியர் இப்புதினத்தில் நிகழ்த்திக் காட்டியுள்ளார்.

இக்கதையாடல் காலனித்துவ நாட்களில் வாழ்ந்த ஒரு குடிகாரத் தொழிலாளியின் மனைவியான காளி என்னும் அடித்தட்டுப் பெண்ணைச் சுற்றி பின்னப்பட்டுள்ளது. கதை சந்திரன் என்பவனுடனான காளியின் தகாத உறவு பற்றியும் அவனோடு காளி சிங்கப்பூருக்கு ஓடிப்போனதும் செம்பவாங்கிலுள்ள பொதுவெளிக் குடியிருப்பில் அவள் சென்று சேர்வதும் அங்கு தங்கி வாழ்வதையும் பேசுவதாய்த் தொடர்கிறது. கற்பனைப் புனைவுகளோடு உள்ளபடியே நடந்தேறிய புலாவ் சினாங்கின் 1963ல் நடைபெற்ற கலவரம் குறித்தும் கதையாடல் பேசுகிறது.

ஐரிஷ்காரரான டானியல் டாட்டன் என்னும் மேலதிகாரி தொழிலாளர்களிடம் மிகக் கடுமையாக நடந்துகொண்டும் அவர்களை அடக்கியாள்வதற்காக கொடூரமான அடக்குமுறைகளைக் கையாண்டு வந்தான் ஒருநாள் அவன் கண்டம் துண்டமாக வெட்டப்பட்டுக் கொலையுறுகிறான். குடியிருப்பு தீக்கிரையாகிறது. அதுபோல 1960 ல் செம்பவாங்கில் நடைபெற்ற கூட்டுக் கற்பழிப்பு சம்பவமும் பதிவு செய்யப்படுகிறது. செம்பவாங் 14ஆம் கல்லில் அப்போது தாராளமாய் கிடைத்துவந்த கள் மற்றும் போதைப்பொருளைப் பயன்படுத்திய நால்வர் அங்கு செயல்பட்டுவந்த 24 மணிநேர மருத்துவச் சேவை மையத்தில் புகுந்து கலவரம் செய்கிறார்கள் அங்கு பணியிலிருந்த இரண்டு தாதியரை கூட்டுக் கற்பழிப்பு செய்கின்றார்கள். இந்த உண்மை நிகழ்வுகளை ஒரு வரலாற்றுக்குறிப்பின் மெய்மை உணர்வுடன் பதிவு செய்யும் இப்புதினம் அங்கு வாழ்ந்திருந்த அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்முறைச் சூழலை படம்பிடித்து காட்டக் காண்கிறோம். இச்செய்திகள் காவல்துறை ஆவணங்களோ அல்லது நீதித்துறை ஆவணங்களோ தழுவி எழுதப்பட்டதல்ல. இது செய்விவழி நீண்டுநிற்கும் புழங்கு கதையாடல்களில் உலவிய நிகழ்வுப் பதிவு.

ஆய்வாளர் காயத்ரி ஸ்பீவாக் 'அடித்தட்டு மக்கள் பேசுவார்களா' என்னும் கேள்வியைத் தனது புகழ்பெற்ற ஆய்வுரையில் பின் காலனிய இலக்கிய வெளியில் முன்வைக்கிறார். சமூகவயமாக்கப்பட்ட மூலதனத்திலிருந்து உலகமயமான தொழில் பகுப்பு காரணிகளால் ஆதிக்கச் சட்டம் மற்றும் கல்விமுறை ஏற்படுத்திடும் ஒருவகை அறிவுசார் வன்முறை போன்ற சூழலில் அடித்தட்டு மக்கள் பேசமுடியுமா என்று கேட்கிறார். அவர் இதுதொடர்பாக மேலும் கூறுகையில் அடித்தட்டுமக்களின் வரலாறு ஆதிக்கக் குரல்களால் மறைக்கப்பட்டு அவைகுறித்த முழு விவரங்களும் அறியப்படாமல் அதிகார ஏடுகளில் சிறு குறிப்புகளாகவே குறுகிவிடக் காண்கிறோம். இவர்களின் வரலாறு மேட்டிமை வரலாற்று மேலாண்மையால் மூழ்கடிக்கப்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல் அடித்தட்டு மக்களின் பிழைப்பு அரசியல் காரணமாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல அரிய வரலாற்று நிகழ்வுகள் கூட மேட்டிமை வரலாற்றின் கீழ் மங்கிய சிறுநிலமாகக் காட்டப்படுகிறது. செம்பவாங் நம்பகத்தன்மையுள்ள அன்றைய வாழ்வின் நிகழ்வுகளைச் சிங்கப்பூரின் அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்வின் குரலாகப் பதிவுசெய்கிறது.

இப்புதினத்தில் கண்ணூறும் இன்னொரு வியப்புக்குரிய கோணம் பெண் வரலாற்றைப் பதிவிடும் எழுத்துத்தந்திரம். இதில் காட்டப்படும் பெண்கள் மறைவாக வாழும் வீட்டுத்தலைவிகள் வன்முறைக்குள்ளாகும் பெண்கள் மற்றும் ஆணாதிக்கத்தின் திணிப்புகளால் தீர்மானிக்கப்படும் கீழ்படிதலில்லாதவர்களாய் கருதப்படும் பெண்கள். இந்தச் சாதாரணப் பெண்கள் ஒன்றும் ஆதர்ச மகளிர் அல்லர்.

இதில் அறிமுகமாகும் காளி முனிசாமி என்பவரின் மனைவி. ராசுவின் தாய். இவர் ஆண்மையச் சமூகம் அறிமுகப்படுத்தும் ஆதர்சப் பெண்களிலிருந்து வேறுபடுகிறாள். அவள் ஒரு கடுங்கோபக்காரியான தெரியமான பெண். அவள் தனது நிற்கதியான நிலையைச் சகித்துக்கொள்ள மாட்டாதவளாய் சந்திரன் என்பவனோடு ஓடிப்போய்விடுகிறாள். காளியைப் பொறுத்தமட்டில் அவள் ஓடிப்போனதற்கு சந்திரன்மீது அவளுக்கு அதீதக் காதலோ ஈடுபாடோ காரணமல்ல. தனது இருத்தலை நிலைநிறுத்திக்கொள்ளவும் பாதுகாப்பு தேடியும்தான் அவள் அவனோடு ஓடிப்போகிறாள். இங்கு அவள் வழக்கமான தாய்மை பிரதிபிம்பத்தைக் கட்டுடைக்கிறாள். பிரிவினால் ஏற்படும் மனவருத்தம் இருந்தாலும் மகன் ராசு ஒரு குடிகாரத் தந்தையின் சூழலில் சிக்கி வதைபடுவதைவிட எங்காவது ஊறிப்போய் பிழைத்துக்கொள்ளட்டும் என்று மனத்தைத் தேற்றிக்கொள்கிறாள். காளி செம்பவாங் பதின் மூன்றாம் வட்டாரத்தின் பொதுக்குடியிருப்புப் பகுதியில் கடைசியாக வந்து தஞ்சைமடைந்தபோது அங்குள்ள பெண்கள் அவளுக்கு அன்பையும் மகிழ்ச்சியையும் பகிர்ந்துகொள்ள முன்வருகிறார்கள். அந்த பெண்கள் எல்லாருமே தத்தம் குடிகாரக் கணவன்மார்களின் அடி உதைகளிலிருந்து தப்பி ஓடி தமக்கென ஒரு வாழ்க்கையைத் தேடி ஓடி வந்தவர்கள் தான். அவர்களிடையே காலப்போக்கில் மலர்ந்த அன்பும் பரிவும் கனிவும் சாதி மத மொழி வேறுபாடுகள் கடந்தது.

இந்தக் குட்டிக்கேரளத்தில் மலையாளிப் பெண்கள் தமிழ்ப்பெண் காளியை அன்புடன் ஏற்று அரவணைத்துக் கொள்கிறார்கள் இந்துவான அஞ்சுவின் அம்மா முத்து, மலையாளி கிறித்துவப் பெண் மார்கரெட் என்று எல்லாப் பெண்களும் காளியை அன்பால் அரவணைக்கிறார்கள். எல்லாரும் ஒன்றாகச்சேர்ந்து அருகிலிருக்கும் குடிநீர் ஊற்றிற்கு தண்ணீர் மொண்டுவரப் போய்வருகிறார்கள். அவர்கள் தத்தம் விதியை நொந்து எப்போதுமே வருந்திக்கொண்டிருக்கும் பெண்களாக நடந்துகொள்வதில்லை. மாறாக, அவர்கள் எல்லாருமே உறுதிமிக்க பெண்களாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஆண்மையத் தலைமுறையால் மறுதலிக்கப்பட்டதாய்க் கருதப்படும் பாலியல் உரிமைகள் கதையாடலில் தென்படும் வாழ்க்கையின் அன்றாடச் சின்னஞ்சிறு நிகழ்வுகளினூடே தாக்குப்பிடிக்கும் சவால்களாகக் காத்திரமாகப் பதிவுசெய்யப்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, முத்துலட்சுமி பாலுணர்வுக்குறையுள்ள கணவன் சுப்புராமுலுவுக்குத் தெரியாமல் தன் பாலுணர்வுத்தேவைக்கு வடிகாலாய் அப்புண்ணியுடன் கள்ளத்தொடர்பு வைத்துக்கொள்கிறாள். ஆய்வாளர் ராஜேஸ்வரி சுந்தரராஜன் குறிப்பிடுவது போல் அடித்தட்டு மக்கள் தம்மை மாய்த்துக் கொள்வது உள்ளிட்ட பல்வேறு வழிகளில் தமது உள்ள நெருக்கடிகளை நிராசைகளைத் தோல்விகளை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் பேசுகிறார்கள். முத்துலட்சுமியின் இத்தகைய அடித்தட்டு மக்கள் மனோபாவம் வெளிப்படுகிறது. அவள் அப்புண்ணியுடனான கள்ள உறவின் காரணமாக கருவுருகின்றாள். இதை அறிந்த அப்புண்ணி ஆதரவளிப்பதற்குப் பதிலாய் அவளைக் கைவிடுகிறாள். நிராகரிக்கப்பட்ட முத்துலட்சுமி ஏமாற்றப்பட்டதை உணர்ந்து வருந்தி எரியூட்டி, தன்னையே மாய்த்துக் கொள்கிறாள். அந்த முடிவுக்கு வரும் முன் தனது நிராசையையும் துன்பநிலைக்குறித்தும் தன் தோழி காளியுடன் நெடுநேரமாகப் பேசித் தீர்ப்பாள்.

செம்பவாங் புதினத்தின் இன்னொரு கவனம் பெறும் நுவன்முறை உத்தி பெண்களின் உரையாடல்களில் இழையோடும் மெல்லிய நகைச்சுவை உணர்வை அழகாகப் பதிவுசெய்துள்ள பாங்கு. இந்த உரையாடல் தோல்விகண்டோரின் எள்ளல் நகையாடல் அல்ல. மீண்டெழு முயலும் பெண்களின் வேடிக்கைச் சொல்லாடல். புதினத்தின் ஓரிடத்தை இதற்குக் கட்டாகச் சொல்லலாம். முத்து லட்சுமியின் கணவன் ஒருநாள் அக்கரை காட்டும் பாவனையில் தான் ஜோகூர் செல்லவிருப்பதாகவும் திரும்பிவரும்வரை தனியாக இருப்பதில் அவளுக்கு பிரச்சினை ஒன்றும் இல்லையே என்று வினவுகிறாள். இதைச் செவிமடுக்கும் முத்துலட்சுமியின் மன ஓட்டம் 'இங்கே இருந்திட்டா மட்டும்' என்று கேட்பதை வாசகன் உணரும் உரையாடல் நகைச்சுவை மிளிரப் பதிவுசெய்யப்படுகிறது. ஆனால், இந்த உள்மன எண்ண ஓட்டம் வெளிப்படாமல் தனது அமைதி தவறும் முகத்தோற்றத்தால் மறைத்துக்கொள்வாள். இந்தக் கிண்டல் கலந்த மெல்லிய நகைச்சுவைச் சூழலும் உரையாடலுமே ஆணாதிக்க அழுத்தமும் வறுமையின் தாக்கமும் கலந்த நெருக்கடியான வாழ்க்கைச் சூழலில் இத்தகைய அடித்தட்டுப் பெண்களுக்கு கிடைக்கும் சின்ன வடிகால் இடைவெளி.

புதினத்தில் இடம்பெறும் இன்னொரு நகைச்சுவை மிளிரும் பதிவு காளி ஓடிப்போன செய்தி காட்டுத்தீயாய்ப் பரவியபோது செய்தியறிந்த மாண்டோர் மாரிமுத்து கடுங்கோபமடைகிறான். ஒரு

கூலித்தொழிலாளியின் மனைவி கற்பொழுக்க நெறிமுறையைக் காற்றில் பறக்கவிட்டுவிட்டு இன்னொருவனுடன் ஓடிப்போய்விட்டாளே என்ற காரணத்தால் வந்ததல்ல அவனது கடுங்கோபம், மாறாக தான் எத்தனையோ முயன்றும் தனக்கு இணங்கமறுத்துவிட்ட அவள் சந்திரனுடன் ஓடிப்போய்விட்டாளே என்ற ஏமாற்றமே மண்ணின் கோபத்திற்கு உண்மைக்காரணம் என்னும் பதிவு சுவையான நகைச்சுவை. இவ்வாறு சமூக விளிம்புநிலை மகளிர் சந்திக்கும் உள்மனம் சார்ந்த மற்றும் புற அழுத்தங்களின் பல்வேறு முரண் கோணங்களை செம்பவாங் புதினம் பதிவுசெய்கிறது.

அடித்தட்டு வாழ்நிலைச் சிக்கல்களில் அன்றாடம் சிக்குண்டு உழலும் பெண்கள் இச்சமூகக் கட்டுக்களை உடைத்து எவ்வாறு வெளியேறத் துடிக்கின்றார்கள் என்பதைச் செம்பவாங் நுட்பமாகப் பதிவு செய்கிறது. இப்பெண்கள் தமக்கு வரையப்பட்டுள்ள எல்லைக்கோடுகளை மீறும் வாய்ப்புக்களை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கின்றார்கள். ஏன் எப்போதுமே அமைதியாக இருக்கும் மீனாட்சிப்பாட்டி கூட தினந்தோறும் கோவிலுக்குத் தனியே போய்வருவதை வழக்கமாக்கிக் கொள்கிறாள். காரணம் கோவிலுக்குப் போவதை அவள் கணவன் தடுக்க முடியாதல்லவா. ஆனால் அந்தக் கோவில் போக்கு அவள் விடுதலைக் காற்றைச் சுவாசிக்கும் தருணங்கள்.

செம்பவாங் பொதுக்குடியிருப்பு வட்டாரம் மெதுவாக நகர்மயமாகவும் நவீனத்துவ நடைமுறைகளை நோக்கியும் நகரத் தொடங்குகிறது. ஆனால் அங்குள்ள ஆதிக்கக்குழுக்கள் இததகைய மாற்றங்களை வரவேற்பதில் தயக்கம் காட்டுகின்றன. குளிப்பறை மற்றும் கழிவறைகளை உள்ளடக்கிய உயர்ந்துநிற்கும் பல அடுக்கு மாட்டி வீடுகள் கொண்ட குடியிருப்புப் பேட்டைகள் உருவாகத் தொடங்கியபோது அங்குள்ள ஆதிக்கக் குழுக்களிடம் அவை அவ்வளவு உடனடி வரவேற்பு பெறவில்லை. தமது சமூகக் குழு ஆதிக்கமும் நெருக்கமும் மெதுவாகக் கைநழுவுவதாகப் பார்க்கிறார்கள். சீனர், மாலாயர் மற்றும் இந்தியர் என்னும் பல்வேறு இனம் மற்றும் மொழிகள் பேசும் மக்கள் இணங்கி வாழும் சமூக ஒருங்கிணைப்பு நோக்கில் உருவாகி உயர்ந்து வரும் பல மாடி குடியிருப்புப் பேட்டைகள் குறித்து, செம்பவாங் கவனத்துடன் பதிவு செய்கிறது. புதுவகை வசதிகளைக் கொண்டுசேர்க்கும் இப்பேட்டைகள் அடித்தட்டு மக்கள் தமது கூட்டுச்சமூக வாழ்வில் அன்றாடம் அனுபவித்துவந்த இயல்பான உரையாடல்களையும் ஆதரவான நெருக்கங்களையும் விட்டு இத்தகைய பேட்டைகளின் வாழ்க்கை விலகிச் செல்வதாக ஆதங்கப்படுவதாக புதினம் நுட்பமாகப் பதிவு செய்கிறது. இத்தகைய அடித்தட்டு மக்களின் ஆதங்கம் நவீனத்துவப் பாய்ச்சலில் உரத்துக்கேட்கும் மூன்றாம் உலகத்தரத்திலிருந்து முதலாம் உலகத்தரத்தைநோக்கி என முன்வைக்கப்படும் பெருங்குரலில் முன் வெறும் முனகல்களாக அமிழ்ந்து போவதையும் செம்பவாங் புதினம் பதிவு செய்கிறது. ஆனால் இத்தகைய பார்வையால் மட்டுமன்றி புதினத்தின் சுவையான மொழிநடையாலும் செம்பவாங் தனித்துவம் பெறுகிறது.

ஆய்வாளர் அனிதா சக்ரவர்த்தி குறிப்பிடுவதுபோல் சமகால வரலாற்றாய்வாளர்கள் குறிப்பாக பிரித்தானிய காலனித்துவக் கால வரலாற்றை ஆராய்பவர்கள் ஒருசிலரைத் தவிர பெரும்பாலோர் ஆங்கில மொழியில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள ஆவணங்களையே தமது ஆய்வுக்குச் சார்ந்திருக்கும் வளமையைப் பார்க்கிறோம். இவ்வணுகுமுறையிலிருந்து முதன்முறையாக அடித்தட்டு மக்கள் சார்ந்த ஆய்வில் முனைப்பு காட்டிய ஆய்வறிஞர் ரணஜிட் குஹா போன்றவர்கள் இந்த வழக்கமான வரலாற்று விவரப்பதிவுப் பாட்டைச் சார்பிலிருந்து விலகி பதிவுசெய்யப்பட்ட அல்லது இதுகாறும் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டிருந்த உரையாடல் தரவுகளைக் தேடும் முறைகளைக் காலனித்துவ வரலாற்றுப் பதிவுகளுக்கு வெளியே தேடும் முயற்சியைத் தொடங்கினார்கள். ஆனால் இததகைய அடித்தட்டு மக்களின் குரல் பதிவுகளைத் தேடும் முயற்சியின் குறைபாடு இந்திய மொழிகளின் விடைகாண முடியாத புதிர்களில் ஒன்றாகவே இருந்து வருகிறது. ஆனால் ஆய்வாளர்கள் எல்லாரும் ஒத்துக்கொள்ளும் பொது உண்மை பெரும்பான்மை இந்தியர்கள் ஆகிங்கிலத்தில் மட்டுமே சிந்திக்கவும், உரையாடவும் எதிர்வினையாற்றவும் செய்வதில்லை என்பதுதான். இந்த அடிப்படையில்தான் வரலாற்று ஆவணங்களுக்கு இணையாக இலக்கியம் சார்ந்த பதிவுகளும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

செம்பவாங் புதினத்தில் இவ்வகையில் அன்றைய அடித்தட்டு மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைச்சித்திரங்களை உற்சாகத்துடன் உரையாடல் வகையையாய் பதிவுசெய்யும் நேர்மையைக் காணமுடிகிறது. இப்பதிவில் ஆளப்படும் அடித்தட்டு மக்களின் நாட்டார் மொழிநடை இப்புதினத்தை தனித்துவமிக்க இலக்கியமாகக் காட்டுகிறது. ஆய்வாளர் சக்ரவர்த்தி சொல்வதுபோல் பேச்சுமொழி

அவரவர் தனித்தன்மையைப் பிரதிபலிப்பது. சிங்கப்பூர் வரலாற்றின் ஒரு சின்ன இழையாகக் கருதத்தகும் இப்புதினம் அதில் உலவும் கதாமாந்தர்களின் சொல்லாடல்கள் அவர்களின் தமிழகம், கேரளம், மலாயா போன்ற தேச, இன, மொழி எல்லைகளை இனங்கண்டுகொள்ளும் வகையில் பதிவு செய்யப்படுகிறது.

ராசுவின் ' எப்பா ! கலர் முட்டாயி !' (இயல் : 2) பாடங்காடி வந்தாச்சு! பாடங்காடி வந்தாச்சு! (இயல்:1) போன்ற சொல்லாடல்கள் இங்கு காட்டலாம். பேரேடு, கிராணி போன்ற சொல்லாடல்கள் அவர்கள் வாழ்ந்திருந்த காலம், இடம் மற்றும் செய்துவந்த தொழில்களின் குறியீடாகத் தென்படலாகிறது.

கமலா தேவியின் செம்பவாங் மேட்டிமை வரலாற்றுக்குக் குறிப்புசார் அணுகுமுறையைக் கேள்விக்குட்படுத்தும் சிங்கப்பூர் படைப்புவெளியில் ஒரு வரலாற்றுப் புதின வரைவியல் பதிவு என்னும் வகையில் தனித்துவம் பெறுகிறது. ஆசிரியர் தனது மாற்றுப்பார்வையால் சிங்கப்பூரைத் தமது வாழிடமாகக்கொண்டு இங்கு புலம்பெயர்ந்த அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்முறை வரலாற்றுக்குக் கூறுகளை மேட்டிமை வரலாற்றுப் பதிவிலிருந்து மாறுபட்டு மக்கள் அரசியல் நோக்கில் பதிவு செய்கிறார். இப்பதிவின் மூலம் ஆசிரியர் அடித்தட்டு மக்களின் கீழமை நிலைப்பாட்டின் விடுதலைக்குக் குறியீட்டு உரையாடல்களை வலிமைமிக்க குரல் பதிவுகளாக நேர்மையுடன் பதிவு செய்கிறார்.

மேற்கோள் நூல்கள்

- Chakravarty, A. (1995, December 23). "Writing History" *Economic and Political Weekly: Discussion*.
- Guha, R. (2003). *History at the Limit of World-History*. Columbia: Columbia University Press.
- Pillai, S. (2007). *Colonial Visions, Postcolonial Revisions: Images of the Indian Diaspora in Malaya*, Newcastle, UK: Cambridge Scholars Publishing.
- Spivak, G. C. (2010). Can the Subaltern Speak?. (Revised edition) in *Critique of Postcolonial Reason*. Columbia: Columbia University Press.
- Sunder Rajan, R. (1993). *Real and Imagined Women: Gender, Culture and Postcolonialism*. London and New York: Routledge.

சயாம் மரண ரயில் – பேரூழியின் நினைவுத்தொழிற்சாலை (நினைவுச்சின்னம் நாவலும் புலம்பெயர் அவலமும் குறித்த ஆய்வு)

தெ.வெற்றிச்செல்வன் / Vetri Selvan*

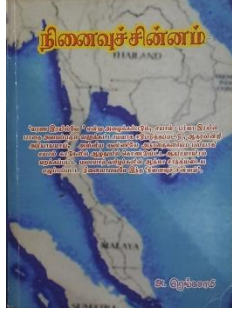
அயலகத் தமிழியல்துறை / Department of Diasporic Tamil Studies
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் / Tamil University, Tanjour
vetripoet@gmail.com

Manuscript received 31 March 2021

Manuscript accepted 5 June 2021

*Corresponding author

முன்னுரை

ஐரோப்பியர் காலனிய ஆதிக்கத்துக்குள் ஆசியாவைக் கொண்டுவந்தபோது, அதன் மரபான பயிர்த்தொழில், உணவுப்பயிர்த் தொழிலாக இருந்தது. இதைப் பணப்பயிர்த் தொழிலாக மாற்றி, இயற்கைக்கு முரணான வகையில், வனவிலங்குகளுக்கும் மூலிகைகளுக்கும் அழிமானம் உண்டாக்கி, மலைவாசிகள்-வனவாசிகளின் வாழ்வாதாரம் சிதைத்து, எஸ்டேட் வாழ்க்கை எனும் செயற்கை வாழ்வுமுறை உருவாக்கப்பட்டது. நினைவுச்சின்னம் நாவல், சயாம் மரண ரயில் வாழ்வனுபவத்தை எவ்வாறு புலப்படுத்துகின்றது என்பதை ஆய்வதே, இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். விளக்கமுறை மற்றும் ஒப்பாய்வுமுறைத் திறனாய்வு முறையிலும் வரலாற்று அணுகு முறையிலும் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

புலம்பெயர்வு – இடித்தல் ஈர்த்தல் காரணிகள்

நாட்டில் அக்காலத்தில் பஞ்சத்தில் அடிபட்டோர் சாதி இழிவுக்கு ஆளானோர், குற்ற நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு மறைந்து வாழ்ந்தோர், போன்றோரைக் காலனியப் பொருளாதாரம் நெம்பித் தள்ளியது. 18-19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கை-மலையகம், மலேசியா, சிங்கப்பூர், பர்மா, தாய்லாந்து, இந்தோனேசியா, கம்போடியா, ஜாவா, சுமத்திரா, மொரீசியஸ், ரியூனியன், டிரினிடாட், தென்ஆப்பிரிக்கா போன்ற பல நாடுகளுக்குச் சென்ற தமிழர் புலம்பெயர்வு இத்தகு வகையினது.

புலம்பெயர்ந்த இடத்திலிருந்தும் புலம்பெயர்தல்

காலனி ஆதிக்க நெருக்கடி முற்றிய உச்சத்தில் உலகப்போர்கள் நடந்தன. ஏகாதிபத்தியப் போட்டி உருப்பெருக்கம் அடைந்தது. முதலில் ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியத்தின் தோட்டத்தொழிலுக்குத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து மலேசியா உள்ளிட்ட பல்வேறு நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்து செல்ல வேண்டிய தேவை தமிழர்களுக்குத் தவிர்க்க முடியாததாக இருந்தது. ஜப்பான், ஆங்கிலேயருக்கெதிரான நாடுபிடிக்கும் போரில், சயாம் ரயில்பாதை அமைப்பதைப் போர்த்தந்திரமாக்க கையாண்டது. தோட்டத் தொழிலுக்காகப் புலம் பெயர்ந்த இடத்திலிருந்து சயாம் மரண ரயில் பாதை அமைக்கும் பணிக்கு வலுக்கட்டாயமாக தமிழர்கள் புலம்பெயர்ப்பிக்கப்பட்டனர். மறுபடி மறுபடி நேர்ந்த கட்டாயமான புலம்பெயர்வுகளால் தமிழ் மக்களுக்கு வாய்த்த அவலம் சொல்லிமாளாதது. இந்தப் பணியில் ஜப்பானிய ஏகாதிபத்தியம், சிறுபான்மையாக ஐரோப்பியரையும், சீனர்களையும், பர்மியர்களையும், சயாமியர்களையும், பெரும்பான்மை ஆக தமிழர்களையும் வதைத்தது. இந்த வரலாற்றை துயர வரலாறாக-நினைவுச் சின்னமாக காட்சிப்படுத்துகிறது, அ.ரெங்கசாமி (மலேசியா) எழுதிய 'நினைவுச்சின்னம்' புதினம். மேற்கிளம்பி எழுச்சியுற முடியாத சனாதனச் சகதிக்குள்ளும், மூடநம்பிக்கைப் புதைகுழிகளிலும், அத்தீத தனிநபர் வழிபாட்டுத் திருப்பலியிலும், சரியான தலைமையற்ற நிலை,முனைமழுங்கிய போர்க்குணம் எனப்பல காரணிகள் கிளைத்துச்செல்லும் கீழிருத்தப் பட்ட தமிழ்ச்சமூகத்தை பேரூழியின்

நினைவுத்தொழிற்சாலை என்று வருணிக்கப்படும் வகையில் ஆதங்கத்தோடு எடுத்துக்காட்டும் முறை துலக்கமாக வெளிப்படுகிறது, நினைவுச்சின்னம் நாவலில்.

மொழிநடையும் கதையாக்கமும்

தமிழ்ச்சமூகம் நினைவில் சுமந்துசென்ற தமிழகத்தின் பலவட்டார மொழிப் புழங்காற்றல், மலேசியா வந்தபின் தமிழில் கலந்த மலாய்-சீனச் சொற்கள், பின்பு ஜப்பானியக் கொடுங்கோலர் வழி பெற்ற சில ஜப்பானியச் சொற்கள், பர்மா, தாய்லாந்து மொழித்தாக்கம் இவற்றைக்கொண்ட ஒரு மொழிநடை இப்புதினத்தில் தவிர்க்க முடியாதுதான். பஞ்சத்துக்கு ஆண்டியும் பரம்பரை ஆண்டியுமாக தமிழமக்கள் பயணம் சயாம் மரண ரயில்பாதையை அமைத்த கதையும் மனிதவளத்தை முழுவதும் இழந்துநின்ற கதையும்தான் இப்புதினம்.

“1943-ஆம் ஆண்டு சனவரித்திங்கள் ஒருநாள் அந்தியில் கோலாலம்பூர் இரயில் வண்டிநிலையத்தில் இந்தியப் பாட்டாளிகளின் கூட்டம் நிரம்பி வழிந்து கொண்டிருந்தது.” (அ.ரெங்கசாமி,நினைவுச்சின்னம்,பக்-1)என்று தொடங்குகிற புதினம், பெண்டு பிள்ளைகள் கதறக்கதற பிரிந்து வந்த குடும்பத் தலைவர்களும், பெற்றவர்களை அநாதைகளாக்கிவிட்டு வந்திருந்த பிள்ளைகளும் சூழ, பழைய சஞ்சிக்கூலி வாழ்க்கை நினைவுகளோடும் என்ன நடக்குமோ எனும் தவிப்போடும் பழைய தோட்ட வாழ்வின் கங்காணிகளின் இடத்தில் இப்போதைய குருத்தோக்களின் (குருத்தோ என்றால் ஜப்பானிய மொழியில் கங்காணி) அட்டுழியங்களும் ஆடுமாடுகளைவிடக் கேவலமான முறையில் கூட்ட வண்டியில் தண்டவாளக் கட்டைகளுக்கிடையில் அள்ளிபோடப்பட்டு அரைவயிற்றுக் கால்வயிற்றுக் கஞ்சிகுடித்து-அவசர ஆத்திரத்துக்கு உபாதைகளைக் கழிக்க முடியாதபடி மலசலத்துக்குப் பக்கத்திலேயே உண்டு உயிர்த்து வழியிலேயே நோயில்-விஷக்கடிகளில்-சாலைபோட பாறைகளை வெடிவைத்துத் தகர்க்கையில் என, மரணத்தின் பலவிதங்களை எதிர்கொண்டு, அப்படி மாண்டவர்களை அடக்கம் செய்யக் கூட வழியின்றி...அப்படி அப்படியே போட்டுவிட்டு...வேலைத்தளத்தில் கைகால் முடமாகும்போது, மயக்கமருந்தோ மருத்துவ சிகிச்சையோ இன்றி மரம் அறுக்கும் இரம்பம் கொண்டு முறிந்த-அழுகிய கால்களை அறுத்து...இப்படிப் பதிவாகும் பல சித்திரவதைகள் விவரணைக்கு அப்பாற்பட்டவை.

தோட்டப்பணிகள் குறைக்கப்பட்டு ஏற்கனவே வறுமை நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த தமிழர்களுக்குச் சயாம் பர்மாவில் மூன்றுமாதம் மட்டுமே வேலை-ஒரு டாலர் சம்பளம் , தங்குமிடம், உணவு, மருத்துவம் இவை இலவசம் என ஏராளமான பொய்ப் பிரச்சாரங்களுடன் தமிழர்கள் சயாம் பர்மா பாதை போடப்பட்டால் எளிதாக சயாம் வழியே இந்தியா போய்விடலாம் என்ற ஆசையும் பரப்பப்பட்டது.

மரணத்திற்கான பயணம்?

“ஜப்பானியர்களின் கூற்றினையும் இடைத்தரகர்களின் பேச்சினையும் உண்மையென நம்பி, ஆசையோடு சயாமிற்கும் பர்மாவிற்கும் பல்லாயிரம் தமிழர்கள் சென்றார்கள். தோட்டப்புற மக்களின் நம்பகத்தன்மையினையும் அறியாமையினையும் பயன்படுத்திக்கொண்டனர், ஜப்பானியரும் இடைத்தரகரும். இடைத்தரகர்களுக்கு தலைக் கணக்குக் கூலி கொடுக்கப்பட்டது. ஓர் ஆளுக்கு ஒரு டாலர் கொடுக்கப்பட்டதாகப் பெரியவர்கள் சொல்கின்றனர். தன்னலத்திற்காக தன்னினத்தாரைப் பலிகடா ஆக்கியவர்கள் இவர்கள்.” என்று எழுதுகிறார், ‘சயாம் மரண ரயில்’ நூலில் அருண்.

இராணுவ வண்டிகளில் குடும்பத்துக்கு ஒருவர் என்று கட்டாயப்படுத்துவதும், பிள்ளைகளை அனுப்ப மனமின்றி தந்தையும், கணவனை மட்டும் அனுப்ப மனமின்றி மனைவியும் சென்றதும், வீட்டில் பெரியவர்கள் இல்லாதபோது சிறுவர்களைப் பிடித்துவந்து கூரையில்லாத தொடர்வண்டிகளில் ஏற்றி, கொண்டு சென்றதும், அப்பணிகளின்போது புலியடித்து இறந்தவர்கள், காட்டுயானை மிதித்து இறந்தவர்கள், பாம்பு கொத்தி மாண்டவர்கள், தேள்கொட்டி உயிர் துறந்தவர்கள், பாறைவெடித்துச் சிதறியதால் இறந்தவர்கள், கடும்பணியால் சுமந்த தண்டவாளக் கட்டைகள் மற்றும் மண்ணின் கனத்தால் இறந்தவர்கள், கால் இடறி பெரும்பள்ளத்தில் விழுந்தவர்கள், மழைக்குளிருக்கு

உயிர்கொடுத்தவர்கள், தப்பியோடும்போது துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டு இறந்தவர்கள், குடும்பத்தாரைப் பிரிந்த ஏக்கத்தில் இறந்தவர்கள், ஜப்பானியர் கொடுமைகளைத் தாங்கவியலாமல் தற்கொலை செய்துகொண்டவர்கள் எனப் பல்வேறு காரணங்களால் தொழிலாளர் இறந்தனர். சற்றேறத்தாழ 70-80 விழுக்காட்டுத் தொழிலாளர்கள் இறந்திருக்கலாம். அதிலும் மலேரியா, பெறிபெறி, காலரா, வாந்திபேதி, பெல்லக்ரா, ஓடிமா, வயிற்றுப்புண் போன்ற நோய்களால் பல்லாயிரம் தொழிலாளர்கள் மரணமுற்றார்கள். என்று வரலாற்றாசிரியர் அருண் கூறியுள்ளதை நினைவுச்சின்னம் புதினம் இலக்கிய நடையில் உருக்கமாகப் பதிவுசெய்கிறது.

அத்துடன் அங்கு வழக்கத்திலிருந்த தண்டனைகள் பற்றி ஜப்பானிய அதிகாரி சொன்னதைத் தமிழன் ஒருவன் மொழிபெயர்த்துச் சொன்னதாக புதினத்தில் இடம்பெறுகிற தகவலொன்று அதிரவைக்கிறது. “தலையை வெட்டுறது. காலைக் கையை வெட்டுறது, முள்ளு மரத்துல கட்டிவச்ச சாகும்வரை அடிக்கிறது, காட்டு மரத்தைத் தூக்கிவச்சிகிட்டு வெயிலுலே நிக்கிறது. இப்படிப் பலவிதமான தண்டனைங்க இருக்கு. அதனாலே நீங்க எல்லாம் கவனமா இருந்துக்கணும்.” (அ.ரெங்கசாமி,நினைவுச்சின்னம் பக்-147) தமிழ்ப் பெண்கள் பலரும் ஜப்பானிய அதிகாரிகளுக்கு இரையாக்கப்பட்டனர். அவர்களின் கேளிக்கைப் பொழுதுபோக்கிற்காக நிர்வாண நடனமாடக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர் என, பின்னர் நடந்த விசாரணைகளில் சாட்சியங்கள் கூறப்பட்டிருப்பதை சயாம் மரண இரயில் பதிவுசெய்கிறது.

நேதாஜி வந்து மரண ரயில் தொழிலாளிகளைச் சந்திப்பதுபோல புதினத்தில் இடம் பெறும் காட்சியில் முதியவர் ஒருவர் நேதாஜியிடம் இவ்வாறு பேசுகிறார்: “இங்கே நீங்க இப்பதான் வந்திருக்கிறீங்க. ஆரம்பக் காலத்தில வந்திருந்தால், இங்க நம் சனங்க பட்டப்பாட்டப் பார்த்து நீங்களே ரத்தக்கண்ணீரு வடிச்சிருப்பீங்க. நம்மையெல்லாம் ஒரு மனுசனா மதிக்காம, மாட்ட அடிக்கிற மாதிரி அடிச்சிக் கொன்னானுங்க. புழப்புமுத்த சோத்தத் தின்ன வச்சானுங்க. நோய்வந்தால் அடிபட்டால் ஒரு வைத்தியமும் இல்ல. ஓய்வு இல்ல. இப்படி கொடுமைப்படுத்தினதாலே நம் சனங்க, லட்சலட்சமா இந்தக் கம்பிச்சடக்குல செத்துக்கிடக்குறாங்க. நீங்க இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் வாங்கப் போறதா சொல்றீங்க. முதலிலே இங்க எங்களுக்கு இந்தக் கொடுமையிலிருந்து சுதந்திரம் வாங்கிக்குடுங்க.” (அ.ரெங்கசாமி,நினைவுச்சின்னம் பக்-460) கண்ணீர் பெருக ஒரு கையை இழந்த ஒருவர் ஒற்றைக் கையைத் தூக்கிக்காட்டினார்.

அதோடு இன்னொரு அதிர்ச்சி “இங்க வந்து பேசிட்டுப்போனவரு சத்தியமா நம் தலைவரு நேத்தாஜி இல்லிங்க. இந்தக் கட்டப்பயல்க யாரோ ஒருத்தருக்கு வேசம் போட்டுக் கொண்டுவந்து காட்டி சனங்களை ஏமாத்திப்பட்டானுங்க”. (அ.ரெங்கசாமி, நினைவுச் சின்னம் பக்- 462) என்று ஒருவர் சொல்வதில் வெளிப்படுகிறது.

ரிச்சர்டு ஃபிளானகன் எழுதிய The Narrow Road to the Deep North நாவல் புக்கர் பரிசு பெற்றபோது, அதன் கருப்பொருள் எனக்கு அதிசயமாகத் தோன்றவில்லை. அதே கொடுங்கோன்மையைத் தமிழ்ச்சமூகம் அனுபவித்த வரலாறு, நம் தமிழிலும் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பே நினைவுச்சின்னம் நாவலில் (2005) பதிவான செய்தி, தமிழகக் கல்விப்புலத்திலும், படைப்புத்தளத்திலும் பரவலாக அறிமுகமாகி இருக்கவில்லையே என்பதுதான் ஆதங்கமாக இருந்தது. ஃபிளானகன் நாவல் மேற்குலகத்தைக் கவர்ந்ததற்கும் அதே கதைக்கருவைக் கொண்ட தமிழ்ப்புதினம் நினைவுச்சின்னம் கவனம் பெறாமல் போனதற்கும் தமிழ்ப் படைப்புகள் பிறமொழிச் சூழலில் புழங்காமையைத்தான் காரணம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

முடிவுரை

கடைசியில் யுத்த முடிவு, சாலூரிலிருந்து சக்கையாக மீளும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் எச்சம், பேரூழியின் நினைவுத் தொழிற்சாலையில் இழந்த வாழ்வை அசைபோடுவதாகவும் மிச்சமிருக்கும் வாழ்வை வாழ விரைவதாகவும் முடிகிறது. சரியான தரவுகளையும் புள்ளிவிவரங்களையும் காட்டி, சயாம் மரணரயில் பாதை போடப்போய் உயிரிழந்தோரின் வாரிசுகளுக்கும், ஆறாத இரணங்களுடன் வாழ்ந்து வருவோருக்கும் உரிய நிவாரணத்தைப் பெற்றனர், சீனர்கள். ஆனால் மனசாட்சியை உலுக்கும் இந்த மனித உரிமை மீறல் போதுமான இழப்பீடுகளையோ நீதியையோ பெறமுடியாதபடி தமிழ்ச்சமூகத்துக்கே

சயாம் மரண ரயில்—தெ.வெற்றிச்செல்வன்

உரிய சரியான தலைமையின்மை, வரலாற்று ஆவணமின்மைகளால் இருட்டில் தள்ளப்பட்ட அவலம் நினைவுச்சின்னமாக நிற்குகொண்டிருக்கிறது.

உசாத்துணை

அருண். சீ. (2008). *சயாம் மரண ரயில் - மறக்கப்பட்ட வரலாற்றின் உயிர்ப்பு*. கோலாலம்பூர்: விசால் அச்சகம்.

ரெங்கசாமி. அ. (2005). *நினைவுச்சின்னம்*. சிலாங்கூர்: பிந்தாங் அச்சகம்.

Flangan, R. (2013). *The Narrow Road to the Deep North*. Australia: Vintage.

JABATAN PENGAJIAN INDIA

Jabatan Pengajian India telah ditubuhkan sebagai sebuah Jabatan di dalam Fakulti Sastera dan Sains Sosial di Universiti Malaya pada tahun 1956. Kini Jabatan ini menawarkan kursus dalam dua aliran, iaitu, Aliran A yang terdiri dari kursus-kursus yang berkaitan dengan Bahasa dan Kesusasteraan Tamil dan Aliran B, yang terdiri dari kursus-kursus mengenai aspek-aspek persejarahan dan sosio-budaya masyarakat India dan masyarakat orang-orang keturunan India di Malaysia pada zaman purba, pertengahan dan moden. Kursus-kursus Aliran A diajar dalam Bahasa Tamil, manakala kursus-kursus Aliran B diajar dalam Bahasa Malaysia bagi tempoh selama 7 semester untuk Sarjana Muda Sastera (B.A). Kursus-kursus ijazah dasar yang ditawarkan oleh Jabatan ini juga diambil pelajar-pelajar sebagai subjek elektif yang mengambil mata pelajaran lain. Jabatan ini juga menyediakan rancangan pembelajaran untuk ijazah-ijazah Sarjana Sastera (M.A) dan Kedoktoran (Ph.D) melalui penyelidikan.

மலாயாப் பல்கலைக்கழகக் கலை-சமூக அறிவியல் புலத்தின் ஒரு துறையாக இந்திய ஆய்வியல் துறை 1956-ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இளங்களைப் பட்டத்திற்கான மூன்றரை ஆண்டுகாலப் படிப்பில் இத்துறை இரு பிரிவுகளிலான பாடங்களை வழங்கி வருகின்றது. தமிழ் மொழி, இலக்கியம் ஆகிய பாடங்கள் முதற்பிரிவில் உள்ளன. மலேசிய இந்திய சமூகம் உள்ளிட்ட இந்திய சமூகத்தின் பழங்கால, இடைக்கால, தற்கால வரலாற்று, சமூகப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் தொடர்பான பாடங்கள் மலேசிய மொழியான மலாய்மொழியில் வாயிலாகப் பயிற்றுவிக்கப்படும் இரண்டாம் பிரிவில் உள்ளன. இத்துறை பட்டப்படிப்பிற்கு அளிக்கும் பாடங்களை ஏனைய துறைகளில் பயிலும் மாணவர்களும் விருப்பப் பாடங்களாக ஏற்றுப் பயில்கின்றனர். பொருளாய்வின் மூலமாக முதுகலை, முனைவர் (கலாநிதி) ஆகிய உயர்பட்டங்களைப் பெறுவதற்குக் கல்வித்திட்டங்களையும் இத்துறை வழங்குகின்றது.

The Department of Indian Studies was established as a department of the Faculty of Arts and Social Sciences of University of Malaya in 1956. The department is offering two streams of courses, namely Stream A and Stream B, courses on Language and Literature and Socio-Culture, respectively. The former is related to courses in language and literature. It is thought in the medium of Tamil language. The latter is related to courses in Socio-cultural aspects of Indians in Malaysia and general. It is thought in the medium of Malay language. The A Stream courses expose students to various aspects of language and literature of Tamil and its development covering various periods; the ancient, medieval, and modern through these courses. The B Stream courses expose students to various aspects of historical and socio-cultural of the Indians in Malaysia and its developments of the Indians throughout various eras; ancient, medieval and modern. The department also offers undergraduate and postgraduate programmes. The undergraduate degree, B.A., could be obtained within three to four years. The postgraduate degrees, M.A and Ph.D by research, usually take two to three years, minimum.

Jabatan Pengajian India telah ditubuhkan sebagai sebuah Jabatan di dalam Fakulti Sastera dan Sains Sosial di Universiti Malaya pada tahun 1956. Kini Jabatan ini menawarkan kursus dalam dua aliran, iaitu, Aliran A yang terdiri dari kursus-kursus yang berkaitan dengan Bahasa dan Kesusasteraan Tamil dan Aliran B, yang terdiri dari kursus-kursus mengenai aspek-aspek persejarahan dan sosio-budaya masyarakat India dan masyarakat orang-orang keturunan India di Malaysia pada zaman purba, pertengahan dan moden. Kursus-kursus Aliran A diajar dalam Bahasa Tamil, manakala kursus-kursus Aliran B diajar dalam Bahasa Malaysia bagi tempoh selama 7 semester untuk Sarjana Muda Sastera (B.A.). Kursus-kursus ijazah dasar yang ditawarkan oleh Jabatan ini juga diambil pelajar-pelajar sebagai subjek elektif yang mengambil mata pelajaran lain. Jabatan ini juga menyediakan rancangan pembelajaran untuk ijazah Sarjana Sastera (M.A) dan Kedoktoran (Ph.D) melalui penyelidikan.

மலாயப் பல்கலைக்கழகக் கலைத்துறையில் இந்தியப் படிப்பின் ஒரு துறையாக இந்திய ஆய்விடம் துறை 1956-ஆம் ஆண்டு திறப்பிக்கப்பட்டது. இனங்களைப் பட்டத்திற்கான துறையை ஆண்டுக்காலப் படிப்பில் இத்துறை ஒரு பிழைக்கலான பாடங்களை வழங்கி வருகின்றது. தமிழ் மொழி இலக்கியம் ஆகிய பாடங்களை முதற்பிழை உணரண. மலேசிய இந்திய அடிக்கல் உணர்ந்த இந்திய அடிக்கலின் படிக்கலால் இடைக்கலால் தற்கால வரலாற்று அடிக்கல் பண்பாட்டுக் கருகலை தொடர்பான பாடங்களை மலேசிய மொழியான மலாய் மொழியில் வாயிலாகப் படிப்பிக்கப்படுகும் இடமாய் பிழை உணரண. இத்துறை பட்டப்படிப்பிற்கு அலிக்கலும் பாடங்களை அணமது துறைகளில் படிப்பும் யானவர்களும் வீறப்பப் பாடங்களைக் கற்றுப் படிக்கின்றன. பெருநடைவின் அலமயக் முதல்கலை அணவன் கலைத்தி ஆகிய உட்பட்டங்களைப் பெருவதற்குக் கலவித்திட்டங்களையும் இத்துறை வழங்குகின்றது.

The Department of Indian Studies was established as a department of the Faculty of Arts and Social Sciences of University of Malaya in 1956. The department is offering two streams of courses, namely Stream A and Stream B, courses on Language and Literature and Socio-Culture, respectively. The former is related to courses in language and literature. It is thought in the medium of Tamil language. The latter is related to courses in Socio-cultural aspects of Indians in Malaysia and general. It is thought in the medium of Malay language. The A Stream courses expose students to various aspects of language and literature of Tamil and its development covering various periods; the ancient, medieval, and modern through these courses. The A Stream courses expose students to various aspects of historical and socio-cultural of the Indians in Malaysia and its developments of the Indians throughout various eras; ancient, medieval and modern. The department also offers undergraduate and postgraduate programmes. The undergraduate degree, B.A., could be obtained within three to four years. The postgraduate degrees, M.A and Ph.D by research, usually take two to three years, minimum.